

مجموعه مناجات های حضرت عبدالهباء

(اعراب شده، مجموعه چاپ آلمان)

دوستان و سروران عزیز، مجموعه مناجات‌های حضرت عبدالبهاء - چاپ ۲۰۰۱ به همراه حدود ۳۰ مناجات جدید مندرج در چاپ ۲۰۱۱ آلمان - به صورت اعراب‌گذاری و تایپ‌شده تقدیم می‌گردد. کار اعراب‌گذاری و تایپ توسط جمعی از دوستان مطلع به زبان عربی و فارسی با هدف سهولت در قرائت انجام شده است. ممکن است در اعراب‌گذاری یا نشانه‌گذاری، نظرات متفاوت باشد و یا مواردی از نظر دور مانده باشد. این کاری شخصی است و می‌تواند مقدمه‌ای باشد برای تهیه یک نسخه با اعراب دقیق‌تر و صحیح‌تر. لازم به ذکر است مجموعه حاضر به تأیید مراکز نشر کتب امری نرسیده است ولی - به همراه نظرات جمع در برخی مواضع - در اختیار آنها قرار می‌گیرد.

هو الابهى

الهى الهى انى ابسط اليك اكف التضرع والتبتل والابتهاج و
 اعفر وجهي بتراب عتبه قدست عن ادراك اهل الحقائق و
 النعوت من اولى الالباب ان تنظر الى عبدك الخاضع الخاشع
 بباب احديتك بلحظات اعين رحمانيتك و تعمره في بحر
 رحمه صمدانيتك. اى رب انه عبدك البائس الفقير و رقيقك
 السائل المتضرع الأسير، مبهل اليك، متوكل عليك، متضرع
 بين يديك، يناديك و يناجيك و يقول: رب ايدني على خدمه
 احبائك و قوني على عبوديه حضرت احديتك و نور جيني
 بانوار التبعيد في ساحة قدسك و التبتل الى ملكوت عظمتك و
 حققني بالفناء في فناء باب الوهيتك و اعني على المواظبه
 على الانعدام في رحبه ربوبيتك. اى رب اسقني كأس الفناء و
 البسني ثوب الفناء و اغرقني في بحر الفناء و اجعلني غباراً في
 ممر الاحباء و اجعلني فداءً للأرض التي و طئتها اقدام الاصفياء
 في سبيلك يا رب العزه و العلى. انك انت الكريم الرحيم
 المتعال. هذا ما يناديك به ذلك العبد في البكور و الاصال.
 اى رب حقق آماله و نور اسراره و اشح صدره و اوقد مصباحه
 في خدمه امرك و عبادك. انك انت الكريم الرحيم الوهاب و
 انك انت العزيز الرؤوف الرحمن. ع ع

مجموعه مناجات‌های

حضرت عبدالبهاء

هو الله

۱

ای دلبر مهربان، پاک یزدانِ من، از فضل بی پایان، ایمان و ایقان بخشیدی و ابوابِ عرفان گشودی. جان بشارت یافت، دل مَسْرَتِ جست. دیده بینا شد، گوش شنوا گردید. انوار اشراق مشاهده شد، آهنگ ملاً اعلیٰ استماع گردید. یزدانِ مهربانا، چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان فرمودی، در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش. از اغیار محفوظ دار و از اشرار مصون کن تا همواره با یاران دل و جان مؤانست کنیم و با اهل استقامت مجالست نماییم و روز به روز بر مَحَبَّتِ بیفزاییم. تویی مقتدر و توانا و تویی قادر و عزیز و بینا و شنوا. ع

هو الله

۲

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ عِبَادَكَ الَّذِينَ آيَدْتَهُمْ بِسُلْطَانِكَ وَ هَدَيْتَهُمْ بِنُورِ بُرْهَانِكَ وَ أَرَيْتَهُمْ نَارَ مَحَبَّتِكَ الْمُوقَدَةَ فِي شَجَرَةِ عِرْفَانِكَ قَدْ تَوَجَّهُوا إِلَى الْوَادِي الْأَيْمَنِ مِنَ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ فِي سِينَاءِ مَعْرِفَتِكَ. رَبِّ إِنَّهُمْ ظِمَاءٌ عِطَاشٌ، أَرَوْهُمْ مِنَ الْغَيْثِ النَّازِلِ مِنْ سَحَابِ رَحْمَتِكَ وَ إِنَّهُمْ هَيْمَاءٌ فِي بَادِيَةِ مَحَبَّتِكَ، فَأَهْدِهِمْ إِلَى

عَبْتَةَ قُدْسِكَ فِي مَرْكَزِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ اجْعَلْ أَبْصَارَهُمْ مُنَوَّرَةً
بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ وَ آذَانَهُمْ مُتَلَدِّدَةً بِإِصْغَاءِ كَلِمَاتِكَ وَ صُدُورَهُمْ
مُنْشَرَحَةً بِمُشَاهَدَةِ جَمَالِكَ وَ قُلُوبَهُمْ طَيِّبَةً بِفَيْضِ مَعْرِفَتِكَ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْبَازِلُ الْمُعْطَى الْفَضَالُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ
الْوَدُودُ. ع ع

هو الله

۳

ای خداوند مهربان، ما اسیر دام هواییم و حقیر در دست اوهام؛
عجز صریفیم و فقر بخت. ناتوانیم و نادان؛ پریشانیم و
بی سامان؛ مستمندیم و بی پیوند. افتاده‌ایم، بیچاره‌ایم. تویی
یزدان مهربان. رحمی کن، فضلی بنما. جودی کن، عفوی
بفرما. تأییدی مبذول دار و توفیقی احسان کن تا به قوت تو به
خدمت پردازیم. مطیع امرت شویم و مُنْقَادِ حُكْمَتِ گردیم. دل
به نار محبتت افروزیم و چون پروانه حول شمع موهبت بال و
پر سوزیم. دیده از غیر تو دوزیم و توجه به آستان مقدست
اندازیم تا آنکه در انجمن ملاً اعلایت با رُخِ تابان و جبینی
مُبین و قلبی تابناک و روحی مستبشر مبعوث گردیم. تویی قادر
و توانا و تویی عالم و دانا. ع ع

هو الله

۴

ای آمرزگار بزرگوار، این گرفتار زلفِ مشکبار را از بادهٔ مَحَبَّتِ جامی سرشار بخش. بیدار و هشیار کن، غمخوار و غمگسار گرد و دلجویی نما و خوش‌خویی عطا کن. ثابت و نابت فرما و قائم و کامل کن. مُقَرَّبِ درگاه فرما و واقف و آگاه کن. شعلهٔ جهانسوز بخش و نالهٔ جانسوز ده. شمع شب‌افروز فرما و آه دلسوز عطا کن. ناشرِ نَفَحَاتِ فرما و آیاتِ باهِراتِ کن. به کوی خویش راه ده و به پرتو روی خویش روشن فرما. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی بینا و شنوا و خداوند بی‌همتا. ع ع

هو الله

۵

ای پروردگار، این گنهکار شرمسار است و گرفتار هواجس این خاکدانِ تاریک و تار. ای محبوبِ مهربان، از نفس و هوئی بیزار کن و گرفتار مَحَبَّتِ خویش فرما تا از خود بگذرم، روی تو جویم، خوی تو خواهم، راه تو پویم. از هر قیدی آزاد شوم و از هر غمی و بلایی دلشاد گردم. تویی بخشنده و دهنده و مهربان. ع ع

هو الله

٦

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ عَبْدَكَ هَذَا أَنْجَذَبَ بِنَفْحَاتِ الْأَزْهَارِ السَّاطِعَةِ
الطَّيِّبِ مِنْ حَدِيقَةِ الْأَسْرَارِ وَ أَشْتَعَلَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ وَ
أَطْمَنَّ بِالطَّافِكِ الْمُخْتَصَّةِ بِالْأَخْيَارِ. رَبِّ اجْعَلْهُ نَشْوَانَ مِنْ
رَحِيقِ الْمَعَانِي الطَّافِحِ مِنَ الْكَأْسِ الطَّهْوْرِ، أَلْسَارِي الْجَارِي فِي
بَوَاطِنِ اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَ الرَّقِّ الْمَنْشُورِ. رَبِّ اجْعَلْ تَأْيِيدَكَ
قَائِدُهُ وَ تَوْفِيقَكَ رَائِدُهُ وَ لِحَظَاتِ عَيْنِ عِنَايَتِكَ حَافِظُهُ وَ جُنْدَ
مَلَكُوتِكَ حَارِسَهُ حَتَّى يَفُوقَ الْأَقْرَانَ وَ يَرُوقَ لَهُ كَأْسُ الْإِحْسَانِ وَ
ثَبَّتَهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَ اجْعَلْ لَهُ قَدَمًا رَاسِخَةً وَ قَلْبًا طَافِحًا
بِالْإِطْمِينَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَنَّانُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ
الرَّحْمَنُ. ع ع

هو الله

٧

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى الْمُخْلِصِينَ خَائِضِينَ فِي بَحَارِ الْإِشْتِيَاقِ
مُنْجَذِبِينَ إِلَى نَبْرِ الْأَفَاقِ وَ مُشْتَعِلِينَ بِنَارِ الْمَحَبَّةِ فِي أَشَدِّ احْتِرَاقِ
وَ قَدْ سَأَلْتَ سُيُورَ الدَّمُوعِ حُبًّا بِجَمَالِكَ وَ قَامْتَ بِقِيَامَةِ الْأَمَاقِ.

رَبِّ اجْعَلِ الْعَارِفَ غَارِفًا مِنْ عَيْنِ التَّسْنِيمِ وَفَارِعًا مِنْ غَيْرِكَ فِي
هَذَا الْيَوْمِ الْمُبِينِ وَشَارِقًا مِنْ أَفْقِ مَحَبَّتِكَ بِنُورِ ساطِعِ بَدِيعِ وَ
بَارِقًا فِي سَحَابِ رَحْمَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ طَارِقًا بَابَ
مَوْهَبَتِكَ يَا مَلَأَ الْمُقْرَبِينَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

۸

إِلَهِي إِلَهِي هُوَلاءِ عِبَادُ تَوَجَّهُوا إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَشَبَّهُوا
بِذِيْلِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ انْقَطَعُوا عَنْ دُونِكَ وَ تَبَرَّؤا عَنْ غَيْرِكَ وَ
أَخْلَصُوا وُجُوهُهُمْ لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ سَلَكُوا فِي الْمِنْهَجِ الْقَوِيمِ وَ
الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ ثَبَّتُوا عَلَى الْمِيثَاقِ وَ أَقْتَبَسُوا الْأَنْوَارَ مِنْ نَيْرِ
الْأَفَاقِ وَ أَنْجَذَبُوا إِلَى كَوَكَبِ الْإِشْرَاقِ وَ اتَّقَدَّتْ فِي قُلُوبِهِمْ نَارُ
الْأَشْوَاقِ إِلَى مَلَكُوتِ قُدْسِكَ وَ لَاهُوتِ أَنْسِكَ وَ أَنْزَجَرُوا مِنْ
الْمَلَأِ الْأَدْنَى وَ أَنْجَذَبُوا إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى شَوْقًا إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلًا
عَلَيْكَ. أَيُّ رَبِّ أَنْرِ مِصْبَاحَهُمْ وَ نُورِ صَبَاحَهُمْ وَ قَدَّرِ نَجَاحَهُمْ وَ
فَلَاحَهُمْ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْقَضَالُ الْقَدِيمُ. ع ع

هو الله

۹

ای پروردگار بی‌همتا، حمد تو را که شامِ ظلمانی را مبدل به صبح نورانی فرمودی و ذلتِ ابدیه را به عزتِ سرمدیه منتهی نسودی. به خوانِ نعمتِ عظمی بخواندی و از موائد و آلاءِ آسمانی عطا فرمودی. فقیر را غنی کردی و ذلیل را جلیل فرمودی و اسیر را بر سریر نشانیدی. بی‌وایه را بانوا کردی و بی‌پایه و بی‌مایه را در ملکوت ربح عظیم عطا فرمودی. خداوندا، چون در آغاز، واقفِ راز فرمودی، تا انجام از جام الهام سرمست فرما و لطف بی‌پایان مبذول دار. رَبَّنَا ثَبِّتْنَا عَلَى الْإِيمَانِ وَ رَنِّحْنَا بِصَهْبَاءِ الْأَطْمِينَانِ وَ جَرِّعْنَا مِنْ كَأْسِ الْإِيْقَانِ وَ أَدْخِلْنَا فِي مَلَكُوتِ الرِّضَا وَ أَوْفِ لَنَا كَيْلَ الْوَفَاءِ كَمَا إِنَّكَ وَعَدْتَ أَحِبَّائِكَ بِالْفَضْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ الرَّحْمَنُ الْحَلِيمُ. ع ع

هو الله

۱۰

ای دلبر آفاق، این اهلِ إشراق را از حلاوتِ ساغرِ محبتت شیرین مذاق فرما. تویی توانا. عبدالبهاء عباس

۱۱

هو الله

ای دلبر مهربان، یاران را مونسِ دل و جان باش. در هر دمی از بحر الطافِ شبِ نیمی بفرست و در هر نفسی بادهٔ تازه‌ای بنوشان و می‌پرست بگردان تا جامِ صُهبای الهی به دست گیرند و طالبان را سرمست کنند و عاشقان را نشئهٔ بادهٔ اَلست بخشند. عبدالبهاء عباس

۱۲

هو الله

ای پروردگار، آن مشتاقِ دیدار را در ملکوت بزرگوار کن و تاجی از موهبت بر سر نه و خِلعتی از هدایتِ کُبری در بر نما. زبان ناطق ده و بیان واضح بخش. قوتِ ملکوت بنما و تأیید روحِ القُدس ظاهر کن. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و درخشنده و بینا. ع ع

۱۳

هو الله

إلهی إلهی قَدْ أَنْشَأْتَ بِقُدْرَتِكَ خَلْقاً جَدِيداً وَ خَلَقْتَ وَ بَرَأْتَ وَ أَحَدْتِ كَوْرًا سَدِيداً وَ خَلَقْتَ السَّمَاءَ وَ زَيَّنْتَهَا بِمَصَابِيحِ الْهُدَى وَ

مَهَّدتْ أَرْضاً بَيْضَاءَ وَبُقْعَةً مُبَارَكَةً نُورَاءَ وَطَرَزَتْهَا بِحَدَائِقِ غَلْبَاءٍ وَ
 مَوْجَتِ الْبِحَارِ وَاجْرِيَتِ الْأَنْهَارِ وَآمَطَتِ السَّحَابَ وَانْقَتَتِ
 الرِّيَاضَ وَانْبَتَتِ الْعُصْفَ وَالرِّيْحَانَ فَبَدَّتْ مِنْ كُلِّ فَكِيهَةٍ زَوْجَانِ
 وَارْسَلَتِ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ بِرَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَاشْرَفَتِ الْأَرْضَ
 بِنُورِ مَوْهَبَتِكَ الْعَظْمَى وَحَشَرْتَ الْخَلْقَ الْجَدِيدَ فِي هَذَا الْعَصْرِ
 الْمَجِيدِ وَتَجَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ بِأَنْوَارِ فِيضِكَ الْأَبَدِيِّ الْإِشْرَاقِ وَ
 هَدَيْتَهُمْ إِلَى مِنْهَجِ الْوِفَاقِ حَتَّى يَتَنَوَّرَ بِهِمُ الْآفَاقُ فِي يَوْمِ
 الْمِيثَاقِ. رَبِّ أَشَدُّ أَرْوَرَهُمْ وَقَوُّ ظُهُورَهُمْ وَكَمَلُ سُرُورَهُمْ وَتَمَمُّ
 نُورِهِمْ وَاشْرَحْ صُدُورَهُمْ بِتَوْفِيقَاتِكَ الصَّمَدَانِيَّةِ حَتَّى يَكُونُوا
 نُجُوماً نُورَانِيَّةً فِي الْآفَاقِ الظُّلْمَانِيَّةِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هُوَ قِيَوْمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

۱۴

أَسْأَلُكَ يَا مَنْ بِنَفْحَةٍ مِنْ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ تَجَدَّدَتْ قَمَائِصُ
 هِيَائِلِ الْوُجُودِ وَاهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ حَقَائِقُ الْمُمْكِنَةِ الْمَكُونَةِ
 بِإِنْشَائِكَ وَانْبَتَتْ مِنْ رِيَاحِينَ ذِكْرِكَ وَعِرْفَانِكَ بِأَنْ تُؤَيِّدَ
 عَبْدَكَ الَّذِي سَرَعَ إِلَى ظِلِّ ظَلِيلِ فِرْدَانِيَّتِكَ عَلَى ذِكْرِ
 تَقْدِيسِكَ فِي مَلَكُوتِكَ ثُمَّ أَشْمَلُهُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ بِلِحْظَاتِ

أَعْيُنِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَحْفَظْهُ عَنِ الشَّدَائِدِ فِي تَحْتِ أَجْنِحَةِ
حَفِظِكَ وَ كِلَائِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْحَافِظُ الْقَيُّومُ. ع ع

هو الله

۱۵

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَشَفَ الظَّلَامَ وَمَحَى الغَمَامَ وَ كَشَفَ الْحِجَابَ
وَ أزالَ النَّقَابَ فَلاَحَتْ أنوارُهُ وَ شَاعَتْ آثارُهُ وَ ظَهَرَتْ أسرارُهُ وَ
فاضَتْ سَحائبُهُ فَحَمَلَتْ أرضَ الوُجودِ بِفَيْضِهِ وَ سَيَّهَ وَ طَيَّبَ
صَيِّبَهُ وَ اهْتَزَّتْ وَ رَبَّتْ وَ أَنْبَتَتْ رِياحِينُ العِرْفانِ وَ سَنابِلُ خُضْرٍ
الأيقانِ وَ تَعَطَّرَتْ الأفاقُ بِنَفحاتِ قُدْسِهِ العابِقَةِ عَلى الجِهاَتِ وَ
النَّحِيَّةِ وَ البِهاءِ وَ الشَّناءِ وَ الصَّلَاةِ عَلى الحَقائِقِ الرَّحمانِيَّةِ وَ
الشَّقائِقِ الرَّبَّانِيَّةِ الَّتِي نَمَتْ وَ نَبَتَتْ مِنْ ذلِكَ الفَيْضِ العَظِيمِ وَ
السَّيْلِ الَّذِي أَنْحَدَرَ كَالْبَحْرِ المُتلاطِمِ المُتَدافِقِ بِالمَوْجِ الكَرِيمِ وَ
النَّيَّارِ المُرتَفِعِ إِلى الأَوْجِ الرَّفِيعِ. إلهي إلهي لَكَ الحَمْدُ بما
أوقَدْتَ نارَ مَحَبَّتِكَ الرَّبَّانِيَّةِ فِي قُطْبِ الإمكانِ فِي الشَّجَرَةِ
المُبَارَكَةِ الَّتِي لا شَرْقِيَّةَ وَ لا غَرْبِيَّةَ وَ سَعُرَتْ وَ تَلَطَّتْ وَ أَلْتَهَبَتْ
حَتَّى بَلَغَ لَهيبُها إِلى المَلاَ الأَعلى وَ بِذلِكَ أَقْتَبَسُوا الحَقائِقُ
النُّورانيَّةَ مِنْ نارِ الهُدَى وَ قالُوا إِننا آتَسنا مِنْ جانِبِ الطُّورِ ناراً.
إلهي إلهي زِدْ كُلَّ يَوْمٍ فِي لَهيبِها وَ أَجِجْها حَتَّى يُحَرِّكَ الأَكوانَ

زَفِيرُهَا. أَيُّ رَبِّ أَضْرِمَ نَارَ مَحَبَّتِكَ فِي الْقُلُوبِ وَ أَنْفُخِ رُوحَ
مَعْرِفَتِكَ فِي النُّفُوسِ وَ أَسْرُحْ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ الصُّدُورَ وَ أَحْيِ
مَنْ فِي الْقُبُورِ وَ نَبِّهِ أَصْحَابَ الْغُرُورِ وَ عَمِّمِ السُّرُورَ وَ الْحُبُورَ وَ
أَنْزِلِ الْمَاءَ الطَّهَّورَ وَ ادِّرْ كَأْساً مِزَاجُهَا كَافُورٌ فِي مَحْفَلِ التَّجَلِّيِ وَ
الظُّهُورِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْبَاذِلُ الْغُفُورُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۱۶

ای پروردگار عالمیان، در این جهان به آتش عشقت بسوز و در
آن جهان به مشاهده روی مهرویت کامران فرما. در این عالم
چون شمع بگداز و در آن عالم چون پروانه گرد شعله جمالت
پرواز ده. تویی خجسته دلبر من و تویی فرخنده یار جان‌پرور
من. ع ع

هو الابهی

۱۷

ای پروردگار، این بنده درمانده را در کَهفِ مَنِيعَتِ مَأْوَىِ دِه و
در مَلَاذِ رَفِيعَتِ مَسْكَنِ بَخْش. شمع روشنی در قلبش بر افروز و
چشمه سلسبیلی از دلش جاری کن. ابواب فیض بر رخس

برگشا و اسرار غیب به فؤادش الهام فرما. تویی نصیر، تویی
 ظهیر، تویی مُجیر، تویی دستگیر. چون به تو پردازیم از همه چیز
 آزادیم؛ چون به پیمان و ایمان تو ثابت و استواریم از غیر تو
 بیزاریم. پروردگارا، رحم کن. استقامت بخش. ع ع

هو الله

۱۸

ای پروردگار، دردمندان را درمان کن و هوشمندان را مَحْرَمِ
 ایوان. اَفِقِ عَلَیْنِ را به نورِ مبین روشن نما و ساحت دل‌ها را
 رشکِ گلزار و گلشن کن. هر یک از احبِّا را نَجْمِ هُدٰی نما و
 هر یک از اهل وفا را کوکبی ساطع در اَفِقِ اَعْلٰی. نهال‌های
 حدیقهٔ رحمانیت را طراوت و لطافت بخش و نورسیدگانِ بارگاهِ
 احدیت را صَبَاحَت و ملاحَت ده. بندگانِ دیرینت را انوارِ
 عَلَیْنِ فرما و آزادگانِ قدیم را شهریارانِ اقلیمِ نعیم کن. رویشان
 بر افروز و خویشان را مشکِ جان فرما و آفاق را معطر نما و
 مُعَبَّرِ نما. دستشان یَدِ بیضا نما و لفظشان لَوْلُو لالا. بُرْهَانِ
 نُعْبَانِ مَبِیْنِ کن و دلیلشان سُنُوحَاتِ عَلَیْنِ. ظهیرشان
 شَدِیدُ الْقُوٰی کن و نصیرشان جنودِ ملکوتِ ابهی. ع ع

هو الله

إلهي وَمَلَاذِي وَكَهْفِ صَوْنِي وَعَوْنِي فِي شِدَائِدِي وَبَلَائِي،
 إِنِّي أَسْطُ إِلَيْكَ أَكْفَ الضَّرَاعَةِ وَأَمُدُّ إِلَيْكَ أَيْدِي الْإِبْتِهَالِ يَا
 رَبِّي الْمُتَعَالِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْجَمَالِ أَنْ تُنَزِّلَ كُلَّ بَرَكَّتِكَ وَ
 مَوْهَبَتِكَ وَسَابِقَةَ رَحْمَتِكَ وَسَابِعَةَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ أَحَبَّتِكَ
 الَّذِينَ هُمْ شَمَلْتَهُمْ لِحِظَاتِ أَعْيُنِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَجَدَّبْتَهُمْ نَسَمَاتُ
 حَدِيقَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَثَمَلْتَ قُلُوبَهُمْ مِنْ أَقْدَاحِ رَاحِ مَحَبَّتِكَ وَ
 أَنْتَشْتِ أَرْوَاحَهُمْ مِنْ رَحِيقِ دِنَانِ مَوْهَبَتِكَ وَأَنْشَرَحْتَ صُدُورَهُمْ
 بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَفَرَّتْ أَعْيُنُهُمْ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ الْكُبْرَى الْمُشْرِقَةِ
 مِنْ أَفْقِ مَلَكُوتِكَ. أَيُّ رَبِّ هَؤُلَاءِ جَمْعُ أَشْمَلِهِمْ بِفَضْلِكَ وَ لَمْ
 شَعْنَهُمْ بِجُودِكَ وَ شَدُّ أَرْزُهُمْ بِإِحْسَانِكَ وَ قُوَّ ظَهْرَهُمْ
 بِالطَّافِكِ وَ أَوَّأَ إِلَى كَهْفِ الْأَلْفَةِ وَ الْإِتِّحَادِ وَ جَانَبُوا جَنْبَ
 الْكُلْفَةِ وَ الْإِخْتِلَافِ وَ سَكُرُوا مِنْ أَقْدَاحِ الْإِنصَافِ وَ أَنْتَبَهُوا مِنْ
 سُكْرِ الْإِعْتِسَافِ وَ ابْتَهَلُوا بِقُلُوبِهِمْ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَ
 تَضَرَّعُوا إِلَى جَبْرُوتِكَ الْأَعْلَى وَ جَزَعُوا وَ فَزَعُوا وَ شَكَّوْا بَنَّهُمْ وَ
 حُزِنَهُمْ إِلَيْكَ وَ اتَّكَأُوا عَلَيْكَ وَ طَلَبُوا رِضَائِكَ وَ تَمَنَّوْا
 مَرْضَاتِكَ إِلَى أَنْ أَيْدَتْهُمْ عَلَى هَذِهِ الْمَوْهَبَةِ الْكُبْرَى وَ شَرَّفَتْهُمْ
 بِهَذِهِ الْخِلْعَةِ الَّتِي نَسَجْتَهَا أَيْدِي رَحْمَتِكَ الْعُظْمَى وَ جَمَعَتْهُمْ

فِي ظِلِّ خِيَامٍ وَحَدَةِ كَلِمَتِكَ الْعُلْيَا وَ شَدَدَتْ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ
كَالْبُنْيَانِ الْمَرْصُوصِ بِعِنَايَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ مَلَكُوتَ الْأَشْيَاءِ. أَيُّ
رَبِّ أَجْعَلُ كَأْسَهُمْ طَافِحًا وَ كَوَكِبَهُمْ لَائِحًا وَ صُبْحَهُمْ مُشْرِقًا وَ
أَفْقَهُمْ لَامِعًا وَ بَحْرَهُمْ مَوَاجًا وَ سِرَاجَهُمْ وَهَاجًا. أَيُّ رَبِّ أَيْدَهُمْ
بِجُنُودٍ لَمْ يَرَوْهَا وَ أَنْصُرَهُمْ بِمَلَائِكَةِ مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَ أَجْعَلَهُمْ
آيَاتِ كِتَابِكَ الْمُبِينِ وَ أَرْفَعَهُمْ رَأْيَاتِ جُنُودِكَ الْعَظِيمِ. أَيُّ رَبِّ
خُضَّ بِهِمْ فِي بَحَارِ رَحْمَتِكَ وَ نُورَ بُجُوهِهِمْ أَفلاكَ مَعْرِفَتِكَ وَ
أَجْعَلَهُمْ أَعْيُنًا صَافِيَةً نَابِعَةً جَارِيَةً وَ أَنْطِقَهُمْ بِنِشَاءِ نَفْسِكَ فِي
الْأَنْدِيَةِ الْجَامِعَةِ الزَّاهِيَةِ وَ أَفْتَحْ عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ بَرَكَتِكَ مِنْ
سَائِرِ الْجِهَاتِ وَ أَفِضْ عَلَيْهِمْ سَحَابَ مَوْهِبَتِكَ بِأَمْطَارِ الْفَيْضَاتِ
وَ فَرِّحْ قَلْبِي بِاسْتِمَاعِ أَخْبَارِهِمُ الْمُسْرَةَ فِي كُلِّ الْأَوْقَاتِ وَ عَطَّرْ
مَشَامِي بِنَفْحَاتِ حَدَائِقِ قُلُوبِهِمْ يَا مَالِكَ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُعْطَى الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۲۰

ای دلبر یکتای من، آواره صحرایم و سرگشته بادیه پیمایم. در
رهت افتان و خیزان و سرمست پیمانه پیمان. افتاده ام،
بیچاره ام، دلداده ام، شیدایی ام، سودایی ام، رسوایی ام، ولی

روی به سوی تو آرم و آرزوی کوی تو دارم. در هجرانم، پر
 حرمانم، بی‌سر و سامانم، به لطف و عنایتت شایانم. اسیرم،
 مُجبر شو. افتاده‌ام، دستگیر شو. غریبم، مُونس جان شو.
 بی‌کسم، مُعین دل و جان گرد. از جهان و جهانیان بیزار فرما و
 در پناه خویش منزل و قرار بخش. از مادون مستغنی کن و از
 عطای خویش بهره و نصیب ده. گناه بیامرز، خطا بپوش، عفو و
 غفران فرما؛ زیرا گناه‌کاریم، بدرفتاریم، در بحر عصیان
 مستغرقیم. تویی محبوب مهربان و تویی بخشنده گناهان. ای
 پروردگار، اقتدار ده، ثابت و پایدار نما. بی‌صبر و قرار کن و
 مجنون جمال پر انوار نما و مفتون آن زلف مشکبار فرما تا
 بیگانه و خویش فراموش نمایم و مانند دریا به جوش و خروش
 آییم و از پیمانۀ پیمان مست و مدهوش گردیم. تویی بخشنده و
 مهربان و تویی آمرزنده و آموزنده یاران. ع ع

ای جمال ابهی، ای حضرت کبریا، این سرگشتگان،
 گمگشتگان کوی توآند و سوداییان روی تو. عنایتی فرما تا
 قلوب جلوه‌گاه روی تو گردد و صدور آتشکده‌های پرسوز؛ انوار
 اسرار بر سرائر بتابد و پرتو بینش بر بصائر زند. ع ع

۲۲

هوالبهی

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدُ أَلْتَجَأُ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ وَتَمَسَّكَ بِذِيْلِ رِدَاءِ
 فِرْدَانِيَّتِكَ وَتَوَجَّهَ إِلَى مَلَكُوتِ قُدُسِ وَحَدَانِيَّتِكَ أَحْرُسُهُ بَعِيْنَ
 عِنَايَتِكَ وَ أَحْفَظُهُ فِي كَهْفِ حِفْظِكَ وَ كِلَابَتِكَ وَ أَدْخِلْهُ فِي
 ظِلِّ شَجَرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ اجْعَلْهُ آيَةَ تَوْحِيدِكَ وَ سِمَةَ تَكْرِيْمِكَ وَ
 اَعْفِرْ لِلْأُمَّةِ الَّتِي اَنْتَسَبْتَ اِلَيْهِ وَ اَعْرِفْهَا فِي بَحَارِ عَفْوِكَ وَ
 رَحْمَتِكَ وَ اجْعَلْهَا مَقْبُولَةً فِي عَتَبَتِكَ الْمُقَدَّسَةِ. اِنَّكَ اَنْتَ
 الرَّحْمَنُ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحِيْمُ. يَا غَفُوْرُ يَا كَرِيْمُ يَا حَلِيْمُ. ع ع

۲۳

هوالله

إِلَهِي إِلَهِي قَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَى مَرْكَزِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ عَتَبَةِ رَبَّانِيَّتِكَ
 نَاحِيَّتِكَ الْمُقَدَّسَةِ عَنْ اَوْهَامِ بَرِيَّتِكَ وَ اَدْعُوكَ بِكُلِّ جَزَعٍ وَ فَزَعٍ
 وَ ضِرَاعَةٍ وَ تَذَلُّلٍ وَ تَوَجُّهِ وَ اَجْتِرَاحٍ وَ اِبْتِهَالٍ وَ اَنْكِسَارٍ اَنْ تُرْسِلَ
 نَفْحَاتِ قُدْسِكَ عَلَيَّ مَشَامَ الْاَبْرَارِ وَ تَنْفُخَ فِي قُلُوْبِ الْاَحْرَارِ
 نَفَثَاتِ رُوْحِ الْاَسْرَارِ وَ تَجْعَلَهُمْ مَشَاكِي الْاَنْوَارِ وَ مَنَائِرَ مَصَابِيحِ
 الْاَنْاْرِ فِي تِلْكَ الْاَقْطَارِ. رَبِّ اُنِرِ الْوُجُوْهَ بِضِيَاءِ سَاطِعٍ مِنْ نُوْرِ
 الظُّهُورِ وَ اَشْرِحِ الْقُلُوْبَ بِآيَاتِ بَاهِرَةٍ مِنْ شَجَرَةِ الطُّوْرِ وَ طَيِّبِ

النُّفُوسَ بِرَائِحَةِ عَابِقَةٍ مِنْ حَدِيقَةِ مَلَكُوتِ الْأَبْهَى وَ أَسْمِعِ الْأَذَانَ
 نَعْمَاتِ طُيُورِ الْمَلَائِكَةِ حَتَّى يَتَرَنَّهُوا بِصَهَابٍ مَحَبَّتِكَ
 بَيْنَ الْوَرَى وَيَفْدُوا أَرْوَاحَهُمْ فِي سَبِيلِكَ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ
 تَقَبَّلْ مِنْهُمْ فِي مَشْهَدِ الْفِدَاءِ الدِّمَاءَ الْمَرْشُوشَةَ عَلَى الْغَبْرَاءِ وَقَدِّرْ
 لَهُمْ كُلَّ مَنَحَةٍ وَمَوْهَبَةٍ فِي جَنَّةِ اللَّقَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
 الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ التَّوَّابُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ
 الْمُتَعَالِ. ع ع

هو الله

۲۴

ای پروردگار، ای آمرزگار، یاران را مانند گل و ریحان به
 رَشحاتِ سحابِ عنایت، طراوت و لطافت بخش و مرغان
 چمنستانِ حقیقت را به آهنگِ ملکوتِ احدیت به نغمه و آواز
 آری؛ تشنگانِ بادیۀ اشتیاق را از ماءِ معین در این بهشت برین
 سیراب کن و پروانه‌های عشق و محبت را حولِ سراجِ وهّاج
 پرواز ده و به حرارتِ شعله‌ی نورانیّه بال و پر بسوزان تا مظهرِ «و
 لُنْحِيْنَهُ حَيَاتًا طَيِّبَةً» گردند و مطلعِ «بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ»
 شوند. ع ع

۲۵

هو الله

ای پروردگار مهربان، این نفوس ندای ملکوت شنیدند و انوار شمس حقیقت دیدند و در فضای جانفزای محبت پریدند. عاشقان روی تو آند و منجذبان خوی تو و آرزومند کوی تو و متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو و مشغول به گفتگوی تو. تویی دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

۲۶

هو الحق القيوم

إلهی، تو بینا و آگاهی که مَلَجاً و پناهی جز تو نجسته و نجویم و به غیر از سبیل مَحَبَّتِ راهی نیسموده و نپویم. در شبان تیره نو میدی، دیده ام به صبح امیدِ الطافِ بی نهایت روشن و باز و در سحرگاهی این جان و دل پژمرده به یاد جمال و کمالِ خرم و دمساز. هر قطره ای که به عواطفِ رحمانیتِ موفق، بحرِ یست بیکران و هر ذره ای که به پرتو عنایتِ مُؤید، آفتابِ یست درخشنده و تابان. پس ای پاک یزدان من، این بنده پر شور و شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر دوستی خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم بدار و این مرغ بی پر و بال را در آشیان رحمانی خود و در شاخسار روحانی خویش مسکن و مأوایی عطا فرما. ع ع

هو الله

ای پروردگارِ بی‌انباز ، آن ابرار را در ظلّ عنایت پرورش ده و آن احرار را از جمیع قیودات آزاد فرما. در هر دمی شبنمی از رشحاتِ ابر عنایت عطا فرما و در هر نفسی نفعهٔ مشکین نفسی بر مشامشان عرضه دار تا به جان و دل به محبت روح و ریحان یابند و مانند نارِ موقده در نهایت التهاب به آتش عشقت افروزند. تویی مقتدر و توانا و تویی کریم و رحیم و بینا. ع ع

هو الله

ای پروردگار، ای پناه آوارگان، تو آگاهِ فغان و آه صبحگاهی. عنایتی فرما و رحمتی کن تا جان‌های مشتاقان به ملکوت احدیت بشتابند و ارواح آوارگان در سایهٔ رحمت بیاسایند. فُرْقَتِ پُر حُرْقَت، جان را بگدازد و حرمان و هجران، روان را مُرده و پژمرده نماید، پس ای خدای مهربان، تأییدی بخش و توفیقی ده تا از این دام و دانه برهیم و به آشیانهٔ رحمت برپریم و در شاخسارِ وحدت در حدیقهٔ عنایت به انواع الحان به محامد و نعوت تو مشغول گردیم. ع ع

ای یگانه مولایم و ای مهربان دانایم، این دوستانِ حقیقی را از
 ابریقِ رحیقِ مختوم بنوشان و این یاران معنوی را از آثار تجلی
 انوار، گشایشی بخش و بر عبودیت درگاه چون عبدالبهاء ثابت
 و مستقیم فرما. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَا عِبَادَ تَوَجَّهُوا إِلَيَّ مَلَكُوتِ تَقْدِيسِكَ مِنْ أَقْصَى
 الْبِلَادِ الشَّاسِعَةِ الْأَرْجَاءِ، الْقَاصِيَةِ الْأَنْحَاءِ، مُتَّبِعِينَ إِلَيْكَ فِي
 الْغَدْوِ وَالْأَصَالِ، مُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ فِي كُلِّ الشُّؤْنِ وَالْأَحْوَالِ،
 مُتَضَرِّعِينَ إِلَيَّ جَبْرُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ فِي الْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ. أَيُّ
 رَبِّ أَجْدَبَ قُلُوبَهُمْ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَأَشْرَحَ صُدُورَهُمْ بِآيَاتِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَنَوَّرَ أَبْصَارَهُمْ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ تَوْحِيدِكَ وَأَطْرَبَ
 آذَانَهُمْ بِاسْتِمَاعِ نَغَمَاتِ طُيُورِ الْقُدْسِ فِي بُحُوحَةِ رِيَاضِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَخَضَّ بِهِمْ فِي حِيَاضِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَانْطَقَهُمْ
 بِثَنَائِكَ فِي غِيَاضِ صَمْدَانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَجْعَلُهُمْ آيَاتِ تَوْحِيدِ
 مَتَلَوَّةٍ فِي أَلْسِنِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ خَلْقِكَ وَآثَارَ تَفْرِيدِ مَشْهُودَةٍ

عَلَىٰ أَنْظَارِ الْمُقَرَّبِينَ مِنْ أَحْبَابِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ
الْقَدِيرُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمَلِكُ السُّلْطَانُ الْمُهَيْمِنُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

٣١

تَبَارَكْتَ يَا رَبِّي الْأَعْلَىٰ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْوَرَىٰ لَقَدْ تَنَزَّهْتَ وَ
تَقَدَّسْتَ عَنْ كُلِّ الشُّؤْنِ وَالْآثَارِ وَلَا تُدْرِكُكَ الْأَبْصَارُ وَلَا
تُحِيطُ بِمَلَكُوتِكَ الْأَفْكَارُ. قَدْ عَجَزَتْ عَنَابُ الْعُقُولِ أَنْ تَنْسَجَ
بِلُعَابِ إِدْرَاكِهَا عَلَىٰ تِلْكَ الذَّرْوَةِ الْعُلْيَا وَتَتَّخِذَ لَهَا أَوْكَارًا وَإِنَّ
الْمَشَاعِرَ مَهْمَا رَقَّتْ وَ لَطْفَتْ وَ الْإِدْرَاكَاتِ مَهْمَا تَرَقَّتْ وَ تَعَالَتْ
تَعَجُّزٌ عَنِ إِدْرَاكِ كُنْهِ الْكَائِنَاتِ الَّتِي نَشَأَتْ بِآيَةٍ مِنْ آيَاتِ
قُدْرَتِكَ وَ تَكُونَتْ بِأَثَرٍ مِنْ آثَارِ قَلَمِكَ الْأَعْلَىٰ فِي عَالَمِ الْإِبْدَاعِ،
فَكَيْفَ ذَاتُ أَحْدَيْتِكَ، سِرُّ الْأَسْرَارِ، الْغَائِبُ عَنِ الْأَبْصَارِ. رَبِّ
إِنَّ هَؤُلَاءِ عِبَادُكَ الْأَصْفِيَاءُ مُنْكَسِرِينَ الْجَنَاحِ، مُسْتَبْشِرِينَ
الْأُرُوحِ، خَاضِعِينَ لِلْأَعْتَابِ، خَاشِعِينَ لَدَى الْبَابِ، نَاطِقِينَ
بِاللَّسَانِ، مُنْجَذِبِينَ إِلَىٰ مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَىٰ، فَقَدَّرَ لَهُمْ كُلَّ خَيْرٍ فِي
مَلَكُوتِ الْوُجُودِ وَ أَحْتَصَصَهُمْ بِمَوْهَبَتِكَ الْخَاصَّةِ بَيْنَ أَهْلِ
السُّجُودِ وَ أَوْصَلَهُمْ إِلَىٰ دَرَجَةِ الشُّهُودِ وَ أَنْزَلَ أَبْصَارَهُمْ
بِمُشَاهَدَةِ الْآيَاتِ فِي الْأَنْفُسِ وَ الْآفَاقِ وَ أَيْدِهِمْ عَلَىٰ خِدْمَتِكَ

بَيْنَ أَهْلِ الْإِسْرَاقِ وَ عِبُودِيَّتِكَ مَعَ أَهْلِ الْوِفَاقِ وَ دَلَّيْهِمْ عَلَى مَنْ
يَدُلُّهُمْ إِلَى نِيرِ الْأَفَاقِ فِي مَلَكُوتِ غَيْبِ السَّمَوَاتِ فَلَا يُدْرِكُهُ
الْعُقُولُ وَ الْأَبْصَارُ وَ خَشِيَتْ لِعِزَّتِهِ قُلُوبَ الْأَحْرَارِ. رَبِّ اجْعَلْ لَهُمْ
كَأْسَ الْإِيْقَانِ دِهَاقًا وَ زَدَّهُمْ وِفَاقًا وَ إِنْفَاقًا. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۳۲

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي الْفَائِضَ الْعَيْنُ بِالْعِبْرَاتِ وَ الْمُتَلْتَهَبَ الْأَحْشَاءَ
بِالزَّفَرَاتِ، مُتَأَوِّهَا بِالْحَسْرَاتِ، خَائِضًا فِي غِمَارِ السَّكْرَاتِ
لِحِرْمَانِي عَنْ مُشَاهَدَةِ جَمَالِكَ وَ هِجْرَانِي عَنْ سَاحَةِ قُدْسِكَ.
رَبِّ أَرْحَمْ هَذِهِ الدُّمُوعَ الْمُنْسَجِمَةَ وَ هَذِهِ الْقُلُوبَ الْمُضْطَرِبَةَ وَ
قَدَّرْ لَنَا فَوْزَ اللَّقَاءِ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ أَدِرْ عَلَيْنَا كَأْسَ الْعَطَاءِ فِي
الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ أَيِّدْنَا عَلَى طَاعَتِكَ وَ اجَّعْ فِي الْقُلُوبِ نَارَ
مَحَبَّتِكَ وَ أزلْ عَنِ الْأَبْصَارِ كُلِّ غِشَاءٍ وَ اكْشِفْ دُونَ الْوُجُوهِ كُلِّ
غِطَاءٍ وَ نَوِّرْ بِصَائِرِ الْعُقُولِ بِكُلِّ ضِيَاءٍ وَ أَشْرَحْ كُلَّ الصُّدُورِ
بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ يَا عَزِيزُ وَ يَا غَفُورُ حَتَّى يَكْتَشِفَ الْبَصَائِرُ
حُجَبَاتِ سَادِلَةٍ عَلَى السَّرَائِرِ وَ تُشَاهِدَ الْأَبْصَارُ أَنْوَارَ الْأَسْرَارِ وَ
يَحْيِيَ الْقُلُوبَ بِنَسِيمِ رَحِيمٍ مِنْ رِيَاضِ قُدْسِكَ وَ تَنْتَعِشَ النُّفُوسُ

بِنَفْحَاتٍ مُّبِيعَةٍ مِنْ حِدَائِقِ فَضْلِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الْفَضَالُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُتَعَالِ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّؤُوفُ
الْمَنَّانُ. ع ع

ای پروردگار، این گنجه‌کار را بیدار کن، هوشیار نما و از هستی
خویش بیزار کن. نورانیت آسمانی بخش، نفسِ رحمانی بدم،
زیورِ عالم انسانی نما. راحتِ وجدانی ده، قوتِ ربّانی عطا فرما.
تویی دهنده و بخشنده و مهربان و تویی مقتدر و توانا. ع ع

هوالمحبوب

۳۴

إِلَهِي وَ مَحْبُوبِي إِنِّي اتَّصَرَعْتُ بِرُوحِي وَ فُؤَادِي أَنْ تُقَدِّسَنِي مِنْ
حُبِّ غَيْرِكَ وَ تُطَهِّرَنِي عَنِ التَّلَقُّقِ بِمَا سِوَاكَ وَ أَجْعَلَنِي يَا إِلَهِي
قَلْبِي خَلِيًّا فَارِعًا مُنَزَّهًا مُمَرَّدًا صَافِيًّا حَتَّى يَمْتَلِيَّ بِحُبِّ جَمَالِكَ
وَ يَتَوَلَّعَ بِنَارِ عَشِقِكَ وَ يَنْجَذِبَ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ. رَبِّ اجْعَلْ
رُوحِي كَأَسَا طَافِحَةً بِصَهْبَاءِ مَحَبَّتِكَ وَ فُؤَادِي مِرَاةً صَافِيَةً
مُنْجَلِيَةً مِنْ شَمْسِ جَمَالِكَ وَ لِسَانِي نَاطِقًا بِذِكْرِكَ وَ أُذُنِي
صَاعِيَةً لِنِدَائِكَ وَ عَيْنِي كَاشِفَةً لِآيَاتِكَ وَ مَشَامِي مُتَعَطِّرًا
بِنَفْحَاتِكَ وَ قَدَمِي ثَابِتَةً فِي دِينِكَ وَ فُؤَادِي مُسْتَقِيمًا عَلَى
مِيثَاقِكَ وَ وَجْهِي مُنُورًا بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
الْمُعْطَى اللَّطِيفُ الْعَزِيزُ الْمَحْبُوبُ. ع ع

هوالله

۳۵

رَبِّ أَقْطَعْ حَبْلَ تَعَلُّقِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ قَدِّسْنِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ
جَرِّدْنِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَخْلِصْ وَجْهِي لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ لِأَنْقَطِعَ
عَمَّا سِوَاكَ فِي هَذَا الْمَوْقِفِ الْعَظِيمِ. أَيُّ رَبِّ أَرِحْ رُوحِي
بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ قَلْبَ قَلْبِي إِلَى سَاحَةِ جُودِكَ وَ أَفِدِ فُؤَادِي

بِشَعْفِ حُبِّكَ وَ أَعْنِ عَيْنِي بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ ظُهُورِكَ حَتَّى
يُشْغَلَنِي عَنْ سِوَاكَ وَيَجْذِبْنِي إِلَى حِمَاكَ وَيُنْطِقَنِي بِشَاكٍ وَ
يَتِمَكَّنَ مِنِّي تَمَكُّنَ الْأَشْعَةِ السَّاطِعَةِ فِي الْمَجَالِي الصَّافِيَةِ. إِنَّكَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُعْطَى الرَّؤُوفُ. ع ع

هو الله

۳۶

ای دلبر ابهی، ای محبوب یکتا، دل از هر دو جهان برداشتیم،
چون علم محبت بر افراشتیم. رخ از عالم و عالمیان برتافتیم،
چون روی دلجوی تو یافتیم. چشم از غیر تو بستیم، چون به
جمال تو گشودیم. ای معشوق حقیقی، پرتوی در دل‌ها افکن و
جلوه‌ای در قلوب بنما تا از هر قیدی آزاده گردیم و به کلی
گرفتار تو شویم؛ شعله میثاق گردیم و نجوم بازغه از مطلع
اشراق. ع ع

الله ابهی

۳۷

ای متوجه‌ی الی الله، چشم از جمیع ماسوی بر بند و به ملکوت
ابهی برگشا. آنچه خواهی از او خواه و آنچه طلبی از او طلب.
به نظری صد هزار حاجات روا نماید و به التفاتی صد هزار درد

بی درمان دوا کند و به انعطافی زخم‌ها را مرهم نهد و به نگاهی
دل‌ها را از قید غم برهاند. آنچه کند او کند ما چه توانیم کرد؟
يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ است. پس سر تسلیم نه و توکل
بِرَبِّ رَحِيمٍ بِهِ وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ. ع ع

هو الله

۳۸

ای خداوند مهربان، این دل را از هر تعلقی فارغ نما و این جان
را به هر بشارتی شادمانی بخش. از قید آشنا و بیگانه آزاد کن
و به محبت خویش گرفتار نما تا به کلی شیدای تو گردم و
دیوانه تو. جز تو نخواهم و جز تو نجویم و به غیر از راه تو
نپویم و به جز راز تو نگویم. مانند مرغ سحر در دام محبت
تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و بزارم و بگریم و بگویم:
يا بهاء الأبهى. ع ع

هو الابهى

۳۹

ای پروردگار توانا، این بندگان ناتوانت را از قیود هستی آزادی
بخش و از دام خودپرستی رهایی ده. جمیع ما را در پناه
عنایت، منزل و مأوی ده و کل ما را در کف حفظ و حراست

و انقطاع و حرّیت از شؤنِ نفس و هوی نجات بخش تا
 جمیع متفق و متحد شده در ظلّ خیمهٔ یک‌رنگ تو آیم و از
 صراط گذشته، در جنّت ابهی، وحدت اصلیه داخل گردیم.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَوِيُّ
 الْقَدِيرُ. ع ع

هوالبهی

۴۰

ای پروردگار مهربان، دوستان را در صون حمایت خویش
 محفوظ دار و از کم و بیش بیزار کن. از کون و امکان و آایش
 آکوان منقطع فرما و به نفعاتِ لامکان زنده و ترو تازه. ع ع

هوالبهی

۴۱

ای خداوند، تو شاهد و آگاهی که در دل و جان جز آرزوی
 رضای تو مرادی ندارم و جز در بزم میثاق راهی و کامی نجویم.
 شب و روز دردمندِ درد توأم و روز و شب مجروح تیغ و
 خدنگ تو. جز به ملکوت ابهات ناله و فغانی نکنم و جز در
 پناه احدیت امن و امان نجویم. بیزار از هر بیگانه‌ام و به
 یگانگی تو دل بسته‌ام؛ از غیر تو بیزارم و از مادونت در کنار.

ای پروردگار، موفقِ بدار تا از سوداییان تو گردم و از شیداییان تو شوم؛ سر دفتر مجنونان روی تو گردم و رسواییان کوی تو. این موهبت را شایان فرما و این عنایت را رایگان کن. تویی پروردگار و تویی آمرزگار. ع ع

هوالبهی

۴۲

ای خداوند مهربان، عنایتی فرما و موهبتی بنما تا همّت این بینویان بلند گردد و بندها بگسلیم و از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل بندیم و به تمامی در دام عشقت گرفتار شویم. آتشی در دل بفروریزیم و حُجَبَاتِ ما سَوِی بسوزیم و چشم از مادون بدوزیم و به مشاهدهٔ جمال در ملکوت ابهت بازکنیم. ع ع

هوالبهی

۴۳

ای پروردگار، به آنچه سزاوار است موفق کن. ای آمرزگار، به آنچه لایقست مؤید فرما. این دست‌ها به دامن عَفْوَتِ پیوسته و این دل‌ها به محبّت مقید و بسته. عنایت کن، موهبت بخش. ع ع

۴۴

إِلَهِي إِلَهِي إِنِّي أُغْبِرُ جَبِينِي وَ أَعْفِرُ وَجْهِي بِتُرَابِ الذُّلِّ وَ
 الْإِنْكَسَارِ إِلَى مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ وَ أَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَاضِعٍ خَاشِعٍ
 مُبْتَهَلٍ مُتَضَرِّعٍ مُجْتَرِحٍ مُتَضَرِّعٍ إِلَى عَتَبَةِ قُدْسِكَ فِي عَالَمِ الْأَنْوَارِ
 أَنْ تَخْرِقَ حُجُبَاتِ الْكُثْرَاتِ حَتَّى يَتَجَلَّى جَمَالُ الْوَحْدَةِ الْأَصْلِيَّةِ
 فِي الْقُلُوبِ بِآيَاتِ بَيِّنَاتٍ. رَبِّ اجْعَلْ أَحِبَّائَكَ أَمْوَاجَ بَحْرِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَ نَسَائِمَ رِيَاضِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ نُجُومَ سَمَاءِ الْأَلْفَةِ وَ
 الْوُدَادِ وَ لَتَالِيَّ بُحُورِ الْمَحَبَّةِ وَ الرَّشَادِ حَتَّى يَشْرَبُوا مِنْ مَعِينِ
 وَاحِدٍ وَ يَسْتَنْشِقُوا مِنْ هَوَاءِ وَاحِدٍ وَ يَتَنَوَّرُوا بِشِعَاعِ وَاحِدٍ وَ
 يَتَوَجَّهُوا بِكَلِمَتِهِمْ إِلَى عَالَمِ التَّجْرِيدِ وَ مَرَكِزِ التَّوْحِيدِ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالَى الْمَجِيدُ. ع ع

هو الله

۴۵

ای پروردگار، شکر تو را که این بینوایان را پر نوا نمودی و این
 گمراهان را به راه هدایت دلالت فرمودی؛ از ظلمت ضلالت
 نجات بخشیدی و از فیض نورانیت احدیت بهره و نصیب عطا
 کردی. بیگانه بودیم، آشنا فرمودی. بی مایه بودیم، ثروت
 عظمی بخشیدی. علیل بودیم شفا دادی، اسیر بودیم رهایی

دادی، پژمرده بودیم تر و تازه نمودی، افسرده بودیم شعله جهان‌سوز فرمودی. ای یزدان مهربان، در پناه احدیت حفظ فرما تا از شوون نفس و هوئی محفوظ مانیم و در صدفِ عون و عنایت مانند لؤلؤ مکنون، مأمون و مصون مانیم. در هر دمی به دم مسیحایی زنده فرما و در هر نفسی به نفس مشکباری مشامان معطر نما و بر عبودیت آستانِ مقدّست موفق کن. ع ع

هو الله

۴۶

خداوند مهربانا، این جمع در ظلّ رحمت توآند و این نفوس، متوجه به ملکوت تو. خدایا، بندگانیم، کرم عنایت کن. فقرایم، از کنز آسمانی بخش. نادانیم، به حقائق اشیاء دلالت کن. ضعیفیم، قوت آسمانی رسان. فانی هستیم، به عالم بقا در آر. محتاجیم و منتظر تأیید تو. اگر عنایتت رسد، قطره دریا شود ذره آفتاب گردد. اگر از الطافت محروم ماند از هر چیز بی بهره و نصیب شود. پس عنایت کن و مرحمت فرما تا علم وحدت عالم انسانی بلند نماییم و نورانیت آسمانی شرق و غرب را احاطه کند؛ جمیع احزاب متحد شوند و حیات ابدی جویند و ترویج وحدتِ عالم انسانی نمایند و صلح عمومی انتشار دهند. تویی کریم. تویی معطی. تویی مهربان. ع ع

هو الله

پاک یزدانا، بینایی و شنوا و مقتدری و توانا، صیبتِ نبأً عظیم در
 جمیع اقالیم منتشر و پرتو شمس حقیقت در کلّ آفاق، ساطع و
 باهر. یاران در نهایتِ رُوح و ریحان و دوستان، منجذبِ روی
 آن مه تابان. زبان‌ها به ذکرت همدم و قلوب به نفحات قدست
 مُستبشّر دم به دم روی‌ها همه سوی تو و دل‌ها اسیر کوی تو و
 جگرها تشنه جوی تو. ندای اسم اعظمت زلزله در آفاق
 انداخته و قوّتِ کلمهٔ اَتَمَّتْ عَلَمَ بر شرق و غرب افراخته؛
 مُقبلان، کلّ در نهایتِ تبتّل و ابتهال و مؤمنان در کمال تضرّع به
 ملکوت جمال. پروردگارا، کلّ را تأیید فرما و توفیق عطا کن تا
 سبب آسایش جهان آفرینش گردند و شرق و غرب را آرایش
 بخشند. سبب الفت و اتحاد عالم گردند و خادم نوع بشر
 شوند. جمیع اُمم را به جان و دل دوست حقیقی گردند و
 کافّهٔ ادیان را در نهایتِ رُوح و ریحان یار روحانی شوند.
 ظُلُمات بیگانگی محو کنند و آواز یگانگی در جهان منتشر
 فرمایند. خداوندا، کلّ را در پناه خویش پناه ده و به الطاف
 بی‌پایان شادمان و کامران فرما. تویی مقتدر و توانا و تویی بیننده
 و شنوا. ع ع

۴۸

هوَاللّٰهُ

ای پروردگار، این جوهرِ ابرار را یار و یاور باش. کامکار کن، بزرگوار نما. همواره مشام از نفعاتِ قدس معطر کن و در دو جهان روی منور نما و خویِ معنبر. تویی دهنده و بخشنده و توانا. ع ع

۴۹

ای پروردگار، آرزوی این بنده درگاه آنست که یارانِ باختر را بینم دست در آغوشِ دوستانِ خاور نموده‌اند و افراد انسانی به نهایتِ مهربانی، اعضای یک انجمنند و قطرات یک بحر، طیور یک گلشنند و لآلی یک دریا، اوراق یک شجرند و انوار یک شمس. تویی مقتدر و توانا و تویی قادر و عزیز و بینا. ع ع

۵۰

هوَاللّٰهُ

أَشْكُرَكَ يَا إِلَهِي وَ أَحْمَدُكَ عَلَي مَا كَشَفْتَ الْغَمَامَ وَ أَزَلْتَ الظَّلَامَ فَأَشْرَقَتْ أَنْوَارُ الْحَقِيقَةِ وَ مَحَتْ دُجْنَةُ الْأَوْهَامِ. رَبِّ هُوَلَاءِ عِبَادٌ هَدَيْتَهُمْ إِلَى النُّورِ الْمُبِينِ وَ دَلَيْتَهُمْ إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ

أَعْطَيْتَهُمُ الْفَوْزَ الْمُبِينَ وَ مَنَحْتَ لَهُمُ الْفَيْضَ الْعَظِيمَ وَ نَجَّيْتَهُمْ مِنْ
 فَلَوَاتِ الْأَوْهَامِ وَ أَنْقَذْتَهُمْ مِنْ مَفَاوِزِ الظَّلَامِ وَ أَوْرَدْتَهُمْ عَلَى الْمَاءِ
 الْمَعِينِ وَ سَقَيْتَهُمْ مِنْ عَيْنِ التَّسْنِيمِ وَ كَشَفْتَ لَهُمُ الْحِجَابَ وَ
 رَفَعْتَ لَهُمُ النَّقَابَ حَتَّى خَلَعُوا فِي حُبِّكَ الْعِدَارَ وَ أَصْطَلُوا بِالنَّارِ
 الْمُوقَدَةِ فِي سِينَاءِ الْأَسْرَارِ وَ حَنُّوا إِلَى مَلَكُوتِ الْأَنْوَارِ. رَبِّ
 اجْعَلْهُمْ نَجُومًا سَاطِعَةً وَ سُرُجًا لَامِعَةً وَ أَشْجَارًا بَاسِقَةً حَتَّى يَتَنَاطَرُ
 مِنْهُمْ الْأَثْمَارُ فِي جَنَّةِ الْأَثَارِ وَ يَنْجَذِبَ بِهِمْ قُلُوبُ الْأَحْرَارِ إِلَى
 مَلَكُوتِ الْجَمَالِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ
 السَّرِيعُ الْحِسَابُ فِي يَوْمِ الْإِيَابِ. ع ع

هو الله

۵۱

ای پروردگار، یاران را کامکار کن و به عبودیت همدم و
 دمساز فرما. قلوب را نورانی فرما و وجوه را رحمانی کن تا بنیان
 محبت و مهربانی در عالم انسانی تأسیس گردد و نوع بشر به
 یکدیگر مفتون و مهرپرور گردند. شرق دست در آغوش غرب
 نماید. فرنگ، بی‌درنگ سبیل محبت پوید. ترک، تاجیک را
 همدم داند و هم‌آغوش و مهربان شمرد. کل با هم در نهایت
 الفت و یگانگی معاشرت و مصاحبت نمایند. بیگانگی نماند،
 ذکر اغیار نشود، همدگر را آشنا و یار و غمگسار گردند.

ای پروردگار، این شب تار را روز روشن فرما و این بغض و عداوت بین ملل را به انس و محبت مبدل کن تا عالم آفرینش آسایش یابد و جهان پر غرور از عالم الهی نصیب موفور جوید. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و درخشنده و بینا. ع ع

هو الله

۵۲

خداوندا مهربانا کریمایا رحیما، ما بندگان آستان تویم و جمیع در ظلّ وحدانیت تو. آفتاب رحمت بر کلّ مشرق و ابر عنایت بر کلّ می بارد. الطافت، شامل کلّ است و فضلت رازق کلّ. جمیع را محافظه فرمایی و کلّ را به نظر مکرّم منظور داری. ای پروردگار، الطاف بی پایان شامل کن، نور هدایت برافروز؛ چشم‌ها را روشن کن، دل‌ها را سرور ابدی بخش؛ نفوس را روح تازه ده و حیات ابدیه احسان فرما. ابواب عرفان بگشا، نور ایمان تابان نما. در ظلّ عنایت کلّ را متحد کن و جمیع را متفق فرما تا جمیع انوار یک شمس شوند، امواج یک دریا گردند، اثمار یک شجر شوند، از یک چشمه نوشند، از یک نسیم به اهتزاز آیند، از یک انوار اقتباس نمایند. تویی دهنده و بخشنده و توانا. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ وَ وَحَدِّ نَفُوسِ أَصْدِقَائِكَ وَ
 أَجْعَلْهُمْ مُتَّحِدِينَ وَ مُتَّفَقِينَ فِي جَمِيعِ الشُّؤُونِ وَ أَجْمَعْهُمْ عَلَيَّ
 مَعِينِ رَحْمَانِيَّتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَ فِي ظِلِّ رَايَةِ فَرْدَانِيَّتِكَ بَيْنَ
 خَلْقِكَ وَ أَحْشُرْهُمْ تَحْتَ لَوَاءِ الْوَحْدَةِ الْإِنْسَانِيَّةِ وَ أَحْفَظْهُمْ فِي
 صَوْنِ حِمَايَتِكَ عَنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُهِمِّنُ
 الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ. عبدالبهاء عباس

هو الله

خدایا، تاریکی نزاع و جدال و قتال بین ادیان و شعوب و اقوام،
 افق حقیقت را پوشیده و پنهان نموده؛ جهان محتاج نور هدایت
 است. پس ای پروردگار، عنایتی فرما که شمس حقیقت جهان
 را کران به کران روشن نماید. عبدالبهاء عباس

هو الله

ای خداوند مهربان، به فریاد بیچارگان برس. ای پاک
 یزدان، بر این اطفال یتیم رحم فرما. ای خداوند بی نیاز، این

سیل شدید را قطع کن. ای خالق جهانیان، این آتش افروخته را خاموش کن. ای دادرس، به فریاد یتیمان برس. ای داور حقیقی، مادران جگرخون را تسلی ده. ای رحمانِ رحیم، بر چشم گریان و دل سوزان پدران رحم نما. این طوفان را ساکت کن و این جنگ جهانگیر را به صلح و آشتی مُبدَل فرما. تویی بینا و شنوا. ع ع

۵۶

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى قَدْ أَشْتَدَّ الظُّلَامُ الحَالِكُ عَلَى كُلِّ المَمَالِكِ وَ
 أَحْتَرَقَتِ الأفَاقُ مِنْ نَائِرَةِ النِّفَاقِ وَ أَشْتَعَلَتْ نِيرانُ الجِدَالِ وَ
 القِتَالِ فِي مَشَارِقِ الأَرْضِ وَ مغَارِبِهَا فَالدمَاءُ مَسْفُوكَةٌ وَ الأَجْسَادُ
 مَطْرُوحَةٌ وَ الرُّؤُوسُ مَذْبُوحَةٌ عَلَى التُّرابِ فِي مِيدَانِ الجِدَالِ. رَبِّ
 رَبِّ أَرْحَمْ هَؤُلَاءِ الجُهَلَاءِ وَ أَنْظِرْ إِلَيْهِمْ بَعِينَ العَفْوِ وَ العُفْرَانِ وَ
 أَطْفِ هَذِهِ النِّيرانَ حَتَّى تَنْقَشَعَ هَذِهِ العُيُومُ المُتَكَاثِفَةُ فِي الأفَاقِ
 حَتَّى تَشْرِقَ شَمْسُ الحَقِيقَةِ بِأنوارِ الوُفَاقِ وَ يَنْكَشِفَ هَذَا الظُّلَامُ
 وَ يَسْتَضِيءَ كُلُّ المَمَالِكِ بِأنوارِ السَّلَامِ. رَبِّ أَنْقِذْهُمْ مِنْ
 غَمْرَاتِ بَحْرِ البَغْضَاءِ وَ نَجِّهِمْ مِنْ هَذِهِ الظُّلُمَاتِ اللِّدْمَاءِ وَ أَلْفِ
 بَيْنِ قُلُوبِهِمْ وَ نُورِ أبصارِهِمْ بِنُورِ الصُّلْحِ وَ السَّلَامِ. رَبِّ نَجِّهِمْ مِنْ

عَمَرَاتِ الْحَرْبِ وَالْقِتَالِ وَأَنْقِذْهُمْ مِنْ ظَلَامِ الضَّلَالِ وَ اكْشِفْ
 عَنْ بَصَائِرِهِمُ الْغِشَاءَ وَ نَوِّرْ قُلُوبَهُمْ بِنُورِ الْهُدَى وَ عَامِلِهِمْ
 بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَ لَا تُعَامِلِهِمْ بِعَدْلِكَ وَ غَضَبِكَ
 الَّذِي يَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ الْأَقْوِيَاءِ. رَبِّ قَدْ طَالَتِ الْحُرُوبُ وَ
 أَشْتَدَّتِ الْكُرُوبُ وَ تَبَدَّلَ كُلُّ مَعْمُورٍ بِمَطْمُورٍ. رَبِّ قَدْ ضَاقَتِ
 الصُّدُورُ وَ تَغَرَّغَتِ النُّفُوسُ فَأَرْحَمْ هَؤُلَاءِ الْفُقَرَاءَ وَ لَا تَتْرُكْهُمْ
 يُفْرِطُ فِيهِمْ مَنْ يَشَاءُ بِمَا يَشَاءُ. رَبِّ أبعثْ فِي بِلَادِكَ نَفُوساً
 خَاضِعَةً خَاشِعَةً مُنَوَّرَةً الْوُجُوهُ بِأَنْوَارِ الْهُدَى، مُنْقَطِعَةً عَنِ الدُّنْيَا،
 نَاطِقَةً بِالذِّكْرِ وَ الشَّيْءِ، نَاشِرَةً لِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ الْوَرَى. رَبِّ
 أَشَدِّدْ ظُهُورَهُمْ وَ قُوِّمِ أَرْوَاحَهُمْ وَ أَسْرِحْ صُدُورَهُمْ بِآيَاتِ مَحَبَّتِكَ
 الْكُبْرَى. رَبِّ إِنَّهُمْ ضَعْفَاءُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَ إِنَّهُمْ عَجْزَاءُ وَ
 أَنْتَ الْمُعِينُ الْكَرِيمُ. رَبِّ قَدْ تَمَوَّجَ بَحْرُ الْعِصْيَانِ وَ لَا تَسْكُنْ
 هَذِهِ الزَّوَابِعُ إِلَّا بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ. رَبِّ إِنَّ
 النُّفُوسَ فِي هَاوِيَةِ الْهَوَى فَلَا يَنْقِذُهَا إِلَّا الطَّافِكُ الْعُظْمَى. رَبِّ
 أزلْ ظُلُمَاتِ هَذِهِ الشَّهَوَاتِ وَ نَوِّرِ الْقُلُوبَ بِسِرَاجِ مَحَبَّتِكَ الَّذِي
 سَيُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ الْأَرْجَاءِ وَ وَفَّقِ الْأَحِبَّاءَ الَّذِينَ تَرَكُوا الْأَوْطَانَ وَ
 الْأَهْلَ وَ الْوِلْدَانَ وَ سَافَرُوا إِلَى الْبُلْدَانِ حُبًّا بِجَمَالِكَ وَ انْتِشَاراً
 لِنَفْحَاتِكَ وَ بِنَاءً لِتَعَالِيمِكَ وَ كُنْ أُنَيْسَهُمْ فِي وَحْدَتِهِمْ وَ مُعِينَهُمْ

فِي غُرْبَتِهِمْ وَكَاشِفًا لِكُرْبَتِهِمْ وَ سَلْوَةً فِي مُصِيبَتِهِمْ وَ رَاحَةً فِي
 مَشَقَّتِهِمْ وَ رَوَاءَ لِعُذَّتِهِمْ وَ شِفَاءً لِعَلَّتِهِمْ وَ بَرْدًا لِلْوَعْتِهِمْ . إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . ع

هو الله

۵۷

ای پروردگار، مرا بیدار کن، هشیار نما. از غیر خود بیزار کن و به محبت جمالت گرفتار نما. نَفْحَةُ رُوحِ الْقُدُسِ بخش و ندای ملکوت ابهی به گوش رسان. قُوَّتِ رُوحَانِي عطا کن و سِرَاجِ رَحْمَانِي در زُجَاجِ قَلْبِ بَرِ افروز. از هر بندی آزاد کن و از هر تعلقی نجات ده تا جز رضای تو نطلبم و به غیر از روی تو نجویم و دون راه تو نپویم. نفوس غافله را هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار نمایم. تشنگان را آب حیات بخشم و مریضان را شفای الهی دهم. هر چند حقیرم، ذلیلم، فقیرم، اما پشت و پناهم تویی و مُعین و ظَهِیر هم تویی؛ تأییدی عنایت فرما که کلّ حیران گردند. خدایا، تویی مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و
بینا. ع ع

هو الله

۵۸

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عَجَزَاءُ وَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَ نَحْنُ آذِلَاءُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ وَ نَحْنُ فُقَرَاءُ وَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ. اَيَّدْنَا عَلَي عِبُودِيَّةِ عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ وَفَّقْنَا عَلَي عِبَادَتِكَ فِي مَشَارِقِ دِكْرِكَ وَ قَدَّرْنَا لَنَا نَشْرَ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ أَشَدُّدِ أَوْرُنَا عَلَي

خِدْمَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ حَتَّى نَهْدِي الْأُمَّمَ إِلَى أَسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَ
 نَسُوقَ الْمَلَلِ إِلَى شَاطِئِ بَحْرِ أَحَدِيَّتِكَ الْأَكْرَمِ. أَيُّ رَبِّ نَجِّنَا مِنْ
 عِلَاقِقِ الْخَلَائِقِ وَ الْخَطِيئَاتِ السَّوَاقِقِ وَ الْبَلِيَّاتِ اللَّوَاحِقِ حَتَّى
 نَقُومَ عَلَى إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بِكُلِّ رُوحٍ وَ رِيحَانٍ وَ نَذْكُرَكَ فِي آنَاءِ
 اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ نَدْعُو الْكُلَّ إِلَى الْهُدَى وَ نَأْمُرَ بِالتَّقْوَى وَ نُرْتَلَّ
 آيَاتِ تَوْحِيدِكَ بَيْنَ مَلَأِ الْإِنْشَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا
 تَشَاءُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ. ع ع

الله ابھی

۵۹

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي تَرَى وُجُوهًا نُورَانِيَّةً فِيهَا نَضْرَةٌ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ قُلُوبًا
 تَتَمَدَّدُ فِيهَا جَمَالٌ وَ حِدَانِيَّتِكَ وَ صُدُورًا مُنْشَرِحَةً بِآيَاتِ
 فِرْدَانِيَّتِكَ وَ أَفئِدَةً مُنْجَذِبَةً بِنَفْحَاتِ رِيَاضِ أَحَدِيَّتِكَ وَ أَبْصَارًا
 شَاخِصَةً إِلَى مَلَكُوتِ صَمْدَانِيَّتِكَ وَ آذَانًا مَمْدُودَةً إِلَى صَوَامِعِ
 اللَّاهُوتِ لِتَسْمَعَ ذِكْرَكَ وَ ثَنَائِكَ. أَيُّ رَبِّ هُوَ لَاءِ عِبَادٍ هَامُوا
 فِي هَيْمَاءِ حُبِّكَ وَ أَشْتَعَلُوا بِالنَّارِ الْمُلتَهَبَةِ فِي سِدْرَةِ مَحَبَّتِكَ وَ
 أَهْتَرُوا وَ تَمَايَلُوا عِنْدَ تَنْفُسِ نَسِيمِ عِنَايَتِكَ وَ آوُوا إِلَى كَهْفِ
 حِفْظِكَ وَ حِمَايَتِكَ وَ دَلَعَتْ أَسْنُهُمْ بِمَحَامِدِكَ وَ نُعُوتِكَ وَ

تَأَنَّقَتْ رِيَاضُ ضَمَائِرِهِمْ بِرِيَاحِينَ مَعْرِفَتِكَ وَ تَدَفَّقَتْ حِيَاضُ
سَرَائِرِهِمْ بِمِيَاهِ مَوْهَبَتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَحْشَرُهُمْ تَحْتَ لِيَاكِ الْمِيثَاقِ
بُوجُوهِ نُورَاءِ وَ أَجْمَعُهُمْ فِي ظِلِّ شَجَرَةِ آيِسَا بِقُلُوبِ طَافِحَةٍ
بِالسَّرَّاءِ وَ أَعْرِفُهُمْ فِي قَلْبِ الْكِبْرِيَاءِ حَتَّى يَخُوضُوا وَ يَغُوضُوا فِي
عُمُقِ الصِّفَاتِ وَ الْأَسْمَاءِ وَ يَلْتَقِطُوا الْخَرِيدَةَ النُّورَاءِ وَ الْيَتِيمَةَ
الْعَصْمَاءِ وَ وَفَّقَهُمْ عَلَى إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ الْعُلْيَا وَ نَشْرِ آثَارِكَ فِي
كُلِّ الْأَنْحَاءِ وَ أَنْتِشَارِ نَفْحَاتِكَ فِي جَمِيعِ الْأَرْجَاءِ وَ سَطُوعِ
أَنْوَارِكَ مِنَ الْأَفْقِ الْأَعْلَى لِيَتَوَجَّهَ كُلُّ الشُّعُوبِ وَ الْقَبَائِلِ إِلَى
مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَ يَتَخَلَّقُوا بِأَخْلَاقِ تَقْدِيسِكَ وَ شِيمِ تَوْحِيدِكَ
فِي عَالَمِ الْإِنشَاءِ وَ تَتَفَتَّحَ عَلَى وَجْهِ الْكُلِّ أَبْوَابُ جَنَّةِ الْمَأْوَى وَ
تَتَمَدَّدُ مَائِدَةُ السَّمَاءِ وَ يَنْكَشِفُ حِجَابُ الْكُونِ عَنْ جَنَّةِ الْأَبْهَى.
إِنَّكَ أَنْتَ مُؤَيَّدٌ مَنْ تَشَاءُ عَلَى مَا تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ
الْمَلِكُ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ. ع ع

هو الله

٦٠

إلهي إلهي هذا طيرٌ كليلُ الجناحِ، بطيءُ الطيرانِ أيدهُ بشديدِ
القوى حتى يطيرَ إلى أوجِ الفلاحِ وَ النِّجَاحِ وَ يُرْفِرِفُ بِكُلِّ سُورٍ

وَ أَنْشِرَاحَ فِي هَذَا الْفَضَاءِ وَ يَرْتَفِعَ هَدِيرُهُ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ
بِأَسْمِكَ الْأَعْلَى وَ تَتَلَذَّذُ الْأَذَانُ مِنْ هَذَا النَّدَاءِ وَ تَقْرَأُ الْأَعْيُنُ
بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ الْهُدَى. رَبِّ إِنِّي فَرِيدٌ وَحِيدٌ حَقِيرٌ لَيْسَ لِي
ظَهِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا نَصِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا مُجِيرٌ إِلَّا أَنْتَ، وَفَقَّنِي عَلَى
خِدْمَتِكَ وَ أَيِّدْنِي بِجُنُودِ مَلَائِكَتِكَ وَ أَنْصُرْنِي فِي إِعْلَاءِ
كَلِمَتِكَ وَ أَنْطِقْنِي بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ. إِنَّكَ مُعِينُ الضُّعْفَاءِ
وَ نَصِيرُ الضُّعْرَاءِ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُخْتَارُ. ع ع

هو الله

٦١

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى هَذَا الضَّعِيفَ يَتَمَنَّى الْقُوَّةَ الْمَلَكُوتِيَّةَ وَ هَذَا الْفَقِيرَ
يَتَرَجَّى كُنُوزَ السَّمَاوِيَّةِ وَ هَذَا الظَّمَانَ يَشْتَاقُ مَعِينَ الْحَيَاةِ
الْأَبَدِيَّةِ وَ هَذَا الْعَلِيلَ يَرْجُو شِفَاءَ الْعَلِيلِ بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ الَّتِي
أَخْتَصَصْتَ بِهَا عِبَادَكَ الْمُخْتَارِينَ فِي مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى. رَبِّ
لَيْسَ لِي نَصِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا مُجِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا مُعِينٌ إِلَّا أَنْتَ.
أَيِّدْنِي بِمَلَائِكَتِكَ عَلَى نَشْرِ نَفَحَاتِ قُدْسِكَ وَ بَثِّ تَعَالِيمِكَ
بَيْنَ خَيْرَةِ خَلْقِكَ. رَبِّ أَجْعَلْنِي مُنْقَطِعًا عَنْ دُونِكَ، مُتَشَبِّهًا بِذِيْلِ
عَنَابَتِكَ، مُخْلِصًا فِي دِينِكَ، ثَابِتًا عَلَى مَحَبَّتِكَ، عَامِلًا بِمَا
أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي مَعَ ذُلِّي وَعَدَمِ اسْتِعْدَادِي وَاقْتِدَارِي مُهِتَمًا
 بِعِظَائِمِ الْأُمُورِ، قَاصِدًا لِإِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْجُمْهُورِ، نَادِيًا لِنَشْرِ
 تَعَالِيمِكَ بَيْنَ الْعُمُومِ وَ أَنِّي أَتَوَقَّفُ بِهَذَا إِلَّا أَنْ يُؤَيِّدَنِي نَفَثَاتُ
 رُوحِ الْقُدْسِ وَ يَنْصُرَنِي جُنُودُ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَ تُحِيطَ بِي
 تَوْفِيقَاتِكَ الَّتِي تَجْعَلُ الذُّبَابَ عُقَابًا وَ الْقَطْرَةَ بُحُورًا وَ أَنْهَارًا وَ
 الذَّرَّاتِ شُمُوسًا وَ أَنْوَارًا. رَبِّ أَيِّدْنِي بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ وَ قُدْرَتِكَ
 النَّافِذَةِ حَتَّى يَنْطِقَ لِسَانِي بِمَحَامِدِكَ وَ نِعْمَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ
 يَطْفَحَ جَنَانِي بِرَحِيقِ مَحَبَّتِكَ وَ مَعْرِفَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 عَلَيَّ مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي وَالْهَاءَ مُنْجَذِبًا إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَ مُشْتَعِلًا
 بِنَارِ مَحَبَّتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَ مُنَادِيًا بِمَلَكُوتِكَ فِي هَذِهِ الدِّيَارِ
 الشَّاسِعَةِ الْأَرْجَاءِ، مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ، مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ، تَارِكًا
 الرَّاحَةَ وَ الرَّخَاءَ، بَعِيدًا عَنِ الْأَوْطَانِ، هَائِمًا فِي هَذِهِ الْبُلْدَانِ،
 غَرِيبًا طَرِيحًا عَلَى التُّرَابِ، خَاضِعًا إِلَى عَتَبَتِكَ الْعُلْيَا، خَاشِعًا

إِلَى جَبْرَوْتِكَ الْعُظْمَى، مُنَاجِيًا فِي جُنْحِ اللَّيَالِي وَ بَطُونِ
 الْأَسْحَارِ، مُتَضَرِّعًا مُبْتَهَلًا فِي الْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ حَتَّى تُؤَيِّدَنِي عَلَى
 خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ نَشْرِ تَعَالِيمِكَ وَ إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ فِي مَشَارِقِ
 الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا. رَبِّ أَشَدُّ أَزْرِي وَ وَفَّقْنِي عَلَى عُبُودِيَّتِكَ
 بِكُلِّ الْقُوَى وَ لَا تَتْرُكْنِي فَرِيدًا وَ حِيدًا فِي هَذِهِ الدِّيَارِ. رَبِّ آسِنِي
 فِي وَحْشَتِي وَ جَالِسِي فِي غُرْبَتِي. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيِّدُ لِمَنْ تَشَاءُ
 عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

۶۴

ای پروردگارِ مهربان، شکر تو را که مرا از مُختارینِ نمودی نه
 مدعوین. راه ملکوتِ بنمودی و بر مشاهدهٔ انوارِ لاهوتِ موفق
 کردی. نَفْحَةُ حیاتِ دمیدی و دل و جان را زنده فرمودی و روح
 و وجدان را تر و تازه کردی. ای پروردگار، این گمنام را به
 مَحَبَّتِ خود، شهیرِ آفاق کن و این بی‌نام و نشان را به نور
 هُدی، معروفِ شرق و غرب نما. جامی سرشار از بادهٔ مَحَبَّتِ
 به دست ده تا جهانیان را سرمستِ صَهِبا نمایم و تشنگان را به
 چشمهٔ آبِ حیاتِ رسانم؛ مشتاقانِ جمال را به محفلِ دیدار
 رسانم و علیلان را به طیبِ مهربانِ دلالت کنم. تویی مقتدر و
 توانا و تویی دانا و بینا. ع ع

هو الله

۶۵

ای دلبر آفاق، این یارانِ نورانی را در هر دم، مَظْهَرِ فِیوضاتِ
 رحمانی فرما و مورد الطافِ سُبْحانی کن. مدد از مَحَبَّتِ
 حقیقی خود بخش و تجلیاتِ عشق حقیقی، جلوه ده و به
 هیجان و فوران آر تا زمام اختیار از دست رود. هر یک کُرّه
 آتشبار گردند، پرده‌های اوهام بسوزند و حُجُبَاتِ نفوس را خرق
 نمایند و به ذکر تو ناطق گردند و خُلق و خوی تو بنمایند. طالبان
 را عاشقان روی تو نمایند. تشنگان را از چشمهٔ حیات بنوشانند
 و زنده نمایند. تعالیم تو را به کردار و رفتار ترویج فرمایند.
 نفحاتِ یومِ ظهور منتشر کنند و نسیم گلشن جَنَّتِ ابهیی به مرور
 آرند. شرق را زنده کنند و غرب را تر و تازه نمایند. خیمهٔ
 وحدت عالم انسانی برافرازند و عَلمِ نور مُبین بلند کنند. آتش
 عشق برافروزند، صَخْرهٔ صَمّا را بگدازند. چشم‌های کور را به
 قوَّت تو، روشن نمایند و آشفته و شیدای تو. آنچه سزاوارِ دلبری
 است مُجرئ دار. تویی معشوقِ آفاق و تویی محبوبِ اهلِ وفاق
 وَعَلَيْكُمْ الْبَهَاءُ الْإِبْهِي. ع ع

هو الابهی

۶۶

ای پروردگار و آمرزگار و کردگار، از فضلِ عمیم و کرمِ جلیل،
 آفاقِ وجود را به انوارِ موهبت روشن فرمودی و به اشِعّهٔ ساطعهٔ

آفتاب بخشایش، جهان آفرینش را منور کردی. ابر نیسانِ
 عنایت جهانِ ایجاد را سبز و خرم نمود و فیضِ محیطِ
 اعظمت، کائنات را حُلّهٔ جدیدِ خلقِ جدیدِ پیوشانید. الطافت،
 عالم وجود را احاطه کرد و احسانت، غیب و شهود را شامل
 شد. از فضلِ اعظمت، مَطَّلَعِ هُدٰی را روشن نمودی و صَبْحِ
 تَقْوٰی را لائِح و فیضِ نُهٰی را سائل و سیلِ ندا را صائل
 فرمودی. اَفْقِ مَحَبَّتِ را به انوارِ عرفانِ مَزین و مَشْرِقِ معرفتِ را
 به تجلّیاتِ ایقانِ منورِ کردی. فیضِ جلیلتِ را مقطوعِ نفرمودی و
 لطفِ عَمیمتِ را ممنوعِ نداشتی. الفَتِ قلوبِ را نعمتِ عَظْمٰی
 فرمودی و مَحَبَّتِ نفوسِ را رحمتِ کبریٰ. دینِ مُبینتِ را انوارِ
 آفاقِ کردی و شَرَعِ شریفتِ را آفتابِ سَبْعِ طَباقِ. ای پاک
 یزدان، قُوّت و قدرتی عنایت فرما و عَوْن و عنایتی مبذول کن
 تا به وصایا و نصایحتِ قیامِ نماییم و به نفحاتِ خُلق و خویت
 به احیای عالم و امم پردازیم. به موجی از امواجِ بحرِ اعظمت،
 جهانِ ایجاد پر از لئالیِ حکمتِ گردد و به فیضی از بحرِ
 رحمت، فضای امکانِ رَشکِ روضهٔ جنانِ گردد. پای
 استقامتی عنایت فرما و قُوّهٔ ثبوت و رسوخیِ بخش، تا بر
 آنچه سببِ اِعلاءِ کلمهٔ امر تو است قیامِ نماییم و بر هدایتِ
 مَن عَلٰی الْاَرْضِ بایستیم. ع ع

إِلَهِي إِلَهِي أَيُّدُ أَحِبَّائِكَ الْمُخْلِصِينَ عَلَى الْإِقْتِنَاءِ بِالنُّورِ الْمُبِينِ وَ
 وَفَّقَ عبيدَكَ الْمُقَرَّبِينَ عَلَى نَشْرِ نَفَحَاتِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ حَتَّى
 يَلْتَهُوا عَنْ شُبُهَاتِ النَّاقِضِينَ بِتَبْلِيغِ دِينِكَ الْمُنِيرِ وَبَثَّ تَعَالِيمِكَ
 وَ إِشَاعَةَ آثَارِكَ وَ إِذَاعَةَ بَيِّنَاتِكَ بَيْنَ الْخَافِقِينَ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى
 الْقَوِيُّ الْمُخْتَارُ. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي أَنْتَ بَكْلٌ تَدُلُّ وَ أَنْكِسَارٌ وَ خُضُوعٌ وَ خُشُوعٌ وَ أَبْتِهَالٌ
 تَبْتَلًا إِلَيْكَ، مُتَضَرِّعًا بَيْنَ يَدَيْكَ أَنْ تُدِيمَ عَلَيَّ لِحَظَاتِ أَعْيُنِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تُؤَيِّدَنِي عَلَى الثُّبُوتِ وَ الرُّسُوحِ عَلَى كَلِمَةِ
 وَحْدَانِيَّتِكَ وَ تُوفِّقَنِي عَلَى نَشْرِ آيَاتِكَ الْكُبْرَى وَ رَفْعِ رَايَاتِ
 بَيِّنَاتِكَ السَّاطِعَةِ عَلَى الْأَرْجَاءِ وَ بَثِّ آثَارِ مَوْهَبَتِكَ الْعُظْمَى وَ
 اِيْقَادِ نَارِ مَحَبَّتِكَ فِي الْقُلُوبِ وَ الْأَحْشَاءِ. أَيُّ رَبِّ نُوْرٍ الْوُجُوْهَ
 بِالنُّوْرِ السَّاطِعِ مِنْ فَيْضِ غَيْبِ مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَ أَشْرَحِ الصُّدُورَ
 بِشُعَاعِ لَامِعٍ مِنْ مَلَكِكَ الْأَعْلَى وَ أَنْعِشِ الْأَرْوَاحَ بِنَفْحَاتِكَ

الْهَابَةِ مِنْ جَنَّتِكَ الْعُلْيَا وَ أَرَحَ النَّفُوسَ بِنَسَائِمِ قُدْسٍ مُنْتَشِرَةٍ مِنْ
 حَدِيقَتِكَ الْغُلْبَاءِ وَ عَزَّتِكَ الْقَاهِرَةَ عَلَى الْأَشْيَاءِ، إِنَّ الْقُلُوبَ
 أَشْتَدَّتْ عَلَيْهَا الْكُرُوبُ لَا مُعِثَ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا مُجِيرَ إِلَّا أَنْتَ وَ لَا
 ظَهِيرَ إِلَّا أَنْتَ. رَبِّ أَحْفَظْ عِبَادَكَ الْمُخْلِصِينَ بِصَوْنِ حِمَايَتِكَ وَ
 أَحْرُسْ أَرْقَائِكَ الثَّابِتِينَ بِعَيْنِ عَوْنِكَ وَ عِنَايَتِكَ وَ اسْتَرْ قُصُورَ
 الْمُؤَقِنِينَ بِذَيْلِ عَفْوِكَ وَ كِلَابَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْكَرِيمُ
 الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

٦٩

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي إِنِّي أَضْعُ جَبِينِي عَلَى عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ فِئَاءِ بَابِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَ أَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَافِقٍ وَ دَمْعٍ دَافِقٍ وَ صَدْرٍ شَائِقٍ أَنْ
 تَنْصُرَ عَبْدَكَ الْمُنتَظِرَ لظُهُورِ آيَاتِ فَضْلِكَ وَ عِنَايَتِكَ، الْمُضْطَرِمَّ
 بِنَارِ مَحَبَّتِكَ، رَبِّ إِنَّكَ لَتَرَاهُ يَطْوِي الْمِهَادَ وَ يَقَطَعُ الْجِبَالَ وَ
 يَرْكُضُ فِي بَرِيَّةِ التَّبْتُلِ وَ الْإِبْتِهَالِ وَ يَدْعُو أَهْلَ الضَّلَالِ إِلَى نُورِ
 الْهُدَى عَلَى مَمَرِّ الْأَيَّامِ وَ اللَّيَالِ. رَبِّ تَرَاهُ لَيْسَ لَهُ سُكُونٌ وَ قَرَارٌ،
 يَتَحَمَّلُ جَوَارِحَ اللَّيْلِ وَ طَوَارِقَ النَّهَارِ وَ يَهْرَعُ إِلَى الدِّيَارِ لِيُبَشِّرَ
 بِظُهُورِ مَلَكُوتِ الْأَنْوَارِ وَ سَطُوعِ أَنْوَارِ نَيْرِ الْأَسْرَارِ وَ لَمْ تَأْخُذْهُ لَوْمَةٌ
 لَائِمٌ وَ لَا طَعْنَةٌ شَائِمٌ وَ لَا ضَرْبَةٌ لَائِبٌ عَنِ النَّدَاءِ بِمَلَكُوتِكَ

الْأَبْهَى. رَبِّ مَهْدٍ لَهُ السَّبِيلَ وَ أَشْفٍ بِهِ الْعَلِيلَ وَ أَرَوْ بِهِ الْعَلِيلَ وَ
 أَسْقٍ بِهِ السَّلْسَبِيلَ، كُلُّ ظَمَانٍ هَامٍ فِي بِيْدَاءِ الْفِرَاقِ تَوَقَّدَ بِنَارِ
 الْإِحْتِرَاقِ وَ تَمَنَّى التَّجْرُعَ مِنْ كَأْسِ دِهَاقِ الْمِيثَاقِ حَتَّى يَتَنَلَّأَ
 وَجْهُهُ بِنُورِ سَاطِعِ بَيْنِ أَهْلِ الْفِرَاقِ وَ يَتَزَلَّزَلُ بِهِ أَرْكَانُ أَهْلِ النُّفَاقِ.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُعْطَى الْبُرِّ الرَّؤُوفُ الْمُسْتَعَانُ. ع

هو الله

۷۰

ای پروردگارا، این رجال، بندگان تو آند و این نساء، کنیزان تو. از
 غیر تو بیزارند و به محبت تو گرفتار. از جهان و جهانیان
 منقطع و در کنارند و مشتاقِ پرتو تجلی و جلوه انوار و به نار
 محبت افروخته‌اند و مانند پروانه حول شمع میثاق، بال و پر
 سوخته‌اند. ثابتند و مستقیم و قائمند به نور مبین. بلبلان گلشن
 توحیدند و طیور حدیقه تقدیس. پروردگارا، تأیید کن و به نَفَثَاتِ
 رُوحِ الْقُدُسِ زنده نما و از رُوح، متولد کن و در چشمه آیوب
 تعمید فرما، تا کل پاک و مقدس شوند و مانند شمع نورانی در
 عالم انسانی برافروزند. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و
 مهربان. ع

۷۱

هو الله

ای خداوند بی‌همتا، ای ربُّ الملکوت، این نفوس، سپاه آسمانی تو آند، امداد فرما و به جنودِ ملاً اعلیٰ نصرت کن تا هر یک نظیر اردویی شوند و آن ممالک را به مَحَبَّتِ الله و نورانیتِ تعالیم الهی فتح کنند. ای خدا، ظَهِیر و نصیر آنها باش و در بیابان و کوه و درّه و جنگل‌ها و دریاها و صحراها مونس آنها باش، تا به قوَّتِ ملکوتی و نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِ فریاد زنند. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی دانا و شنوا و بینا. ع ع

۷۲

هو الله

ای خداوند بی‌آباز، این حقیقتِ مُبْتَهَلَه را مانند شمع روشن کن تا در هر جمع به ذکر تو مشغول گردد؛ نور هدی بر افروزد و در انجمنِ رحمن، مانند سِراجِ بسوزد و به یاران، نور بخشد. ای خداوند، روحی در دل‌ها بدم که همدم تو گردند و شوقی در قلوب بینداز که به ذکر تو دمساز شوند. جان‌ها را شور و ولهی ده و دل‌ها را وجد و طَرَبی بخش که هر دم روحی تازه یابند و به سُروری بی‌اندازه رسند. ای خداوند مهربان، یاران را رُوح و ریحان بخش و تأییدی آسمانی فرما، تا تشنگان را

سَلْسَبِيلِ هِدَايَتِ دَهْنِدِ وَ گَمگَشْتِگَانِ رَا بَه سَبِيلِ عَنَايَتِ دَلَالَتِ
عَنْكَنْدِ. تَوِييِ مَقْتَدِرِ وَ تَوَانَا وَ شَنْوَنْدِه وَ بِيْنَا. ع ع

هو الله

۷۳

پروردگارا، یزدانا، مهربانا، این بندهٔ تو از اقصای بلادِ شرق به
غرب شتافت که شاید از نَفحاتِ عنایات، مشام‌های این
نفوس معطر شود. نسیم گلشنِ هدایت بر این ممالک بوزد.
نفوس، استعدادِ اَلطافِ تو یابند. قلوب، مُسْتَبَشِّر به بشارت تو
گردند. دیده‌ها مشاهدهٔ نور حقیقت نماید. گوش‌ها از ندای
ملکوت بهره و نصیب گیرد. ای پروردگار، دل‌ها را روشن کن.
ای خداوند مهربان، قلوب را رشکِ گلزار و گلشن فرما. ای
محبوبِ بی‌همتا، نَفحاتِ عنایتِ بُوْزَانِ. انوارِ احسان تابان
کن، تا دل‌ها پاک و پاکیزه شود. از تأییدات تو بهره و نصیب
گیرد. این جمع راه تو پویند، راز تو جویند، روی تو بینند، خوی
تو گیرند. ای پروردگار، اَلطافِ بی‌پایان ارزان فرما، گنج
هدایت رایگان کن، تا این بیچارگان چاره یابند. تویی مهربان،
تویی بخشنده، تویی دانا و توانا. ع ع

هو الله

۷۴

رَبِّ رَبِّ أَيَّدْ عِبَادَكَ الْأَصْفِيَاءَ عَلَى الْحُبِّ وَالْوَلَاءِ بَيْنَ الْوَرَى وَ
 وَفَّقَهُمْ عَلَى نَشْرِ الْهُدَى مِنَ الْمَلَأَ الْأَعْلَى بَيْنَ أَهْلِ الْأَرْضِ كُلِّهَا.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ الْوَهَّابُ وَإِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ اللَّطِيفُ الرَّؤُوفُ الْمَنَّانُ. ع ع

۷۵

پروردگارا، مهربانا، شکر تو را شاهراه هدایت بنمودی و
 ابواب ملکوت بگشودی و به واسطه شمس حقیقت، تجلی
 فرمودی. کوران، بینا نمودی و کران، شنوا کردی. مردگان،
 زنده فرمودی و فقیران، اغنیا کردی. گمراهان را راه بنمودی و
 تشنگان را به چشمه هدایت دلالت کردی. ماهیان لب تشنه را
 به دریای حقیقت رساندی و مرغان آواره را به گلشن عنایت
 دعوت فرمودی. پروردگارا، جمعی هستیم بندگان تو و فقیران
 تو. دور افتاده ایم، مشتاقان تو. تشنه چشمه تویم و دردمند
 درمان تویم. در ره تو قدم نهادیم و مقصد و آرزویی جز نشر
 نفعات تو نداریم، تا نفوس، فریاد «إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ»
 بر آرند و دیده به مشاهده انوار روشن نمایند. از ظلمات

جَهالتِ بَرَهَنَد و طائفِ حَوْلِ سراجِ هِدایتِ گَرَدند. بی نصیبان،
 نصیب بَرند و محرومانِ مَحْرَمِ راز شَوند. پروردگارا، به عین
 عنایتِ نظر نما. تأییدی آسمانی فرما، نَفْثاتِ رُوحِ الْقُدُسِ
 مَبذول دار، تا به خدمتِ موفّقِ گَرَدیم و مانند ستاره‌های روشن
 در این اقالیم به نور هِدایتِ بَدْرخَشیم. تویی مقتدر و توانا و
 تویی عالم و بینا. ع ع

هو الله

۷۶

اَللّهُمَّ يَا مَنْ مَاجَ بِحُورِ الْاَطَافِهِ وَ هَاجَ نَسِيمٌ عِنَايَتِهِ عَلَيَّ كُلِّ قَائِمٍ
 عَلَيَّ اِعْلَاءِ كَلِمَتِهِ وَ كُلِّ سَارِعٍ اِلَى مَشْهَدِ الْفِدَاءِ بِقَلْبِ طَافِحٍ
 بِالْحُبِّ وَ الْوَلَاءِ وَ نَطَقَ بِالنَّوَاءِ بَيْنَ الْوَرَى عَلَيَّ جَمَالِهِ الْاَبْهَى.
 رَبِّ اَيِّدْ كُلَّ مَنْ دَلَعَ لِسَانَهُ بِالْبَيَانِ فِي نَشْرِ نَفْحَاتِكَ وَ اَنْحَدَرَتْ
 مِنْهُ شَقَائِقُ الْبُرْهَانِ اِضْحَاحاً لِحُجَّتِكَ وَ تَلَاطَمَ كَالطَّمْطَامِ الْجَهَنَامِ
 الْقَمَمَقَامِ بِذِكْرِكَ وَ تَغَرَّدَ هَدِيرُ الْوَرَقَاءِ فِي رِيَاضِ مَعْرِفَتِكَ وَ زَرَّرَ
 زَنْبِيرَ الصَّرْغَامِ فِي اَيْكَةِ مَوْهَبَتِكَ. رَبِّ جَرِّعْهُمْ كَأْساً طَافِحَةً مِنْ
 الْهُدَى وَ رَنِّحْهُمْ بِسُلَافِ الصَّهْبَاءِ وَ اَنْطِقْهُمْ بِاَبْدَعِ الْبُرْهَانِ وَ
 اَلْهَمِّمْهُمْ بِالْحُجَجِ وَ الْبَيَانِ وَ عِلْمِهِمْ جَوَاهِرَ التَّبْيَانِ. اِنَّكَ اَنْتَ
 الْكَرِيمُ. اِنَّكَ اَنْتَ الْمُؤَيَّدُ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ الْقَدِيْرُ. لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 رَبُّ اللّطِيْفِ الرَّحِيْمِ. ع ع

هو الله

٧٧

رَبِّ أَيْدٍ هَوْلَاءِ عَلَى إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَ نَشْرِ نَفَحَاتِ
رِيَاضِ قُدْسِكَ فِي كُلِّ الْأَنْحَاءِ وَ إِعْلَاءِ ذِكْرِكَ عَلَى الْغُبْرَاءِ
حَتَّى يَرْتَفِعَ ضَجِيجُ التَّهْلِيلِ وَ التَّكْبِيرِ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى . إِنَّكَ
أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ . ع ع

هو الله

٧٨

رَبِّ رَبِّ ، إِنِّي أَشْكُرُكَ بِلِسَانٍ نَاطِقٍ بِذِكْرِكَ وَ قَلْبٍ ثَابِتٍ عَلَى
عَهْدِكَ وَ رُوحٍ مُتَرَصِّدٍ لِإِنْجَازِ وَعْدِكَ عَلَى مَا خَلَقْتَ حَقِيقَةً
طَيِّبَةً زَاهِيَةً وَ كَيِّنُونَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً وَ جَعَلْتَهَا آيَةَ الرَّحْمَةِ بَيْنَ الْبَرِيَّةِ
وَ سِرَاجِ الْهُدَى يُوقِدُ وَ يُضِيءُ بِنُورِ الْعِرْفَانِ بَيْنَ أَهْلِ الْإِمْكَانِ .
رَبِّ رَبِّ أَنْفُثْ فِي رُوحِهِ نَفْسَ الرَّحْمَنِ وَ أَطْلِقْ لِسَانَهُ فِي
مِضْمَارِ الذِّكْرِ وَ الْبَيَانِ وَ أَلْهِمَّهُ آيَةَ الْهُدَى بَيْنَ الْوَرَى وَ نَوِّرْ بِهِ
الْبَصَائِرَ وَ قَرِّرْ بِهِ الْأَعْيُنَ النَّوَاطِرَ وَ طَيِّبْ بِهِ الْخَوَاطِرَ وَ صَفِّ بِهِ
الضَّمَائِرَ وَ زَيِّنْ بِهِ السَّرَائِرَ حَتَّى يَهْدِيَ أَهْلَ الضَّلَالِ إِلَى مَنِهْجِ
الصَّوَابِ وَ يَقُودَ الظَّمَاءَ الْعِطَاشَ إِلَى الْمَاءِ الْفُرَاتِ وَ يُعْطِرَ مَشَامَّ
أَهْلِ الْإِشْرَاقِ بِرَائِحَةِ طَيِّبَةٍ مِنَ الرُّوْضَةِ الْغَنَاءِ وَ الْحَدِيقَةِ الْغَلْبَاءِ .

إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْكَرِيمُ الْمُؤَيَّدُ لِأُولَى الْأَبَابِ. لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۷۹

يا إلهي و محبوبی و مقصودی و مطلوبی، ترانی مناجیاً فی
الأيام و الليالي و متضرعاً إليك بقلبي و لسانی و مبتهاً إلى
ملكوتك بروح منجذب إلى ملكوتك الرباني أن تؤيد الذين
سمعوا النداء و لبوا الدعاء و أنجذبوا إلى ملكوتك الأعلى و
أشتعلوا بالنار الموقدة في سدرة سيناء و وجهوا و جوههم إليك
بين الوري و رتلوا آيات الهدى بين ملاء الإنشاء و نطقوا بالثناء و
رفعوا راية التقوى و سرعوا إلى مشهد الفداء بقلوب خافية
بالحب و الولاء و أقاموا الحجج و البرهان بين خلقك على
إثبات أمرک بقوة ارتعدت به فرائص أولى النهي. رب اجعل
هؤلاء مصابيح الدجى و مفاتيح أبواب السماء و رايات الكلمة
العليا و آيات الكتاب المبين في زبر الأولين و صحف الآخرين
حتى يتوكلوا عليك و يسرعوا إليك و يتمنوا الشهادة بين
يديك. إنك أنت الكريم. إنك أنت العظيم و إنك أنت
الرحمن الرحيم. ع ع

هو الله

٨٠

رَبِّي وَ مُنْتَهَى أَمَلِي وَ غَايَةَ رَجَائِي، إِنِّي أَرْجُوكَ مُتَضَرِّعاً إِلَى
عَتَبَتِكَ السَّامِيَةِ وَ سَاحَتِكَ الْمُقَدَّسَةِ الْعَالِيَةِ وَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ
الْفُضَاءِ أَنْ تُؤَيِّدَ هَذَا الْعَبْدَ عَلَى الْقِيَامِ عَلَى النَّدَاءِ بِأَسْمِكَ بَيْنَ
الْمَلَأِ وَ الْأَسْتِغَاثَةِ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيِّدُ لِمَنْ
تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

٨١

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَ مَحْبُوبِي، هُوَ لَاءِ عِبَادِكَ الَّذِينَ سَمِعُوا نِدَائَكَ وَ
لَبَّوْا لِخِطَابِكَ وَ أَجَابُوا دُعَائَكَ وَ آمَنُوا بِكَ وَ أَيَقَنُوا بِآيَاتِكَ وَ
أَقْرَبُوا بِحُجَّتِكَ وَ أَدْعَنُوا لِبُرْهَانِكَ وَ سَلَكُوا فِي سَبِيلِكَ وَ اتَّبَعُوا
دَلِيلَكَ وَ أَطَّلَعُوا بِأَسْرَارِكَ وَ أَدْرَكُوا رُمُوزَ كِتَابِكَ وَ إِشَارَاتِ
صَحَائِفِكَ وَ بَشَائِرَ رُزُوقِكَ وَ أَلْوَاحِكَ وَ تَمَسَّكُوا بِذَيْلِ رِدَائِكَ وَ
تَشَبَّثُوا بِأَهْدَابِ أَنْوَارِ كِبْرِيائِكَ وَ ثَبَّتْ أَقْدَامُهُمْ عَلَى عَهْدِكَ وَ
رَسَخَتْ قُلُوبُهُمْ عَلَى مِيثَاقِكَ. أَيُّ رَبِّ أَضْرِمُ فِي قَلْبِهِمْ نَارَ
الْإِتْجَادِ وَ طَيْرٌ فِي حَدَائِقِ صُدُورِهِمْ طَيُورَ الْعِرْفَانِ وَ غَرْدٌ فِي
رِيَاضِ نَفْسِهِمْ وَرُقُّ الْمَحَبَّةِ بِأَبْدَعِ الْأَيْقَاعِ وَ الْأَلْحَانِ وَ أَجْعَلُهُمْ

آيَاتِ مُحْكَمَاتٍ وَرَايَاتِ مُشْتَهَرَاتٍ وَكَلِمَاتِ تَامَاتٍ وَاعْلِبْ بِهِمْ
 أَمْرَكَ وَارْفَعْ بِهِمْ أَعْلَامَكَ وَأَشْهَرْ بِهِمْ آثَارَكَ وَأَنْصُرْ بِهِمْ
 كَلِمَتَكَ وَأَشْدُدْ بِهِمْ أَزْرَ أَحِبَّتِكَ وَأَنْطِقْهُمْ بِشَائِكَ وَالْهَمَّهُمْ
 الْقِيَامَ عَلَى مَرْضَاتِكَ وَنُورَ وُجُوهِهِمْ فِي مَلَكُوتِ قُدْسِكَ وَتَمِّمْ
 سُورَهُمْ بِتَأْيِيدِهِمْ عَلَى نُصْرَةِ أَمْرِكَ. اَيُّ رَبِّ نَحْنُ ضُعَفَاءُ قُوْنَا
 عَلَى نَشْرِ نَفْحَاتِ تَقْدِيرِكَ وَفُقَرَاءُ أَغْنِنَا مِنْ خَزَائِنِ تَوْحِيدِكَ،
 عُرَاةَ الْبَسْنَا مِنْ خَلْعِ تَكْرِيمِكَ، خُطَاةَ أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِفَضْلِكَ وَ
 جُودِكَ وَغُفْرَانِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيَّدُ الْمُؤَيَّدُ الْمُؤَيَّدُ الْعَزِيزُ الْقَوِيُّ
 الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

۸۲

إِلَهِي إِلَهِي، هَذَا عَبْدُكَ الْمُنْجَذِبُ إِلَى جَمَالِكَ الْأَبْهَى،
 الْمَتَوَقِّدُ الْقَلْبَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ بَيْنَ الْمَلَأِ، الْمُنْهَمِرُ الدَّمْعَ بِذِكْرِكَ
 فِي جُنْحِ اللَّيَالِي الظُّلْمَاءِ، الْمُنْصَرِّمُ الصَّبْرَ لِمَحَبَّةِ جَمَالِكَ
 الْأَبْهَى، الْمُسْتَبَشِرُ الْوَجْهَ بِرَحْمَتِكَ الْكُبْرَى، الْمُنْشِرُ الصَّدْرَ
 بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ بَيْنَ الْوَرَى، الْمَتَغَرِّبُ فِي الْغَرْبِ تَارِكًا الْوَطْنَ
 الْأَحْلَى، الْمَتَحَمِّلُ الْعَنَاءَ فِي سَبِيلِكَ يَا رَبِّي الْأَعْلَى. رَبِّ إِنَّهُ
 تَرَكَ الرَّاحَةَ وَالرِّخَاءَ وَالتَّرَفَ وَالرَّفَةَ وَالسُّكُونََ وَالْقَرَارَ وَهَرَعَ

إِلَى تِلْكَ الْعُدْوَةِ الْقُصْوَى أَرْضاً لَمْ تَطْنُهُ أَرْجُلُ أَجْدَادِهِ وَ الْآبَاءِ
نَشْراً لِنَفْحَاتِكَ، رَفْعاً لِرَايَاتِكَ، إِعْلَاءً لِكَلِمَاتِكَ، إِضْحاحاً
لِسِينَاتِكَ. رَبِّ رَبِّ أَجْعَلْهُ آيَةً مُوَهِّبَتِكَ وَ رَايَةً مَعْرِفَتِكَ وَ نَارَ
مَحَبَّتِكَ وَ سِمَةً مَنِحَتِكَ مُؤَيِّداً بِمَلَائِكَتِكَ وَ مُوَفِّقاً بِعَوْنِكَ وَ
رِعَايَتِكَ، مَصُوناً بِحِفْظِكَ وَ حِمَايَتِكَ، مَحْفُوظاً بِحِفْظِكَ وَ
كِلَابَتِكَ حَتَّى تَنْتَشِرَ آثَارُكَ فِي تِلْكَ الْأَرْجَاءِ وَ يَلُوحَ أَنْوَارُكَ
فِي تِلْكَ الْأَنْحَاءِ وَ يَصِلَ نِدَائُكَ إِلَى آذَانِ أَهْلِ الْوَفَاءِ وَ يَظْهَرَ
بُرْهَانُكَ لِمَلَأَ الْإِنْشَاءَ وَ كُلُّ شَيْءٍ بِيَدِكَ لَا نَمْلِكُ لِأَنْفُسِنَا نَفْعاً
وَ لَا ضَرّاً وَ لَا حَيَاةً وَ لَا نَشُوراً. أَيُّ رَبِّ إنا ضَعْفَاءُ قَوْنًا بِفَضْلِكَ
وَ فَقَرَاءُ أَغْنَانَا بِجُودِكَ وَ عَجْزَاءُ أَنْجَدْنَا بِجُنُودِكَ وَ بَكْمُ أَنْطَقْنَا
بِشَنَائِكَ وَ أَمَوَاتُ أَحْيَانَا بِرُوحِكَ. تُؤَيِّدُ مَنْ تَشَاءُ وَ تُوَفِّقُ مَنْ تَشَاءُ
وَ تَعْلَمُ مَنْ تَشَاءُ وَ تَنْطِقُ مَنْ تَشَاءُ وَ تُؤَيِّدُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِ. ع ع

هو الابهى

٨٣

إِلَهِي وَ مَحْبُوبِي، إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ الَّتِي
عَطَّرْتَ الْأَفَاقَ وَ اتَّوَسَّلْتُ إِلَيْكَ بِحَقَائِقِ الْمُنْجَذِبَةِ الْمُقَدَّسَةِ
الْمُنْطَبِعَةِ بِآيَاتِ مُوَهِّبَتِكَ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ أَنْ تُؤَيِّدَ عَبْدَكَ هَذَا

عَلَىٰ إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ إِشْرَاقِ أَنْوَارِكَ وَ إِنْبَاتِ زَرْعِكَ وَ إِشْهَارِ
 كَلِمَتِكَ وَ لَمْ شَعَثَ أَحْبَابُكَ وَ جَمَعَ شَمْلِ أَصْفِيَاءِكَ وَ إِيقَادِ
 نَارِ مَحَبَّتِكَ فِي قُلُوبِ أَوْدَائِكَ وَ تَرْنِيحِ أَوْدَائِكَ بِصَهْبَاءِ
 الْمِيثَاقِ يَا نُورَ الْأَفَاقِ وَ نِيرَ الْإِشْرَاقِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْحَاكِمُ
 فِي يَوْمِ التَّلَاقِ.

هو الله

۸۴

ای بی‌نیاز، یاران را محرم راز نما و آیینۀ غماز کن، تا در
 جهان، نغمه و آوازی اندازند و آهنگ و شهنازی بنوازند که
 جهان وجود به اهتزاز آید و دلبر و حدت انسانی پرده براندازد و
 در انجمن عالم جلوه نماید. ع ع

هو الله

۸۵

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي، لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ عَلَىٰ مَا
 أَنْعَمْتَ وَ آتَيْتَ وَ وَالَيْتَ وَ أَعْطَيْتَ فَاخْتَرْتَ عِبَادًا مُخْلِصِينَ لَكَ
 الدِّينَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ وَ اخْتَصَصْتَهُم بِالْإِقْتِبَاسِ مِنْ نُورِكَ الْمُبِينِ وَ
 الْإِتْجَادِ إِلَىٰ جَمَالِكَ الْمُنِيرِ وَ السُّلُوكِ عَلَىٰ صِرَاطِكَ

الْمُسْتَقِيمِ . رَبِّ إِنَّ النُّفُوسَ غَافِلَةٌ عَن ذِكْرِكَ وَ الْقُلُوبَ مَحْرُومَةٌ
 عَن حُبِّكَ وَ الْأَبْصَارَ مَحْجُوبَةٌ مِّنْ مَلَكُوتِ الْجَمَالِ وَ الْعُقُولَ
 ذَاهِلَةٌ عَن مَرَكِزِ الْجَلَالِ إِلَّا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ ثَبَتُوا عَلَى الْمِيثَاقِ وَ
 تَرَكُوا النِّفَاقَ وَ أَقْتَبَسُوا نَوْرَ الْإِشْرَاقِ وَ صَمُّوا عَنِ النُّعَاقِ وَ قَامُوا
 عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ فِي الْأَفَاقِ وَ تَرَنَّنُوا مِّنْ كَأْسِ دِهَاقٍ وَ لَهُمْ
 الْحِطُّ الْأَوْفَرُ وَ خَيْرُ خَلَاقٍ مِّنْ فَيْضِكَ الْمُنْهَمِرِ وَ صِيبِ
 سَحَابِكَ الْمِدْرَارِ وَ يَنْبُوعِ الْفَضْلِ وَ الْجُودِ النَّابِعِ بِأَشَدِّ انْبِثَاقٍ .
 رَبِّ اجْعَلْهُمْ آيَاتِ الْهُدَى وَ رَايَاتِ الْعُلَى وَ كَلِمَاتِ التَّقْوَى وَ
 جِيُوشَ الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَ مَلَائِكَةَ السَّمَاءِ حَتَّى يَنْتَوِرَ بِهِمْ شَرْقُ
 الْأَرْضِ وَ غَرْبُهَا وَ يَنْتَشِرَ بِهِمْ ذِكْرُكَ فِي جَنُوبِهَا وَ شِمَالِهَا وَ
 يَتَرَبَّى كُلُّ الْوَرَى فِي هَذِهِ النُّشَاةِ الدُّنْيَا بِالْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ
 الْمَثَلِ الْأَعْلَى . رَبِّ أَرْفَعْ بِهِمْ لُؤَاءَ الْوَحْدَةِ بَيْنَ الْبَشَرِ وَ رَايَةَ
 الْمَحَبَّةِ بَيْنَ الْوَرَى حَتَّى تَرْجِعَ الْكَثْرَاتُ إِلَى مَرَكِزِ الْوَحْدَةِ وَ
 الْآيَاتِ وَ تَنْشَقَّ حُجُبَاتُ الْبُغْضَاءِ وَ تَضْمَحِلَّ مَعَالِمُ الشُّحْنَاءِ وَ
 تَزُولَ الضَّغِينَةُ وَ الْعُدْوَانُ فِي عَالَمِ الْإِنْسَانِ وَ يَرْجِعُوا إِلَى الْوِفَاقِ
 بَعْدَ النِّفَاقِ وَ يُبَدِّلُوا الْبُغْضَاءَ بِالْوِلَاةِ وَ يَنْتَهُوا فِي الْخِيَةِ وَ الشَّقَى
 وَ يَرْجُوا الْفَوْزَ وَ الْفَلَاحَ وَ يَسْتَغِيثُوا بِكَ فِي الْجَهْرِ وَ الْخَفَاءِ وَ
 يَتَبَادَرُوا إِلَى الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ فِي عَالَمِ الْفَلَاحِ . رَبِّ أَشَدُّ

ظُهُورَهُمْ عَلَى خِدْمَتِكَ وَ قَوُّ أَزْوَرَهُمْ عَلَى عِبَادَتِكَ وَ أَسْرَحَ
 صُدُورَهُمْ بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَ نُورَ أَبْصَارِهِمْ بِمُشَاهَدَةِ طَلْعَتِكَ وَ أَرَحَ
 أَرْوَاحَهُمْ بِمَعَانِي مَوْهَبَتِكَ وَ طَيَّبَ نُفُوسَهُمْ بِمُظَاهِرِ رَأْفَتِكَ.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْمُعْطَى الْوَهَّابُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَفُورُ الْعَفْوُ الْخَفِيُّ الْخَفِيُّ الْأَلْطَافُ. ع ع

هو الله

۸۶

إِلَهِي إِلَهِي، هُوَ لِأَيِّ عِبَادٍ قَرَّتْ أَعْيُنُهُمْ بِمُشَاهَدَةِ الْجَمَالِ وَ أَلْتَدَّتْ
 آدَانُهُمْ بِاسْتِمَاعِ النَّدَاءِ مِنْ مَلَكُوتِ الْجَلَالِ وَ طَابَتْ نُفُوسُهُمْ
 بِحُصُولِ الْأَمَالِ وَ أَنْتَعَشَتْ أَرْوَاحُهُمْ مِنْ أَقْدَاحِ رَاحِ دَارَتِ فِي
 مَحْفَلِ الْإِجْلَالِ. قَدْ خَضَعْتَ لِكَلِمَتِكَ مِنْهُمْ الْأَعْنَاقُ وَ ذَلَّتْ
 لِأَمْرِكَ مِنْهُمْ الرِّقَابُ وَ خَشَعَتْ لِعَظَمَتِكَ مِنْهُمْ الْأَصْوَاتُ وَ
 عَنَتْ مِنْهُمْ الْوُجُوهُ لِسُلْطَانِكَ يَا حَيُّ وَ يَا قَيُّومُ وَ اعْتَرَفُوا
 بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ اعْتَرَفُوا مِنْ بَحْرِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ اقْتَرَبُوا إِلَى مَلَكُوتِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَ أَنْجَذُوا بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ اشْتَعَلُوا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ.
 رَبِّ أَيْدِهِمْ عَلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ أَنْشُرَ عَلَى رُؤُوسِهِمْ لُؤَاءَ
 الْحَمْدِ فِي سَائِرِ الْأَرْجَاءِ وَ أَكْتَبَهُمْ فِي كِتَابِ السُّعْدَاءِ وَ تَوَجَّهَهُمْ
 بِكَالِيلِ بَاهِرَةٍ سَاطِعَةٍ عَلَى الْقُرُونِ وَ الْأَعْصَارِ وَ اغْرِقَهُمْ فِي بَحَارِ

الأنوارِ وَ أَسْمِعُهُمْ مِنْ أَنْعَامِ الْأَسْرَارِ وَ أَدْخِلْهُمْ فِي زُمْرَةِ الْأَبْرَارِ وَ
 اجْعَلْهُمْ مِنْ جُنُودِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى مُجَنَّدَةً فِي مَلَكُوتِ الْأَبْهَى حَتَّى
 يَفْتَحُوا مَدَائِنَ الْقُلُوبِ وَ أَقَالِيمَ الْأَرْوَاحِ بِقُوَّةِ ذِكْرِكَ يَا فَالِقَ
 الْإِصْبَاحِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
 الرَّحِيمُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

٨٧

اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ مَدَائِنِ الْقُلُوبِ بِنَفْحَاتِ الْقُدْسِ فِي الْيَوْمِ الْمَشْهُودِ
 وَ هَادِيَ الْأُمَّمِ إِلَى الْأَسْمِ الْأَعْظَمِ وَ الْوُصُولِ إِلَى مَقَامِ مَحْمُودٍ،
 تَرَى عِبَادَكَ الْمُخْلِصُونَ مُنْجَذِبُونَ بِالنَّفْحَاتِ، يُرْتَلُونَ الْآيَاتِ وَ
 يَتَمَرُونَ فِي الْبَيْنَاتِ وَ يَتَلُونَ الْكِتَابَ فِي الْغُدُوِّ وَ الْأَصَالِ وَ تَتَهَلَّلُ
 وَجُوهُهُمْ بِأَنْوَارِ مَلَكُوتِكَ السَّاطِعَةِ عَلَى الْآفَاقِ. رَبِّ اجْعَلْ لَهُمْ
 قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ وَ مَقَاماً عَلِيّاً فِي جَبْرُوتِ قُدْسِكَ وَ أَيْدَهُمْ
 عَلَى هِدَايَةِ الْخَلْقِ بِنُورِ الْحَقِّ وَ تَرْوِيَةِ الظَّمَاءِ الْعِطَاشِ بِمَاءِ مَعِينٍ
 فِي جَنَّةِ الْأَبْهَى وَ تَفْرِيحِ الْقُلُوبِ بِبِشَارَةِ كُبْرَى وَ تَنْوِيرِ الْأَبْصَارِ
 بِمُشَاهَدَةِ الْأَنْوَارِ وَ تَطْهِيرِ الْأَذَانِ بِأَسْتِمَاعِ الْأَلْحَانِ وَ إِحْيَاءِ
 النَّفُوسِ بِرُوحِ الْحَيَوَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْمَنَّانُ وَ إِنَّكَ

أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُهَيِّمُ عَلَى الْإِمْكَانِ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۸۸

اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا، تَخْتَصُّ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ مِنَ الْبَرَايَا،
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ بِفَيْضِكَ الْأَعْظَمِ وَتُوَيْدُ مَنْ تَشَاءُ عَلَى مَا تَشَاءُ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. رَبِّ رَبِّ، أَيَّدْ عَبْدَكَ الْعَانِي
لِسُلْطَنَتِكَ، أَلَا تُدْ بَابِكَ، أَلْمُتَّجِي إِلَى حِصْنِكَ الْحَصِينِ وَ
الْمُتَمَسِّكَ بِحَبْلِكَ الْمُتَيْنِ، أَلْمُنْجِدِ إِلَى نَوْرِكَ الْمُبِينِ عَلَى
خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَإِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَنَشْرِ آثَارِكَ وَهُدَايَةِ خَلْقِكَ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُؤَيَّدُ الْمُؤَفَّقُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الابهي

۸۹

إِلَهِي إِلَهِي، أَنْتَ الَّذِي أَحَاطَ قُدْرَتُكَ وَظَهَرَتْ سُلْطَنَتُكَ وَ
عَمَّتْ رَحْمَتُكَ وَأَشْرَقَتْ أَنْوَارُ مَوْهَبَتِكَ مِنْ أَفْقِ الْمِيثَاقِ عَلَى
أَهْلِ الْإِشْرَاقِ. أَيُّ رَبِّ أَيَّدِ الثَّابِتِينَ عَلَى إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ فِي
الْأَفَاقِ وَاجْعَلْهُمْ آيَاتٍ تُوَحِّدُكَ الْبَاهِرَةَ لِلْأَحْدَاقِ وَنُجُومَ سَمَاءِ

مَوْهَبَتِكَ الْبَارِعَةَ فِي مَطْعِ الْوِثَاقِ وَ جُنُودَ مَلَكَوتِ تَفْدِيْسِكَ
 الْهَاجِمَةَ عَلَى صُفُوفِ الشَّقَاقِ وَ جُمُوعَ جَبْرُوتِ تَفْرِيدِكَ
 الْمُجْتَمِعَةَ تَحْتَ رَايَةِ الْآتِفَاقِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُوقِفُ الْمُؤَيَّدُ الْعَزِيْزُ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيْزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

٩٠

رَبِّ وَ رَجَائِي، أَيَّدْ هُوَلَاءِ الْأَبْرَارِ عَلَى نَشْرِ الْأَنْوَارِ مِنْ مَلَكَوتِ
 الْأَسْرَارِ فِي تِلْكَ الْأَقْطَارِ وَ اجْعَلْهُمْ نَاشِرِينَ لِنَفْحَاتِ الْقُدْسِ فِي
 تِلْكَ الدِّيَارِ وَ نَاطِقِينَ بِثَنَائِكَ بَيْنَ الْأَخْيَارِ وَ رَافِعِينَ لِأَعْلَامِ
 الْهُدَى وَ وَاضِعِينَ لِأَسَاسِ التَّقْوَى وَ مُنْجِدِينَ إِلَى مَلَكَوتِكَ
 الْأَبْهَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

٩١

إِلَهِي إِلَهِي، تَرَانِي مُبْتَهَلًا إِلَى سَمَاءِ بَهَاءِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ مُتَضَرِّعًا
 إِلَى عِلَآءِ مَقَامِ رُبُوبِيَّتِكَ وَ مُلْتَمِسًا بِعَتَبَةِ قُدْسِ الْوَهِيَّتِكَ وَ رَاجِيًا
 لِحَضْرَةِ عِزِّ أَحَدِيَّتِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ عَبْدَكَ الَّذِي نَاجَاكَ بِمَجَامِعِ
 قَلْبِهِ فِي خَفِيِّ سِرِّهِ وَ جَلِيَّ جَهْرِهِ طَالِبًا مَرْضَاتِكَ، مُتَمَنِّيًا

رِضَائِكَ، مُتَّجِجًا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ، مُتَّبَلِّجًا بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ، مُتَلَجِّجًا
كَالْبَحَارِ بِذِكْرِكَ وَ مَتَمُوجًا كَالطَّمْطَامِ الزَّخَارِ بِنِعْمَتِكَ عِنْدَ مَا مَرَّ
جَبِينَهُ بِتُرَابِ حَضْرَةِ قُدْسِكَ وَ عَفَرَ وَجْهَهُ بِفِنَاءِ عَتَبَةِ أَنْسِكَ وَ
تَنَوَّرَ بَصْرَهُ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ وَ تَعَطَّرَ مَشَامُهُ بِنَفْحَاتِ عَبَقْتِ مِنْ
الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ وَ أَنْعَشَ رُوحَهُ بِنَسَمَاتِ تَنَفَسْتِ مِنَ الرُّوضَةِ
الْمُقَدَّسَةِ وَ رَجَعَ مِنْكَ إِلَيْكَ وَ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَ تَضَرَّعَ لَدَيْكَ أَنْ
تُوَيِّدَ حِينَ الرَّجُوعِ عَلَى إِعْلَاءِ لِوَاءِ الْوَهْيَتِكَ عَلَى أَعْلَى الْأَتْلَالِ وَ
نَشْرِ شِرَاعِ أَمْرِكَ فِي سَفْنِ النِّجَاةِ وَ السَّعْيِ الْبَلِيغِ وَ الْجَهْدِ
الْعَظِيمِ فِي سَطُوعِ أَنْوَارِكَ عَنْ مَطْلَعِ الْكَائِنَاتِ وَ اشْتِهَارِ كَلِمَتِكَ
الْعُلْيَا بَيْنَ الْوَرَى. أَيُّ رَبِّ هَيْئِي لَهُ مِنْ أَمْرِهِ رَشْدًا وَ يَسِّرْ لَهُ مَا
يَرْضَى وَ يَتَمَنَّى وَ أَنْطِقْ لِسَانَهُ بِالثَّنَاءِ وَ أَلْهِمْ قَلْبَهُ بِأَسْرَارِكَ
الْمُودَعَةِ فِي حَقَائِقِ الْأَشْيَاءِ وَ أَجْعَلْهُ رَايَةً مِنْ رَايَاتِكَ وَ آيَةً مِنْ
آيَاتِكَ وَ مَعْنَى مِنْ مَعَانِي كِتَابِكَ الْمَسْطُورِ وَ سِرًّا مِنْ أَسْرَارِكَ
فِي الرَّقِّ الْمَنْشُورِ وَ اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ. ع ع

هو الله

۹۲

إِلَهِي إِلَهِي، هُوَلاءِ عِبَادِكَ الْمُنْجَذِبُونَ إِلَيَّ مَلَكُوتِ تَقْدِيرِكَ،
مُرْتَلُونَ آيَاتِ تَوْحِيدِكَ، مُبْتَهَلُونَ إِلَيَّ جَبْرُوتِ عَظَمَتِكَ،

خَاضِعُونَ لِسُلْطَنَتِكَ، خَاشِعُونَ لِحُكُومَتِكَ. رَبِّ أَيْدُهُمْ عَلَيَّ
إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ إِظْهَارِ قُدْرَتِكَ وَ قُوَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ.

هو الله

٩٣

اللَّهُمَّ يَا بَادِعَ الْأَكْوَانِ وَ بَادِيَ الْأَلْطَافِ وَ سَابِقَ الْإِحْسَانِ وَ جَزِيلَ
الْإِسْعَافِ، تَرَى عِبَادَكَ الْمُخْلِصِينَ مُتَوَجِّهِينَ إِلَيَّ مَلَكُوتَكَ،
خَاشِعِينَ إِلَيَّ جَبْرُوتَكَ، مُنْجَذِبِينَ إِلَيَّ أَنْوَارِ لَاهُوتِكَ، مُشْتَاقِينَ
لِجَمَالِكَ، كَاشِفِينَ لِأَسْرَارِ أَمْرِكَ، قَائِمِينَ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ،
مُطْمَئِنِّينَ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ قَدْ أَجْتَمَعُوا وَ ارْتَبَطُوا وَ اتَّفَقُوا عَلَيَّ
إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ إِشْهَارِ ذِكْرِكَ وَ نَشْرِ نَفْعَاتِكَ وَ الْعَمَلِ
بِوَصَايَاكَ. رَبِّ أَنْجِزْ بِنَا وَ عَدَّتْ فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ بِصَرِيحِ
كَلِمَاتِكَ فِي زُبُرِكَ وَ الْوَاحِكِ نَصْرَ الْمُخْلِصِينَ عَلَيَّ نَشْرِ
النَّفْعَاتِ وَ تَأْيِيدَ الْمُقْرَبِينَ بِمَلَائِكَةِ السَّمَوَاتِ وَ تَقْوِيَةَ النَّاشِرِينَ
لِلْآثَارِ وَ الْآيَاتِ وَ تَكْرِيمَ الْمُنْجَذِبِينَ إِلَيَّ جَمَالِ الرَّحْمَنِ. رَبِّ
هُؤُلَاءِ عِبَادٌ نُقْبَاءُ قَدْ قَامُوا عَلَيَّ نَشْرِ أَنْوَارِ الْهُدَى فِي تِلْكَ
الْأَقَالِيمِ الشَّاسِعَةِ الْأَرْجَاءِ. رَبِّ حَقِّقْ أَمَانِيهِمْ وَ أَنْصُرْ مَوَالِيَهُمْ وَ

لَطْفٍ مَعَانِيَهُمْ وَ أَشْكُرُ مَسَاعِيَهُمْ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ
 الْمُؤَيَّدُ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ. ای خدای مهربان، یاران جانفشانند و
 دوستان، ساعی به دل و جان تا پرتو حقیقت بتابد و ابر رحمت
 ببارد و نسیم جَنَّتِ ابهی بوی خوشی به مشام‌ها رساند. گُلْخَنِ
 امکان، گلشن توحید گردد و خارزار جهل، گلزارِ عرفان شود
 خارستان بَغْض و کین، بهشت برین شود تا جمیع بشر در ظلِّ
 رایتِ مَحَبَّتِ اللَّهِ جمع و حشر گردند و ظلِّ ممدود، احاطه به
 جمیع وجود کند و سُرَادِقِ صلح اکبر بر این تودۀ اَغْبَرِ سایه
 افکند. آثارِ اِعْتَسَافِ نماند، دلبرِ حَبِّ و انصافِ جلوه نماید،
 شمع یگانگی بر افروزد، پرده بیگانگی بسوزد. ای پروردگار،
 تأییدی کن. ای کردگار، توفیقی بخش. ای دلبر مهربان،
 جلوه‌ای فرما. ای آفتاب جهانبان، از ملکوت پنهان اشراقی
 فرما. درماندگانیم، بیچارگانیم، آوارگانیم، بی سر و سامانیم،
 مستحقّ عنایتیم و مستعدّ ظهور حمایت، موفق بر خدمت نما و
 مؤید بر عبودیت کن. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی بخشنده
 و درخشنده و تابنده و مهربان. ع ع

هو الابهی

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي سَبَقْتَ رَحْمَتَكَ وَ سَبَعْتَ نِعْمَتَكَ وَ تَمَّتْ
 حُجَّتُكَ وَ كَمَّلَ بُرْهَانُكَ وَ ظَهَرَ سُلْطَانُكَ وَ بَرَزَ أَقْتِدَارُكَ وَ
 أَكْمَلْتَ لِعِبَادِكَ دِينَكَ الْمُبِينَ وَ مَدَدْتَ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَ
 أَظْهَرْتَ مِنْهَجَكَ الْقَوِيمَ. فَأَحْفَظْهُ يَا إِلَهِي عَنِ تَحْرِيفِ الْعَالَمِينَ
 وَ بَدْعِ الْمُبْتَدِعِينَ وَ أَحْفَظْ حِصْنَ أَمْرِكَ عَنِ الْمَارِقِينَ بِقُدْرَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ بِسُلْطَانِكَ النَّافِذِ فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِينَ وَ الْبِهَاءِ وَ الرُّوحِ عَلَيَّ عَبْدِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ ثَابِتًا عَلَيَّ
 أَمْرِكَ الْعَظِيمِ وَ رَاسِخًا عَلَيَّ حُبِّكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ. ع ع

هو الابهی

إِلَهِي إِلَهِي، تَرَانِي مُضْطَرِّمِ الْفُؤَادِ وَ مُنْسَجِمِ الدَّمُوعِ وَ مُضْطَرِبِ
 الْقَلْبِ مِنْ خَشْيَةِ سَطْوَةِ قَهْرِكَ كَأَنِّي الْحَوْتُ الْمَتَبَلِّلُ عَلَيَّ
 التُّرَابِ وَ الطَّيْرِ الْوَاقِعُ فِي مَخَالِبِ الْعُقَابِ خَوْفًا مِنْ غَضَبِكَ يَا
 وَاضِعَ الْعَهْدِ وَ الْمِيثَاقِ. أَيُّ رَبِّ أَغْنِيَنِي مِنْ أَضْطِرَابِي وَ خَلَّصْنِي
 مِنْ أَضْطِرَامِي وَ نَجِّنِي مِنْ قَلْقَبِي وَ أَدْرِكْنِي مِنْ أَضْطِرَارِي وَ تَجَلِّ
 عَلَيَّ بِتَجَلِّي السُّكُونِ وَ الْإِطْمِينَانِ فِي جَمِيعِ الشُّؤُونِ وَ الرَّاحَةِ وَ

الْأَمَانِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمَ وَ ارْزُقْنِي قَلْبًا مُطْمَئِنًّا وَ صَدْرًا مُنْشَرِحًا وَ
 رُوْحًا مُسْتَبْشِرًا وَ فُوَادًا مُنْتَعِشًا وَ عَيْنًا نَاطِرَةً وَ جَبْهَةً نَاضِرَةً وَ
 بَصِيرَةً سَاهِرَةً وَ لِسَانًا نَاطِقًا وَ فِكْرًا ثَاقِبًا وَ نُطْقًا بَلِيغًا وَ بَيَانًا
 فَصِيحًا. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْكَرِيمُ الْبَدِيعُ الْعَطُوفُ. ع ع

هو الله

۹۶

إِلَهِي إِلَهِي، هُوَلاءِ عِبَادٌ تَوَجَّهُوا إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ
 تَضَرَّعُوا إِلَى جَبْرُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ ابْتَهَلُوا إِلَى حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ
 أَنْ تُثَبِّتَهُمْ عَلَى أَمْرِكَ وَ تُوفِّقَهُمْ عَلَى الْإِسْتِقَامَةِ عَلَى ذِكْرِكَ. أَيُّ
 رَبِّ أَرْضَ عَنْهُمْ وَ أَرْضِيهِمْ عَنْكَ وَ أَدْخِلْهُمْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَ
 أَخْرِجْهُمْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَهُمْ عَلَى عَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ وَ
 اجْعَلْ لَهُمْ مَخْرَجًا وَ ارْزُقْهُمْ مِنْ حَدَائِقِ قُدْسِكَ وَ أَنْعِمْ عَلَيْهِمْ
 بِجُودِكَ وَ فَضْلِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ. أَيُّ رَبِّ قَدْ
 أَشَدَّتِ الرِّوَابِعُ وَ غَارَتِ المَنَابِعُ وَ انْفَعَرَتِ أَعْجَازُ الأشْجَارِ وَ
 تَنَاطَرَتِ الأَثْمَارُ وَ أَصْفَرَّتِ الأَوْرَاقُ، أَرْسِلْ نَسِيمَ عِنَايَتِكَ وَ أَمْطِرْ
 سَحَابَ رَحْمَتِكَ حَتَّى تَتَعَرَّقَ الأشْجَارُ وَ تَشْتَدَّ الأَثْمَارُ وَ تَخْضِرَّ
 الأَوْرَاقُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ. ع ع

هو الله

ای پروردگار، در این کورِ عظیم به سلطانِ مبین، تجلی فرمودی و در حشرِ اکبر به جمالِ انور، اشراق نمودی. این قرن، سلطانِ قرون و این عصر، نوبهارِ اعصار در جمیع شئون و چون به جمیع جهات و مراتب این کور را ممتاز از سایر ایام ظهورِ مظاهرِ احدیت فرمودی، محض سدِّ بابِ خلاف و شقاق و قطع ریشهٔ انشقاق و دفع شُبُهات و منع اِرتیاب، در کتاب اَقْدَسْت که ناسخِ کلِّ کُتُب و صُحُف است به نَصِّ جلیلِ قاطع، حق را از باطلِ واضح فرمودی و جمیع مدعیانِ مَحَبَّت را از تُدْیِ عَذْرای کتابِ اَقْدَسْت، سی سال به لَبَنِ عَهْد و میثاق پرورش دادی و در جمیع الواح و صحائف، متمسک به عهدهت را نوازش و ستایش نمودی و متزلزل و ناقض را نفرین و نکوهش فرمودی؛ پس به اثرِ قلمِ اَعْلَیْت، کتابِ عَهْد را مرقوم نمودی و لوحِ میثاق را نگاشتی تا مجالِ شُبُهه و اِرتیاب نماند و امر و مَقَرُّ امرالله چون آفتاب، واضح و روشن باشد و هیچ نفسی نتواند رخنه نماید و در امرِ مبارکت که سببِ اعظمِ اتّحادِ عالم و دافعِ اختلافِ اُمَم است، رائحهٔ خلاف و نِفاقی افکند و این بنیانِ عظیم را خراب کند و این جَنَّتِ اَبْهَی را خارستانِ جفا نماید. حال نوهوسانی چند در فکرِ نقضِ میثاق افتادند و بی‌خردانی چند در صددِ قَلْع و قَمْعِ این بنیان، در سِرِّ بلکه اَلِیومِ جِهَاراً

تیشه بر ریشهٔ ایمان و پیمان و امرت زنند و سیف بر هیکل
 میثاقت روا دارند. در هر دقیقه به ظلمی بر خیزند و جفایی
 وارد آرند و فریاد مظلومی بلند کنند. الواحت را که به نصِّ
 صریحت مُبیین واضح و مشهود، به اوهام خویش معنی کنند و
 در جیب و بغل نهند و استدلال بر اوهامات و ترهات خود کنند
 و بر بندگان مظلومانت استهزاء نمایند. تیری نماند که پرتاب
 نمودند. سَهْم و سِنانی نماند که روا نداشتند. طَعْنی نماند که
 نزدند. زخمی نماند که وارد نیاوردند. ای پروردگار، تو آگاهی.
 ای آمرزگار، تو ملجأ و پناهی. ای کردگار، تو گواهی. دوستانِ
 ثابت گرفتارند، تو نجات بخش و یارانِ راسخ مبتلایند، تو
 رهایی ده. عَلَمِ مُبیینت را بلند کن و ثُعبانِ مبین را اجازت بخش
 تا از آستین کَلیمت به در آید. «فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ» وَ
 الْبَهَاءُ عَلَى كُلِّ ثَابِتٍ عَلَى عَهْدِ اللَّهِ الْمُحْكَمِ الْمَتِينِ. ع ع

هو الله

۹۸

ای یاران حقیقی، دستِ شکرانه به ساحتِ اقدسِ دلبرِ یگانه
 بلند کنید و آغاز این راز و نیاز نمایید که ای پروردگار، ستایش و
 نیایش و شکر و پرستش، تو را سزاوار که موفق و مؤید بر ثبوت
 و رسوخ بر عهد و پیمان نمودی و قوتِ تمسک بر عُرْوَةُ الْوُثْقَى

بخشیدی. هر پرده را از پیش دیده دریدی و هر حائلی را از صراطِ مستقیم بر انداختی و هر مانعی را از مشاهده نور مبین برداختی. چشم‌ها را روشن فرمودی و ثابتین بر میثاق را شمع انجمن کردی. علم عهد را در آفاقِ اُمم چنان بلند نمودی که هر پیر و بُرنا و کودک و بزرگ و دانا و یار و اغیار و بیگانه و آشنا و ناتوان و توانا مجبور بر اعتراف گشتند و مجالِ انکار به جهتِ نفسی باقی و برقرار نماند، پس باید آن یاران با وفا در هر آن صد هزار شکر به درگاه احدیت نمایند که به این تأیید و توفیق و استقامت موفّق گشتند. ع ع

هو الله

۹۹

ای پروردگار، این بنده گنهکار را در ظلّ شجره عنایت، ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقتِ اسرار آگاهی ده. بر عهد و میثاق ثابت و محکم مدار و بر پیمان و ایمانت استوار فرما؛ چه که اریاح افتتان، شدید است و صرصر امتحان، غبار انگیز. خدایا، ثابت مدار. خدایا، نابت کن. خدایا، محفوظ و مصون دار و محفوظ و مأمون بنما. تویی مقتدر و توانا و تویی حافظ بی نظیر و همتا. ع ع

هوالبهی

۱۰۰

پاک یزدانا، بی مثل و مانندا، بی همتا خداوندا، وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَا نَظِيرَ لَكَ لَا مَثِيلَ لَكَ لَا شَبِيهَ لَكَ، تَفَرَّدْتَ فِي الْوَهَيْتِكَ وَرُبُوبِيَّتِكَ وَتَعَزَّزْتَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَفِرْدَانِيَّتِكَ، كُلُّ عِبَادِكَ وَارِقَائِكَ وَآيَاتِكَ الدَّالَّةُ عَلَيْكَ فِي مَلَكُوتِ خَلْقِكَ. لَيْسَ لِأَحَدٍ وُجُودٌ وَ لَيْسَ لِأَحَدٍ شُهُودٌ حِينَ ظُهُورِكَ وَ يَوْمَ بَطُونِكَ وَ زَمَنَ إِشْرَاقِكَ وَ يَوْمَ فِرَاقِكَ كَمَا قُلْتَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ «عِبَادٌ مُكْرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَ هُمْ بِأَمْرِهِ يُعْمَلُونَ».

ثَبَّتْنَا اللَّهُمَّ عَلَي دِينِكَ الْقَوِيمِ وَ صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ اسْتَقَمْنَا عَلَي الْعَهْدِ وَ الْمِيثَاقِ وَ أَجْعَلْنَا مِن أَهْلِ الْوَفَاقِ. عبدالبهاء ع

هوالله

۱۰۱

ای پروردگار، این نفوس مشتاق دیدارند و سودایان آن زلفِ مشکبار. هر دم فریادی نمایند و آه و فغانی بر آرند و استدعای عنایتی کنند و موهبتی طلبند. تویی بخشنده و مهربان و تویی رحیم و رحمان و تویی واهبِ فضلِ بی‌پایان. ای خداوند بخشنده، این نفوس را ثابتِ عهد نما، راسخِ پیمان کن.

منجذب به نفعاتِ تقدیس نما و متذکر به آیاتِ توحید کن.
مشمول لحظاتِ عینِ رحمانیت نما و مجذوبِ جمالِ نورانیت
کن. هر دم تأییدی جدید بخش و هر نفس، نفسِ رحمان به
مَشام بخش. تویی مقتدر و توانا و تویی دهنده و بخشنده و
دانا. ع ع

هوالبهی

۱۰۲

ای خدای مهربان، شکر تو را که بیدار نمودی و هشیار کردی.
چشمِ بینا دادی و گوشِ شنوا احسان نمودی. به ملکوت
خویش دلالت کردی و به سیل خود هدایت فرمودی. راه
راست بنمودی و در سفینهٔ نجات در آوردی. خدایا، مرا
مستقیم بدار و ثابت و راسخ کن. از امتحاناتِ شدیدِ محفوظ
بدار و در حصنِ حصینِ عهد و میثاق، مَصون و مأمون فرما.
تویی توانا، تویی بینا و تویی شنوا. ای خدای مهربان، دلی عطا
کن که مانند زُجاج به سراجِ مَحَبَّتِ روشن باشد و فکری عطا
کن که به فیضِ روحانی، جهان را گلشن نماید. تویی بخشنده
و مهربان و تویی خداوند عظیمُ الاحسان. ع ع

۱۰۳

هو

پروردگارا، مرا مستقیم بر امرت بدار و در امتحان، ثابت بر
مَحَبَّتِ کن و در دریای عنایتت مستغرق فرما. تویی دهنده و
مهربان. عبدالبهاء عباس

۱۰۴

هو الله

یکتا خداوند مهربانا، هر چند استعداد و قابلیت مفقود است و
مشکلات استقامت در بلایا، غیر محصور ولی قابلیت و
استعداد امریست موهوب تو. خدایا، استعداد بخش و قابلیت
ده تا به استقامت کبری موفق آیم و از این جهان و جهانیان
درگذریم و نار مَحَبَّت بر افروزیم و مانند شمع بسوزیم و
بگدازیم و روشنی بخشیم. ای رَبِّ ملکوت، از این جهان
اوهام برهان و به جهان بی‌پایان برسان. از عالم ناسوت بیزار
کن و به مواهب ملکوت، کامکار فرما. از این نیستی هستی
نما، برهان و به هستی حیات ابدیه موفق فرما. سرور و
شادمانی بخش و خوشی و کامرانی عطا فرما. دل‌ها را آرام
بخش و جان‌ها را راحت عطا کن تا چون به ملکوت صعود
نماییم، به لقای فائزگردیم و در انجمن بالا، مسرور و شادمان
باشیم. تویی دهنده و بخشنده و توانا. ع ع

۱۰۵

هوالبهی

أَيُّ رَبِّ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا عَلَى صِرَاطِكَ وَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ وَ
 وَجْهَ وَجْهِهَا لِحَمَالِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَشْرَحْ صُدُورَنَا بِآيَاتِ
 وَحِدَانِيَّتِكَ وَ زَيْنِ هَيَاكِلِنَا بِرِذَاءِ الْعَطَاءِ وَ أَكْشِفْ عَنَّا بَصَائِرِنَا
 غِشَاوَةَ الْخَطَايَا وَ أَنْلِنَا كَأْسَ الْوَفَاءِ حَتَّى تَنْطَلِقَ السَّنَةُ الْحَقَائِقِ
 الدَّائِيَّةِ بِالثَّنَاءِ فِي مَشَاهِدِ الْكِبْرِيَاءِ وَ تَجَلَّ يَا إِلَهِي عَلَيْنَا بِالْخِطَابِ
 الرَّحْمَانِيِّ وَ السَّرِّ الْوَجْدَانِيِّ حَتَّى تُطْرِبَنَا لَذَّةَ الْمُنَاجَاتِ الْمُنَزَّهَةِ
 عَنِ هَمِّهِمَةِ الْحُرُوفِ وَ الْكَلِمَاتِ، الْمَقْدَسَةِ عَنِ دُمْدَمَةِ الْأَلْفَاظِ
 وَ الْأَصْوَاتِ حَتَّى تَسْتَعْرِقَ الذَّوَاتُ فِي بَحْرٍ مِنْ حِلَاوَةِ الْمُنَاجَاتِ
 وَ تُصْبِحَ الْحَقَائِقُ مُتَحَقِّقَةً بِهَيُوبَةِ الْفَنَاءِ وَ الْإِنْعِدَامِ عِنْدَ ظُهُورِ
 التَّجَلِّيَّاتِ. أَيُّ رَبِّ هُوَ لَاءِ عِبَادٍ ثَبَّتُوا عَلَى عَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ وَ
 تَمَسَّكُوا بِعُرْوَةِ الْأَسْتِقَامَةِ فِي أَمْرِكَ وَ تَشَبَّثُوا بِذَيْلِ رِذَاءِ كِبْرِيَاءِكَ.
 أَيُّ رَبِّ أَيْدِيَهُمْ بِتَأْيِيدَاتِكَ وَ وَفَّقَهُمْ بِتَوْفِيقَاتِكَ وَ أَشَدَّدَ أَرْزَهُمْ
 عَلَى طَاعَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ. ع

۱۰۶

هوالبهی

ای پروردگار، بیچارگانیم به درگاه تو پناه آورده‌ایم. پریشان
 روزگاریم، در بارگاه تو سر و سامان جویم. افتادگانیم، الطاف

تورا نگرانیم. ما را بر عهد و میثاق خویش ثابت و مستقیم فرما
 و از سهامِ شُبُهاتِ محفوظ دار و در ظلِّ صَوْن و حمایت خویش
 جای ده و از امتحان و اِفتتان، ما را مَصون دار. تویی مقتدر و
 توانا. ع ع

هوالبهی

۱۰۷

ای پروردگارِ بی‌انباز، مقدّسی و منزّه، رحیمی و مهربان،
 مُجیری و دستگیری. این بیچارگان را در پناه خود، منزل ده و
 این افتادگان را در کَهفِ حفظ و حمایت خویش از شرِّ اهلِ
 نفاق، محفوظ دار. أَنْتَ الْحَافِظُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ. ع ع

هوالله

۱۰۸

ای یزدانِ بی‌انباز، نیاز آریم و نماز که این بندگان را به رازِ
 خویش دمساز نما و از آوازی هاتِفِ مَلَأَ أَعْلَى، مُسْتَمِعِ فرما. بر
 صِرَاطِ عهد و پیمانت ثابت قدم کن و به ذکرِ جمالِ مبارکت،
 همدم نما. از جامِ احدیّت بنوشان و از شهد عنایتت بچشان و
 به فضلِ عظیمِ جمالِ قدیمت فائز کن. این بنده درگاهت را به
 بارگاهِ احدیّت، راه ده و این امیدوارِ رحمتت را نومید مگردان
 و بر پیمان و ایمان، محکم و استوار نما. ع ع

۱۰۹

هوالبهی

ای پاک‌یزدان من و خداوند مهربان من، قوتی ده که تا مقاومتِ
غَوَائِلِ بَسِیْطِ زَمِیْنِ نَمَائِمِمْ و قدرتی بخش که چون بحرِ مُحِیْطِ،
موج بر ساحلِ شَرْقِ و غَرْبِ زَنِیْمِمْ. ع ع

۱۱۰

هوالله

ای پروردگار، ستایش و نیایش، شکر و پرستش، تو را سزاوار
که مَوْقِّقٌ و مَوْیِّدٌ بَرِ ثُبُوتٍ و رَسُوخٍ بَرِ عَهْدٍ و پیمان نمودی و قَوَّتِ
تَمَسَّکِ بَرِ عُرْوَةِ الْوُثْقَى بَخْشِیدِی. هر پرده را از پیش دیده
دریدی و هر حائلی را از صِرَاطِ مُسْتَقِیْمِ بَرِ اِنْدَاخْتِی و هر مانعی
را از مشاهده نُوْرِ مُبِیْنِ بَرِ اِنْدَاخْتِی چشَمِ هَا رُوْشِنِ فَرْمُودِی و
ثابِتِیْنِ بَرِ مِیْثَاقِ رَا شَمْعِ اِنْجَمِنِ کَرْدِی. عَلمِ عَهْدِ رَا دَرِ آفَاقِ
أُمَّمِ، چنان بلند نمودی که هر پیر و بُرْنا و کُودَکِ و بزرگ و دانا
و یار و اغیار و بیگانه و آشنا، ناتوان و توانا، مجبور بر اعتراف
گشتند و مَجَالِ اِنْکَارِ بَه جِهتِ نَفْسِی، باقی و برقرار نماند.
پس باید آن یاران با وفا در هر آن، صد هزار شکر به درگاه
احدِیْتِ نَمائِند که به این تأیید و توفیق و استقامت مَوْقِّقِ
گشتند. ع ع

هو الله

۱۱۱

ای خداوند بی‌مانند، این یارانِ مستمند را در عهدِ اَلْسْت ثابت‌قدم دار و از بادهٔ عنایتِ سر‌مست فرما و به نَفْحَاتِ الطَّافِ مُهْتَزِّ كُن و به مواهبِ این کُورِ مقدَّس، مُخَصَّصِ نَمَا. اِنِّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۱۱۲

إِلٰهِي اَنْتَ مَلَاذِي وَ كَهْفُ اَمَالِي وَ مُنْتَهَى اَمَلِي وَ غَايَةَ رَجَائِي، اِنِّي اَبْتَهَلُ اِلَى مَلِكُوْتِ رَحْمَانِيَّتِكَ اَنْ تُؤَيِّدَ هَذَا الْعَبْدَ عَلَيَّ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى بِرَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ الْاَشْيَاءَ. اِنِّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ، يَا اِلٰهَ مَنْ فِي الْاَرْضِ وَ السَّمَاءِ. اَيُّ رَبِّ طَهَّرَ النُّفُوسَ عَنِ سُؤْوِنِ الْغَافِلِيْنَ عَنِ ذِكْرِكَ، اَلْمُعْتَرِضِيْنَ عَلَيَّ اَمْرِكَ، اَلْغَافِلِيْنَ عَنِ مِيثَاقِكَ، اَلْمُحْتَجِّجِيْنَ عَنِ اِشْرَاقِكَ. اِنِّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ. ع ع

هو الابهی

۱۱۳

ای پروردگار، این یارانِ توآند و بندگانِ آستان تو. آشفتهٔ روی توآند و آوارهٔ کوی تو. سوداییانِ مَحَبَّتند و شیداییانِ عشق

حضرت احدیت. ای دلبر زیبا، پرتو جلوهٔ عنایت بنما تا به شوق و شور آیند و آسرارِ یومِ النُّشور بنمایند. رخی برافروزند و جهانی بسوزند. پرده بر اندازند و جان، آزاده سازند. دوستانِ قدیمند و یاران و ندیم. فضلِ عظیم بنما و بابِ لطفِ قدیم بگشا تا هر یک اختری نورانی گردند و خاوری، رحمانی. **أَيُّ رَبِّ هُوَ لِأَنَّ صَفْوَتَكَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْتَهُمْ بِظُهُورِ حُبِّكَ وَ ارْتَضَيْتَ لَهُمُ الْإِسْتِفَاضَةَ مِنْ نوركَ وَ اغْرَقْتَهُمْ فِي بَحَارِ شُهُودِكَ وَ سَقَيْتَهُمْ مِنَ الْمَاءِ الطُّهُورِ مِنْ يَدِ سَاقِيِ ظُهُورِكَ. أَيُّ رَبِّ أَحْفَظَهُمْ مِنْ طَوَارِئِ الشُّبُهَاتِ وَ حَوَادِثِ أَهْلِ الْمُتَشَابِهَاتِ وَ اجْعَلَهُمْ آيَاتٍ مُحْكَمَاتٍ وَ رِايَاتٍ مُنْتَشِرَاتٍ وَ أَنْوَاراً سَاطِعَةً فِي كَافَّةِ الْجِهَاتِ وَ حِيَاضاً مُتَدَفِّقَةً وَ رِيَاضاً مُؤَنِّقَةً حَتَّى يَنْتَشِرَ بِهِمْ نَفْحَاتُ قُدْسِكَ فِي الْآفَاقِ وَ يَسْتَضِيءَ كُلُّ الْأَرْجَاءِ مِنْ نَوْرِ الْإِشْرَاقِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَادِرُ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْجَبَّارُ.** ع ع

هوالبهی

۱۱۴

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدٌ تَوَجَّهَ إِلَيَّ مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَوَكَّلَ إِلَيَّ فِي جَبْرُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ اسْتَأْنَسَ بِالنَّارِ الْمُوقَدَةِ فِي سِدْرَةِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ أَحْتِيَا بِرُوحِ الْمُنَاجَاتِ فِي ظِلِّ كَلِمَةِ رَبَّانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ ثَبَّتَ قَدَمَهُ عَلَيَّ أَمْرِكَ وَ أَسْرَحَ صَدْرَهُ بِنُورِكَ وَ بَشَّرَ رُوحَهُ

بِفَتْوحِكَ وَ أَنْشُرْ بِهِ ذِكْرَكَ وَ أَنْطِقْهُ بِشَائِكَ وَ أَلْبَسْهُ رِدَاءَ
الْخُلُوصِ فِي أَمْرِكَ وَ أَدْخِلْهُ فِي جَنَّةِ الْخُلُودِ بِطُفِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۱۱۵

إِلَهِي وَ مُؤَيِّدِ الْمُخْلِصِينَ وَ الثَّابِتِينَ عَلَى عَهْدِكَ وَ الْمُطْمَئِنِّينَ
بِوَعْدِكَ، وَفَّقْ عِبِيدَكَ هُوْلَاءَ عَلَى عُبودِيَّةِ عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ
أَجْعَلْهُمْ آيَاتِ الْهُدَى وَ نَجُومَ التَّقَى، أَلْسَاطِعَةَ مِنْ أَفْقِ الْعُلَى،
الْأَلَامِعَةَ مِنْ الْأَوْجِ الْأَعْلَى وَ تَبَّتْ أَقْدَامُهُمْ حَتَّى لَا تَزَلَّ مِنْ
شُبُهَاتِ أَهْلِ الْهَوَى. إِنَّكَ تَحْفَظُ مَنْ تَشَاءُ بِقُدْرَتِكَ الْقَاهِرَةِ
بِكُلِّ الْأَشْيَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ. عبدالبهاء عباس

هو الله

۱۱۶

إِلَهِي إِلَهِي، أَيْدِ عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ عَلَى الثَّبُوتِ عَلَى مِيثَاقِكَ
الْعَظِيمِ ثُمَّ أَحْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ مِنْ كُلِّ ظُلُومٍ وَ زَنِيمٍ وَ
مُعْتَدِ أَثِيمٍ وَ أَعْلِ بِهِمْ كَلِمَتَكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ وَ أَنْشُرْ بِهِمْ حِكْمَتَكَ

فِي كُلِّ اِقْلِيمٍ شَاسِعَةً الْاَرْجَاءِ. اِنَّكَ اَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.
عبدالبهاء عباس

هوالبهی

۱۱۷

إِلَهِي إِلَهِي، هُوَلَاءِ عِبَادُ تَرَكُوا كُلَّ ذَيْلٍ وَ تَعَلَّقُوا بِذَيْلِ رِءَاءِ
كِبْرِيائِكَ وَ وَلَّوْا وُجُوهُهُمْ عَنْ كُلِّ شَطْرٍ وَ تَوَجَّهُوا إِلَى وَجْهِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ قَطَعُوا الْأَمَالَ عَنْ كُلِّ الْأَبْوَابِ وَ قَصَدُوا بَابَ
رَحْمَتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَنْسَهُمْ فِي وَحْشَتِهِمْ وَ جَالِسَهُمْ فِي وَحْدَتِهِمْ
وَ نَوَّرَ أَبْصَارَهُمْ بِمُشَاهَدَةِ جُنُودِ تَأْيِيدِكَ النَّازِلَةِ مِنْ مَلَكُوتِكَ
الْأَبْهِيِّ وَ أَشْرَحَ أَفْئِدَتَهُمْ بِسُطُوعِ أَنْوَارِ تَقْدِيسِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
مَلَكِكَ الْأَعْلَى وَ ثَبَّتَ أَقْدَامَهُمْ عَلَى دِينِكَ الْعَظِيمِ وَ أَهْدَاهُمْ
عَلَى الْإِسْتِضَاءَةِ مِنْ نَوْرِكَ الْمُبِينِ وَ أَحْفَظَهُمْ فِي حِصْنِكَ
الْحَصِينِ وَ قَصَرَكَ الْمَشِيدِ وَ أَجْعَلَهُمْ آيَاتِ التَّوْحِيدِ الدَّلَالَةَ
عَلَيْكَ وَ رَايَاتِ التَّجْرِيدِ الْخَافِقَةَ بِنَسَائِمِ الْقُدْسِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ
أَجْعَلَهُمْ سُرْجًا سَاطِعَةً بِأَنْوَارِكَ وَ نُجُومًا بَارِعَةً فِي آفَاقِكَ وَ
كَوَاكِبًا لَامِعَةً فِي سَمَائِكَ وَ طُيُورًا صَادِحَةً فِي رِيَاضِكَ وَ حَيْثَانًا
سَابِحَةً فِي حِيَاضِكَ. ائِ رَبِّ أَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ فِي مُصِيبَتِكَ وَ
أَحَاطَتَهُمُ الْحَسْرَةَ فِي رَزِيَّتِكَ وَ تَسَعَّرَتْ نِيرَانُ الْحِرْمَانِ فِي

قُلُوبِهِمْ وَ نَفَدَتْ سِهَامُ الْهَجْرَانِ فِي صُدُورِهِمْ وَ احْتَرَقَتْ مِنْهُمْ
 الْقُودُ وَ تَفَتَّتْ مِنْهُمْ الْاَكْبَادُ اَرْحَمَهُمْ بِرَحْمَانِيَّتِكَ وَ اَشْفَقْ
 عَلَيْهِمْ بِفَضْلِكَ وَ وَهَابِيَّتِكَ وَ اَحْرَسَهُمْ مِنْ سِهَامِ الشُّبُهَاتِ وَ
 حُجُبَاتِ الْاِشَارَاتِ وَ اجْعَلْهُمْ كَالْجِبَالِ الرَّاسِيَاتِ فِي عَهْدِكَ
 الْقَدِيمِ وَ مِيثَاقِكَ الْغَلِيظِ لِئَلَّا تُزَلِّزَهُمُ الْعَوَاصِفُ وَ الْأَعَاصِيرُ وَ
 تُحَرِّكَهُمُ الْقَوَاصِفُ وَ الزَّوَابِعُ الْهَابَةُ مِنْ شَطْرِ قُلُوبِ الْمُسْرِفِينَ ثُمَّ
 أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ كُلَّ خَيْرٍ قَدَّرْتَهُ لِلْمُقَرَّبِينَ وَ خَصَّصْتَ بِهِ الْمُخْلِصِينَ وَ
 اجْعَلْهُمْ يَدْعُونَ بِاسْمِكَ وَ ينادُونَ بِظُهُورِكَ وَ يَنْشِرُونَ أَنْفَاسَ
 طَيْبٍ ثَنَائِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

رَبَّنَا إِنَّا نَتَّوَجَّهُ إِلَيْكَ وَ نَتَضَرَّعُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَ نَذْكُرُكَ بِالتَّهْلِيلِ وَ
التَّكْبِيرِ وَ نُثْنِي عَلَيْكَ بِالتَّسْبِيحِ وَ التَّقْدِيسِ يَا مَنْ تَنَزَّهَ عَنِ
التَّشْبِيهِ وَ التَّنْزِيهِ فَتَعَالَيْتَ عَنْ كُلِّ ذِكْرٍ وَ ثَنَاءٍ فِي عَالَمِ الْإِبْدَاعِ وَ
تَقَدَّسْتَ عَنْ كُلِّ نَعْتٍ وَ عِلَاءٍ فِي حَيْزِ الْإِخْتِرَاعِ، أَنْشَأْتَ النُّشَاءَةَ
الْأُولَى بِآيَةٍ مِنْ آيَاتِ قُدْرَتِكَ فِي عَالَمِ الْإِمْكَانِ وَ خَلَقْتَ هَذَا
الْكُونُ الْأَعْظَمَ بِسُلْطَانٍ نَافِذٍ فِي حَقِيقَةِ الْإِنْسَانِ فَكُلُّ تَسْبِيحٍ وَ
تَقْدِيسٍ وَ تَنْزِيهِ وَ تَمَثِيلٍ وَ تَشْبِيهِ ذَكَرَ مِنْ حَيْزِ الْعَجْزِ وَ النِّسْيَانِ وَ
إِنَّكَ مُتَعَالٍ مُتَقَدِّسٌ عَنْهَا وَ عَمَّا أَحَاطَتْ بِهِ عَقُولُ أَهْلِ الْعِرْفَانِ وَ
كُلُّ مَا فِي الْكُونِ يَا إِلَهِي رَاجِعٌ إِلَى حَيْزِ الْحُدُودِ وَ الْقِيُودِ حَتَّى
الْإِطْلَاقِ وَ إِنَّكَ مُتَعَالٍ عَنْ ذَلِكَ وَ لَوْ كَانَتْ مِنْ أَعْظَمِ مَا يَتَصَوَّرُ
فِي عَالَمِ الْكِيَانِ لِأَنَّ التَّنْزِيهِ شَأْنٌ مِنْ شُؤُونِ عِبَادِكَ وَ التَّقْدِيسِ
سِمَةٌ مِنْ خَصَائِصِ أَرْقَائِكَ وَ التَّشْبِيهِ حَقِيقَةٌ مُنْبَعَثَةٌ مِنْ أَفْكَارِ
خَلْقِكَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ مُبْرَأٌ عَنْ كُلِّ ذَلِكَ وَ مُعَرَّأٌ عَنْ جَمِيعِ مَا
يَصِلُ إِلَيْهِ لَطَائِفُ الْإِدْرَاكِ فَالْعِزَّةُ وَ الْكَمَالُ وَ الْعِظَمَةُ وَ الْجَلَالُ
مِنْ خَصَائِصِ أَصْفِيَائِكَ وَ لَكِنَّ النُّفُوسَ يَتَصَوَّرُونَ شُؤُونًا عَالِيَةً وَ
صِفَاتٍ سَامِيَةً وَ يَنْعَتُونَ بِهَا كَيْنُونَتَكَ الصَّمَدَانِيَّةَ وَ الْحَالُ أَنَّ
تِلْكَ الْمَرَاتِبَ الْعُلْيَا وَ الْحَقَائِقَ الْمُثَلَّى وَ الشُّؤُونَ الْمُتَعَالِيَةَ

النُّورَاءَ تَرْجِعُ إِلَى الْحَقِيقَةِ الرَّحْمَانِيَّةِ السَّاطِعَةِ اللَّامِعَةِ فِي
الْجَانِبِ الْأَيْمَنِ مِنَ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ، وَادِي طُوًى وَ دُونَ ذَلِكَ
أَوْهَامٌ يَتَصَوَّرُهَا الْأَفْكَارُ فِي عَالَمِ الْإِنْشَاءِ وَ أَنْتَ مُتَعَالٍ مُتَقَدِّسٌ
عَنْ حَيْزِ الْإِدْرَاكِ وَ لَا تَتَمَيَّزُ بِأَدَقِّ الْمَعَانِي فِي أَوْجِ الْأَوْهَامِ،
«السَّبِيلُ مَسْدُودٌ وَ الطَّلِبُ مَرْدُودٌ» لَا اتِّصَالَ وَ لَا انْفِصَالَ وَ لَا
الْوُجُودَانَ وَ لَا الْفِقْدَانَ فَابْدَعْتَ كَيْنُونَةَ لَامِعَةً وَ حَقِيقَةً سَاطِعَةً وَ
أَرْجَعْتَ الْوُجُودَ إِلَيْهَا وَ دَعَوْتَ السُّجُودَ لَدَيْهَا وَ أَمَرْتَ بِالْوُفُودِ فِي
سَاحَتِهَا وَ الْوُرُودِ فِي فِنَائِهَا وَ مَا دُونَ ذَلِكَ أَوْهَامٌ وَاهِيَةٌ وَ صُورٌ
خَالِيَةٌ وَ لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا هَدَيْتَ الْمُخْلِصِينَ إِلَى ذَلِكَ
الْمَرْكَزِ الْأَعْلَى وَ دَعَوْتَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَى الْمَلَكُوتِ الْأَبْهَى وَ ذَلَيْتَ
الْمُنْجِدِينَ إِلَى مَرْكَزِ يَطُوفُهُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى وَ أَوْرَدْتَ الظَّمَاءَ
الْعِطَاشَ عَلَى الْمَاءِ الْمَعِينِ وَ نَوَّرْتَ الْأَعْيْنَ بِمُشَاهَدَةِ نَوْرِ الْمُبِينِ
وَ فَتَحْتَ الْأَبْوَابَ عَلَى وُجُوهِ الْمُشْتَاقِينَ وَ أَنْزَلْتَ مِنْ سَحَابِ
رَحْمَتِكَ غَيْثًا هَاطِلًا وَابِلًا عَلَى هَذِهِ الْأَرْضِ الْهَامِدَةِ الْخَامِدَةِ
الْبَائِرَةِ وَ أَنْبَتَ مِنْهَا الرِّيَاحِينَ وَ زَيَّنَّتْهَا بِكُلِّ زَوْجٍ بِهَيْجٍ. إِلَهِي
إِلَهِي تَرَى عِبَادَكَ الْمُخْلِصِينَ مُتَشَرِّقًا فِي الْأَقَالِيمِ وَ تُشَاهِدُ
أَرْقَائِكَ الْمُوقِنِينَ مُتَشَشِّينَ فِي كُلِّ الْجِهَاتِ بَيْنَ الْغَافِلِينَ،
يَدْعُونَ النَّاسَ إِلَى عَيْنِ الْيَقِينِ وَ يَهْدُونَهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ

وَ يَسْقُونَهُمْ مِنْ عَيْنِ التَّنِيمِ وَ لَكِنَّ الْمُعَانِدِينَ يَرْمُونَهُمْ بِسِهَامِ نَافِذَةٍ وَ يَهْجُمُونَ عَلَيْهِمْ كَالذَّنَابِ الْكَاسِرَةِ وَ السَّبَاعِ الْخَاسِرَةِ وَ يُدَيِّقُونَهُمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ. رَبِّ أَنْصِرْهُمْ بِجُنُودٍ مِنْ مَلَكَوتِكَ الْكَرِيمِ وَ أَيْدِهِمْ بِفَضْلِكَ الْبَدِيعِ وَ أَنْجِدْهُمْ بِسُلْطَانِكَ الْأَمِينِ وَ مَهِّدْ لَهُمُ السَّبِيلَ يَا رَبِّي الْجَلِيلَ. إِنَّكَ أَنْتَ ذُو فَضْلِ عَظِيمٍ عَلَى عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۱۱۹

ای پاک پروردگارِ مهربان، ستایش تو را لایق و سزا که از ماءِ مهین، خلق نمودی و در اعلیٰ غُرفِ عَلَیِّین، مَقَرَّ و مُسْتَقَرَّ عِنایت فرمودی. از شجرهٔ مبارکهٔ اِنْبَاتِ نَمُودِی و به نِیْسَانِ فَضْلِ پرورش دادی و به نَسَائِمِ عَهْدِ و مِثَاقِ مُهْتَرِّ فَرْمُودِی. ع ع

هو الله

۱۲۰

ای خدای پر عطاى ذَوَالْمَنَنِ
واقفِ جان و دل و اسرار من
در سحرها مونسِ جانم تویی
مُطَّلَعِ بر سوز و حرمانم تویی

هر دلی پیوست با ذکرت دمی
 جز غم تو، می نجوید محرمی
 خون‌شود آن دل که بریان تو نیست
 کور به چشمی که گریان تو نیست
 در شبان تیره و تار، ای قدیر
 یاد تو در دل چو مصباح منیر
 از عنایاتت به دل، روحی بدم
 تا عدم گردد ز لطف تو، قدم
 در لیاقت، منگر و در قدرها
 بنگر اندر فضل خود، ای ذوالعطاء
 این طیور بال و پراشکسته را
 از کرم، بال و پری احسان نما. عع

هوالبهی

۱۲۱

اَللّٰهُمَّ يَا مَلَجَتِيْ وَ مَلَاذِيْ وَ مَبْدَتِيْ وَ مَعَادِيْ وَ مَأْمَنِيْ وَ مَعَاذِيْ وَ
 اَنِيْسَ قَلْبِيْ فِيْ وَحْشَتِيْ وَ سَكُوْنَ فُوَادِيْ فِيْ دِهْشَتِيْ وَ سَلُوْتِيْ
 فِيْ وَحْدَتِيْ وَ رَاْحَتِيْ فِيْ بَلَائِيْ، تَرَانِيْ مُكَبَّآ عَلَيَّ وَ جَهِيْ فِي
 تُرَابِ الْعُبُوْدِيَّةِ تَذَلُّلاً لِّرُبُوْبِيَّتِكَ وَ مُتْرَامِيّاً عَلَيَّ عْتَبَةً حَضْرَتِكَ

الرَّحْمَانِيَّةِ تَخَضُّعاً لِسُلْطَانِ الْوَهْيِيَّتِكَ وَ مَعْرِفَةً جَبِينِي عَلَي الْغُبْرَاءِ
 أَبْتِهَالاً وَ تَضَرُّعاً وَ أَنْكَسَاراً إِلَى مَلَكُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ. لَكَ الْحَمْدُ
 يَا إِلَهِي بِمَا أَيْدَتْنِي عَلَى الْعُبُودِيَّةِ الْمُحَضَّةِ وَ الرِّقِيَّةِ الْخَالِصَةِ وَ
 الْفَنَاءِ الصَّرْفِ وَ الْمَحْوِيَّةِ الْبُحْتَةِ فِي فِنَاءِ مَظَاهِرِ نَفْسِكَ وَ مَطَالِعِ
 أَمْرِكَ وَ مَشَارِقِ آيَاتِكَ وَ مَجَالِي بَيْنَاتِكَ، فَكَيْفَ عِنْدَ إِشْرَاقِ
 شَمْسِ حَقِيقَتِكَ النُّورِ وَ ظُهُورِ مَثَلِكَ الْأَعْلَى، كَيْنُونَتِكَ
 اللَّاهُوتِيَّةِ وَ ذَاتِيَّتِكَ الْمَلَكُوتِيَّةِ وَ حَقِيقَةِ نَفْسِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ،
 تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنِ إِدْرَاقِي وَ إِدْرَاقِ الْمُمْكِنَاتِ وَ تَقَدَّسْتَ يَا
 مَحْبُوبِي عَنِ ذِكْرِي وَ ذِكْرِ الْمَوْجُودَاتِ وَ حَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ،
 وَ حَدِّكَ لَا نَظِيرَ لَكَ، وَ حَدِّكَ لَا مَثِيلَ لَكَ، وَ حَدِّكَ لَا شَبِيهَ
 لَكَ. تَفَرَّدْتَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ تَنَزَّهْتَ بِفِرْدَانِيَّتِكَ. اللَّهُمَّ أَقْبِلْ
 ذُلِّي وَ أَنْكَسَارِي بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ وَ زِدْ فِي فَقْرِي وَ مَسْكَتِي وَ
 جَزَعِي وَ أَبْتِهَالِي وَ ضِرَاعَتِي بِفِنَاءِ رُبُوبِيَّتِكَ وَ ثَبِّتْنِي عَلَى عُبُودِيَّةِ
 أَحْبَابِكَ وَ الْخُضُوعِ وَ الْخُشُوعِ لَدَى أَصْفِيَائِكَ وَ الْبَسْنَى هَذَا
 الْقَمِيصَ الَّذِي هُوَ حَيَاتُ رُوحِي وَ نَجَاتُ نَفْسِي وَ عِزَّةُ ذَاتِي وَ
 شَرَفُ كَيْنُونَتِي وَ عُلُوُّ هُوِيَّتِي وَ سُلْطَنَةُ حَقِيقَتِي وَ فَخْرِي وَ مَبَاهَاتِي
 وَ هُوَ دِرْعِي الْأَوْقِي وَ حِطِّي الْأَوْفِي وَ سِدْرَتِي الْمُنْتَهَى وَ
 مَسْجِدِي الْأَقْصَى وَ جَنَّتِي الْمَأْوَى وَ فِرْدَوْسِي الْأَعْلَى وَ اسْتَغْفِرْكَ

عَنْ كُلِّ صِفَةٍ غَيْرِ هَذِهِ الصِّفَةِ الْعُلْيَا وَاتَّوْبُ إِلَيْكَ عَنْ كُلِّ سِمَةٍ
 دُونَ هَذِهِ السِّمَةِ النُّورَاءِ، فَإِنَّهَا مَثَلِي الْأَعْلَى وَطَرِيقَتِي الْمُنْتَلَى وَ
 اسْتَغْفِرْكَ اسْتَغْفِرْكَ يَا رَبِّي الْأَبْهَى. ع ع

۱۲۲

يا إلهي لو خَلَقْتَ في كُلِّ جُزءٍ مِنْ أَعْضائِي أَلْسِنًا ناطِقَةً بِأَفْصَحِ
 اللُّغَاتِ وَمَعانِي راتِقَةٍ فائِقَةٍ عَنْ حُدُودِ الْأَشْاراتِ وَحَمَدُتَكَ وَ
 شَكَرْتُكَ فِي الدُّهُورِ وَ الْأَحْقابِ، لَعَجَزْتُ عَنْ أَداءِ فَرائِضِ
 شُكْرِي لِفَضْلِكَ وَ إِحْسانِكَ بِما وَفَّقْتَنِي عَلَيِ الْإيمانِ بِمَظْهَرِ
 رَحْمانِيَّتِكَ وَ مَطَلَعِ فَرْدانِيَّتِكَ وَ مَشْرِقِ آياتِكَ الْكُبْرى وَ مَهَبِطِ
 أَنْوارِ قِيُومِيَّتِكَ فِي قُطْبِ الْإِنْشاءِ «وَأَيًّا ما تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْماءُ
 الْحُسْنى» وَ كَشَفْتَ عَنْ بَصْرِي الْغِشاوَةَ الْحاجِبَةَ لِلْأَبْصارِ وَ
 أَسْمَعْتَنِي نِغْماتِ طُيورِ الْقُدْسِ عَلَيِ أَفْئانِ دَوْحَةِ الْبَقاءِ وَ
 أَسْقَيْتَنِي مِنْ كَأْسِ الْكافُورِ وَ الْماءِ الطَّهُورِ مِنْ يَدِ ساقِي عِنايَتِكَ
 فِي هَذَا الطَّهُورِ الْأَعْظَمِ الْأَمْنَعِ الْأَقْدَسِ الْمُبَارَكِ الْكَرِيمِ. ع ع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ يَا
 إِلَهِي وَ مَلَجَتِي وَ مَلَاذِي إِنْ كَيْفَ أَدْكُرَكَ بِأَبْدَعِ الْأَدْكَارِ وَ
 أَفْصَحِ الْمَحَامِدِ وَ النُّعُوتِ يَا عَزِيزُ يَا غَفَّارُ وَ أَرَى أَنْ كُلَّ فَصِيحٍ وَ
 بَلِغٍ وَ نَاطِقٍ وَ وَاصِفٍ كُلِّ لِسَانُهُ فِي نَعْتِ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ قُدْرَتِكَ
 وَ وَصَفِ كَلِمَةٍ مِنْ كَلِمَاتِ إِنْشَائِكَ وَ إِنَّ طُيُورَ الْعُقُولِ أَنْكَسَرَتْ
 أَجْنِحَتُهَا عَنِ الصُّعُودِ إِلَى هَوَاءِ قُدْسِ أَحَدِيَّتِكَ وَ عَنَابِ الْأَوْهَامِ
 عَجَزَتْ أَنْ تَنْسُجَ بُلْعَابُهَا فِي أَعْلَى ذُرُورَةِ قِبَابِ عِرْفَانِكَ، إِذَا لَا
 مَقْرَلِي إِلَّا الْإِقْرَارُ بِالْعَجْزِ وَ الْقُصُورِ وَ لَا مَقْرَلِي إِلَّا وَهْدَةُ الْفَقْرِ وَ
 الْفُنُورِ، فَإِنَّ الْعَجْزَ عَنِ الْإِدْرَاكِ عَيْنُ الْإِدْرَاكِ وَ الْقُصُورَ عَيْنُ
 الْحُصُولِ وَ الْإِعْتِرَافَ بِالْفَقْرِ عَيْنُ الْإِقْتِرَافِ. رَبِّ أَيْدِنِي وَ عِبَادَكَ
 الْمُخْلِصِينَ عَلَى عِبُودِيَّةِ عَتَبَتِكَ السَّامِيَّةِ وَ التَّبَتُّلِ إِلَى حَضْرَتِكَ
 الرَّحْمَانِيَّةِ وَ التَّخَشُّعِ لَدَى بَابِ أَحَدِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ ثَبَّتْ قَدَمِي
 عَلَى صِرَاطِكَ وَ نَوَّرَ قَلْبِي بِشُعَاعِ سَاطِعِ مِنْ مَلَكُوتِ أَسْرَارِكَ وَ
 أَنْعَشَ رُوحِي بِهَيُوبِ نَسْمَةِ هَابِيَةٍ مِنْ حَدَائِقِ عَفْوِكَ وَ غُفْرَانِكَ وَ
 فَرَّحَ فُؤَادِي بِنَفْحَةِ مُنْتَشِرَةٍ مِنْ رِيَاضِ قُدْسِكَ وَ بَيَّضَ وَجْهِي
 فِي أَفْقِ سَمَاءِ تَوْحِيدِكَ وَ أَجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ وَ مِنْ
 أَرْقَائِكَ الثَّابِتِينَ الرَّاسِخِينَ. ع ع

هوالبهی الابهی

۱۲۴

پروردگارا، آمرزگارا، چگونه زبان به ستایشت گشایم و پرستش و نیایش نمایم؟ تقریر، عینِ تقصیر است و تحریر دلیلِ نادانی در این امرِ عسیر. زبان، آلتی است مُرکَّب از عناصر، صوت و بیان، عَرَضی است از عوارض. به آلتِ عُنْصُرِی و صوتِ عارضی، چگونه توان نَعْت و ستایشِ حضرتِ بی‌چون گفت؟ آنچه گویم و جویم از مُدْرکاتِ عالم انسانی است و در تحتِ احاطهٔ عالم بشری. نتایجِ فکریّه چگونه به مَعارجِ الهیّه رسد؟ و عنکبوتِ اوهام چگونه به لُعبِ ظُنون و افهام بر رُفْرِفِ تقدیس تند؟ جز بیانِ عجز، چاره‌ای نه و به غیر از اعتراف به قُصور، بهانه‌ای نیست. تو غنیِّ مُتعالی و مقدّس از ادراکِ عقولِ اهل کمال ... ع ع

هوالبهی

۱۲۵

لَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّي الْكَرِيمَ عَلَى هَذَا الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَ لَكَ الشُّكْرُ يَا مَوْلَايَ الْقَدِيمَ عَلَى هَذَا اللَّطْفِ الْجَزِيلِ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْبَرُّ الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

۱۲۶

ای خداوند یکتا، ای پروردگار بی‌همتا، ستایش و نیایش تو را که این اِکلیلِ جلیل را بر سر این ضِعفا نهادی و این رِداءِ عزّت ابدیه را بر دوش این فقرا دادی. پرتو تقدیست بر هیکل تُرابی زد، انوارِ جهان ابدی ظاهر شد. شعلهٔ عنایت از نار موقده ظاهر شد و قلوب را حیات جاودانی داد. شکر تو را بر این موهبت و بر این عنایت و بر این رحمت که این ضِعفا را به آن مُخَصَّص داشتی. تویی کریم و رحیم و مهربان. ع ع

هو الله

۱۲۷

خدایا، شکر تو را که این دل و جان به جانان رساندی و این بی‌بهره را نصیبِ بی‌پایان بخشیدی. این گمگشته را به کوی خویش خواندی و این سرگشته را در پناه خود، سر و سامان دادی. تویی دهنده و بخشنده و پاینده و مهربان. ع ع

هو الابهی

۱۲۸

پروردگارا، ستایش تو را سزاست که این بی‌کسان را به خِیام عنایت راه دادی و این فقیران را به کَنزِ غَنایت دلالت فرمودی

و این ذلیلان را به عزّتِ قدیمه هدایت کردی. حمد تو را، شکر
تو را، ای پروردگار. ع ع

هوالبهی

۱۲۹

ای دلبر یکتا، ای محبوب بی‌همتا، شکر تو را که این بیچاره
آواره را به جمیع عنایات و الطاف، مُفْتَخِر و مُتَبَاهی فرمودی و
در ظِلِّ مَمْدُودِ شَجَرَةِ اَنیسا، مأویٰ بخشیدی. ع ع

هوالله

۱۳۰

خدایا، تو را شکر باد که این بیگانه را آشنای خویش نمودی و
این بیچاره را به پناه خود راه دادی. تشنهٔ جان‌سوخته را آب
حیات بخشیدی و ماهی لب‌تشنه را به عَذْبُ فُرات در آوردی.
لَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ ذَلِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هوالله

۱۳۱

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَلَّى بِجَمَالِهِ وَظَهَرَ بِعَظَمَةِ جَلَالِهِ وَاشْرَقَ بِنُورِ
وَجْهِهِ وَلَا حَ بَضِيَاءَ طَلَعَتْهُ وَنُورَ الْكَائِنَاتِ بِطُلُوعِ صَبْحِ صِفَاتِهِ،

فَأَنْصَعَقَ الطُّورِيُّونَ فِي سِينَاءِ الْأَمْرِ وَ تَحَيَّرَتِ الرِّيُّونَ فِي بَقْعَةِ
الْقُدْسِ وَ خَرُّوا مَغْشِيًّا وَ أَنْصَعَقَ الرَّاسِخُونَ ثُمَّ أَفَاقُوا وَ قَالُوا
سُبْحَانَكَ إِنَّا تَبْنَا إِلَيْكَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. أَيْ رَبِّ
كَشَفْتَ الْغِطَاءَ وَ أَلْقَيْتَ الْقِنَاعَ وَ تَجَلَّيْتَ عَلَيَّ كُلَّ الْأَقْطَاعِ وَ
نَوَّرْتَ الْأَرْجَاءَ وَ فَتَحْتَ مِنَّا الْبَصَائِرَ وَ الْأَبْصَارَ وَ رَزَقْتَنَا مُشَاهِدَةَ
تِلْكَ الْأَنْوَارِ وَ شَقَقْتَ مِنَّا الْأَذَانَ وَ أَسْمَعْتَنَا نِدَائِكَ بِالسَّرِّ وَ
الْإِجْهَارِ وَ شَرَحْتَ مِنَّا الصُّدُورَ وَ هَتَكْتَ لَنَا عَنْ سِرِّ أَمْرِكَ
الْمَسْتُورِ وَ أَوْقَدْتَ فِي زُجَاجَاتِ الْقُلُوبِ مَصَابِيحَ النُّورِ وَ رَفَعْتَ
الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْ حَضِيضِ الدُّلِّ وَ الْهَوَانِ إِلَى أَوْجِ الْعِرْفَانِ وَ
جَعَلْتَهُمْ أئِمَّةً وَ جَعَلْتَهُمُ الْوَارِثِينَ وَ الْبِهَاءَ السَّاطِعَ اللَّامِعَ الْبَاهِرُ
مِنْ مَلَكُوتِ الْأَبْهَى تَغَشَى وَ تَجَلَّلَ السُّدْرَةَ الْمُتَهَيَّ وَ الْمَسْجِدَ
الْأَقْصَى وَ الْهَيْكَلَ الْمُكْرَمَ الَّذِي خَضَعَ بِسُلْطَانِهِ السَّلْطَنَةَ الْكُبْرَى
وَ ذَلَّتِ الرَّقَابُ لِعِظَمَتِهِ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِقُدْرَتِهِ الَّتِي أَحَاطَتْ
الْأَرْضَ وَ السَّمَاءَ. ع ع

۱۳۲

هو الله

ای پروردگار، ستایش تو را که این بینوا را بانوا کردی و این مستمند را به گنجِ روانِ دلالت فرمودی. این قافله گمگشته را به کعبه مقصود، هدایت فرمودی و این ماهی تشنه لب را از معینِ عینِ تسنیم نوشانیدی، پس اگر در دهان صد هزار زبان بگشایم و به هر زبان، حمد و ستایش تو نمایم از عهده شکرِ الطافت در نیایم که چنین موهبتی مبدول فرمودی و چنین احسان، رایگان داشتی. ای یزدان مهربان، ثابت نما و نابت کن. مستقیم فرما و در محفل اسرار، همدم و ندیم کن. ای کریم، تویی صاحب فضلِ عظیم. اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ. ع ع

۱۳۳

هو الله

ای بهاء آسمانی، ما ضعیفیم و تو توانا. ما فقیریم و تو کنزِ غنا. تأییدی فرما، جان و دل را سرورِ ابدی بخش و حیاتِ سَرمدی ده. ثابت بر میثاق بدار و از اهل نفاق بیزار کن. روحی جدید بدم، قوتی شدید بخش. پرده اوهام بدر، انوارِ اسرار برفروز. تویی مهربان. تویی توانا. عبدالبهاء عباس

۱۳۴

هوالبهی

ای مهربان یزدان من، مَحْضِ عِنَايَتِ، روح وجود دمیدی و خَلَعَتِ حیاتِ بخشیدی و از چشمة هِدَايَتِ نوشانیدی و نَدَايِ اَلْسَتِ به سَمَعِ این عبد رسانیدی و بانگِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْاَبْهِي مَسْمُوعِ فرمودی و در ظِلِّ شَجَرَةِ اَنِيْسَا، مَأْوِي دَادِي و از كَاسِ مِيثَاقِ نوشانیدی و به فَضْلِ مَخْصُوصِ، مُخَصَّصِ داشتی و به فَوْزِ عَظِيمِ مَوْفُوقِ نمودی. حال ای پروردگار، این مَسْكِينِ را عَلمِ مَبِينِ فرما و این حَزِينِ را در اَفْقِ مَنِيْرِ، روشن کن. تَوِييِ فَضَالِ و مَهْرَبَانِ. ع ع

۱۳۵

هوالبهی

ای بخشنده و درخشنده و مهربان، شکر تو را که شاهراهِ حَقِيقَتِ نمودی و عِنَايَتِ فرمودی و صَبْحِ رُوشَنِيِ طَالِعِ نمودی و فِضَايِ كَلْشَنِيِ وَاَسْعِ بَگَسْتَرْدِي. در ظِلِّ شَجَرَةِ اَنِيْسَا، مَأْوِيِ بَخْشِيْدِي و بَزْمِ اَلْسَتِ آرَاَسْتِي و از جَامِ مِيثَاقِ، سِرْمَسْتِ فرمودی و در زُمْرَةِ ثَابِتَانِ، این دُوسْتَانِ را مَحْشُورِ نمودی. ای مَهْرَبَانِ، تَوِييِ مَوْسَسِ عَهْدِ و پِيْمَانِ. ای يَزْدَانِ، تَوِييِ مَلْجَأِ و پِنَاهِ رَاَسِخَانِ. ای مَنَانِ، تَوِييِ مُدِلِّ بِي خِرْدَانِ و مُنْتَقِمِ از مُتَزَلِّلَانِ. ع ع

۱۳۶

هوالله

ای منتهی آرزوی عاشقان، ای دلیل گمگشتگان، این بنده ضعیف را به الطاف بی‌پایان بنواختی و این بیچاره دلیل را به درگاه احدیت رساندی. این تشنه سوخته را از عین عنایت نوشاندی، این بی‌جان افسرده را به نسیم رحمت، تر و تازه نمودی. شکر تو را که از فضل اکبر نصیب آور، عنایت فرمودی و به روضه مبارکه مُشرف کردی از فیض ملکوت ابهیت بهره بی‌پایان می‌طلبم. موفق فرما. عنایت کن. ع ع

۱۳۷

هوالبهی

ای پروردگار، ستایش و نیایش تو را لایق و سزاوار که این مرده افسرده را جان بخشیدی و این گمگشته سرگشته را به دارالآمان راه دادی. این بی‌سر و سامان را در مامن الطاف، پناه دادی و این تشنه سوخته را به رَحیقِ مَخْتوم و ماءِ عَذْبِ حِیَوَان، سیراب فرمودی چه که به هدایت کبری فائز داشتی و به موهبتِ عَظْمیِ مُخَصَّص کردی. کردگارا، شکر تو را، حمد تو را، نیایش تو را. ع ع

١٣٨

هو الله

رَبِّي رَبِّي، أَبْتَهَلُ إِلَى مَلَكُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَجَبْرُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ
أَنْ تَصُونَ هَذَا الْعَبْدَ فِي ظِلِّ حَفِظِكَ وَحِمَايَتِكَ وَتَحْفَظَهُ فِي
كَهْفِ عِنَايَتِكَ وَكِلَائَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْكَرِيمُ. ع ع

١٣٩

هو الله

يَا مَنْ نَطَقَ السَّنُّ الْكَائِنَاتِ بِآيَاتِ الْمَحَامِدِ وَالنُّعُوتِ فِي تَسْبِيحِ
ذَاتِهِ وَهُوَ مُنَزَّهُ عَنْهُ وَدَلَّعَ دِيكَ السَّنَاءِ بِالثَّنَاءِ فِي تَوْحِيدِ أَوْصَافِهِ
وَهُوَ مُقَدَّسٌ عَنْهُ لَقَدْ ذَهَلَتِ الْعُقُولُ يَا إِلَهِي وَحَارَتِ النُّفُوسُ يَا
مَحْبُوبِي فِي إِدْرَاكِ ذَرَّةٍ مِنْ حَقَائِقِ الْإِبْدَاعِ فَكَيْفَ حَقِيقَتِكَ
الرَّحْمَانِيَّةِ الْمُتَعَالِيَّةِ عَنْ عِرْفَانِ مَطَالِعِ الْأَنْوَارِ فِي عَالَمِ الْإِخْتِرَاعِ.
فَلَيْسَ لِأَحَدٍ سَبِيلٌ إِلَى الْإِدْرَاكِ وَأَنْتَى لِعِنَاكِبِ الْأَوْهَامِ أَنْ تَنْسَجَ
بِلُعَابِ الظُّنُونِ عَلَى أَعْلَى قِبَابِ الْأَفْلَاكِ وَكُلُّ دَلِيلٍ عَلِيلٌ فِي
الدَّلَالَةِ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْجَلِيلِ، فَكَيْفَ عِرْفَانُ هُوِيَّتِكَ الْمُنَزَّهَةِ
عَمَّا مَيَّزَهُ مَظَاهِرُ التَّوْحِيدِ فِي مَقَامِ التَّمْجِيدِ إِذَا يَا إِلَهِي مَا شَأْنُ
نَفْسِي الَّتِي هِيَ دُونَ التُّرَابِ أَنْ تَنْشِي عَلَيَّ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ وَوَا
أَسْفَا عَلَيَّ إِدْرَاكِي وَهُوَ أَعْجَزُ مِنْ جَنَاحِ الذُّبَابِ، فَكَيْفَ الْوُصُولُ

إِلَى سَاحَةِ الْجُودِ مِنْ رَبِّ الْأَرْبَابِ وَ التَّقْوَهُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَ
فَصَلَ الْخِطَابِ. مَا لِي إِلَّا أَنْ أُخَاطَبَ نَفْسِي يَا إِلَهِي وَ أَقُولَ
أَطْرُقُ كَرِيًّا أَنْ تَطِيرَ فِي هَذَا الْفُضَاءِ، أَمَا تَرَى الْعُقَابَ كَسِيرَ
الْجَنَاحِ، نَسِيلَ الرِّيَاشِ فِي أَوْجِ هَذَا الْقَبَابِ؟ فَكَيْفَ تَخُوضُ فِي
عُبَابِ هَذَا الْبَحْرِ الْخِضَمِّ الَّذِي لَيْسَ لَهُ قَرَارٌ. إِذَا يَا إِلَهِي زُجَّ بِي
فِي بَحَارِ الْحَيْرَةِ وَ الْهَيْمَانِ وَ خُضَّ بِي فِي غِمَارِ الْمَحْوِ وَ الْوَلَهِ وَ
الْوُجْدَانِ وَ أَجْعَلْنِي آوِيًّا إِلَى وَكْرِ صَمْتِي وَ سُكُوتِي وَ حِرْمَانِي وَ
أَقِرُّ وَ أَعْتَرِفُ بِذُلِّي وَ مَسْكَتِي وَ فَقْرِي وَ فِاقَتِي. رَبِّ أَنْسِنِي
نَفْسِي وَ نَجِّنِي مِنْ هَوَانِي وَ أَحْرُسْنِي مِنَ الطُّغْيَانِ وَ قِنِي مِنَ
وَسَاوِسِ الشَّيْطَانِ وَ أَحْفَظْنِي الْوُقُوعَ فِي حَبَائِلِ الْعُجْبِ وَ الْكِبْرِيَاءِ
وَ السُّقُوطِ فِي مَهَاوِي الْعِزِّ وَ الْإِسْتِكْبَارِ وَ الْهَمْنِي يَا إِلَهِي الذَّلَّ وَ
الْإِنْكَسَارَ إِلَى عَتَبَةِ قُدْسِكَ الْمُتَلَاتِنَةَ بِالْأَنْوَارِ وَ الْهَمْنِي الثُّبُوتَ
عَلَى الْعَهْدِ وَ الْمِيثَاقِ وَ لَوْ أَشْتَدَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ وَ إِنَّ إِلَيْكَ
الْمَسَاقَ. رَبِّ أَطْفِئْ نَارِي وَ أَهْدِنِي إِلَى مَا بِهِ نُورِي وَ جَنِّبْنِي
ظِلَالَ الضَّلَالِ وَ وَفَّقْنِي عَلَى الْخُضُوعِ وَ الْخُشُوعِ وَ الْحَقِّ وَ
الْإِضْمِحْلَالَ. إِلَهِي إِلَهِي إِلَى مَتْنِي حِرْمَانِي وَ حَسْرَتِي وَ هَوَانِي
فِي هَذِهِ الْبَيْدَاءِ الَّتِي لَا رَجَاءَ فِي أَرْجَائِهَا وَ خَوْضِي فِي بَحَارِ
الْعِصْيَانِ الَّتِي لَا قَرَارَ لَهَا؟ رَبِّ رَبِّ أَحْفَظْنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ

طُغْيَانِي وَ أَحْرُسْنِي بِعَيْنِ رِعَايَتِكَ وَ كِلَاثِيكَ عَنِ هَوَانِي وَ
عِصْيَانِي. إِنَّكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْمُؤَيَّدُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ.
إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ الْمُقَرَّبِينَ مِنْ عِبَادِكَ وَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ أَصْفِيَائِكَ
الَّذِينَ جَعَلْتَهُمْ آيَاتِ التَّوْحِيدِ وَ رَايَاتِ التَّفْرِيدِ فِي مُلْكِكَ وَ
الْقَيْتِ عَلَيْهِمْ كَلِمَةَ التَّقْدِيسِ وَ عَلَّمْتَهُمُ الْمَعَانِي الْكَلِمَةَ السَّارِيَةَ
الْجَارِيَةَ فِي بَوَاطِنِ كَلِمَاتِكَ الْمُبْتَلُونَ بِأَصْطِهَاذِ أَوْلَى الطُّغْيَانِ وَ
طَوَاغِيَتِ الظُّلْمِ وَ الْعُدْوَانِ، تَرَاهُمْ يَا إِلَهِي يَرْتَلُونَ آيَاتِكَ وَ يَتْلُونَ
كَلِمَاتِكَ وَ يَحْشَرُونَ تَحْتَ رَايَاتِكَ وَ يَقْضُونَ أَحْسَنَ الْقِصَصِ
فِي كِتَابِكَ وَ يَقْتَسِبُونَ مِنْ نُورِكَ وَ يَتَأَجَّجُونَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ وَ
يَتَمَنَّوْنَ الْفِدَاءَ فِي سَبِيلِ الْهُدَى وَ يَتَحَمَّلُونَ كُلَّ بَلَاءٍ طَلَبًا لِلرِّضَاءِ
وَ يَرْضُونَ بِالْقَضَاءِ حُبًّا بِجَمَالِكَ الْأَبْهَى. رَبِّ أَنْعِمْ صَبَاحَهُمْ وَ
أَنْرِ مِصْبَاحَهُمْ وَ قَدِّرْ فَوْزَهُمْ وَ فَلَاحَهُمْ وَ أَرْحِ أَرْوَاحَهُمْ بِبَنَفْحَاتِ
قُدْسِ تَعَبُّقِ فِي مَحَافِلِهِمْ وَ نَسَائِمِ أَنْسِ تَمَرُّ فِي مَجَامِعِهِمْ وَ طِيبِ
أَنْفَاسِ يَنْتَشِرُ فِي صَوَامِعِهِمْ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحِيمُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَضَالُ الْبَاذِلُ الْمُعْطَى الْمُنْعَمُ الرَّؤُوفُ
الْعَظِيمُ.

هو الله

۱۴۰

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي اتَّضَرَّعُ إِلَيْكَ بِكُلِّ عَجْزٍ وَابْتِهَالٍ وَضُرَاعَةٍ وَ
 أَنْكَسَارٍ أَنْ تَصُونَ هَذَا الْعَبْدَ مِنْ شِدَائِدِ الْإِمْتِحَانِ وَالْإِفْتِتَانِ وَ
 تَبِّتَ قَدَمَيْهِ عَلَي صِرَاطِكَ الْمَمْدُودِ يَا رَبِّي الرَّحْمَنُ وَ أَحْفَظْهُ مِنْ
 سِهَامِ الشُّبُهَاتِ وَ نِصَالِ الْمُفْتَرِيَاتِ وَ أَسْمِعْهُ مِنْ نِعْمَاتِ
 عِنْدَلَيْبِ الْعَهْدِ فِي حَدِيقَةِ الْأَمِيثَاقِ لِيَسْتَقِيمَ عَلَي أَمْرِكَ الْعَظِيمِ يَا
 رَبَّ الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ وَ الْبِهَاءِ عَلَيْهِ وَ عَلَي كُلِّ مُوقِنٍ
 بِالْآيَاتِ. ع ع

هو الابهی

۱۴۱

إِلَهِي وَ مَلَجْتِي وَ مَلَاذِي وَ مُعْتَمِدِي، أَسْأَلُكَ بِشَمْسِ فَلَكَ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَ نِيرِ سَمَاءِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ مَطْلَعِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ هَيْكَلِ
 قِيَوْمِيَّتِكَ وَ جَمَالِ أَحَدِيَّتِكَ الْمُشْرِقِ الْأَلَّاحِ الْمُنِيرِ أَنْ تَشْمَلَ
 عَبْدَكَ بِنَظَرِ عَيْنِ عِنَايَتِكَ وَ تَحْفَظْهُ فِي كَهْفِ حِفْظِكَ وَ
 كَلَائِيَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَي مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

۱۴۲

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَاءِ عِبَادُكَ الْآتِقِيَاءُ وَ أَرْقَائِكَ الْأَصْفِيَاءُ عَبْدُهُ
 عَتَبَتِكَ الْمُقَدَّسَةِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَ خَضَعَهُ حَضْرَتِكَ الرَّبَّانِيَّةِ وَ خَشَعَهُ
 جَلَالِ رَبُّوبِيَّتِكَ السُّبْحَانِيَّةِ وَ الرَّكُّعُ لِعَظَمَتِكَ الْبَاهِرَةِ وَ السُّجُدُ
 لِقُدْرَتِكَ الْقَاهِرَةِ. رَبِّ إِنَّهُمْ آمَنُوا بِنُورِكَ الْمُبِينِ السَّاطِعِ مِنْ
 الْأَفْقِ الْمُنِيرِ وَ أَشْتَعَلُوا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ بِنَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدْسِ بَيْنَ
 الْعَالَمِينَ. رَبِّ أَيَّدْهُمْ عَلَى عُبُودِيَّةِ سِدْرَتِكَ الْمُقَدَّسَةِ عَنْ أَوْهَامِ
 الْمُبْطِلِينَ وَ اجْعَلْهُمْ ثَابِتِينَ عَلَى دِينِكَ الْمُبِينِ وَ مُسْتَقِيمِينَ فِي
 أَمْرِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ لَا تُزَعِزْهُمْ أَوْهَامُ الْغَافِلِينَ وَ لَا تُزَلِّزْهُمْ
 سَطْوَةُ الظَّالِمِينَ بَلْ تَهَلَّلْ وَجُوهَهُمْ فِي نِيرَانِ الْإِمْتِحَانِ كَمَعَادِنِ
 الْكَرِيمَةِ الْفِضَّةِ وَ الْعِقْيَانِ. رَبِّ اجْعَلْهُمْ صُورًا نُورَانِيَّةً وَ هَيَاكِلَ
 رَحْمَانِيَّةً وَ آيَاتِ سُبْحَانِيَّةً وَ أَشْجَارًا بَاسِقَةً فِي جَنَّةِ الْأَبْهَى.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الابهی

۱۴۳

خداوندا، پاک و مقدسی و بی نیاز و منزهی. این بندۀ بیچاره را
 در پناه حضرتِ احدیتت ملجأ و پناه بخش و در ظلِّ سِدْرَةِ
 بی مُنتَهایت مَسْکِن و مَأْوَى عنایت کن. ع ع

هوالبهی

رَبِّي وَ سُلْطَانِي وَ مَلِيكِي وَ مَالِكِي، اِنِّي اَدْعُوكَ بِلِسَانِي وَ
جَنَانِي وَ وَجْدَانِي اَنْ تُلْبَسَ عَبْدَكَ هَذَا قَمِيصَ صَوْنِكَ وَ رِدَاءَ
عَوْنِكَ وَ دِرْعَ حِمَايَتِكَ وَ اَيِّدُهُ عَلَيَّ ذِكْرِكَ وَ تَنَائِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ
وَ اَنْطِقُهُ بِنُعُوْتِكَ وَ مَحَامِدِكَ فِي مَحَافِلِ تَوْحِيدِكَ وَ مَجَامِعِ
تَقْدِيْسِكَ. اِنَّكَ اَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيْزُ الْقَيُّوْمُ. ع ع

هوالله

ای پروردگار، ای کردگارِ مهربان، بندگانت در اطراف و اکناف
مُتَفَرِّقٌ وَ مُتَشَتَّتٌ وَ پَرِيشَان، سرگردان، بی‌سر و سامان. در هر
نَفْسِي در دامی گرفتار و در هر یومی در بومی سرگردان. به یاد
تو دلخوشند و به نار مَحَبَّتِ در آتش. سرگشته کوی توآند و
آشفتنه روی و موی تو. عِنَايَتِي کن، مَرَحْمَتِي نما که کل در ظلِّ
مَمْدُود و سایهٔ خیمهٔ مَحْمُود در تحتِ لَوَاءِ مَقْصُود، مُجْتَمِع
گردند و بر اَرَائِكِ و سُرُرِ مُتَقَابِلِيْنَ جَالِسِ گردند و از کَاسِ
مُوهِبِ نوشند و از صَهْبَاءِ عِنَايَتِ سَرْمَسْتِ گردند. تویی قادر
و توانا. ای پروردگار، این سِرَاجِهای روشن را از اَرِيَاخِ امْتِحَانِ
وَ اِفْتِنَانِ مَحَافِظَتِ فَرْمَا و این طَيُورِ بَالِ و پَرِ شَكْسْتِه را در

حَدِيقَةُ فَضْلِ، آشیانه بخش. این بی نصیبان را نصیب ده و این درماندگان را درمانی عنایت کن. تویی کریم. تویی رحیم. تویی علیم. ع ع

هوالبهی

۱۴۶

ای پروردگار، این نفوس آشفته روی تو آند و گمگشتگان کوی تو و عاشقانِ خُلق و خوی تو. سرمستِ جام تو اند و پرندگانِ بام تو. مرغانِ دست آموز عنایتند و بلبلان شیدای گل‌های حقیقت. تشنگانِ چشمهٔ رحمتند و آوارگانِ اقلیمِ مرحمت. ای آمرزگار، گناه بندگانِ غُفران نما و پناه به بیچارگانِ بخش. تویی خدای مهربان و تویی صاحبِ عفو و غُفران. ضعیفان را قوتِ بخش و علیلان را شفا عنایت فرما و مُستمندان را ارجمند کن و افسردگان را اشتعالِ بخش. از شرِّ اِفْتِتَانِ عظیم محفوظ و از صدماتِ امتحانِ شدیدِ مَصُونِ بدار. بر عهد و میثاقِ مستقیم کن و بر پیمان و ایمانِ مُسْتَدِیْم. در ظلِّ مَلْکُوتِ ابهاتِ منزل ده و در پناهِ جبروتِ اَعْلَایَتِ مَأْوِیِ بخش. تویی مقتدر و توانا. تویی شنونده و بینا. ع ع

هو الله

۱۴۷

پروردگارا، مهربانا، نفوسی در این محفلِ روحانی در نهایت
تَبَتُّل و تَضَرُّع حاضر شدیم و توجّه به ملکوت تو نمودیم و آرزوی
تأیید و توفیق می‌نماییم تا با یکدیگر متحد و متفق گردیم و
مانند شهد و شیر به هم بیامیزیم و سبب ظهور وحدت عالم
انسانی گردیم. با دلی پاک و جانی تابناک مناجات کنیم و
طلب حاجات نماییم. پروردگارا، نظر به گناه منما، به فضل و
عنایت معامله فرما. گناه ببخش، عطا بفرما. نارِ مَحَبَّت برافروز
و پردهٔ اوهام و نَفْس و هَوی بسوز. ما را از شرِّ نَفْس محفوظ و
مَصُون بدار و در ظلِّ حِمایتِ راحت و آسایش بخش. تویی
مقتدر و توانا. ع ع

هو الله

۱۴۸

ای پروردگار، این یاران را بنواز و به آتشِ عشق بگداز و به
رازت دمساز نما. موهبتِ ملکوت ابهتِ رایگان کن و رحمتِ
افق اعلایت شایان فرما، زیرا منجذبِ جمالِ نورانی اند و زنده
از نَفْسِ رحمانی. سبزهٔ چمنزارِ حقیقتند و شکوفهٔ بوستان
معرفت. آوارهٔ توآند و بیچارهٔ تو. افتادهٔ توآند و دلدادۀ تو. در
ظلِّ جَنَاحِ اَحَدِیَّت از امتحاناتِ شدیدۀ حفظ فرما و در پناه

رَحْمَانِیَّتِ از حوادثِ زمانه مَحْرُوسِ دار. تویی مقتدر و توانا و
تویی حاضر و بینا. ع ع

هوالبهی

۱۴۹

ای خداوندِ بی‌مانند، ما بندگانِ خاکساریم و تو بزرگوار.
گَنَهِکَارانیم و تو آمرزگار. اسیر و فقیر و حقیریم و تو مجیر و
دستگیر. مورانِ ضعیفیم و تو سلیمانِ پَرِحِشَمَتِ سَریرِ فَلَکِ اَثیر.
مَحْضِ فَضْلِ، حَفْظِ فَرْمَا و صَوْنِ و عَوْنِ خَویشِ دَرِیغِ مَفْرَمَا.
خدایا امتحاناتِ شدید است و افتتانتِ هَادِمِ بِنیانِ زُبْرِ حَدید. ما
را حِراسَتِ کُن و قَوّتِ بَخْش. مَسْرُورِ فَرْمَا، شَادی دِه و چُون
عبدالبهاء بر عبودیتِ آستانِ مَوْقُوقِ نَمَا. ع ع

هوالله

۱۵۰

ای رَحْمَن، ای یزدان، بنده‌ای هستم ضعیف و نحیف و ناتوان
ولی در پناهِ فَضْلِ و موهبتِ تو پرورشِ یافتم و از تَدْیِ عِنایتِ
شیرخوارم و در آغوشِ رَحْمَتِ دَر نَشُو و نَمایم. ای خداوند،
هر چند مستمندم ولی هر مستمندی به عنایتِ تو ارجمند است
و هر توانگری بی الطافتِ فقیر و حاجتمند. ای پروردگار،

تأییدی فرما که این حِمْلِ اعظم را قدرتِ تحمُّلِ مانند و این عنایتِ کُبری را محافظه توانم، زیرا قُوَّة امتحان شدید است و سَطْوَتِ اِفْتان، عظیم. کوه، کاه گردد و جبل، خردل شود. تو آگاهی که در ضمیر جز ذکرت نجویم و در قلب جز مَحَبَّت نخواهم. بر خدمتِ احبّایت قائم نما و بر عبودیتِ آستانت دائم کن. تویی مهربان و تویی خداوندِ کثیرالاحسان. ع ع

هو الله

ای دلبر آفاق، شکر تو را که دیده به دیدارت روشن گردید و دل و جان از نفحاتِ قدست غبطه گلزار و چمن شد. نَفَحَاتِ اُنس مُرور یافت و نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِ مُنتشر شد. جان به جانان رسید و دل، راه به بارگاه یافت و به سرِّ مکنون و رمزِ مَصون آگاه شد. ای پروردگار، در صَوْنِ حِمایتِ مَأوئِ دِه و در کَهْفِ عنایت، مَلْجَأ و پناه بخش. ای مهربان، اگر بنوازی، جوهر وفا و حقیقتِ عطا است و اگر بگدازی، مستوجبِ عذاب و جفا است. آنچه شایان آستانست، رایگان فرما و آنچه لایقِ حقایق است، ارزان کن. ذلیلی را به صِرْفِ موهبت، عزیزِ ملکوت فرما و حقیری را به نهایتِ رَأفت، مظهرِ فیضِ لاهوت نما. ای پروردگار، حفظ کن، صیانت فرما تا قدم نَلْغزد و به اَسْفَلِ دَرَجَاتِ نرسد. تویی

مقتدر و عزیز و توانا و تویی عالم و بینا و دانا. إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۱۵۲

ای پروردگار، این آوارگان را به سایه خویش در آوردی و سر و
سامان دادی. نیستی را هستی دادی و نابود را وجود
بخشیدی. تشنگان را آب گوارا دادی و گرسنگان را سفره مهنا
گسترده و نعمت مهیا رایگان نمودی، پس در هر موردی،
ملجأ و پناه باش و در هر مقصدی، معین و مستعان گرد. تویی
مقتدر و توانا. تویی دهنده و شنونده و توانا و بینا. ع ع

هو الله

ای پروردگار، این گروه جان‌نثار، یاران دیرینند و با هم همدم و همنشین. گفتگو شیرین و شکرین و بزم مانند بهشت برین، زیرا روی تو جویند، راه تو پویند، راز تو گویند و هر دم در جستجویند که آنچه شایان این روزگار است بیابند و جهان بیاریند. ای بخشنده، چرنده و پرنده را پناهی و به راز درون آگاه، جویندگان را یابندگان کن و آرزومندان را شادمان فرما. تشنگان را سیراب کن و آرزندگان را آسایش دل و جان بخش. ستایش تو را که راه نمودی و رهبر فرمودی و بخشش افزودی و این مرغان را به آشیانه و لانه و کاشانه بلند راه بنمودی. تویی بینا و دانا و توانا و شنوا. ع ع

هو الله

ای خداوند مهربان، این یاران سرگشته کوی تو آند و دلدادۀ روی تو و متوجّه به ملکوت تو. از صہبای ایمان سرمستند و در محفلِ میثاق، جامِ اشتیاق در دست. محتاجِ الطافند و مشتاقِ موهبتِ آسمان. ای پروردگار، این نفوس را مورد عنایت فرما و ملاحظه نظرِ رحمانیت کن. هر یک را شمعی روشن فرما تا به نور هدی آن اقلیم را منور نمایند. جمیع را با این عبد در

عبودیت آستان مقدس شریک و سهیم کن. ای پروردگار، نفوس ضعیفه را قوی کن و دیده مشتاقان را به مشاهده جمال ملکوت، منور فرما تا کلّ به قوتی ملکوتی و فیضی جبروتی و موهبتی آسمانی و نفسی رحمانی و تأییدی ربّانی بر خدمت قیام نمایند. شُهبَاتِ اهل اِرتیاب را زائل کنند و طالبان را بیانِ حَجّت و برهان نمایند. مریضان را شفا دهند و فقیران را رُووف و مهربان گردند. بیچارگان را مَلَجاً و مأوی شوند و افسردگان را مُشْتَعِل نمایند. تویی مقتدر و توانا و تویی خداوند مهربان. ع ع

هو الله

۱۵۵

ای پروردگار، این نفوسِ طیبه طاهره را ابناءِ ملکوت فرما و این وُجوه نورانی را سِراج‌های رحمانی کن. این قلوبِ زنده را سرشار از بادهٔ محبت فرما و این جان‌های آزاد را به بشارت کبریٰ فرح و مسرتِ بی‌منتها بخش. زبان‌ها را به ذکر ناطق کن و دیده‌ها را به مشاهدهٔ انوار ملکوت روشن فرما. ای پروردگار، فیضِ آسمانی بخش و حیات ابدی کرم فرما و این نفوس را به قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و اخلاقی رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی قلبی و بشارتی رُوحی و تأییدی رُوحِ القُدسی موفّق و مؤید فرما. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی عالم و واقف و بینا. ع ع

هو الله

ای پروردگار مهربان، این انجمن به جهت نصرت کَلِمَةُ اللَّهِ و رُوحُ الْقُدُسِ تشکیل شده، تأیید و توفیق بخش و مؤید به قُوَّةِ آسمانی نما تا این انجمن چون شعله نورانی بر افروزد و انوارِ رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند. تعالیم آسمانی ترویج نماید و به وحدت عالم انسانی خدمت کند. نفوس را از ظُلُمَاتِ عَالَمِ طَبِيعَتِ، مُنْسَلَخ نماید و به نوراَنِیَةِ الهیِّه روشن نماید. تَعْمِید به رُوح و نور و حیات ابدیِّه بخشد.

عبدالبهاء عباس

هو القیوم

پاک یزدانا، جمعیم پریشان تو. بیگانه‌ایم، خویشان تو. افسرده‌ایم، شعله‌ای بر افروز. پژمرده‌ایم، دل‌ها را به آتش مَحَبَّتِ بسوز. هر چه هستیم آشفته روی تویم و سرگشته کوی تو. بیچاره‌ایم و آواره، افتاده‌ایم پر آه و ناله. ذراتیم ولی در هوای تو اوج یافتیم. قطراتیم ولی در موج یم تو شتافتیم. این خفتگان را بیدار فرما و این آوارگان را هوشیار. این سیاره‌های باختر را اخترانِ خاور کن و این گیاه‌های بی‌ثمر را درختان

بارور. اگر چه ما مورانِ ذلیم اما تو سلیمانِ پُر حشمتِ سلطنتِ
 جلیل. اگر چه ما خوار و گنهکاریم اما تو بزرگوار و آمرزگار. در
 استعداد و استحقاق نظر مفرما و در تعینات و قابلیت ملاحظه
 مکن؛ در فضل و جود خویش بر بیگانه و خویش نظر نما. اگر
 موج دریای بخشش و دهش اوج گیرد، عالم آفرینش را
 مُستغرق نماید. اگر انوارِ ساطعهٔ خورشید آمرزش بدرخشد،
 ظلماتِ هالکۀ سیئات و خطیئات را به پرتوی محو نماید. تجلی
 فضل، ماءِ طهور است و فیضِ اصل، صهباءِ کأسِ مزاجها
 کافور. آن، هر آلوده‌ای را پاک نماید و این، هر افسرده و
 پژمرده‌ای را چابک و فروخته و چالاک. ای پروردگار، این
 حروفِ مُفردۀ را کلماتِ تامّات کن و این کلماتِ مُجمَله را
 آیاتِ باهرات؛ تا حُججِ بالغه گردند و رحمتِ سابقه. حقیقتِ
 فائقه شوند و نعمتِ سابغه. مصابیحِ علی گردند و مفاتیحِ ابوابِ
 ثقی. نجومِ هدی شوند و رُجومِ نفس و هوی. حقیقتِ فائضه
 گردند و عُروق و شریانِ نابضه. اشجارِ بوستان تو شوند و ازهارِ
 گلستان تو. ای خداوند مهربان، این جمع پریشان، هر یک از
 کشوری و بومی و مرزی و تُغوری، یکی شرقی و دیگری غربی،
 یکی جنوبی و دیگری شمالی. همچنان که این بیچارگان را در
 مُلکِ ادنی در اَشرف نقطه از ثری بعد از بقاعِ علیا جمع
 فرمودی، امیدواریم که به فضل و جودت و عنایت و موهبتت در
 اَشرف نقطه از ملکوتِ اعلی، جمع فرمایی تا کلّ در ظلّ

سدره مُنتَهی بیارمیم و به نعمتِ فَوْزِ به لِقَا فائز گردیم. رَبِّ
حَقَّقْ ذَلِکَ بِفَضْلِکَ وَ جُودِکَ. ع ع

هو الله

۱۵۸

ای یزدان مهربان و بخشنده و درخشنده زمین و آسمان، ما
جمعیم پریشان تو. مستمندیم درویشان تو. آوارگانیم، بیچارگان
و افتادگانیم آشفته‌گان. افسردگانیم پژمردگان. دردمندیم درمانی
بخش. رنجوریم دوایی عنایت کن. افسرده‌ایم شعله‌ای ده.
پژمرده‌ایم لمعه‌ای بیفشان. بیگانه‌ایم آشنا کن. پروانه‌ایم
پرسوخته شمع وفا فرما. تشنه‌ایم و به خون دل آغشته، چشمه
خوشگوار برسان و از آب حیات بنوشان. ولوله در شهر انداز و
آشوبی در آفاق افکن تا دل‌ها حیران تو گردد و جان‌ها قربان
تو. ع ع

هو الله

۱۵۹

پروردگارا، مهربانا، این جمع مُجِبَّان و دوستان تو، عاکفِ کوی
تواند و دلداه روی تو و آشفته راه در جستجوی تواند. پریشانند
و دل ریشانند و بی سر و سامانند. رحمی فرما و مَرَحْمَتی کن که

در ظلّ سدرهٔ رحمانیت به لحظاتِ عینِ عنایت، منظور گردند و در سایهٔ جناحِ موهبت و خیمِ مرحمت بیارمند. تشنگانِ زلالِ الطافند، بر بحرِ اعظمِ وارد کن و گمگشتگانِ بادیهٔ اشتیاقند، به قِبابِ وصلتِ راهِ بنما. اسیرِ زنجیرِ حُبِّ تواند، از هر قیدی آزاد فرما و دلیلِ راهِ راستِ رضای توآند، دلالتِ فرما. تشنهٔ سلسبیلِ تواند سیراب کن و خستهٔ تیرِ هجرانِ تواند به نَفحاتِ بشارتِ وصلِ مسرور فرما. حال که جمالِ نورانی از افقِ امکانی مستور فرمودی به نسائمِ ریاضِ ملکوتِ جانِ احسانِ کن و فیوضاتِ شفاهیةٔ کلماتِ را منع فرمودی، فیوضاتِ غیبیهٔ روحانیهٔ را ارزان کن. پاک یزدانا، مُتَضَرِّعْ به درگاهِ احدیتند به فریادِ رس و مُبْتَهَلْ به بابِ حضرتِ واحدیتند، مَلْجَأْ و پناهی ببخش. تویی مقتدر و مهربان. تویی توانا و رحمن. ع ع

هو الله

۱۶۰

رَبِّ اَيِّدْ هَذَا الْجَمْعَ عَلَي رِضَاكَ وَ اَنْشُرْ بِهِمْ نَفْحَاتِ الْقُدْسِ فِي الْاَفَاقِ وَ ثَبِّتْ بِهِمِ الْاَقْدَامَ عَلَي صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَاِنَّ الشُّبُهَاتِ شَاعَتْ وَ ذَاعَتْ فِي كُلِّ الْجِهَاتِ وَ جُنُودَ الْاِرْتِيَابِ قَدْ تَفَرَّقَتْ فِي كُلِّ الْاَكْنَافِ. رَبِّ اَحْفَظْ سَفِينَةَ اَمْرِكَ عَنْ زَوَابِعِ الزَّلْزَالِ وَ اَحْرُسْ حِصْنَ عَهْدِكَ عَنْ هُجُومِ اَفْوَاجِ الْاِخْتِلَافِ. اِنَّكَ اَنْتَ الْحَافِظُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ. ع ع

هو الله

ای خدای مهربان، دوستان قدیمت که ندیمِ یادِ روی توآند و نَزِیلِ کوی تو، اگر چه به ظاهر در بادیّه هجرانند و مُبتلایِ حِرمان، ولی به حقیقت مَحْرَمَانِ خلؤخانهٔ راز توآند و مُحْرَمَانِ کعبهٔ بی‌نیاز تو و مُسْتَمِعَانِ نغمه و آوازِ طیورِ چمنستانِ معانی و مستانِ جامِ سرشارِ رحمانی. ای پروردگار، این مرغانِ چمن را از دستِ زَاغ و زَعْنِ برهان و این بلبلانِ گلشنِ اسرار را آواز و ترانهٔ گلبُنِ حقایقِ ابرار تعلیم فرما. این ماهیانِ تشنهٔ لب را به بحرِ بی‌پایانِ بیفکن و این قافله‌های گمگشته را به راهِ کویِ خویش، هدایت فرما و این تشنگانِ وادیِ اَیْمَن را به مَعینِ صافیِ آیوب، «هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَ شَرَابٌ»، دلالت کن. ای پروردگار، این جمعِ پریشان هر چند ضعیف و ناتوانند ولی در بین مَلَأُ امکان، لشکرِ حیاتند و سپاهِ نجات، پس به جنودِ ملکوتِ ابهات، تأیید فرما و به ملائکهٔ مَلَأُ اَعْلَیَّتِ تقویت بخش تا سپاهِ مَمَات را پریشان نمایند و صُفُوفِ ظُلُمَاتِ را به نورِ هُدی در هم شکنند. ای پروردگار، اگر پشهٔ ضعیف را مدد فرمایی، نَسْرِ طَائِرِ گردد و اگر ذُبَابِ نَحِیفِ را تأیید نمایی، عُقَابِ کَاسِرِ شود و صَفْرُ صَاقِرِ گردد. ظلُّ زائل را اگر تَجَلّی فرمایی، نورِ باهرِ شود و خاکِ خَاسِر را اگر فیضِ رسانی، حدیقهٔ فائق گردد. پس هر چه نماید، قُوّهٔ تأیید نماید. ظُلُمَاتِ ضَلَالَتِ است که شرق و غرب

را احاطه نموده است و با نور هدایت در این کور اعظمت در جنگ و ستیز است و سَهْم و سِنَانَش بس تند و تیز و لشکرش بسیار خونریز. پس سپاهی انبوه و لشکری پر شکوه یعنی انواری ساطع و اسراری لامع در حقایق و معانی در میدانِ قلوب دوستان بر انگیز تا به این قُوَّة ملکوتی، ظُلُمات دل‌ها را پراکنده نمایند. ع ع

هو الله

۱۶۲

خداوند مهربانا، کریم، رحیم، این جمع را به شمع محبت روشن نما و این نفوس را به نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِ زنده کن. انوار آسمانی ببخش و موهبت کبریٰ مبذول دار. تأییداتِ غیبیه برسان و مُکاشفاتِ رُوحَانِیَّهٔ ارزان فرما. دیده‌ها را به نور هدی روشن کن و دل‌ها را به فیوضاتِ نامتناهی غِبْطَهٔ گلشن نما. ارواح را بشارت کبریٰ ده و نفوس را به موهبتِ عَظْمِیِّ مفتخر نما. ای پروردگار، فقیرانیم گنج ملکوت ارزانی نما. ذلیلانیم در ملکوت عزیز فرما. بی‌سر و سامانیم در پناحت مَلْجَأ و مَأْوِیْ ده. طالبانیم به الطافِ بی‌پایان رهبری نما. ساکتانیم نطق فصیح ببخش. بی‌قوتیم قدرتِ ملکوت احسان فرما. پروردگارا، آموزگارا، خطا ببخش، عطا بده، گناه بیامرز.

ما را آدابِ رحمانی بیاموز. تویی دهنده، تویی بخشنده، تویی
مهربان. ع ع

هو الله

پروردگارا، آمرزگارا، این جمع پریشان توآند و عاشقانِ جمال
تو. در این معبدِ مجتمع شده‌اند، رضای تو طلبند، الطاف تو
جویند، عفو و مغفرتِ تو خواهند. خداوندا، ما اطفالیم، تو پدر
مهربان. ما ذلیلانیم، تو عزیز بی مثل و بی همتا. خدایا، در
نهایتِ عجزیم و تو قدرتِ محض. ما فقیریم و تو غنی. ما
ناتوانیم، تو توانا. خدایا، عفوگناه فرما و در پناه خود منزل ده.
از ظلماتِ ناسوت نجات بخش، به نورانیتِ لاهوت روشن فرما
و از عالمِ طبیعت نجات ده و به عالمِ حقیقت رسان. خدایا،
تشنگانیم، عذبِ فُرات بخش. گرسنگانیم، مائدهٔ آسمانی کرم
کن. مریضیم، شفای ابدی عنایت فرما. فقیریم، کنزِ ملکوت
ببخشا. در ظلِّ عنایت خود مأوی بخش تا چشم به مشاهدهٔ
انوار تو روشن کنیم و به گوش شنوا، ندای تو را اصغاء نماییم.
خدایا، مشام ما را باز کن تا رائحهٔ گلشنِ عنایت استشمام
کنیم. خدایا، ما را قوتِ بخش تا در سیلِ تو سلوک نماییم. در
عالمِ ناسوتیم به عالمِ لاهوت هدایت کن. ابوابِ ملکوت

بگشا. الطاف خود را شامل کن و فیض خود را کامل فرما. تویی غفور. تویی رحمان. تویی رحیم و تویی بخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

۱۶۴

ای یزدان مهربان، آن جمع، پریشان توآند و آن انجمن، یاران تو. دیده‌ها باز است و دل‌ها به محبت دمساز و گوش‌ها به اسرار مکنونت همراز. ای بی‌نیاز، آواز خوشی از مرغان آن چمن به گوش این انجمن برسان تا نغمه طُیور شنوند و به وجد و سُرور آیند و به تسبیح و تقدیس ربّ غیور پردازند. ای پروردگار، آن جمع ابرار را پرور و بنواز و دل‌ها به نارِ محبت بگداز. آشنای راز فرما و کلّ را همدم راز و نیاز فرما تا به ملکوت اسرار پی برند و از زمره ابرار شوند و سرخیلِ أحرار گردند. جانِ باقی بخش و از عالم فانی بی‌نیاز و غنی فرما. در سایه خیمه ملکوت در آر و از فیضِ لاهوت بهره بخش. زندگی جاوید ده و از تعالیم جدید مستفیض فرما. هریک را شمع روشن کن و مانند سلطانِ گل در گلشن، بلبلِ گوینده کن و جمالِ فریبنده نما. نهال جویبار هدایت کن و ثمره موهبت بار آر تا غرب را شرقِ نورانی نمایند و باختر زمین را خاورِ سپهر برین فرمایند. تویی مقتدر و توانا و تویی عزیز و عظیم و بینا. ع ع

هوالله

ای خداوند، این جمع مستمند را خردمند نما و این دیوانه‌ها را هوشمند کن. این گرگان را آهوان بر وحدت نما و این خونخواران را خوی فرشتگان بخش. ای پروردگار، به استعداد و لیاقت، معامله مفرما، الطاف و عنایت، مبذول دار. اگر این وحوش را به حال خویش گذاری، ذی‌روحی از آن اقلیم باقی نماند، جمیع راجع به جحیم گردند و به عذاب الیم افتند. پس به فضل و موهبت خویش این نادانان را دانا کن و این جمع پریشان را در ظلّ عنایت مُجتمع فرما. صلح و صلاح بخش و از سیف و سلاح بیزار نما. آشتی و دوستی و راستی و حقیقت پرستی عنایت کن. تویی مقتدر و توانا و تویی عالم و قادر و بینا. ع ع

هوالبهی

پاک یزدانا، این جمع را شمع عالم کن و این انجمن را گلزار و گلشن. محفلش را روضه رضوان کن و مَشْرِقش را مطلع انوارِ رحمن. از نفحات مشکیش مشام عاکفین کوی دوست را معطر کن و از نسیم عنبرینش دل‌های مُحَرمانِ حَریم مقصود را مُفَرِّح. نفوس را در ظلّ جناح رحمت حفظ فرما و قلوب را در

صون حمایت حضرت احدیتت جای ده. تأییدات افق ابهات را ارزان کن و موهبت ملاً اعلایت را شایان. اگر چه کلّ، طُیور بی پر و بالیم لکن در حدائق امرت لانه و آشیانه داریم و به درگاه احدیتت پناه آریم و از تو عون و مدد می طلبیم و یاری و یآوری جوئیم. چون به خود نگریم، خویش را از ذره کمتر و از پشه کِهتر و پست تر یابیم و چون دریای بخشش و عطای تو را بینیم ذرات را آفتابِ انور بلکه روشن تر مشاهده کنیم. ای بخشنده مهربان، خطای این بینوایان را به ذیل عطا ببوش و جفای این مدهوشان را تبدیل فرما به جوهر وفا و عقل و هوش. نفوس را همّتی دیگر عطا فرما و شوری دیگر در سرها افکن تا عزّت جاوید طلبند و لذائذ عالم جدید. آهنگ عالم بالا کنند و افق اعلیٰ جویند و به انجمن کبریا پویند و از ملکوت ابهی فیض برند. عالم ظلمانی نورانی شود و عرصه شیطانی، ساحتِ رحمانی گردد و خطّه خاک، فردوس برین گردد و گلخن فانی، گلشن باقی شود. تویی مقتدر و توانا و شنونده و بینا. ع ع

هو الله

۱۶۷

ای خداوند، آن نفوس پاک را تابناک کن و از حَضیضِ خاک به اعلیٰ درجه افلاک رسان. دلها را حدائقِ معانی کن و

جان‌ها را جَنَّتِ رحمانی فرما. به جنودِ مَلاً اَعْلَى آن جمع با وفا را مُظَفَّر و منصور کن و به فضلِ موفور، مخصوص فرما. آیاتِ توحید کن و آیاتِ تمجید فرما و روز به روز بر تأیید بیفز. ای یزدان، آن جمع پریشان توآند و آن انجمن، آشنا و خویشان تو؛ بخششِ بی‌پایان، رایگان فرما و الطافِ پنهان، ارزان کن تا آنکه هر یک در این گلشنِ حقیقت، گلبنِ هدایتی گردند و هر نَفْس به نَفْسِ رحمانی، ناشرِ نَفْحَه طیبیهٔ هدایت شود. زبان به بیان گشایند و لسان به برهان مشغول نمایند. اقامهٔ حَجَّتِ قاطعه کنند و ادلّهٔ ساطعه اثبات نمایند. در جَنَّتِ ابهی، بلبلِ معانی گردند و در انجمنِ اعلیٰ سببِ طَرَب و شادمانی شوند. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی حاکم و غالب و خداوند بی‌همتا. ع ع

هو الله

۱۶۸

ای دلبر آفاق و ای معشوق هر بندهٔ مشتاق، این نفوس به فضل و موهبت نفیسنند و این اشخاص، اهل اخلاص. هر یک ماهی تشنه‌لبند و در غایتِ عطش. آرزوی دریای تو نمایند و مرغان چمنستان هدایتند و به تسبیح و تهلیل تو پردازند. مشتاقانِ روی دلجوی توآند و مفتونانِ خُلق و خوی تو و شب و روز به جان و

دل در جستجوی تو و در آرزوی وصولِ شهر و کوی تو. دلبراً، دل‌ها را برُبا. دلدارا، به امیدِ وصال نوازش نما. دل‌نشینا، به رَجای وصال، کام آنان را شیرین فرما. کَلِّ را سرمست بادهٔ سرور کن و از جذب و شوق و وَكَلَه و شُور، نصیبِ موفور بخش. دلها خرم کن و جان‌ها به جانان رسان. هر چند این جهانند به جهان دیگر آگاه فرما و از نسیم گلشنِ ملکوت ابهیِ مشام‌ها معطر فرما. قُوَّتِ آسمانی بخش و قدرتِ ربّانی ده. نطقِ فصیح عنایت کن و بیانِ بلیغ بیاموز تا هر یک در این گلستان الهی مانند طیور آسمانی گلبانگِ حقایق و معانی زنند و آهنگ معنوی بلند نمایند. ای خدای مهربان، این موهبت، ارزان فرما و این عنایت، شایان و رایگان کن. تویی مُسْتَعان و تویی مَنان. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ الْمُعْطِي الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۱۶۹

پروردگارا، مهربانا، این جمع توجّه به تو دارند، مناجات به سوی تو نمایند، در نهایتِ تضرّع به ملکوت تو تبتّل کنند و طلبِ عفو و عُفْران نمایند. خدایا، این جمع را محترم کن، این نفوس را مقدّس نما. انوار هدایت تابان کن، قلوب را منور فرما، نفوس را مستبشر کن. جمیع را در ملکوت خود داخل فرما و در

دو جهان کامران نما. خدایا، ما ذلیلیم، عزیز فرما. عاجزیم، قدرت عنایت فرما. فقیریم، از کنز ملکوت غنی نما. علیلیم، شفا عنایت کن. خدایا، به رضای خود دلالت فرما و از شؤون نَفْس و هَوٰی مقدّس دار. خدایا، ما را بر مَحَبَّت خود ثابت نما و بر جمیع خلق مهربان فرما. موفق بر خدمت عالم انسانی کن تا به جمیع بندگان خدمت نماییم. جمیع خَلَقَت را دوست داریم و به جمیع بشر مهربان باشیم. خدایا، تویی مقتدر. تویی رحیم. تویی غفور و تویی بزرگوار. ع ع

هو الله

۱۷۰

ای جمال قدیم و ربّ کریم، یاران پُرْفُورانند و دوستان عاکفِ آستان. کَلّ توجّه به کوی تو دارند و آرزوی مشاهده روی تو. صادقند و صابر، متوجّهند و ناظر، جانفشانند و قربان و دلسوخته از آتش هجران. در محفل ذکر مجتمعند و در مجمع انس، متذکّر ولی با زبانی گویا و گوش‌شنوا و چشمی بینا و دلی لبریز به حُبّ و وفا. ای پروردگار، به جنود مَلاّ اعلیٰ نصرت نما و به جیوشِ مَلَائِکَةُ مَحَبَّت و صفا اعانت کن. نغماتِ قدس بفرست و محافلِ انس معطر نما. فیض قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما. نور حقیقت جلوه ده، دیده

اهل بصیرت روشن کن. آهنگ ملکوت ابهی به گوش رسان و هر دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت کن. ابر رحمت بفرست، باران موهبت بیار، چمن هدایت بیار، ریاحین معانی انبات کن و سلطان گل را تاج موهبت بر سر نه و بلبانِ رُوحانی را به غزلخوانی بخوان و حقایق و معانی تعلیم ده. تویی پروردگار. تویی کردگار. تویی مُجَلِّی طُور در کشور انوار و عَلِی الأَحْبَاءِ البهَاءِ وَ الثَّنَاءِ. ع ع

هو الله

۱۷۱

ای پروردگار، دلها را روشن کن. ای خداوند مهربان، قلوب را رَشک گلزار و گلشن فرما. ای محبوب بی همتا، نفحات عنایت بوزان؛ انوار احسان تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود، از تأییدات تو بهره و نصیب گیرد. این جمع راه تو پویند، راز تو جویند، روی تو بینند، خوی تو گیرند. ای پروردگار، الطاف بی پایان ارزان فرما، گنج هدایت رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند. تویی مهربان. تویی بخشنده. تویی دانا و توانا.

اللَّهُمَّ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَ مُحَيِّ الأَرْوَاحِ فِي أَجْدَاثِ الأَشْبَاحِ وَ
 مُنْعِشِ القُلُوبِ مِنْ أَفْدَاحِ رَاحِ الفَلاحِ الَّتِي تُوقِدُ وَ تُضِيءُ
 كَرْجَاجَةً فِيهَا مِصْبَاحٌ، أَسْأَلُكَ بِصُبحِ تَوْحِيدِكَ الَّذِي أَشْرَقَ وَ
 لَاحَ وَ أضاءَ وَ بَاحَ بِنورِ تَفْرِيدِكَ وَ سِرِّ تَجْرِيدِكَ عَنِ الأَمثالِ وَ
 الأَشْباهِ أَنْ تَجْمَعَ شَمْلَ هَذَا الجَمْعِ فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ وَ حَدَانِيَّتِكَ وَ
 تَلَمَّ شَعَثَ هَذَا الحِزْبِ تَحْتَ كَلِمَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ تَجْعَلَهُمْ آيَةً
 أَحَدِيَّتِكَ وَ سِمَةً قِيُومِيَّتِكَ وَ شُعْلَةً نُورَانِيَّتِكَ وَ لَمْعَةً سَطَعَتْ فِي
 آفاقِ مَمْلَكَتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَجْمَعَ كُلِّ مُنْتَشِرٍ وَ وَحْدَ كُلِّ مُتَكَثِرٍ وَ
 أَرْتَقِ كُلِّ مُتَفَتِّقٍ وَ أَجْمَعَ أَحِبَّتِكَ فِي مَحَافِلِ الذِّكْرِ وَ الثَّنَاءِ وَ
 أَدْخِلْ أَرْقَانِكَ فِي مَجَامِعِ النُّورِ وَ البُهَاءِ وَ اجْعَلْهُمْ أَرْزَمَةً وَاحِدَةً
 نَاطِقَةً بِمَحَامِدِكَ وَ نُعُوتِكَ بَيْنَ مَلَأِ الأِنْشاءِ، ثابِتَةً عَلَيَّ
 عُهُودِكَ بَيْنَ المَلَأِ خَاضِعَةً خَاشِعَةً صَادِعَةً قَانِتَةً مُتَضَرِّعَةً إِلَى
 مَلَكُوتِكَ الأَبْهِيِّ مُبْتَهَلَةً إِلَى أَفُقِكَ الأَعْلَى. أَيُّ رَبِّ نَحْنُ
 ضُعَفَاءُ أَيِّدُنَا بِقُوَّتِكَ وَ فُقَرَاءُ أَغْنِنَا بِمَوْهِبَتِكَ وَ أَدْلَاءُ عَزَّزْنَا
 بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ فِي ظِلِّ كَلِمَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الكَرِيمُ الرَّحِيمُ
 الوَهَّابُ. ع ع

۱۷۳

هوالبهی

پاک یزدانا، محبوب مهربانا، این یاران آشفته روی تو آند و سرگشته کوی تو. از هر قیدی رستند و به محبت تو پیوستند. از جهان و جهانیان بیزارند و به عشق تو مفتون و گرفتار. جز عنایت هیچ دردی را درمان نخواهند و در سیلت هیچ زخمی را مرهم نجویند. همواره آرزوی بخشش بی پایان نمایند و تمنای الطاف بی کران کنند. ای بخشنده مهربان، این ذیلان خویش را عزیز فرما و این اسیران محبت را امیر کن و به فلک آتیر برسان و در جانفشانی بر سریر عزت ابدیه استقرار ده. تویی مقتدر و توانا و تویی بینا و شنوا. لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ مَا أَذَلَّتْ وَ لَكَ الشُّكْرُ بِمَا وَفَيْتَ. نَحْمَدُكَ وَ نَشْكُرُكَ عَلَيَّ الْعَطَاءِ وَ نَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ. عبدالبهاء عباس

۱۷۴

هوالبهی

ای پروردگارِ آمرزگار، این مرغان بی آشیان را در حدیقه ثبات و استقامت در شاخسار سدره منتهی، پناه عنایت فرما و این ماهیان لجه توحید را در بحر اعظم عنایت، غوص ده و این بی سامانان صحرای محبت را در کهف منیع و ملاذ رفیع حفظ و حراست، منزل و مأوی احسان کن تا به عون و فضل و

جودت در سماء وجود، چون انجم هدایت بدرخشند و در انجمن عالم، چون چراغ‌های مَحَبَّتِ الله روشن و منور گردند. اَمْطَارِ غَمَامِ رَحْمَتِ بَاشَنَد و اشعَّةِ آفَتَابِ افقِ حَقِیْقَت. لسانی ناطق گردند و فضلی سابق شوند. چشمی بینا باشند و گوشی شنوا. داری پربار گردند و گلزاری با نفحاتِ مشکبار. امواج دریای آثارِ قِدَمِ شونند و نسائم گلشنِ اسمِ اعظم. مَهْبَطِ الهام باشند و مَشْرِقِ انوار و مَظْهَرِ الطَّافِ رَبِّ مَخْتَار. در مَلَأَ مَقْرَبِیْنِ محشور گردند و در زُمْرَةِ مُخْلِصِیْنِ، معدود و معروف. از حرارتِ مَحَبَّتِ الله چون شعله سوزان باشند و در فُرْقَتِ جَمَالِ مَنَّانِ، ابری گریان. به وفای الهی رویشان روشن گردد و به عنایت حضرت یزدانی دل‌هاشان لاله‌زار و گلشن. هر یک در امرالله عَلمِ مَبِیْنِ گردند و در استقامت بر عهد و پیمان، حِصْنِ متین. ع ع

هو الله

۱۷۵

ای پروردگار، این جمع یاران توآند و به جمال تو منجذبند و به نار مَحَبَّتِ مشتعلند. این نفوس را ملائکة آسمانی نما و به نَفْحَةِ رُوحِ الْقُدُسِ زنده فرما. لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت عطا فرما. قوۀ آسمانی ده و سُنُوحَاتِ رَحْمَانِیِ بَخْشِ و مَرُوجِ و حُدُودِ بَشَرِیِّ فَرْمَا و سَبَبِ مَحَبَّتِ و اُلْفَتِ عَالَمِ انْسَانِیِّ فَرْمَا تا

ظُلُمَاتٍ مُّهِلِكَةٌ تَعْصِبُ جَاهِلِيَّيْنِ بِهٖ اَنْوَارِ شَمْسِ حَقِيقَتِ، مَحْوٍ وَ زَائِلٍ گَرْدَدِ وَ اَيْنِ جِهَانِ ظُلْمَانِي نُوْرَانِي شُوْدِ وَ اَيْنِ عَالَمِ جِسْمَانِي، پَرْتُوِ جِهَانِ رُوْحَانِي گِيْرِدِ وَ اَيْنِ الْوَانِ مُخْتَلَفِهِ، مُبَدَّلٍ بِهٖ يَكِ رَنْگِ گَرْدَدِ وَ آهَنْگِ تَسْبِيْحِ بِهٖ مَلِكُوْتِ تَقْدِيْسِ تُوْرَسَدِ.
تُوِيِ مَقْتَدِرِ وَ تُوَانَا. ع ع

هو الله

۱۷۶

اِلٰهِي اِلٰهِي هُوْلَآءِ عِبَادُ اجْتَمَعُوْا فِی الْمَحْفَلِ الرَّوْحَانِيِّ بِوَجْهِ
نُوْرَانِيِّ مُتَضَرِّعِيْنَ اِلَيْكَ اَنْ تُؤَيِّدَهُمْ عَلٰی خِدْمَةِ اَمْرِكَ فِیْ هٰذَا
الْقَرْنِ الْمَجِيْدِ وَ اِعْلَآءِ كَلِمَتِكَ فِیْ هٰذَا الْيَوْمِ الْبَدِيْعِ وَ نَشْرِ
نَفْحَاتِكَ فِیْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بِعَوْنِكَ وَ صَوْنِكَ
الْعَظِيْمِ. رَبِّ اَيِّدُهُمْ لِكُلِّ مَا يَتَمَنَّوْنَهُ بِفَضْلِكَ وَ جُوْدِكَ. اِنَّكَ
اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُعْطٰی
الْمُوَيَّدُ الْمُوَفَّقُ الْكَرِيْمُ. ع ع

هو الله

۱۷۷

ای پروردگار، این جمع محضِ مَحَبَّتِ به این محفل آمدند و با
کمال حُبِّ و وفاق حاضر شدند. خدایا، روی‌ها را منور کن،

ارواح را به بشارت کبری مُسَبِّشَر فرما، چشم‌ها را به مشاهده آیات هُدی روشن کن و گوش‌ها را به استماع ندای اعلیٰ مُلْتَدَّ فرما. پروردگارا، خطاکاریم، تو مَغْفِرَت کن. گنْهَکاریم، تو عَفْو فرما. در پناه خود پناه ده. نُقْصَان را به عَفْرَان، کامل کن. این نفوس را از عالم اوھام بَرْهَان و به حقیقت دلالت بنما تا تَحْرَی حقیقت کنند. از عالم ناسوت دور شوند و به عالم ملکوت نزدیک گردند. از جهان ظُلْمَانِی به فضای نورانی در آیند. از ظُلْمَاتِ امکان بَرْهَان و به انوار لَامْکَان، منوَّر فرما. مظاہرِ انوار کن و مطالعِ ائْثَارِ نَمَا. از غیر بیزار فرما و مُطَّلَع بر اسرار نما. ای پروردگار، تو آمْرزْگاری و دانا. تو بَخْشَنْدِه‌ای و توانا و تویی قَادِر و بِنَا. ع ع

خداوندا، آمْرزْگارا، این مَجْمَع را تَأْیِید کن و توفیق بخش تا عالم را به نور اتّحَاد روشن نماید؛ شرق و غرب را به پرتو مَحَبَّت و نور اتّفاَق منوَّر کند. ای بَخْشَنْدِه مَهرَبَان، دل‌ها را به نَفْثَاتِ رُوحِ الْقُدُس زنده کن و روی‌ها را مانند شمع افروخته نما تا جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی نمایند. تویی بَخْشَنْدِه. تویی دهنده و تویی مَهرَبَان. ع ع

هو الله

۱۷۹

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْحَقَائِقِ وَالْمَعَانِي، أَنْظِرْ إِلَى ذَلِكَ الْجَمْعِ
الرَّحْمَانِيِّ وَالْحِزْبِ الرَّبَّانِيِّ بِلِحْظَاتِ عَيْنِ عِنَايَتِكَ وَ أَحْفَظْهُمْ
بِجُنُودِ حِفْظِكَ وَ حِمَايَتِكَ وَ أَحْرُسْهُمْ بِحِرْسِ حِفْظِكَ وَ
كِلَابَتِكَ وَ أَيِّدْهُمْ عَلَى الْوِفَاقِ وَ وَفِّقْهُمْ عَلَى الثَّبَاتِ فِي
الِاتِّحَادِ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمُ الْبَرَكَاتِ وَ قَدِّرْ لَهُمُ الْخِدْمَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

۱۸۰

إِلَهِي إِلَهِي، هُوَلاءِ ثَلَّةٌ مُنْجَذِبَةٌ إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ عَصْبَةٌ
مُتَوَجِّهَةٌ إِلَى جَبْرُوتِ فَرْدَانِيَّتِكَ. رَبِّ اجْعَلْ قُلُوبَهُمْ مَرَايَا تَنْطَبِعُ
فِيهَا شَمْسُ الْحَقِيقَةِ بِفِيوضَاتِهَا السَّاطِعَةِ عَلَى الْأَرْجَاءِ وَ اجْعَلْ
أَلْسِنَتَهُمْ نَاطِقَةً بِذِكْرِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَ أَعْيُنَهُمْ قَرِيرَةً بِمُشَاهَدَةِ
آيَاتِكَ الْكُبْرَى وَ آذَانَهُمْ مُلْتَدَّةً بِاسْتِمَاعِ نِعْمَاتِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ
وُجُوهُهُمْ مُنَوَّرَةً بِشِعَاعِ سَاطِعِ مِنْ نُورِ الْهُدَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. عبدالبهاء عباس

هو الله

۱۸۱

خداوندا، این نفوس را یاری کن و بزرگواری بخش و از هر
 قیدی عاری فرما و نگاهداری کن و دلداری ده و به جمیع
 آمال و آرزو برخورداری بخش. تویی بخشنده و دهنده و
 مهربان. ع ع

۱۸۲

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ هَذِهِ الْعُصْبَةَ الْكُبْرَى وَالْثَلَاةَ الْعُظْمَى قَامَتْ عَلَيَّ
 خِدْمَتِكَ وَتَرْوِجِ الْفُنُونِ بَعْزِمٍ مَوْفُورٍ بِأَلْفِ قُصُورٍ وَفُتُورٍ. رَبِّ أَقْبَلْ
 مِنْهُمْ هَذَا الْإِنْفَاقَ وَآيِدَهُمْ بِجُنُودِكَ فِي يَوْمِ الْمِيثَاقِ وَاجْعَلْهُمْ
 الْآيَاتِ الْكُبْرَى بَيْنَ الْوَرَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ وَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.

۱۸۳

إِلَهِي إِلَهِي هُوَلاءِ عِبَادٍ خَرَقُوا الْحُجُبَاتِ وَهَتَكُوا السُّبْحَاتِ وَ
 فَتَكُوا هَيْكَلِ الشُّبُهَاتِ وَاسْتَعْنَوْا عَنِ الْإِشَارَاتِ وَانْجَدَبُوا

بِالْبَشَارَاتِ تَرَكَوْا الْمِنْهَجَ السَّقِيمَ وَ سَلَكَوْا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَ
 اسْتَنْشَقُوا رَائِحَةَ جَنَّةِ النَّعِيمِ وَ قَرَّتْ أَعْيُنُهُمْ بِمُشَاهَدَةِ النُّورِ الْمُبِينِ
 وَ طَفَحَتْ قُلُوبُهُمْ بِسُرُورٍ عَظِيمٍ فِي هَذَا الْقَرْنِ الْمَجِيدِ وَ الْعَصْرِ
 الْكَرِيمِ. رَبِّ أَيْدِهِمْ بِجِيُوشِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ أَشَدُّ أَرْوَرَهُمْ
 بِجُنُودِ مَلَكَوْتِكَ الْأَبْهَى وَ نُوْرٌ أَبْصَارَهُمْ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ
 قُدْرَتِكَ فِي الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ وَ طَيِّبٌ سَرَائِرَهُمْ بِمَوْهَبَتِكَ
 الْكُبْرَى وَ نُوْرٌ ضَمَائِرَهُمْ بِشِعَاعِ سَاطِعٍ مِنْ أَفْقِكَ الْأَبْهَى. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ.

عبدالبهاء عباس

هو الله

۱۸۴

رَبِّ وَ رَجَائِي وَ غَايَةَ آمَالِي، تَرَى عِبَادَكَ الْمُخْلِصِينَ قَامُوا عَلَيَّ
 خُدْمَتِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ وَ بَدَلُوا أَرْوَاحَهُمْ حُبًّا بِجَمَالِكَ الْمُنِيرِ وَ
 أَنْجَدَبُوا إِلَى الْأَفْقِ الْمُبِينِ وَ سَلَكَوْا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَ شَرِبُوا
 مِنْ مَاءٍ مَعِينٍ وَ رَوَوْا مِنْ عَيْنِ التَّسْنِيمِ وَ نَطَقُوا بِشَائِكَ وَ
 اسْتَكْتَرُوا عَطَائِكَ وَ وَلَّهُوا فِي لِقَائِكَ وَ شَغِفُوا بِجَمَالِكَ وَ
 أَخْلَصُوا وَجُوهَهُمْ لَوَجْهِكَ قَدْ عَقَدُوا الْمَحَافِلَ وَ اسْتَعْلَوْا بِذِكْرِ
 الْأَسْرَارِ فِي الْمَجَامِعِ وَ اجْتَمَعُوا عَلَيَّ حُبِّكَ وَ قَامُوا عَلَيَّ
 خُدْمَتِكَ وَ مَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَى أَنْ رَتَلُوا آيَاتِكَ وَ بَيَّنَّا بَيْنَاتِكَ.

رَبِّ اجْعَلْ "الْحِصَارَ" مَأْمَنًا لِلْأَبْرَارِ وَ مَرْكَزًا لِمَشْرِقِ الْأَذْكَارِ وَ
مَصْدَرًا لِمُصَدِّرِ الْأَنْوَارِ وَ اجْعَلْ ذَلِكَ الْمَحْفِلَ الْحَافِلَ مَحْفُوفًا
بِالْفَيْضِ الْكَامِلِ وَ الْقُوِّزِ الشَّامِلِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
الْوَاهِبُ الْحَافِظُ الْكَرِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۱۸۵

ای پروردگارا، این جمع را مظهرِ عواطفِ رحمانیه فرما و مطالعِ
الطافِ سبحانیه نما. از بحر بی‌کران سیراب کن و از آفتابِ
مطلع حقیقت، روشن و تابان نما. فیضی بخش که انوارش در
صبح ابدی منتشر؛ عنایتی کن که آثارش در مُلکِ سَرمدی
مُشْتَهَر. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و مهربان. إِنَّكَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ. ع ع

هو الله

۱۸۶

رَبِّ وَ مُؤَيِّدٍ كُلِّ جَمْعٍ أَنْعَقَدَ لِإِعْلَاءِ كَلِمَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ مُوَفِّقٍ كُلِّ
عُضْبَةٍ اتَّفَقَتْ عَلَى خِدْمَةِ عَتَبَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ
الْمُسْتَتِرِ فِي عَوَالِمِ غَيْبِكَ الْأَبْهَى أَنْ تَشْمَلَ هَوْلَاءِ بِلِحْظَاتِ عَيْنِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تُؤَيِّدَهُمْ بِشَدِيدِ الْقُوَى وَ تُشَدِّدَ أَرْزَهُمْ بِقُوَّتِكَ

النَّافِذَةِ الْجَارِيَةِ فِي كُلِّ الْأَشْيَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَ
 إِنَّكَ لَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ع ع

هو الله

۱۸۷

ای پروردگار، این نفوس دوستان توآند و این جمع، یاران تو و
 این انجمن، پریشان تو. از نسیم عنایت مُهتَزَنَد و از شمیم
 موهبت، مشام معطر. تَجَلَّى رحمتی کن و تسلی موهبتی
 بخش. دلها آزاد کن و جانها را زنده به بخشش و عطا
 مُزِدَاد نما. در صون حمایتت صیانت فرما و در امر عظیم و
 سلطانِ مُبِیْنَت استقامت بخش. خلق جدید کن و رُوحِ تفرید
 بَدَم. آتَشِ حُبِّ و اتّحاد در قلوب برافروز و پردهٔ اوهام مختلفه
 بسوز. ثابت و راسخ کن، نَابِت و باسِق فرما. ابواب عطا
 بگشا، جام صفا به دور آر. بزم عنایت بیارا و مَوَائِدِ موهبت
 نازل فرما تا سمائی گردند، ملکوتی شوند. أَنْتَ الْكُرِيمُ. ع ع

هو الله

۱۸۸

ای پروردگار، این جمع را شمع روشن فرما و نفوس را تأیید
 کن. رویها را نورانی نما و خویها را گلزار و گلشن فرما.

جان‌ها را به نَفَثَاتِ قُدُس زنده کن و نفوس را به هدایت کبری،
نفیس فرما. بخششِ آسمانی مبدول کن و موهبت رحمانی،
شایان فرما و در کَهْفِ حَفْظ و حَمَایَتِ خَوِیْش محفوظ و مصون
دار. الطاف بی‌پایان شامل کن و عنایاتِ مخصوصه کامل فرما.
تویی دهنده و بخشنده و دانا. ع ع

إِلَهِي إِلَهِي، أَيَّدَ عَبْدَكَ الْمُتَضَرِّعَ بِبَابِ أَحَدَيْتِكَ عَلَيَّ
 التَّمَسُّكَ بِذَيْلِ رِءَاءِ كِبْرِيائِكَ وَالتَّشَبُّثِ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى الَّتِي لَا
 أَنْفِصَامَ لَهَا بِحَوْلِكَ وَفُوتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَشْرَحَ صَدْرُهُ بِأَنْوَارِ
 تَوْحِيدِكَ وَنُورِ سِرِّيَّتِهِ بِأَسْرَارِ تَقْدِيسِكَ وَحَقِّ حَقِيقَتِهِ بِآيَاتِ
 تَفْرِيدِكَ وَيَسِّرْ أَمَالَهُ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَتَقْدِيرِكَ. أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ
 عَبْدٌ خَاضِعٌ خَاشِعٌ بِبَابِ أَحَدَيْتِكَ، مُتَذَلِّلٌ مُبْتَهَلٌ مُرْتَلٌ صُحْفٌ
 رُبُوبِيَّتِكَ، مُشْتَعِلٌ بِنَارِ سِدْرَةِ عُبودِيَّتِكَ. اجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا فِي
 جَمِيعِ الْأُمُورِ وَآيِدَهُ فِي كُلِّ الشُّؤْنِ وَآكْشِفْ عَنْهُ الْغُومَ وَنَجِّهِ
 مِنَ الْهَمُومِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ. ع ع

ای پروردگار، این گنهکار را از اغیار بیزار نما و به محبت
 خویش گرفتار نما. از بند و کمند هوئی و هوس رها کن و در دام
 محبت جمال ابهی بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از
 باده محبت سرمست و مدهوش گردم. ای خداوند، نادانم و به

گمان خویش گرفتار، چاره‌ای کن و این افتاده را از نفس آماره
 نجات بخش؛ هر دم وسوسه‌ای نماید و در هر نفس دام تازه‌ای
 نهد. ای خداوند، تو نجات بخش و رهایی ده و به نَفحاتِ
 قدسِ خویش چاره‌ای کن؛ شاید این دل از عالم آب و گل
 رهایی یابد و در اوج رحمانی پروازی نماید و به رُوح انقطاع
 بیاساید. ع ع

هو الله

۱۹۱

اللَّهُمَّ يَا جاذِبَ الْقُلُوبِ بِمَغْنَطِيسِ الْمَحَبَّةِ الْفَائِضَةِ عَلَى الْوُجُودِ
 وَمُحْيِي الْعِظْمِ الرَّمِيمِ بِرُوحِ مُنْعَشَةٍ لِلْأَفْتَدَةِ وَالنُّفُوسِ وَالْمُشْرِقِ
 بِنُورِ الْقَدِيمِ عَلَى آفَاقِ الْأَكْوَانِ وَالْمُعْطَى لِكُلِّ شَيْءٍ نَصِيباً مِنْ
 رَحْمَةِ الْوَأَسِعَةِ الْمُحِيطَةِ بِالْإِمْكَانِ، إِنِّي أَدْعُوكَ وَ أَرْجُوكَ أَنْ
 تَنْظُرَ إِلَيَّ عَبْدِكَ "وَلِيِّ" بِلِحَاطِ عَيْنِ رَحْمَانِيَّتِكَ الْخَفِيِّ وَ
 تَشْمَلُهُ بِالطَّافِ فِيضِكَ الْجَلِيِّ وَ تَجْعَلَهُ كَوَكْباً مُتَلَألًا فِي تِلْكَ
 الْحَوَالِي، الْغُدُوقِ الْقُصُوى وَالْأَقَالِيمِ الشَّاسِعَةِ الْأَرْجَاءِ. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَفُوقُ التَّوَّابُ. ع ع

الله ابھی

۱۹۲

ای خدای یگانه، این بنده خویش را طرازِ دیباج کینونات فرما و این عبد خود را در بین ملاً امکان به تاج عبودیت سرفراز کن. این بینوا را به صیرفِ عنایت پُر نوا کن و این بی سر و سامان را در پناه خویش سر و سامانی بخش. از کَاسِ انقطاع بنوشان و از جام عنایت سرمست نما. بنده ضعیف چه تواند و پشه نحیف چه پرواز نماید؟ اوج عزت کجا، بال و پر مرغ ذلت کجا؟ ای پروردگار، تو تأیید فرما؛ تو توفیق بخش. اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الاقدس الاعلیٰ

۱۹۳

ای دوستان حق، دست شکرانه به ساحتِ حضرتِ ذوالجلال بلند کنید و بگویید: ای یزدانِ رحمن، مهربانی و آمرزگار. پروردگاری و کردگار. خطا پوش، عطا بخش. عدل بهل، فضل بنما. زنده کن، پاینده نما. بیگانگی ببر، یگانگی بده. جام صهبا بنوشان و باده ملاً اعلیٰ بچشان. سرمست و مخمور کن، آباد و معمور نما. شبستان دلها را روشن کن و گلستان جانها را پر گل و یاسمن نما. تأیید ملکوت ابھی بفرما و نصرت ملاً اعلیٰ ببخش. تویی مقتدر و توانا. ع ع

هو الله

ای پروردگار، این دوستان یاران توآند و این جمع عاشقان پریشان تو. مَلْجَأِیْ جَزِیْنَاهُ تُو نَدَارَنْد و مَأْمَنِیْ بَه غَیْرَاز بَارْگَاهُ تُو نَجْوِیْنَد. پَس مَدَدُ فَرْمَا و عَنَایَت و نَصْرَتُ فَرْمَا و هِدَایَت و بَه آنچَه رِضَایِ خُودَتِ اسْتِ دِلَالَتِ کُن و بَرِ اَمْرَتِ مَسْتَقِیْم و اسْتَوَارِ بَدَار. بَیْچَارْگَانِیْم، آوَارْگَانِیْم، دَرْمَانْدِگَانِیْم، اَفْسَرْدِگَانِیْم، پِژْمَرْدِگَانِیْم. جَانِی بَبْخَش و رِوَانِی بَدَه. دَرِی بَگْشَا، گَشَایِشِی بِنْمَا. سِر و سَامَانِی بَبْخَش. دَرْدِ رَا دَرْمَانِی بِنْمَا، زَخْمِ رَا مَرْمَهْمِی کُن و زَهْرِ رَا شُکْرِی نَمَا. ظُلْمَاتِ رَا اِنْوَارِ کُن و زَحْمَاتِ رَا رَاحَتِ آشْکَار. جَزِ تُو نَدَانِیْم. جَزِ تُو نَجْوِیْم. جَزِ نَامَتِ نَگْوِیْم. جَزِ دَرِ بَادِیَهٗ مَحَبَّتِ نَبِوِیْم. مَرْحَمَتِ فَرْمَا، عِنَایَتِ کُن، هِدَایَتِ بَبْخَش. اِنَّکَ اَنْتَ الْقَوِیُّ الْقَدِیْرُ. ع ع

هو الابهی

ای پروردگار، ای مهربان، این دوستان مُعْتَكِفِ آسْتَانَد و این یاران از حَرَارَتِ مَحَبَّتِ، شَعْلَهٗ سُوْزَان. بَه یَادِ تُو چُون بَحْرِ مَوَاجِنْد و دَرِ اَنْجَمَنِ تَوْحِیْدِ چُون سِرَاجِ و هَاج. هَرِ یَکِ مَوْجِی دَرِ بَحْرِ عِنَایَتِنْد و هَرِ یَکِ دُرْجِی اَز لَثَالِی هِدَایَت. دَرِ سَحْرْگَاهِ بَا دَلِی آگَاهِ بَگْرِیْنَد و بَزَارَنْد و دَرِ شَبَانْگَاهِ بَه یَادِ جَمَالَتِ

بخوابند و بیارامند. تویی بخشنده و مهربان و تویی پاینده و رحمن. ای بی‌نیاز، مردگان را بیمارز و بازماندگان را بنواز. درماندگان را درمان شو و آزادگان را پناه و امان. از قُصور درگذر و ذُنوب ببخشا. تو ستّاری، تو آمرزگار. ع ع

هوالله

۱۹۶

ای خداوند بخشنده، کوکبِ بخشایش بر جهانِ آفرینش، درخشنده و دریای احسانت مَوّاجِ برکائات گشته. ابررحمت در فیضان است و نارِ مَحَبَّت در فُوران. باغبان احدیّت در خیابان‌های دل‌ها به طراحِ گل‌های معارف پرداخته و طراوت و لطافت بی‌نهایت یافته. نسیمِ حدیقه و حدانیّت جهان را زنده نموده و پرتو آفتاب موهبتِ قلوبِ دوستان را مُنور فرموده. جامِ صهبای مَحَبَّتِ عاشقان را سرمست کرده و آهنگِ بدیعِ ملکوتِ ذرّات کائنات را به جنبش و حرکت آورده. از هر سَمْتی صوتِ تَهلیل و تکبیر بلند است و از هر کرانه آهنگِ تسبیح و تقدیس مرتفع. از هر گوشه، شور و ولوله و در هر بیشه، نعره پُراندیشه. در هر حدیقه، طیورِ ملکوت در نغمه و آواز و در هر گلشنی بلبلِ توحیدت به گُلبانگِ معنوی دمساز. آفاق در اهتزاز است و اقطار به صپت و آوازت دمساز و ذرّاتِ وجود در اوج موهبت در پرواز. این جمعِ پریشان را در انجمن

عنايت مُجتمِع فرما و اين گروه بی‌سر و سامان را در پناه موهبت مُلجأ و مأوی بخش. اين خطّه تشنه را سيراب فرما و اين سرابِ فُرقت را به شرابِ وَصَلت تبديل نما. درختان بی‌برگ را پرگل و شکوفه نما و بينويانِ ناتوان را زاد و توشه ده. بال و پر شکستگان را بال و پری عطا کن. افتادگان را دستگیر شو و بیچارگان را مُجیر و ظهير. طفلان شیرخوار را از تَندي عنايت شیر ده و کودکانِ بی‌زبان را در مهدي موهبت پرور. نفوس را از نفس و هویِ مقدّس کن و صدور را به نور هدی مُنشرح نما. دل‌ها را از هر آلايشی پاک و مُطهر کن. جان‌ها را به بخشایشِ خُلقِ عظیم، گلشنِ اسرار فرما. ای پروردگار، گنّه‌کاریم، ترحّم فرما. ای بزرگوار، ستم‌کاریم، عفو و مغفرت کن. در هر دامي گرفتاریم، آزادی بخش. در حبس و زندانیم، مُطلقُ العنان کن. اين ظُلماتِ قلوب را به نور هدی تبديل فرما و اين شَهواتِ نفوس را به رُوحِ تَقوی مبدّل کن تا در هوای جانفزای انقطاع، پرواز نماییم و به یاد روی و خویت دمساز گردیم. تویی مقتدر و توانا و تویی شنوا و بینا. ع ع

هُوَ الطَّالِعُ الظَّاهِرُ فِي مَشْرِقِ الْأَنْوَارِ ۱۹۷

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَجَدْبَةَ فُؤَادِي وَوَلَةَ قَلْبِي وَفَرَحَ رُوحِي وَمُؤْنَسِي فِي وَحْدَتِي وَسَلَوْتِي فِي وَحْشَتِي وَرَاحَتِي فِي كُرْبَتِي وَمَلْجَأِي

وَمَلَاذِي فِي غُرْبَتِي، تَرَانِي تَشْتِي وَتَفَرَّقِي وَتَوْجَعِي وَشَعْتِي وَ
 أَغْبِرَارِي وَفُقْرِي وَاضْطِرَارِي وَتَسْمَعُ ضَجِجِي وَ أَجِجِي وَ
 تَأْوُهُي وَ تَلْهُفِي وَ زَفِيرِي بِفِنَاءِ بَابِ أَحَدِيَّتِكَ وَ إِنِّي رَاضٍ
 بِقَضَائِكَ وَ صَابِرٌ عَلَيِّ بِلَائِكَ وَ عَاجِزٌ عَنِ ثَنَائِكَ مُشْتَعِلٌ بِنَارِ
 وَلَائِكَ، إِنَّ حَرَمَتْنِي أَنْتَ الْعَادِلُ فِي حُكْمِكَ وَ قَضَائِكَ، إِنَّ
 قَرَبَتْنِي فَأَنْتَ الْفَضَالُ بِجُودِكَ وَ إِحْسَانِكَ، أَسْأَلُكَ بِنُورِ
 وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُؤَيِّدَ هَذَا الْعَبْدَ فِي رُوحِهِ أَنْ يَسْتَبْشِرَ بِنَفْحَاتِ
 وَحْيِكَ وَ فِي قَلْبِهِ أَنْ يَشْتَعِلَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ وَ فِي لِسَانِهِ أَنْ يُنَادِي
 بِأَسْمِكَ وَ فِي جَسْمِهِ أَنْ يَقُومَ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْجَوَادُ الْوَهَّابُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

١٩٨

إِلَهِي إِلَهِي أَنْلِنِي كَأْسَ الْعَطَاءِ وَ نَوِّرْ وَجْهِي بِنُورِ الْهُدَى وَ ثَبِّتْنِي
 عَلَيِّ الْوَفَاءِ وَ أَسْتَقِمْنِي عَلَيَّ عَهْدِكَ الْأَوْفَى وَ أَجْعَلْنِي مِنْ
 عِبَادِكَ الْأَصْفِيَاءِ وَ أَفْتَحْ عَلَيَّ وَجْهِي أَبْوَابَ الرَّخَاءِ وَ أَجْعَلْ لِي
 مَخْرَجًا وَ أَرْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ مِنْ كُنُوزِ السَّمَاءِ وَ أَجْعَلْنِي
 مُتَوَجِّهًا إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ مُخْلِصًا وَجْهِي لَكَ يَا رَحْمَنُ يَا

رَحِيمٌ. إِنَّكَ بِالثَّابِتِينَ وَ الرَّاسِخِينَ فِي مِيثَاقِكَ لَرُؤُوفٌ كَرِيمٌ.
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. ع ع

هو الله

۱۹۹

ای خداوند مهربان، مور ضعیفم، حشمت سلیمانی بخش. ذره فانی‌ام، از پرتو شمس حقیقت نمایان فرما. قطره‌ام، امواج دریا بخش. پشه‌ام، عقاب اوج عزت فرما. ذلیم، در ملکوت عزیز کن. بی‌نام و نشانم، نشان تأیید بخش. ع ع

هو الله

۲۰۰

ای محبوب بی‌انبار، این نفوس یاران توآند و بندگان آستان تو و سرمست صهبای توآند و سرگشته صحرای تو. تشنه سلسبیل توآند و پیروان دلیل جلیل تو. تأیید فرما، توفیق عطا کن تا آنکه هر یک آیت هدی گردند و موهبت ملاً اعلیٰ. مظاهر اسرار توحید شوند و مطالع انوار تجرید. جنود ملکوت شوند و جیوش حیات بخش حیّ لایموت. سپاه نفس و هوئی را در هم شکنند و پناه رحمت و تقوی جویند. سبب حیات شوند و روح نجات بخشند. ای پروردگار، ای آمرزگار، عنایتی فرما که کلّ، حریفان بزم الهی گردند و سرمستان باده موهبت حضرت یزدانی. ع ع

هو الله

ای یزدان مهربان، این نفوس، یاران توآند و این جمع، پریشان تو. مفتونِ انوارِ جمالند و مجنونِ آن زلفِ مشکبار. دلدادۀ توآند و افتادۀ تو. بیچارۀ توآند و آوارۀ تو. از خویش و بیگانه بریدند و به یگانگی تو پیوستند و تو را پرستیدند. أبناءِ ناسوت بودند، نو رسیدگانِ ملکوت نمودی. گیاهِ صحرایِ حرمان بودند، نهال-های گلشنِ عرفان فرمودی. خاموش بودند، گویا کردی. مخموم بودند، روشن فرمودی. ارضِ هامده بودند، گلشنِ معانی کردی. اطفالِ عالمِ انسانی بودند، به رشد و بلوغِ ملکوتی رساندی. ای مهربان، آنان را در پناهِ خویش مَلَجاً و امان بخش و از امتحان و اِفتانِ محفوظ فرما. مددِ غیبی بخش و فیضِ لاریبی مبدول دار. ای دلبرِ مهربان، آنان جسمند و تو جانی؛ جسم را طراوت و لطافت به فیضِ رُوح است. لِهَذَا محتاجِ تأییدند و مُشْتاقِ نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِ در این امر جدید. تویی توانا و تویی دهنده و پرورنده و بخشنده و آمرزنده و درخشنده از جهان پنهان. ع ع

هو الله

ای یزدان مهربانم و آرزوی دل و جانم، یارانت را عنایتی فرما و دوستانت را موهبتی بخش. عاشقانت را دلنشین باش و

مشتاقانت را یار و مونس جان و قرین. دل‌ها به آتش عشقت
 افروختند و جگرها به نار مَحَبَّت سوختند. کلّ آرزوی قربانگاه
 عشق کنند تا جان را رایگان فدا نمایند. ای پروردگار، عنایتی
 فرما و هدایت کن و نصرتِ روحانیّه بخش و به موهبت آسمانی
 سرفراز نما. رَبِّ أَيَّدِهِمْ بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ وَ اجْعَلْ وُجُوهُهُمْ
 النُّورَانِيَّةَ سُرُجَ الْهُدَى فِي مَحَافِلِ الْعِرْفَانِ وَ آيَاتِ الْأَلطَافِ فِي
 مَجَالِسِ التَّيْيَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
 الْمُسْتَعَانُ. ع ع

هو الله

۲۰۳

پاک‌یزدانا، تأییدی بخش و توفیقی عنایت فرما تا بیگانه و
 خویش فراموش کنیم و از هر ذکری خاموش گردیم و از نسائم
 ریاضِ تقدیست به جوش و خروش آیم. ای پروردگار، بنده
 خویش را آیتی باهره فرما و رایتی مُشْتَهَره. نجمی بازغ کن و
 کویکی بارق. هر دردی را درمان کن و هر زخمی را مرهمِ لطف
 و احسان. هر جمعی را شمعِ روشن کن و در هر انجمنی
 طوطیِ خوش‌سخن. ع ع

هوالبهی

۲۰۴

إِلَهِي إِلَهِي أَدْعُوكَ فِي خَفِيَّاتِ قَلْبِي وَبِلِسَانِ سِرِّي وَجَهْرِي أَنْ
 تُؤَيِّدَ عَبْدَكَ الْمُسْتَجِيرَ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ عَلَيَّ ذِكْرَكَ وَتَنَائِكَ وَ
 نُشْرَ شِرَاعِ سَفِينَةِ آيَاتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَنْجِدُهُ بِجُنُودِ مَلَكُوتِكَ وَأَنْزِلْ
 فِي نَصْرِهِ آيَةَ جَبْرُوتِكَ وَقَدْرَ لَهُ كُلِّ خَيْرٍ فِي عَوَالِمِكَ. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمَحْبُوبُ. أَيُّ رَبِّ أَنْزِلْ عَلَيَّ كُلَّ الْأَحْبَاءِ
 سَكِينَةً مِنْ عِنْدِكَ وَتُبَّتْهُمْ عَلَيَّ الْمِيثَاقِ ثُبُوتًا يَكُنْ رُجُومًا عَلَيَّ
 أَهْلِ الشَّقَاقِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ. ع ع

هوالبهی

۲۰۵

ای قوی قدیدر، کلّ در قبضه قدرت اسیریم؛ تو مُجیر، تو
 دستگیر. عنایتی کن، موهبتی فرما. ابواب فضل بگشا و نظری
 الطاف افکن. نسیم جانبخش بفرست، دل‌های مشتاق را
 زنده کن. دیده‌ها را روشن کن و ساحت دل‌ها را رشک گلزار
 و چمن نما. بشارت به ارواح ده و مسرت به جان‌ها بخش.
 قوت قدیمه ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر. طیور نفوس را در
 هوای دیگر پرواز ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت
 دمساز کن. قدم ثابت بخش، قلب راسخ عطا فرما. ما

گنجهکاریم، تو آمرزگار. ما بندگانیم، تو پروردگار. بی‌سر و سامانیم، تو ملجأ و پناه. بر نشرِ نفعات تأیید کن، بر اِعلای کلمات توفیق بخش. بی‌سران را سروران کن، بینوایان را گنج روان بخش. ناتوانان را توانایی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده. تویی پروردگار، تویی آمرزگار، تویی داورِ کردگار. ع ع

۲۰۶

هوالبهی

ای پروردگار، هر چند گنجهکارم ولی به بخششست امیدوار. مستمندم و فقیر، تویی ارجمند و مجیر. دردمندم و حقیر، تویی درمان هر علیل و اسیر. خداوندا، تأییدی بخش و توفیقی احسان فرما تا به خدمت کوشم و رِداء موهبت پوشم و سلسبیل عنایت نوشم و البهائ علیک. ع ع

۲۰۷

هوالله

پروردگارا، آمرزگارا، این بندگان را پناه تویی. واقف اسرار و آگاه تویی. جمیع ما عاجزیم و تو مقتدر و توانا. جمیع ما گنجهکاریم و تویی غافر الذنوب و رحیم و رحمن. پروردگارا، نظر

به قُصور ما منما، به فضل و موهبت خویش معامله کن. خطای ما بسیار است ولی بحر رحمت تو بی پایان. عجز ما بسیار است و لکن تأیید و توفیق تو آشکار. پس تأیید ده و توفیق بخش و ما را به آنچه سزاوار درگاه توست موفّق نما. دل‌ها را روشن کن و چشم‌ها را بینا نما و گوش‌ها را شنوا کن. مردگان را زنده فرما و مریضان را شفا بخش. فقیران را غنی نما و خائفان را امنیت بخش و ما را در ملکوت خویش قبول نما و به نور هدایت روشن کن. تویی مقتدر. تویی توانا. تویی کریم. تویی رحیم و تویی مهربان. ع ع

۲۰۸

رَبِّ رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ بِمَا هَدَيْتَنِي سَبِيلَ الْمَلَكُوتِ وَ سَلَكْتَ بِي هَذَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ الْمَمْدُودَ وَ نَوَّرْتَ بَصْرِي بِمُشَاهَدَةِ الْأَنْوَارِ وَ أَسْمَعْتَنِي نَعْمَاتِ طُيُورِ الْقُدْسِ مِنْ مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ وَ اجْتَذَبْتَ قَلْبِي بِمَحَبَّتِكَ بَيْنَ الْأَبْرَارِ. رَبِّ أَيْدِنِي بِرُوحِ الْقُدْسِ حَتَّى أُنَادِيَ بِأَسْمِكَ بَيْنَ الْأَقْوَامِ وَ أَبَشِّرْ بِظُهُورِ مَلَكُوتِكَ بَيْنَ الْأَنْعَامِ. رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ قَوْنِي بِقُدْرَتِكَ وَ سُلْطَانِكَ وَ كَلِيلُ اللِّسَانِ أَنْطِقْنِي بِذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ ذَلِيلٌ عَزَّزْنِي بِالذُّخُولِ فِي مَلَكُوتِكَ وَ بَعِيدٌ قَرَّبَنِي بِعَبَّةِ رَحْمَانِيَّتِكَ. رَبِّ اجْعَلْنِي سِرَاجاً

وَهَاجًا وَ نَجْمًا بَازِعًا وَ شَجَرَةً مُبَارَكَةً مَشْحُونَةً بِالْأَثْمَارِ، مُظَلَّلَةً فِي
هَذِهِ الدِّيَارِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ. ع ع

٢٠٩

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى ضَعْفِي وَ ذُلِّي وَ هَوَانِي بَيْنَ خَلْقِكَ مَعَ ذَلِكَ
تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَ قُمْتُ عَلَى تَرْوِيجِ تَعَالِيمِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ
الْأَقْوِيَاءِ مُعْتَمِدًا عَلَى حَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ. رَبِّ إِنَّ طَيْرًا كَلِيلَ
الْجَنَاحِ أَرَادَ أَنْ يَطِيرَ فِي هَذَا الْفَضَاءِ الَّذِي لَا يَتَنَاهَى فَكَيْفَ
يُمْكِنُ هَذَا إِلَّا بِعَوْنِكَ وَ عِنَايَتِكَ وَ تَأْيِيدِكَ وَ تَوْفِيقِكَ. رَبِّ
أَرْحَمِ ضَعْفِي وَ قُوْنِي بِقُدْرَتِكَ وَ رَبِّ أَرْحَمِ عَجْزِي أَيَّدْنِي
بِقُوَّتِكَ وَ قُدْرَتِكَ. رَبِّ لَوْ تَوَيْدْتُ بِنَفْثَاتِ الرُّوحِ أَعْجَزَ الْوَرَى لَبَلَغَ
الْمُنَى وَ تَصَرَّفَ كَيْفَ يَشَاءُ كَمَا أَيَّدْتَ عِبَادَكَ مِنْ قَبْلُ وَ كَانُوا
أَعْجَزَ خَلْقِكَ وَ أَدَلَّ عِبَادَكَ وَ أَحْقَرَ مَنْ فِي أَرْضِكَ وَ لَكِنْ
بِعَوْنِكَ وَ قُوَّتِكَ سَبَقُوا أَجْلَاءَ خَلْقِكَ وَ أَعَاطَمَ بَرِيَّتِكَ وَ كَانُوا
ذُبَابًا فَاسْتَسْرَرُوا بِفَضْلِكَ وَ عِنَايَتِكَ وَ أَصْبَحُوا نُجُومًا سَاطِعَةً فِي
أَفْقِ الْهُدَى وَ طُيُورًا صَادِحَةً فِي أَيْكَةِ الْبَقَاءِ وَ أَسُودًا زَائِرَةً فِي
غِيَاضِ الْعِلْمِ وَ النَّهْيِ وَ حِيتَانًا سَابِحَةً فِي بُحُورِ الْحَيَاةِ بِرَحْمَتِكَ

الْكُبْرَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هوالبهی

۲۱۰

إِلَهِي أَنْتَ مَرْجَعِي وَ مَلْجَأِي وَ مَهْرَبِي وَ مَلَاذِي إِنْنِي أَسْتَشْفَعُ
لَدَيْكَ بِقُطْبِ سَمَاءِ أَحَدِيَّتِكَ وَ مَرْكَزِ دَائِرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ مَنْطِقَةِ
فَلَكَ صَمْدَانِيَّتِكَ وَ نَيْرِكَ الدَّرْهَرَهَةِ الدَّرِيِّ فِي أَوْجِ رَبَّانِيَّتِكَ
أَنَّ تُوَيْدَ هَذَا الْعَبْدِ الْمُحْتَاجِ وَ أَوْقَدَهُ كَالسَّرَاجِ الْوَهَّاجِ وَ أَجْعَلَهُ
سَحَابًا مِدْرَارًا بِالْمَاءِ الشَّجَاجِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُؤَفِّقُ الْمُؤَيِّدُ
عَلَى السُّلُوكِ فِي هَذَا الْمِنْهَاجِ الْوَاضِحِ السَّوِيِّ وَ لَيْسَ لَهُ أَمْتُ وَ
لَا أَعْوِجَاجٌ. أَي رَبِّ أَنْفُخْ فِيهِ رُوحَ الْحَيَاتِ وَ أَجْعَلْهُ مِنْ الْآيَاتِ
الْبَاهِرَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ رَبُّ النُّجُومِ الزَّاهِرَةِ وَ رَبُّ الْفَلَكَ
الْأَعْلَى. ع ع

هوالبهی

۲۱۱

ای خداوند مهربان، این اسیرانِ زنجیرِ مَحَبَّتِ را دستگیر شو و
ملجأ و پناه و مُجیر. نفحاتِ قدس از گلشنِ عنایتِ بفرست و
ساحتِ دل‌ها را گلستانِ موهبتِ کن و چمنستانِ حقیقتِ نما.

از غیر خود بیزار کن و به راز و نیاز دمساز فرما. مور حقیر را سلیمان اقلیم جلیل کن و ذرّه فقیر را امیر اوج آئیر فرما. قطره را موهبت بحر بخش و سبزه را طراوت و لطافت شجره اخصر عطا فرما. کلّ یارانِ توآند و بندگان درگاه تو. فضل و جود مبذول دار و در این یوم مسعود، تأیید مخصوص مشهود کن. تویی بخشنده و مهربان و درخشنده و تابان. ع ع

هو الله

۲۱۲

إلهی إلهی هُوَلاءِ عِبَادِكَ الَّذِينَ اسْتَظَلُّوا فِي ظِلِّ شَجَرَةٍ
وَحَدَانِيَّتِكَ وَ أَحْتَمُوا بِحِمِي قُدْسِ رَبُّوبِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ وَ فَقَّهْمُ
عَلَى رِضَائِكَ وَ أَجَدِبْهُمْ بِنَفْحَاتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ
الْقَدِيرُ. ع ع

هو الابهی

۲۱۳

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إلهی إِنِّي أَتَذَلُّ إِلَيْكَ وَ أَبْتَهِلُ إِلَى مَلَكُوتِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ جَبْرُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ خَاضِعاً خَاشِعاً عِنْدَ أَحْبَابِكَ،
عَبِداً طَائِفاً لِأَصْفِيَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ فِي حَقَائِقِ

الْأَشْيَاءِ وَ لَمَعَتِكَ النُّورَانِيَّةِ الَّتِي سَطَعَتْ وَ لَمَعَتْ وَ أَشْرَفَتْ عَلَيَّ
الْأَفَاقِ الشَّاسِعَةِ الْأَرْجَاءِ أَنْ تَجْعَلَ أَحِبَّاكَ مَظَاهِرَ أَطَافِكَ وَ
مَطَالِعَ إِحْسَانِكَ وَ مَشَارِقَ عِرْفَانِكَ وَ مَعَادِنَ حُبِّكَ وَ مَوَاقِعَ
نُجُومِكَ وَ مَصَادِرَ آثَارِكَ وَ أَجْعَلُهُمْ يَا إِلَهِي ثَابِتِينَ عَلَيَّ عَهْدِكَ
وَ مِيثَاقَكَ وَ رَاسِخِينَ عَلَيَّ أَمْرِكَ وَ عِرْفَانِكَ حَتَّى يَقُومُوا عَلَيَّ
خِدْمَتِكَ وَ تُؤَيِّدُهُمْ بِنُصْرَتِكَ وَ تَجْعَلُهُمْ نُجُومَ مَوْهَبَتِكَ وَ رُجُومًا
لِكُلِّ مَارِقٍ نَاقِضٍ فِي مَمْلَكَتِكَ . إِلَهِي إِلَهِي هُوَلاءِ فُقَرَاءِ
بِيَابِكَ ، أَعْنِيهِمْ بِكَتْمِ مَلَكُوتِكَ وَ أَذِلَّاءِ فِي فِنَائِكَ ، عَظَّمَهُمْ بِقُوَّةِ
جَبْرُوتِكَ وَ صُغَرَاءِ فِي مُلْكِكَ ، فَاجْعَلُهُمْ كِبَرَاءَ فِي عَتَبَةِ
لَاهُوتِكَ . إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيِّدُ الْمُؤَفِّقُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ . ع ع

هو الابهى

٢١٤

رَبِّ أَيْدِ عَبْدِكَ الَّذِي أَسْتَشْرِقُ أَنْوَارَ أَحَدِيَّتِكَ مِنْ مِصْبَاحِ
هِدَايَتِكَ وَ سَمِعَ نِدَائِكَ الْأَحْلَى الْمُرْتَفِعَ مِنْ مَلَكُوتِكَ الْإِبْهِيِّ
وَ أَيْدُهُ بِشَدِيدِ الْقُوَى وَ نُورُ قَلْبِهِ بِالْآيَةِ الْكُبْرَى وَ أَشْرَحَ صَدْرَهُ
بِفِيوضَاتِكَ الْأَعْلَى مِنْ جَبْرُوتِكَ الْأَسْمَى . إِنَّكَ مَالِكُ الْآخِرَةِ
وَ الْأُولَى . ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ عَبْدَكَ هَذَا قَدْ أَنْجَذَبَ بِنَفْحَاتِ حَدِيقَةِ قُدْسِكَ
 الْغَنَاءَ وَاشْتَعَلَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ الْمُتَهَيَّةَ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالْأَحْشَاءِ وَ
 يُنَاجِيكَ فِي جُنْحِ اللَّيَالِي الظُّلْمَاءِ وَيَدْعُوكَ حَتَّى تَجْعَلَهُ آيَةً
 رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى. رَبِّ وَفَقَّهُ لِمَا يُحِبُّ وَيَرْضَى. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو

اللَّهُمَّ يَا مُنْعَشِ الْقُلُوبِ مِنْ هُبُوبِ نَسَائِمِ عِنَايَتِكَ وَ شَارِحِ
 الصُّدُورِ بِطُلُوعِ أَنْوَارِ مَوْهَبَتِكَ، إِنِّي أَكْبُ بِوَجْهِهِ عَلَى التُّرَابِ
 خَاضِعاً خَاشِعاً مُتَدَلِّلاً بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ، رَاجِئاً فَيُوضَاتِ رَحْمَتِكَ
 لِأَحِبَّتِكَ، مُتَمَنِّياً تَجَلِّيَاتِ مَوْهَبَتِكَ لِأَوْدَانِكَ. فَانظُرْ يَا إِلَهِي
 إِلَيْهِمْ بِلِحْظَاتِ أَعْيُنِ الرَّحْمَانِيَّةِ ثُمَّ أَنْفُخْ فِيهِمْ رُوحَ حَيَاتٍ يَطِيرُ
 بِهِمْ إِلَى الْأَوْجِ الْأَعْلَى وَ الدَّرُورَةِ الْعُلْيَا مَشْهَدِ الْفِدَاءِ بِجَمِيعِ
 الشُّؤُونِ وَ الْأَطْوَارِ حَتَّى يَكُونُوا آيَاتِ الْهُدَى بَيْنَ الْوَرَى وَ أَنْجُمًا
 سَاطِعَةً الْأَنْوَارِ مِنَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى اللَّطِيفُ
 الْوَهَّابُ. عبدالبهاء عباس

هو الله

٢١٧

اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَاءِ وَيَا كَاشِفَ الْغِطَاءِ وَيَا ذَا الرَّحْمَةِ الَّتِي
 سَبَقَتْ الْأَشْيَاءَ، أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَصَاحِبِ الْخُلُقِ
 الْعَظِيمِ أَنْ تُقَدِّرَ لِعَبْدِكَ الْمُتَجَرِّدِ عَنْ شُؤْنِ الْهَوَى، أَلْنَفْسِ
 الرَّكِيَّةِ الرَّاضِيَةِ بِالْقَضَاءِ الْفَوْزَ بِمَشَاهِدِ الْكِبْرِيَاءِ فِي الْآخِرَةِ وَ
 الْأُولَى وَاجْعَلْهُ آيَةَ الْهُدَى وَرَايَةَ التَّقْوَى وَمَلْحُوظًا بِلِحَاطِ أَعْيُنِ
 الرَّحْمَانِيَّةِ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ وَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْفَضَالُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ. ع ع

هُوَ

٢١٨

إِلَهِي إِلَهِي أَنْتَ مَحْبُوبِي وَرَجَائِي وَمَقْصُودِي وَمُنَائِي. إِنِّي
 بِكُلِّ تَضَرُّعٍ وَتَبَتُّلٍ أَنَاجِيكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مَنَارَ مَحَبَّتِكَ فِي
 بِلَادِكَ وَمِصْبَاحَ مَعْرِفَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَرَايَةَ مَوْهَبَتِكَ فِي
 مَمْلَكَتِكَ وَاجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ الْمُنْقَطِعِينَ عَنْ دُونِكَ،
 الْمُقَدَّسِينَ عَنْ كُلِّ الشُّؤْنِ، الْمُنَزَّهِينَ عَنْ شَوَائِبِ أَهْلِ الظُّنُونِ وَ
 أَشْرَحَ صَدْرِي بِرُوحِ التَّائِيدِ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَنُورَ بَصْرِي بِمُشَاهَدَةِ

جُنُودِ التَّوْفِيقِ الْمُنْتَابِعِ عَلَيَّ مِنْ جَبْرَوْتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ. ع ع

هوالبهی

۲۱۹

إِلَهِي إِلَهِي، هُوَلاءِ نَفُوسٍ خَضَعَتْ أَعْنَاقَهُمْ لِسُلْطَنَتِكَ وَ خَشَعَتْ
أَصْوَاتَهُمْ مِنْ عَظَمَتِكَ وَ أَنْشَرَحَتْ صُدُورُهُمْ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ وَ
أَنْجَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ. رَبِّ أَيْدِهِمْ بِتَأْيِيدَاتِكَ وَ
وَقَّقَهُمْ بِتَوْفِيقَاتِكَ وَ أَنْزَلَ عَلَيْهِمْ بَرَكَتَهُ مِنْ عِنْدِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ. عبدالبهاء عباس

۲۲۰

إِلَهِي إِلَهِي هُوَلاءِ عِبَادٍ مُخْلِصُونَ مُنْجَدِبُونَ مُشْتَعِلُونَ بِنَارِ
مَحَبَّتِكَ يُنَادُونَ بِاسْمِكَ وَ يَنْطِقُونَ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ يَتَوَقَّدُونَ
بِالنَّارِ الْمُشْتَعِلَةِ فِي سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ يَسْتَفِيضُونَ مِنْ أَمْطَارِ
سَحَابِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ يَتَضَرَّعُونَ إِلَى مَلَكُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ لَا
يَبْتَغُونَ إِلَّا رِضَاكَ وَ يَرْضُونَ بِقَضَائِكَ. رَبِّ أَنْصِرْهُمْ بِجُنُودِ
مِنَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ أَيْدِهِمْ بِشَدِيدِ الْقُوَى وَ اجْعَلْ وَجُوهَهُمْ

سَاطِعَةً بِأَنْوَارِ الْهُدَى حَتَّى يَكُونُوا آثَارَ رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَ
 أَجْزَلٍ عَلَيْهِمُ الْعَطَاءَ وَ أَكْشِفَ لَهُمُ الْغِطَاءَ وَ أَخْتَصِصْهُمْ
 بِمَوْهَبَتِكَ الَّتِي لَا تَنْتَاهِي. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الابهى

٢٢١

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ هَؤُلَاءِ عِبَادٌ لَبُوا لِلنِّدَاءِ وَ أَجَابُوا دَاعِيَ الْحَقِّ بِقَلْبِ
 طَافِحٍ بِالْمَحَبَّةِ وَ الْوَلَاءِ وَ صَدْرٍ مُنْشَرِحٍ بِآيَاتِ الْوَفَاءِ وَ أَعْيُنٍ
 نَاطِرَةٍ إِلَى الْمَلَكُوتِ الْأَعْلَى. رَبِّ اجْعَلْهُمْ سُرْجاً نُورَانِيَةً وَ نُجُوماً
 حَبِيَّةً وَ أَشْجَاراً بَاسِقَةً وَ أَنْهَاراً دَافِقَةً وَ رِياضاً مُؤَنِّقَةً وَ حِيَاضاً
 مُتَدَفِّقَةً وَ أَمْدُدْهُمْ بِجُنُودٍ مِنَ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَ أَنْصِرْهُمْ بِمَلَائِكَةِ
 السَّمَاءِ وَ أَيِّدْهُمْ بِشَدِيدِ الْقُوَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ الْعَزِيزُ
 الْكَرِيمُ. عبدالبهاء عباس

هو الابهى

٢٢٢

اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ عِبَادٌ نَسَبْتَهُمْ بِجَمَالِكَ وَ أَخَذْتَهُمْ تَحْتَ ظِلِّ جَنَاحِ
 عَنَقَاءِ مَشْرِقِ أَحَدِيَّتِكَ، أَيِّدْهُمْ فِي جَمِيعِ الشُّؤُونِ وَ الْأَحْوَالِ

عَلَى التَّدْرُجِ فِي مَدَارِجِ الْعِلْمِ وَ الْفَضْلِ وَ الْكَمَالِ وَ أَجْعَلْهُمْ
مَظَاهِرَ الْمَوَاهِبِ وَ مَطَالِعَ الْأَحْسَانِ فِي كُلِّ شَيْءٍ مِنْ آثَارِ
قُدْرَتِكَ فِي الْإِمْكَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمَنَّانُ. ع ع

هو الله

٢٢٣

يَا رَبَّ الْمَلَكُوتِ وَ الْقُدْرَةِ وَ الْجَبْرُوتِ، تَرَانِي مُسْتَغِيثًا بِكَ وَ
مُسْتَجِيرًا بِبَابِ رَحْمَتِكَ وَ مُسْتَضِيئًا مِنْ أَنْوَارِ أَحَدِيَّتِكَ وَ
مُسْتَعِينًا بِعَوْنِكَ وَ عِنَايَتِكَ. رَبِّ اغْنِنِي بِفَضْلِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ
أَمُدَّنِي بِجُودِكَ وَ غَنَائِكَ. رَبِّ قَوْمٌ طَرِيقِي إِلَيْكَ وَ قَوْمٌ
تَوَكَّلُوا عَلَيْكَ وَ لَا تَكِلْنِي بِنَفْسِي وَ لَا تَدْعُنِي فِي هَيْمَاءِ الْأَهْوَاءِ
وَ قَرِّبْنِي إِلَى عَتَبَتِكَ النُّورَاءِ وَ يَسِّرْ لِي غَايَةَ الْمُنَى وَ أَحْرُسْنِي
بِعَيْنِ رِعَايَتِكَ فِي هَذِهِ النَّشْئَةِ الْأُولَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ
أَنْتَ الْحَلِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْبُرِّ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الابهى

٢٢٤

رَبِّ وَ رَجَائِي وَ غَايَةَ آمَالِي، هُوَ لَاءِ عِبَادُ التَّجَرُّؤِ إِلَى كَهْفِكَ
الْمُنِيعِ وَ آوُوا إِلَى مَلَاذِكِ الرَّفِيعِ وَ ابْتَهَلُوا إِلَى مَلَكُوتِكَ الْعَظِيمِ

وَ تَصَرَّعُوا إِلَى جَبْرُوتِكَ الْجَلِيلِ، مُتَدَلِّينَ بِفِنَاءِ بَابِ أَحَدِيَّتِكَ،
 مُتَضَرِّعِينَ بِسَاحَةِ قُدْسِ أُلُوهُيَّتِكَ سَائِلِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ، طَالِبِينَ
 مِنْ الطَّافِ مَوْهَبَتِكَ أَنْ تَسْتَجِبَ دُعَائِهِمْ وَ تَسْتَمِعَ نِدَائِهِمْ وَ
 تَشْرَحَ صُدُورَهُمْ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ وَ تَجَلِّيَ بَصَرَهُمْ بِمُشَاهَدَةِ أَنْوَارِ
 تَفْرِيدِكَ وَ تُشَنِّفَ آذَانَهُمْ بِاسْتِمَاعِ كَلِمَاتِكَ وَ تُنْعَشَ قُلُوبَهُمْ
 بِبِنْفَحَاتِكَ وَ تَرِيحَ أَرْوَاحَهُمْ بِنَزُولِ مِيَاهِ تَجَلِّيِكَ يَا مُجَلِّيَ عَلَيَّ
 الطُّورِ وَ مُنْزِلِ الْمَاءِ الطَّهْوَرِ وَ نَاشِرِ الرِّقِّ الْمَنْشُورِ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُعْطَى الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ. ع ع

هو الله

٢٢٥

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي إِنِّي أَعْفَرُ جَبِينِي وَ أَعْبَرُ وَجْهِي بِتُرَابِ الذُّلِّ وَ
 الْعِجْزِ وَ الْإِنْكَسَارِ مُبْتَهَلًا إِلَيْكَ فِي الْعِشِيِّ وَ الْأُبْكَارِ مُتَضَرِّعًا
 بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُنْحِ اللَّيْلِ الْبَهِيمِ وَ ضَحَى النَّهَارِ أَنْ تُؤَيِّدَ عَبْدَكَ
 الْأَوَّابَ الْخَاضِعَ الْخَاشِعَ التَّوَّابَ بِجُنُودِ الْقُوَّةِ وَ الْقُدْرَةِ وَ جِيُوشِ
 الْعِزَّةِ وَ السُّطُورَةِ عَلَى كُلِّ مُعْتَدٍ مُرْتَابٍ وَ أَثِيمٍ فِي الْكِتَابِ وَ عَتَلِّ
 زَنِيمٍ مِنْ أَهْلِ الْحِجَابِ ثُمَّ أَفْتَحْ عَلَيَّ وَجْهَهُ كُلَّ بَابٍ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

۲۲۶

هوالبهی

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي إِنَّ هَذَا عَبْدُكَ الْمُبْتَهَلُ إِلَيْكَ، أَلْمَتَّضِعُّ بِبَابِ
 أَحَدِيَّتِكَ، الثَّابِتُ الرَّاسِخُ عَلَى عَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ، النَّاطِقُ
 بِشَأْنِكَ، الْمُنْتَذِرُ بِذِكْرِكَ، الْمُنْجَذِبُ إِلَيْكَ، الْمَشْتَعِلُ بِنَارِ
 مَحَبَّتِكَ. اللَّهُمَّ أَيَّدْهُ وَ شَيِّدْهُ بِقُوَّتِكَ وَ قُدْرَتِكَ وَ اجْعَلْهُ آيَةً
 مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى حَتَّى يُثَبَّتَ الضُّعْفَاءُ عَلَى عَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ يَا
 رَبَّ السَّلْطَنَةِ الْعُظْمَى وَ يُشَوِّقَ الْكَسَلَى عَلَى الْقِيَامِ عَلَى أَمْرِكَ
 يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَاهِرَةِ عَلَى الْأَشْيَاءِ وَ يَبْرَأَ كُلَّ أَكْمِهِ بِنُورِ الْعُرْفَانِ وَ
 يَشْفِي كُلَّ مَرِيضٍ بِرُوحِ الْإِيْقَانِ وَ يُنْطِقَ كُلَّ صَامِتٍ بِأَبْدَعِ الْبَيَانِ
 وَ أَحْسَنِ تَبْيَانٍ. أَيُّ رَبِّ اجْعَلْهُ آيَتَكَ الْكُبْرَى وَ مَطْلَعِ مَوْهِبَتِكَ
 الْعُظْمَى وَ مَظْهَرَ آثَارِ رَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ الْأَشْيَاءَ يَا مَالِكَ
 الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ بَارِكْ لَهُ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْغَفُورُ. ع ع

۲۲۷

هوالبهی

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي قَدْ بَعَثْتَ الْهَيْكَلَ الْمُكْرَمَ وَ الطَّلَسَمَ الْأَعْظَمَ عَلَى
 شَكْلِ التَّرْبِيعِ فِي هَيْئَةِ التَّثْلِيثِ فَتَبَارَكْتَ يَا رَبِّي الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

فَكَانَ عَرْشَكَ الْجَلِيلَ وَ سَرِيرَكَ الْقَوِيمَ وَ صُبْحَكَ الْمُمِينِ وَ
 نوركَ السَّاطِعِ عَلَى الْعَالَمِينَ فَكُلُّ مُشْتَقِّ أَبِيصَّتْ عَيْنَاهُ مِنْ
 حُزْنِ الْفِرَاقِ أَرْتَدَّ بِنَفْحَاتِ فَمِيصِكَ بَصِيرًا وَ كُلُّ عَلِيلٍ مُقْبِلٍ
 أَمْسَى صَحِيحًا بَرِيئًا وَ كُلُّ أَصَمٍّ طَالِبٍ غَدَا سَمِيعًا وَ كُلُّ عَطْشَانَ
 أَصْبَحَ رِيَانًا وَ كُلُّ جَائِعٍ أَضْحَى شَبَعَانَ. إلهي إلهي أَيَّدْ عَبْدَكَ
 هَذَا عَلَى نَوَالِ حِشْمَةِ مَلَكُوتِيَّةٍ وَ شَهَامَةِ جَبْرُوتِيَّةٍ وَ عِزَّةِ رَحْمَانِيَّةٍ وَ
 حَيَاةِ أَبَدِيَّةٍ وَ مَكَانَةِ سَرْمَدِيَّةٍ حَتَّى تَنْتَشِرَ فِي الْآفَاقِ مَآثِرُهُ وَ يُطَبَّقَ
 الْأَرْضَ صَبِيئُهُ وَ مَفَاخِرُهُ وَ الْبَهَاءُ عَلَيْهِ. ع ع

هو الله

۲۲۸

رحمانا، رحیما، کریما، شرق و غرب از انوار مشرق جمال،
 منور است و مشام روحانیان از نفحات قدست معطر. خداوندا،
 بندگان را در ظلّ عنایت پناه ده. نادانان را بر اسرار حقیقت
 آگاه کن. بیچارگان را ملجایی بخش و آوارگان را سرو سامانی
 ده. دل‌های شکسته را مسرور کن و مرغان بال شکسته را پرواز
 ده. تشنگان را از سلسبیل عنایت، بنوشان و فقیران را از گنج
 ملکوت، مستغنی فرما. طفلان را در مهد عنایت، پرورش ده
 تا به بلوغ برسند. مریضان را به درمان آسمانی درمان فرما تا

صحت و عافیت یابند. خداوندا، کوران را بینا کن و کران را شنوا نما. مردگان را زنده کن و پژمردگان را تر و تازه فرما. نومیدان را امیدوار کن و محرومان را به هر عطایی سزاوار فرما. تویی بخشنده. تویی دهنده و تویی مهربان. ای پروردگار، هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و هر چند فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو عزیز هستی، پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه آنچه مقتضای غنای مطلق و قوت و قدرت توست ارزانی کن. تویی رحیم. تویی رحمن. تویی بخشنده. تویی مهربان. ع ع

هوالبهی

۲۲۹

ای یاران روحانی من، شب و روز در یاد روی شما هستیم و روز و شب به ذکر رخ‌های دلجوی شما. دمی نیاساییم و نفسی برنیاریم مگر آنکه عجز و نیاز کنیم و به مناجات دمساز گردیم که: ای یار پنهان، ای مقصود دو جهان، ای محبوب مهربان، این بیچارگان اسیر عشق توآند و آن بینویان، مُستَجیر آستان. هر شامی از فراق ناله کنند و هر صبحی از هجوم اهلِ نفاق، فریاد و فغان برآرند. در هر دمی به غمی همدمند و در هر نفسی به ظالم بد نفسی مبتلا؛ با وجود این حمد تو را که چون آتشکده، پر شعله‌اند و چون مه و مهر، پر نور و پرتو افشان. چون علم در

امر قد برافراخته‌اند و چون مردان در میدان تاخته‌اند. چون شکوفه شکفته‌اند و چون گل، خندان و شادمان. پس ای مهربان، این نفوس قدسیه را به تأییدات ملکوتیه موفق فرما و این جان‌های پاک را مظاهر آیاتِ لَوْلَاک کن. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۲۳۰

إِلَهِي إِلَهِي إِنِّي أَبْتَهِلُ بِلسَانِي وَ أَتَضَرَّعُ بِجَنَانِي أَنْ تَجْعَلَ لِعِبْدِكَ هَذَا حِطًّا مَوْفُورًا مِنَ الْحَقَائِقِ وَ الْمَعَانِي. رَبِّ أَضْرِمْ بَيْنَ ضُلُوعِهِ وَ الْأَحْشَاءِ نَارَ الْمَحَبَّةِ وَ الْوَلَاءِ وَ بِيضِ وَجْهِهِ بِنُورِ الْهُدَى حَتَّى تَقَرَّ عَيْنُهُ بِمِشَاهِدَةِ آيَاتٍ خَضَعَتْ لَهَا رِقَابُ الْكِبْرَاءِ وَ خَشَعَتْ مِنْهَا أَصْوَاتُ أَوْلِيَ النَّهْيِ. رَبِّ اجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَ قَوْمًا لَهُ مِنْهَجًا وَ أَوْقِدْ لَهُ سِرَاجًا وَهَاجًا فِي زُجَاجِ الْحَيَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ الرَّؤُوفُ. ع ع

هو الله

۲۳۱

إِلَهِي إِلَهِي هُوَلَاءِ عِبَادٌ تَوَجَّهُوا إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَعَلَّقُوا بِأَهْدَابِ رِذَاءِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ أَخْلَصُوا وُجُوهَهُمْ بِجَمَالِكَ وَ آمَنُوا

بَطَّلَعَةِ وَحَدَانِيَّتِكَ وَكَلِمَةِ رَبَّانِيَّتِكَ "النَّقْطَةَ الْأُولَىٰ وَ الْعَلِيَّ
 الْأَعْلَىٰ" الَّذِي بَشَّرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ بِظُهُورِكَ الْأَعْظَمِ،
 شَمْسِ حَقِيقَتِكَ النُّورِ وَأَشْتَعَلُوا بِالنَّارِ الْمُوقَدَةِ فِي سِدْرَةِ
 السَّيْنَاءِ وَ سَمِعُوا النَّدَاءَ الْمُرْتَفِعَ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ، وادی طُوًی
 مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَىٰ وَ تَمَسَّكُوا بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ "الآيَةَ الْكُبْرَىٰ"
 مِيثَاقِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي يَتَمَوَّجُ أَعْلَامُهُ عَلَى الصَّرْحِ الْمَشِيدِ فِي
 هَذِهِ الْفِتْنَةِ الْعَظْمَىٰ. ائِ رَبِّ ائِدْهُمْ بِشَدِيدِ الْقُوَىٰ وَ أَنْصِرْهُمْ
 بِجُنُودِ مُجَنَّدَةٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَ أَنْزِلْ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَةَ التَّيْيِيدِ
 تَتَرَىٰ وَ أَشَدُّ أَزْوَرَهُمْ بِقُوَّةِ عَهْدِكَ يَا ذَا الْعَطَاءِ وَ ثَبَّتْ أَقْدَامَهُمْ وَ
 قَوَّ ظُهُورَهُمْ بِتَأْيِيدِكَ يَا رَبَّ السَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ عَلَىٰ مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ع ع

هو الله

۲۳۲

ای پروردگار، این دوستان، یاران توآند و سرمست پیمانۀ پیمان تو.
 همه پرورده آغوش بخششند و شیرخوار پستان دِهش خداوند آفرینش.
 اگر مستمندند ولی هوشمندند. اگر ناتوانند ولی زورمندند؛ چه که تو پشتیبانی، تو یاور مهربانی. در جهان
 کیهان سر بلند نما و در ایوان یزدانی جای بده. در انجمن بالا

روسفید فرما و در امید بگشا و از بخشش آسمانی بهره بخش.
شب تیره را روز فرما و روز نوروز را فیروز کن. تویی توانا. تویی
بینا. تویی شنوا. تویی بی همتا. تویی مهربان. ع ع

هو الله

۲۳۳

پروردگارا، هر چند مور ناتوانیم، ماه تابان گردان. پشه ذلیم،
پادشه جلیل فرما. چاه افتاده ایم، عزیز مصر فرما. بیچاره ایم،
قوی عصر فرما. محتاج و مضطربیم، غنی و توانگر نما. جز تو
نخواهیم و به غیر از تو نجویم. ع ع

هو الله

۲۳۴

ای خداوند مهربان، این بنده آستان را روح مؤید کن و نور
مُجَسَّم فرما. آرزوی دل و جان بخش و پاسبان عتبه علیا فرما.
موفق به نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِ کن و در صون حمایت محفوظ و
مَصُون دار. در دنیا، مورد عطا کن و در جهان بالا، محبوب
اصفیا فرما. شفای حقیقی بخش و اطمینانِ نَفْسِ عطا کن. در
دو جهان به عتبه مقدسه مشرف فرما. اِلَهِی اِلَهِی هَذَا عَبْدُكَ
الْمُنْجَذِبُ بِتَفْحَاتِ قُدْسِكَ، الْمُسْتَعْلُ بِذِكْرِكَ، الْمُسْتَعْلُ بِنَارِ

مَحَبَّتِكَ قَدْ تَأَجَّجْتُ فِي قَلْبِهِ شُعْلَةُ الْهُدَى وَ تَوَقَّدْتُ نِيرَانُ
الشُّوقِ بَيْنَ ضُلُوعِهِ وَ الْأَحْشَاءِ وَ قَامَ بِالْوَفَاءِ فِي عَتَبَةِ قُدْسِكَ
الْعُلْيَا. رَبِّ رَنِّحْهُ مِنْ كَأْسِ مِزَاجِهَا كَافُورٌ وَ ادْخُلْهُ فِي حَدِيقَةِ
السُّرُورِ بِالْفَضْلِ الْمَوْفُورِ وَ يَسِّرْ لَهُ كُلَّ مَعْسُورٍ وَ اسْتَجِبْ دُعَائَهُ وَ
وَفِّقْهُ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ. رَبِّ إِنَّهُ اتَّبَعَ الْهُدَى بَيْنَ عَضْبَةٍ مِنْ أَهْلِ
الْهُوَى وَ ثَلَّةٍ مِنْ أَوْلَى الشَّقَى، قَدَّرَ لَهُ مَا يَمَنِّي وَ أَجْعَلْ لَهُ مَقَاماً
عَلِيّاً. ع ع

هو الله

٢٣٥

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي لَبِي لِنِدَائِكَ وَ صَدَّقَ بِكَلِمَاتِكَ وَ
أَمِنَ بِآيَاتِكَ وَ أَطَّلَعَ بِحُجُجِكَ وَ بَيِّنَاتِكَ وَ اسْتَوْفَدَ مِنْ نَارِكَ وَ
أَسْتَهْدَى مِنْ نُورِكَ وَ خَرَّ مَغْشِيّاً مُنْصَعِقاً مِنْ تَجَلُّبِكَ فِي يَوْمِ
ظُهُورِكَ وَ ابْتَلَيْ فِي سَبِيلِكَ وَ اسْتَدَّتْ عَلَيْهِ أَرْمَةُ الْبَلَاءِ مِنْ
ظُهُورِ جَبِينِكَ وَ ذَاقَ كُلَّ عَلَقَمٍ حُبّاً لِجَمَالِكَ وَ شَرِبَ كُلَّ كَأْسِ
مِزَاجِهَا حَنْظُلٌ شَوْقاً لِلْقَائِكَ وَ أَحْتَمَلَ كُلَّ ذَلَّةٍ طَلَباً لِرِضَائِكَ وَ
خَاصَّ فِي كُلِّ بَحْرٍ مِنَ الصَّرَاءِ وَ الْبِاسَاءِ شَغْفاً بِحُبِّكَ. أَيُّ رَبِّ
وَفِّقْهُ عَلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ أَشَدِّدْ أَرْزَهُ بِفَضْلِكَ يَا رَبِّي
الْأَعْلَى وَ قُوِّهِ عَلَى طَاعَتِكَ يَا مَالِكَ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى وَ أَنْزِلْ

عَلَيْهِ رَحْمَتِكَ يَا بَهَاءَ اللَّهِ الْأَبْهَى وَ أَسْبَغْ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ يَا مَلِيكَ
 الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَ اجْعَلْهُ قَائِمًا بَيْنَ عِبَادِكَ عَلَى إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ
 يَا مُؤَيَّدَ مَنْ تَشَاءُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَقِّقُ الْمُقَدِّرُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
 الْوَهَّابُ. ع ع

هوالله

۲۳۶

ای پروردگار، عَفْوِی و غَفُورِی و آمرزگاری، خطا ننگری، عطا
 پروری. گناه بپوشی، پناه ببخشی و در جوار رحمت کُبری منزل
 و مأوی دهی. ای ایزد مهربان، این نفوس را در سایه الطاف
 جای ده و در کهفِ رحمت مأوی بخش. از گلخن فانی برآر و
 در گلشن باقی در آر. ظلمتِ دُنُوب، محو کن و از شب
 تاریک، نجات بخش و در جهان روشن، شمع‌های انجمن
 فرما. تویی دهنده و بخشنده و تابنده و درخشنده و آمرزنده و
 مهربان. ع ع

هوالله

۲۳۷

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي تَرَانِي مُكَبَّأً بِوَجْهِهِ عَلَي تُرَابِ الدُّلِّ وَ
 الْإِنْكَسَارِ وَ أَتَدَلُّ إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَ أَتَشَوَّقُ إِلَى مَشَاهِدِ

الْكِبْرِيَاءِ خَاضِعاً لِسُلْطَنِيكَ، خَاشِعاً لِعِظَمَتِيكَ، مُتَضَرِّعاً إِلَى
 حَضْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ مُبْتَهِلاً إِلَى مَلَكُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ مُقْرَأً بِالْخَطَاءِ،
 مُتَمَنِّياً لِلْعَطَاءِ، مُسْتَكْشِفاً لِلْغَطَاءِ، مُنْتَظِراً لِفَيْضِ سَحَابِ
 رَحْمَتِكَ عَلَى الْمَعَاهِدِ وَالرُّبَى. رَبِّ قَدْ أَحَاطَتْ قُدْرَتُكَ
 الْأَشْيَاءَ وَظَهَرَتْ سُلْطَنَتُكَ وَعِظَمَتُكَ وَ سُلْطَانُكَ ظُهُورَ
 الشَّمْسِ فِي كِبَدِ السَّمَاءِ وَ نَفَذْتَ كَلِمَتَكَ فِي حَقِيقَةِ الْأَكْوَانِ وَ
 أَرْتَفَعَ نِدَائُكَ فِي قُطْبِ الْإِمْكَانِ وَ انْتَشَرَتْ أَنْوَارُكَ السَّاطِعَةُ
 الْفَجْرَ عَلَى مَطَالِعِ الْأَفَاقِ وَ أَشْتَهَرَتْ آثَارُكَ الْبَدِيعَةَ الْإِشْرَاقُ،
 فَحَارَتْ مِنْ مُشَاهَدَتِهِ الْبَصَائِرُ وَالْأَحْدَاقُ. فَمَا مِنْ أَرْضٍ إِلَّا شَاعَ
 فِيهَا صِبْتُ أَمْرِكَ الْكَرِيمِ وَ مَا مِنْ إِقْلِيمٍ إِلَّا وَ أَرْتَفَعَ فِيهِ عِلْمُكَ
 الْمُسِينُ، فَاسْتَنْفَرَ نِدَائُكَ كُلُّ الْوَرَى وَ أَهْتَرَّ مِنْهُ الْمُتَجَدِّبُونَ
 بِنَفْحَاتِكَ الطَّيْبَةِ الشَّدَا. لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي عَلَى هَذِهِ الْمَوْهَبَةِ
 الْكُبْرَى عَلَى الْأَصْفِيَاءِ وَ لَكَ الشُّكْرُ عَلَى هَذِهِ الرَّحْمَةِ الْعُظْمَى
 عَلَى الْأَرْقَاءِ النُّقْبَاءِ بِمَا جَعَلْتَهُمْ آيَاتِ التَّوْحِيدِ فِي هَذَا الْعَصْرِ
 الْمَجِيدِ وَ رَايَاتِ التَّقْدِيسِ فِي هَذَا الْقَرْنِ الْجَدِيدِ. رَبِّ رَبِّ أَيْدِ
 الضُّعْفَاءِ بِشَدِيدِ الْقُوَى وَ أَجْرِ الْأَذْلَاءِ فِي جِوَارِ رَحْمَتِكَ الْعُظْمَى
 وَ أَشَدُّدِ أَرْوَاقِ نَفْسٍ تَهَلَّتْ وَجُوهُهُمْ بِأَنْوَارِكَ وَ تَهَلَّهَتْ أَسْنُهُمْ
 بِذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ أَجْعَلْهُمْ أَشْجَارَ حَدِيقَتِكَ النُّورِ وَ أَزْهَارَ

شَجَرَتَكَ الطُّوبَىٰ وَ أَوْراقَ سِدْرَتِكَ الْمُتَّهَىٰ وَ أَوْرادَ جَنَّتِكَ
 الْعُلَيَّا. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّفِيعُ الْجَنَابُ، رَحِيبُ الْفِنَاءِ، وَسِعُ
 الرَّحَابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُجِيرُ الْمُغِيثُ الْعَزِيزُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ
 الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۲۳۸

ای پروردگار، این ابرار را از ملکوت اسرار، پی در پی تأیید و
 توفیق فرست و بر هر خیر موفق فرما؛ زیرا سزاوار هر عنایتند و
 لایق هر موهبت و علیهمُ البهاءُ الأبهی. ع ع

الله ابهی

۲۳۹

ای منجذبانِ جمال ابهی، در هویت قلب، بحورِ محبتِ یاران پر
 موج و هیجان و از صهبای مودتِ دوستان، پر نشئه و سکران.
 آنی نمی‌گذرد مگر آنکه به خاطر آید و دمی نمی‌رود مگر
 آنکه یاد شوید. در آستان مقدس به کمال تضرع و ابتهال نیاز
 می‌شود که ای قویِ قدیر، کلّ در قبضه قدرت اسیریم؛ تو مجیر،
 تو دستگیر. عنایتی کن، موهبتی فرما. ابوابِ فضل بگشا و نظر
 الطاف افکن. نسیم جانبخش بفرست، دل‌های مشتاقان را

زنده کن. دیده‌ها را روشن کن و ساحت دل‌ها را رشک‌گزار
 و چمن نما. بشارت به ارواح ده و مَسَرَّت به جان‌ها بخش.
 قوَّت قدیمه ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر. طیورِ نفوس را در
 هوای دیگر پرواز ده و مَحَرَمَان ناسوت را به اسرار ملکوت
 دمساز کن. قدم ثابت بخش، قلب راسخ عطا فرما. ما
 گُنه‌کاریم، تو آمرزگار. ما بندگانیم، تو پروردگار. بی‌سر و
 سامانیم، تو مَلَجَأ و پناه. بر نشرِ نَفحات تأیید کن، بر اِعلاءِ
 کَلِماتِ توفیق بخش. بی‌سران را سَرَوَران کن، بینوایان را گنج
 روان بخش. ناتوانان را توانایی بخش و ضعیفان را قوَّتِ
 آسمانی ده. تویی پروردگار. تویی آمرزگار. تویی داور کردگار.
 ای یاران، این مناجات را به کمال تَضَرُّع و اِبتهال به درگاه
 مَلِیکِ ملکوتِ جلال بخوانید و طلب تأیید کنید. امید از فضل
 قدیم و روح جدیدِ ربِّ مجید آنست که این مَسْئُول مُستجاب
 گردد. ع ع

هو الله

۲۴۰

ای پروردگار، این عالمِ ظُلْمانی را جهان انوار فرما و مظاهرِ
 شیطانی را ابرار و اخیار کن. ابر رحمت بلند فرما و باران
 موهبت ببار و نسیم جانپور بوزان و انوار شمس حقیقت،

ساطع فرما تا این گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان
بی برگ و شکوفه سبز و خرم گردد. کوران بینا شوند و کران
شنوا گردند. نادانان دانا گردند و جاهلان، واقف اسرار یزدان
شوند. تویی مقتدر و مُقَدِّر و مُصَوِّر و مهربان. اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ
الْكَرِيمُ الْمَنَّانُ. ع ع

هو الله

۲۴۱

ای پروردگار، تأیید بخش و توفیق عنایت کن. این ابر تیره را
زائل کن و این غمام هائل را متلاشی و باطل. نسیم جانبخش
بوزان و دل‌های مرده را زنده کن. باران رحمتی ببار و این گیاه
افسرده را تر و تازه نما. حدایقِ قلوب را جَنَّتِ اَبْهَى کن و
حقایقِ نفوس را ریاضِ مَلَأْ اَعْلَى. ای قدیر، رَجای این عبد
پذیر. تویی توانا. تویی بی‌همتا. ع ع

هو الابهی

۲۴۲

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْشَرَ صَدْرُهُ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ
أَنْجَذَ فُؤَادَهُ بِالْآيَاتِ الْمُتَتَابِعَةِ النَّازِلَةِ مِنْ مَلَكُوتِ تَقْدِيرِكَ.
رَبِّ أَدْفُهُ حَلَاوَةَ تَأْيِيدِكَ وَ أَسْكِرُهُ مِنْ رَحِيْقِ عِنَايَتِكَ وَ نُوْرَ

بَصْرَهُ بِمُشَاهَدَةِ سَطْوَعِ سِرَاجِكَ وَ أَجْعَلْ قَلْبَهُ رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ
تَوْحِيدِكَ مُؤَنِقاً بِرِيَاحِينَ الْحَقَائِقِ وَالْمَعَانِي، نَاطِقاً بِشَائِكَ وَ
أَجْعَلْ كَيُونَتَهُ حَوْضاً مِنْ حِيَاضِ تَقْدِيسِكَ، مُتَدَفِّقاً بِمِيَاهِ
حَمْدِكَ وَ شُكْرِكَ. أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ تَوَجَّهَ إِلَى وَجْهِتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ،
يَسِّرْ لَهُ أَمَالَهُ بِجُودِكَ وَ فَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الرَّحِيمُ الْغَفُورُ. ع ع

هو الله

٢٤٣

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَبْدُ عَتَبْتِكَ الْمُقَدَّسَةَ النُّورَاءِ وَ خَدَمْتُ سَاحَةَ
قُدْسِكَ بَيْنَ الْوَرَى، نَاطِقُونَ بِذِكْرِكَ وَ نَاطِقُونَ إِلَى أَفْقِكَ وَ
مُتَلَوْنَ لِآيَاتِكَ وَ مُرُوجُونَ لِذِينِكَ، هُدَاةٌ خَلَقَكَ وَ حُمَاةٌ
شَرِيعَتِكَ، حَفَظَةُ حِصْنِكَ الْحَصِينِ وَ جُنُودُ مَعَاوَلِكَ الْعَظِيمِ
بِتَأْيِيدِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. رَبِّ رَبِّ أَيْدِهِمْ بِقُوَّتِكَ الرَّبَّانِيَّةِ وَ
مَوْهَبَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ وَ مَلَائِكَتِكَ النُّورَانِيَّةِ وَ إِلَهَامَاتِكَ الْغَيْبِيَّةِ وَ
فِيُوضَاتِكَ الصَّمْدَانِيَّةِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْعَزِيزُ الْمُقْتَدِرُ الْحَكِيمُ. ع ع

هوالبهی الابهی

۲۴۴

ای بی نیاز، آن مرغان چمن را پرواز ده و آن بلبلان گلشن را به
غزلخوانی دمساز نما و به آواز ملکوت ابهیت همراز کن. و جَد
و طَرَبی در قلوب انداز و جذب و وَلَهی در افنده و ارواح
افکن تا هر یک با چنگ و دَف و نی هی هی آغاز نماید و
صفتِ حمد تو گوید تا هیکلِ عالم به اهتزاز آید و به هلله و
ولوله، آهنگِ چنگ الهی را به ملکوت ابهی رساند. ع

هوالله

۲۴۵

ای دانای راز، این بنده پر عجز و نیاز را به تأیید و توفیق خویش
همدم و همراز نما. افسر عنایت کبری بر سر نه و خِلَعَتِ موهبت
عُظْمی در بر کن. بر سرِ پر عَزّت ابدیه بنشان و به اوج اَثیر
رسان. این بنده، شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و
متوجه به سوی تو. از جهان و جهانیان در گذشت و به نشر
آیات توحید پرداخت. سبب شُور و وَلَه یاران است و باعث
هدایت دیگران. ای مهربان، عطای بی پایان بخش و وفای
موعود، شایان فرما تا ابوابِ فتوح را مفتوح بینند و فضل موفور
را مشهود یابند. تویی رحمن. تویی رحیم. تویی مُعْطی و تویی
کریم. عبدالبهاء عباس

هوالبهی

۲۴۶

اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ سَنَدِي، عَلَيْكَ اعْتِمَادِي وَ اتِّكَالِي وَ
 بِحَبْلِ فَضْلِكَ تَشَبَّهْتَنِي وَ بِيَابِ أَحَدِيَّتِكَ تَوَسَّلْتَنِي وَ بِنَفْحَاتِ
 قُدْسِكَ حَيَاتُ قَلْبِي وَ بَجَذَبَاتِ جَمَالِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَلَهُ فُؤَادِي وَ
 بِالْأَنْوَارِ الْمُشْرِقَةِ مِنْ أَفْقِ فِرْدَانِيَّتِكَ فَرِحُ رُوحِي وَ بِنَسَائِمِ مَهَبِّ
 عِنَايَتِكَ أَهْتَرِازُ كَيْنُونَتِي وَ بَتَجَلِّيَاتِ مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ أَنْبَعَاثُ
 ذَاتِي وَ بَتَأْيِيدَاتِ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى نُصْرَتِي وَ عُلُوُّ كَلِمَتِي وَ
 بِتَوْفِيقَاتِ مَلَكُوتِكَ الْإِلَهِيِّ ظَفَرِي وَ سُمُو هِمَّتِي وَ بِحَبْجِ
 نَجَاتِي وَ بِعِرْفَانِكَ حَيَاتِي وَ بِعَوْنِكَ ثَبَاتِي وَ بِفَيْضِ غَمَامِ
 جُودِكَ رَوَاءُ غُلَّتِي وَ بِزَلَالِ عَيْنِ فَضْلِكَ بَرْدُ لَوْعَتِي وَ بِدِرْيَاقِ
 حِكْمَتِكَ شِفَاءُ عَلْتِي. إِلَهِي إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ أَمَالِي وَ لَا تَنْظُرْ إِلَيَّ
 أَعْمَالِي وَ سُوءَ حَالِي وَ فَرَطِ هَوَانِي وَ شِدَّةِ حِرْمَانِي وَ كَثْرَةَ
 عِصْيَانِي، عَامِلْنِي يَا إِلَهِي بِمَا يَلِيقُ لِعُلُوِّ كِبْرِيَاءَتِكَ وَ لَا تُعَامِلْنِي
 بِمَا يَلِيقُ لِدُنُوِّ ذُلِّي وَ فَقْرِي وَ خِدْلَانِي. إِلَهِي إِلَهِي الْأَعِينُ
 مُتَرَصِّدُهُ لِنُزُولِ مَوَاهِبِكَ. إِلَهِي إِلَهِي الْقُلُوبِ مُنْتَهَرَةٌ لِظُهُورِ أَنْوَارِ
 عَوَاطِفِكَ، فَاشْدُدْ أَرْزِي بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةَ عَلَى الْمَوْجُودَاتِ وَ قُوَّةَ
 ظَهْرِي بِقُدْرَتِكَ الْغَالِبَةِ عَلَى الْمَمْكِنَاتِ وَ نُورَ بَصْرِي بِأَنْوَارِكَ
 السَّاطِعَةِ مِنْ مَشْرِقِ الْكَلِمَاتِ وَ أشرحْ صَدْرِي بِآيَاتِكَ الْبَاهِرَةِ مِنْ

مَطَالِعِ الظُّهُورَاتِ وَقَوِّ جُنْدِي بِرَايَاتِكَ الْمُرْتَفِعَةِ عَلَيَّ أَتَالِلِ أَفْتَدَةَ
حَقَائِقِ الْمُقَدَّسَةِ النَّاطِقَةِ فِي الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

۲۴۷

پاک و مقدّسا و بی چون و منزها، پرستش تو را سزا که بسا
بی سر و پایی را سرورِ دو جهان نمودی و بسیار سرگشته و
سودایی را مُقَرَّبِ آستان فرمودی. پشه پُر رَعِشَه را توشه عقاب
بخشیدی و شهره بيشه آفاق کردی. دیگر چه اندیشه از هر جفا
پیشه که تیشه بر ریشه خویش زند و نیش بر قلب بداندیش
خود؟ خدایا، تأیید فرما، توفیق بخش، برهان، برسان، بنواز و
به نارِ مَحَبَّتِ بگذار. تویی بخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

ای یزدان مهربان، سرا پا گنهمیم و خاکِ رهیم و متضرع در هر صبحگهیم. ای بزرگوار، خطا پوش و عطا بخش. وفا بفرما، صفا عنایت کن تا نور هدایت تابد و پرتو موهبت بیفزاید. شمع غفران بر افروزد و پرده عصیان بسوزد. صبح امید دمد، ظلمت نومید زائل گردد. نسیم الطاف بوزد و شمیم احسان مرور نماید. مشام‌ها معطر گردد؛ روی‌ها منور شود. تویی بخشنده و مهربان و درخشنده و تابان. ع ع

هو الله

پاک یزدانا، کل گنه‌کاریم و تو آمرزگار، جمیع جامع عیوبیم و تو کاشف گُروب. گناه این عاصیان را در لوح محفوظ ثبت مفرما و از رَق منشور، محو کن. نظر به استحقاق و استعداد مفرما به آنچه شایان آستانِ رحمانیت است معامله فرما. غفران، صفت جلیل است و عفو و صفح از اعظم نُعوتِ آن خداوند مجید. پس گناه این بیچارگان را ببخش و از قصور این عاصیان در گذر. ذنب این عبد، اعظم ذنوب و گناه این بی‌پناه، بزرگ‌تر از کوه پر شکوه. اول، قصور این بی‌سر و سامان را

ببخش، پس گناه هر عاصی نادان. تویی بخشنده و مهربان و
تویی آمرزنده و مُستَعان. ع ع

هو الله

۲۵۰

ای حی توانا، پناه گُنهکاری و بخشنده و آمرزگار. ما غرق
خطاییم و تو دریای عطا. ما در ظُلُماتِ عصیانیم و تو آفتاب
فضل و احسان. پروردگارا، نظر به قُصور مفرما و به حسب
لیاقت و عجزِ موفور ما معمول مدار. ذلّیلیم و علّیل، عزیز کن،
جلیل فرما، درمان بخش، درِیاقِ اعظمِ عفو و غُفرانِ مبدول
دار. آمرزگارا، به عِصیانِ مگیر. هر حیرانی را تو مُجیری و
دستگیر. از عالمِ ناسوت بیزار نمودی، در جهانِ ملکوت
کامکار کن. از حیّزِ آفاتِ رهانیدی، به گلشنِ الطافِ برسان.
تویی بخشنده و دهنده و رهاننده و پاینده و مهربان. ع ع

هو الله

۲۵۱

ای یزدان مهربان، غریقِ بحرِ عصیانم، طریقِ غُفرانِ بنما. سراسر
قصورم، از دامِ غرورِ رهایی بخش. جسمانی‌ام، روحانی نما
امکانی‌ام، رحمانی کن. تشنهٔ ماءِ مَعینم، به عینِ تَسَنیمِ دلالت

فرما. مشتاق دیدارم، مشاهده انوار میسر فرما. از خود بیزارم، گرفتار خویش کن. از عالمیان در کنارم، نَفْحَةُ زلف مشکبار به مشامم آر. سرگردانم، سر و سامان بخش. بیچاره‌ام، آواره‌ام، پناه ده. مشتاقم، به وِثاقِ وصال در آر. در احتراقم، نور اشراق ببار. ضعیفم، توانا نما. فقیرم، کنز غنا عطا کن. دردمندم، درمان ده. جریحم، مرهم عطا کن. گرفتارم، رهایی بخش. پُرگناهم، از ذلّتِ عَصیانِ برهان. در ظلّ عنایتِ مَسکنِ بخش و به صرف موهبت معامله فرما تا پی به جهان دیگر برم و به کشور دیگر رهبر شوم. از کأسِ طهور سرمست گردم و در میخانه مَحَبّتِ می پرست شوم. تویی قادر و توانا و تویی کریم و رحیم و پر عطا. ع ع

هو الله

۲۵۲

ای آموزگار، همه گُنه‌کاریم و جفا کردار. تو آموزنده‌ای، تو بخشنده ای مهربان، در قدر و لیاقت منگر، در فضل و عفو بنگر. ما را در بحر غُفران غریق کن و در جَنّتِ ابهی با مَلَأِ اعلیٰ، رفیق. تویی رحیم. تویی رحمن. ع ع

۲۵۳

هو الله

ای آمرزگار، هر چند سزاوار عذابیم و مستحق عقاب، ولی تو خداوند مهربانی و کویبِ ساطعِ افقِ غُفران. پرتوی مبذول دار و اشراقی بفرما تا ظُلُماتِ دیجورِ زائل گردد و اشراقات نور، باهر شود. تویی مقتدر و توانا و تویی ناظر و بینا. لَكَ الشُّكْرُ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ الثَّنَاءُ. ع ع

۲۵۴

هو الله

ای پروردگار، من گنجهکارم و تو آمرزگار. مدهوش از خمر غفلتم، هوشی عنایت کن. مشغول به اذکار جهانِ پُرغمم، گوشی عنایت فرما. تا آهنگِ ملاً اعلیٰ بشنود و گلبانگِ عندلیبِ قُدست استماع نماید و نَفحاتِ طُیورِ شَکُور به قوّه واعیه احساس کند. ای پروردگار، پرده از چشم بردار تا مشاهده آیات کبریٰ کنم و ملاحظهٔ دقائق اسرار کبریا نمایم. دل را جانی ببخش و جان را رَوْح و ریحانی عطا فرما که سزاوار این قرن عظیم باشد و لایق این عصر مجید. وَ عَلَیْكَ الْبِهَاءُ. ع ع

هو الله

۲۵۵

ای متوجه‌اى اَللّٰه، دیده به ملکوتِ غیبِ جبروت باز کن و به این مناجات آغاز نیاز کن که: ای مهربان، تو ستر کن و بپوش؛ خطا از ما، عطا از تو. جفا از ما، وفا از تو. گناه از ما، پناه از تو. بیماری از ما، شفا از تو. بپوش و بیامرز. وفا کن. پناه ده. شفا بخش. ع ع

هو الله

۲۵۶

ای پروردگار، ای کردگار، ما گنهکاریم و تو آمرزگار و ما مقصّریم و تو بزرگوار. هر چند عصیان مانند دریای بی‌پایان ولى عفو و غفران تو اعظم از آن. چون نور بخششت بدرخشید، ظلماتِ عصیان هر چند تاریک و حالیک باشد، ظلّ زائل گردد و چون ماءِ طهور از ملکوت، ای ربّ غفور، نازل شود اوساخِ خطا، هر چند عظیم باشد، مفقود گردد و سیئات، بدل به حسنات موفور شود. ای خداوند، این بنده مستمند را به اوج بلند برسان و این عبدِ مسکین را در درگاه احدیت پناه ده. هر چند پُرگناهیم، در جوار رحمت کبریّ ماویٰ بخش، زیرا تو بخشنده و مهربانى و عَفْو و غَفور بر اهل جهان. آنچه سزاوار

رحمت است شایان فرما و آنچه لایق عنایت است مبدول دار.
تویی رحمن. تویی یزدان. تویی حنان. تویی منان. ع ع

هو الله

۲۵۷

إِلَهِي إِلَهِي نَحْنُ عِبِيدُ لُدْنَا بِعِتَبَتِكَ الْعُلْيَا وَ التَّجَانًا بِمَوْهَبَتِكَ
الْعُظْمَى. فَاحْفَظْ عِبَادَكَ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا
سِجَالَ رَحْمَتِكَ وَ ادْخُلْنَا فِي كَهْفِ رِعَايَتِكَ. نَحْنُ عِبَادُ ضَعْفَاءٍ
وَ أَنْتَ الْجَلِيلُ وَ الْكَرِيمُ عَلَى الْبَرَايَا يَنْبَغِي لِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ
تَعْفُوَ عَنَّا كُلَّ عَبْدٍ أَثِيمٍ. رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا بِأَعْمَالِنَا وَ لَا تُعَذِّبْنَا
بِسَخَطِكَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَبْرَارُ وَ الْأَشْرَارُ فِي مَوْجِعِ الْحِسَابِ عِنْدَ
الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ. رَبَّنَا نَحْنُ خَطَاةٌ وَ أَنْتَ الْعَفُوفُ الْغَفُورُ؛ بَدَلْ سَيِّئَاتِنَا
بِالْحَسَنَاتِ وَ قِنَا مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا لِأَنَّهَا أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ فَلَا قُوَّةَ وَ لَا
حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِتَأْيِيدِكَ يَا رَبَّنَا الْغَفُورِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ
الْوَدُودُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ الرَّحْمَنُ الْعَطُوفُ الرَّؤُوفُ. ع ع

هو الابهی

۲۵۸

ای خداوند مهربان، ما گنهکاریم و تو آمرزگار و ما تبهکاریم و
تو عفو غفار. هر چند موج گنه اوج گرفته است ولی به عفو و

غُفْرَانَتِ مُعْتَمِدِیمِ وَ هِرْ چَند سِیلِ عِصِیَانِ دَر نِهَایَتِ طُغْیَانِ اسْتِ
 و لَی بَهِ بَخْشِشِ وَ اِحْسَانَتِ مَتَوَسَّلِیمِ . اِی خُدَایِ پَر عَطَا، خَطَا
 بَیْوِشِ، دَرِیایِ رَحْمَتِ بَهِ جُوشِ آوَرِ وَ جَامِ مَغْفِرَتِ بَنُوشَانِ . هِر
 چَند ظُلْمَتِ ذُنُوبِ شَدِیدِ اسْتِ و لَی مَهِ تَابَانِ مَغْفِرَتِ بَسِ مَنِیرِ .
 اِی خُدَاوَنَدِ، اِینِ مَسْتَمِنَدِ رَا دَر اِیوَانِ بَلِنَدِ جَایِ دِهِ وَ اِرْجَمِنَدِ
 فَرْمَا وَ دَر فَلَکِ غُفْرَانِ، اِخْتِر تَابَانِ کَنِ وَ دَر سَایَهٗ دَرِخْتِ اَمِیدِ
 مَسْکِنِ وَ مَأوِیِ بَخْشِ . تَوِیِیِ غُفُورِ وَ تَوَانَا . ع ع

۲۵۹

اِی پَر وِرْدِگَارِ، خَطِیئَاتِ اِینِ نَفُوسِ رَا عَفُو کَنِ وَ سَیِّئَاتِ اِینِ
 ذَلِیلَانِ رَا سَترِ نَمَا . تَوِ وَاقْفِیِ، تَوِ عَالَمِیِ، تَوِ مَطَّلَعِیِ، تَوِ آگَاهِیِ .
 مَا کُنْهَکَارِیمِ، مَا خَطَاکَارِیمِ، مَا غَا فِلیْمِ، مَا ذَا هِلیْمِ . تَوِ عَفُویِ،
 تَوِ غُفُویِ، تَوِ بَزْرگُواریِ، تَوِ آمَرزگَارِیِ . اِنِّکَ اَنْتَ التَّوَابُ
 السَّتَّارُ . ع ع

۲۶۰

هو الابهی

یا رَبِّیْ اَلْاَبْهَیْ وَ مَوْلَائیِ اَلْاَعْلَیِ اِنِّیْ بِکُلِّ عَجْزٍ هُوَ مِنْ خِصَائِصِ
 الْاِمْکَانَ وَ لَوَازِمِ الْحُدُوثِ وَ الْکِیَانِ اَتَقَرَّبُ اِلَیْ مَلْکُوتِ قُدْرَتِکَ

الَّتِي هِيَ مِنْ خَصَائِصِ الْوَجُوبِ وَ صِفَاتِ الْقِدَمِ وَ الْوُجُودِ الَّذِي
تَقَدَّسَ عَنْ إِدْرَاكِ الطُّنُونِ وَ الْأَوْهَامِ وَ أَقُولُ رَبِّ أَرْحَمَنِي
بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ وَ إِحْسَانِكَ يَا كَرِيمُ وَ يَا مَنَّانُ وَ أَرْحَمُ
عَبْدَكَ هَذَا الْمُتَبَهِّلَ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الرَّحِيمُ الْمُتَعَالِ وَ الْبَهَاءُ عَلَيْهِ. ع ع

هو الله

۲۶۱

ای پروردگار، هر چند گنه‌کاریم، ولی عُفْران تو اعظم از هر
گناه؛ هر چند ظلمتِ عَصیان، ظاهر و عیان ولی کوکبِ رحمت
درخشنده‌تر از مه تابان. پرتوی آن ظلمت را محو نماید و موجی
آن خس و خاشاک را زائل کند. ای پروردگار، ای آمرزگار،
بخششت آفرینش را حیات جدید بخشید و خورشید احسانت
از افق امکان بدرخشید. با وجود این مواهب، عاصیان را چه
غم و چه باک؟ جمیع، مُلتجی به کهِفِ مَنیع و لائذ به مَلادِ
رفیع. موهبتی عطا فرما که سراجِ قلوب به نورِ هُدی روشن گردد
و حدائقِ نفوس به بهارِ دائمی گلشن شود. تویی بخشنده و
مهربان و آمرزنده هر پُژمردۀ پُرعصیان. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ يَا
عَظِيمَ الْعُفْرَانِ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُوُّ الْعَفُورُ الْمُسْتَعَانُ. ع ع

هو الله

۲۶۲

ای پروردگارا، گنهکارم و تو آمرزگار. قاصرم و تو غافر. در ظلمتِ عصیانم و تو نورِ غفران. پس ای خداوند مهربان، خطا ببخش، عطا بده. گناه بیامرز، پناه عطا کن. در چشمهٔ ایوب غوطه ده و از جمیع علل و امراض شفا بخش. پاک و مقدّس کن و از فیض تقدیس، نصیب عطا فرما تا حزن و اندوه زائل گردد و فرح و سُرور حاصل شود. یأس مبدّل به امید گردد و خوف، مُنقلب به رجا. تویی عَفُوّ و غَفور و تویی بخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

۲۶۳

پروردگارا، آمرزگارا، هر چند گنهکارم ولی جز تو پناه ندارم. شکر تو را که در این آوارگی کوه و صحرا و بیچارگی و آزدگی در دریا، باز به فریاد رسیدی و تأیید فرمودی و توفیق بخشیدی و به خدمت آستانت سزاوار کردی. موری را قوتِ سلیمانی بخشیدی و پشه‌ای را شیر بیشهٔ رحمانی فرمودی. قطره‌ای را موج دریا دادی و ذره‌ای را به ذرهٔ الطاف رساندی. هر چه بود از تو بود و الاّ خاک ضعیف را چه قوتی و وجود نحیف را چه قدرتی؟ پروردگارا، به گناه مگیر، پناه ده. عصیان مبین، غفران

نما. در لیاقت منگر، باب عنایت بگشا. تویی مقتدر و توانا.
تویی عالم و بینا. ع ع

هو الله

۲۶۴

رَبِّ يَسِّرِ الْأُمُورَ وَ أَسْرِحِ الصُّدُورَ وَ أَسْمَحِ بِالْفَضْلِ الْمَوْفُورِ وَ
أَدْخِلْنَا فِي جَنَّةِ السُّرُورِ وَ الْحُبُورِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَزِيزُ يَا غَفُورُ. ع ع

هو الله

۲۶۵

ای خداوند بزرگوار، ابرار را از هر آفتی محفوظ دار و أحرار را
در صون حمایتت باقی و برقرار کن. تأیید فرما، توفیق بخش.
سر فراز کن، محرم راز فرما. بی نیاز کن و به فضل و موهبت
دمساز نما. قلب پاک بخش. بی باک کن و گریبان محبتت
چاک فرما تا جمیع، موهبت عالم انسان گردند و به فضل
قدیمت امیدوار شوند. إلهی إلهی نَحْنُ عِبِيدُ لَدُنَا بِعَبْتِكَ الْعُلِيَا
وَ أَلْتَجَانَا بِمُوهِبَتِكَ الْعُظْمَى. فَأَحْفَظْ عِبَادَكَ فِي صَوْنِ
حِمَايَتِكَ وَ أَنْزِلْ عَلَيْنَا سِجَالِ رَحْمَتِكَ وَ أَدْخِلْنَا فِي كَهْفِ
رِعَايَتِكَ. نَحْنُ عِبَادُ ضُعَفَاءُ وَ أَنْتَ الْجَلِيلُ الْكَرِيمُ عَلَى الْبَرَايَا

يَنْبَغِي لِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَعْفُوَ عَن كُلِّ عَبْدٍ أَثِيمٍ . رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
بِأَعْمَالِنَا وَلَا تُعَذِّبْنَا بِسَخَطِكَ يَوْمَ يَقُومُ الْأَبْرَارُ وَالْأَشْرَارُ فِي
مَوْجِعِ الْحِسَابِ عِنْدَ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ . رَبَّنَا نَحْنُ خَطَاةٌ وَأَنْتَ الْعَفُوفُ
الْغَفُورُ، بَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا بِالْحَسَنَاتِ وَقِنَا مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا لِأَنَّهَا أَمَارَةٌ
بِالسُّوءِ فَلَا قُوَّةَ وَلَا حَوْلَ لَنَا إِلَّا بِتَأْيِيدِكَ يَا رَبَّنَا الْغَفُورَ . إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْوَدُودُ . لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ الرَّحْمَنُ
الْعَطُوفُ الرَّؤُوفُ . ع ع

هوالبهی

۲۶۶

ای بهاءِ ابهی، ای شمس حقیقتِ ملاً اعلیٰ، ای نیرِ اعظمِ ملکوتِ غیبِ اُحفی، این بندگانِ آوارت، شیفتهٔ روی توآند و آشفتهٔ موی تو. سرمست جام توآند و می پرستِ میکدهٔ مُدام تو. بستهٔ دام توآند و مرغِ شباهنگِ بام تو. گل‌های چمن توآند و سبزهٔ جویدارِ گلشن تو. تأیید و توفیقِ بخش که در راهِ مَحَبَّتِ جانفشانی نمایند و در ظلِّ عنایت، کامرانی. ای یزدانِ مهربان، توانایی ده تا به خدمتِ امرت قیام نمایند و بینایی بخش تا اسرارِ احدیّت کشف کنند قوَتِ نطقِ عنایت کن تا به ثنایتِ مشغول گردند و در ظلِّ الطافتِ محفوظ. ع ع

هوالله

۲۶۷

پروردگارِ مهربانا، یارانِ سرگشتهٔ کوی توآند و دل بستهٔ روی تو. مشتاقِ دیدارند و گرفتارِ حسرت و حُرقتِ بی حدّ و شمار. سوی تو پویند، روی تو جویند، راز تو گویند. تأیید فرما، توفیقِ بخش تا در عبودیّت استقامت نمایند و به خدمتِ پردازند. محفلِ انس بیاریند و در ظلِّ عنایت بیاسایند و به قربانگاهِ عشق بیایند و روی و موی به خونِ خویش بیالایند. ای دلبرِ آسمانی، یاران، شایانِ عنایت و مهربانی و تو دانی. آنچه خواهی، می نمایی.

عون تویی. صون تویی. بخشنده دو کون تویی. اَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۲۶۸

ای معشوق این شیداییان و مقصود این سوداییان، پریشانیم،
جمعیتِ خاطری عطا فرما. مستمندانیم، توانگر کن. دردمندیم،
درمانی عنایت نما. مجروح و موجوعیم، مرهمی مرحمت فرما.
گمگشتگانیم، هدایت کن. تشنگانیم، سیراب نما. آشفته‌گانیم،
راحت و سکون ده. ذلیلیم، پرتو عزت بخش. افتاده‌ایم،
دستگیر شو. آزرده‌گانیم، شادمانی بخش. افسرده‌گانیم، حرارت
و شوقی عطا فرما. به خدمت دوستانت موفق نما و به عبودیت
یارانت مؤید کن. اینست مُنتهی آرزوی دل و جان. اینست
منتهی آمل جنان و وجدان. ع ع

هوالبهی

۲۶۹

إلهی إلهی هؤلاءِ عبادُ أقروا بكلمةِ وحدانیتك و اعترفوا بظهور
فردانیتك عن مشرقِ رحمانیتك و اشتعلوا بالنارِ الموقدةِ فی
سِدرةِ ربوبیتك و ابتهجوا بإشراقِ نورِ الوهیتك من مطلعِ ظُهورِ

هُوَيْتِكَ فَمَوَّجَتْ بُحُورَ مَحَبَّتِكَ فِي صُدُورِهِمْ وَ تَلَعَلَّتْ لِنَالِي
 مَعْرِفَتِكَ فِي نُحُورِهِمْ وَ لَاحَتْ أَنْوَارُ مَوْهَبَتِكَ فِي جِبَاهِهِمْ وَ
 سَطَعَتْ أَشَعَّةُ عِنَايَتِكَ مِنْ وُجُوهِهِمْ وَ خَضَعَتْ رِقَابُهُمْ لِعِزَّتِكَ وَ
 ذَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لِعَظَمَتِكَ وَ عَنَتْ وَجُوهُهُمْ لِكَلِمَتِكَ. أَيُّ رَبِّ
 أَجْعَلُهُمْ آيَاتِ أَمْرِكَ فِي بِلَادِكَ وَ رَايَاتِ مَعْجَدِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ
 شِعَائِرِ دِينِكَ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ مَظَاهِرِ جُودِكَ فِي بَرِيَّتِكَ وَ سُرُجِ
 ذِكْرِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ نُجُومِ مَعْرِفَتِكَ فِي أَفْقِ الْعَالِي وَ كَوَاكِبِ
 مَحَبَّتِكَ فِي مَطْلَعِ الْبَقَاءِ وَ سَوَاطِعِ بُرْهَانِ طُهْرِكَ بَيْنَ الْمَلَأِ وَ
 بَوَاهِرِ عِرْفَانِكَ بَيْنَ أَهْلِ الْإِنْشَاءِ. أَيُّ رَبِّ أَجْعَلُهُمْ أَعْيْنَ
 رَحْمَانِيَّتِكَ لِلْوَرَى وَ أَشْجَارَ فَضْلِكَ الْمُشْمِرَةَ بِأَثْمَارِ الْوَفَاءِ وَ
 سُحْبَ كَرَمِكَ الْمَاطِرَةَ عَلَى الْغُبْرَاءِ وَ نَسَائِمَ هِدَايَتِكَ الْهَابَةَ مِنْ
 مَهَبِّ النَّدَى وَ نَفْحَاتِ رِيَاضِ أَحَدِيَّتِكَ مِنَ الْحَدَائِقِ الْغَلْبَاءِ وَ
 رَشْحَاتِ غَمَامِ مَوْهَبَتِكَ لِأَهْلِ جَنَّةِ الْمَأْوَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. أَيُّ رَبِّ هُوَلَاءِ فُقَرَاءٍ لِأَذْوَا بَدِيلِ عِنَايَتِكَ وَ
 ضَعْفَاءِ آوُوا إِلَى رُكْنِ عِلَائِكَ وَ مَرْضَاءِ ابْتَهَلُوا إِلَى مَلَكُوتِ
 شِفَائِكَ، قَدَّرَ لَهُمْ كُلَّ خَيْرٍ بِفَضْلِكَ الْعَظِيمِ. ع ع

۲۷۰

هوالبهی

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا نَجْمٌ بَزَغَ مِنْ أَفْقِ الثُّبُوتِ عَلَى مِيثَاقِكَ وَ طَيْرٌ
 مَرْسُوحٌ طَارَ فِي هَوَاءِ بَهَاءِ عَهْدِكَ وَ أَشْتِيَاقِكَ وَ غَوَاصٌ حَقِيقَةٌ
 خَاصٌ فِي عُمُقِ بَحَارِ الْوَفَاءِ فِي مَحَبَّتِكَ وَ هَذَا جَدْوَةٌ نَارٍ مُوقَدَةٌ
 مِنْ سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ قَامَ بِكُلِّ قُوَّةٍ فِي إِثْبَاتِ عَهْدِكَ وَ إِعْلَاءِ
 كَلِمَتِكَ وَ نَشْرِ شَعَائِرِكَ وَ ظُهُورِ آثَارِكَ وَ سَطْوِعِ أَنْوَارِكَ. أَيْ
 رَبِّ إِنَّهُ مِنْ أَيَادِي أَمْرِكَ أَيْدُهُ بِجُنُودِ مَلَكُوتِكَ وَ وَفَّقَهُ عَلَى نُصْرَةِ
 أَمْرِكَ وَ نَشْرِ آثَارِكَ وَ حَشْرِ الْمُتَفَرِّقِينَ عَنْ ظِلِّكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

۲۷۱

هوالبهی

ای پروردگار مهربان، این یاران خویش را از بیگانه و خویش
 بیزار نما و به نَفحاتِ ریاضِ ملکوتِ ابهائیت، همراز و دمساز
 فرما. چشم‌ها را به مشاهدهٔ انوار روشن نما و جان‌ها را گلزار و
 چمن. قلوب را حدیقهٔ وفا کن و صدور را معین فیوضاتِ ملاً
 اعلیٰ. فیضِ رُوحِ الْقُدُسِ ارزان فرما و قُوَّتِ رُوحِ الْأَمینِ رایگان
 کن تا دوستانت به قُوَّتِ لاهوتی و قدرتِ ملکوتی و سَطْوَتِ

جبروتی و تأییدی سمائی و جنودی آسمانی و نفسی رحمانی و
بخششی یزدانی و یدِ بیضایی کلیمی و نَفْحَهُ مسیحایی و خُلَّتِی
خلیلی و مَحَبَّتِی حبیبی و جمالی یوسفی و اشتیاقی یعقوبی و
صبری ایوبی بر خدمتت قیام نمایند. رَبُّ وَفَّقَهُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكَ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هوالبهی

۲۷۲

إِلٰهِي وَرَجَائِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي تَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَتَشَبَّثَ بِذَيْلِكَ وَ
تَمَسَّكَ بِحَبْلِكَ وَاجْتَهَدَ فِي إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَسَعَىٰ فِي أَمْرِكَ
وَ دَارَ بِلَادِكَ إِلَىٰ أَنْ رَجَعَ إِلَيْكَ وَ سَكَنَ فِي جِوَارِكَ وَ
أَسْتَجَارَكَ فِي أَشْرَفِ بَقَاعِكَ. أَيُّ رَبِّ أَشْمَلُهُ بِلِحْظَاتِ عَيْنِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَيْدِيهِ عَلَىٰ خِدْمَةِ كَلِمَةِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ وَفَّقَهُ عَلَىٰ
الْإِسْتِقَامَةِ الْكُبْرَىٰ وَ الثَّبُوتِ وَ الرُّسُوخِ بَيْنَ الْوَرَىٰ وَ أَجْعَلُهُ نَاطِقًا
بِالْتَّنَاءِ وَ نَاطِرًا إِلَىٰ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَىٰ وَ مُتَوَجِّهًا إِلَىٰ جِبْرُوتِكَ
الْأَبْهَىٰ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ. عبدالبهاء ع

اللَّهُمَّ يَا مُلَجِّئِي الْمَنِيْعَ وَ مَلَاذِي الرِّفِيْعَ وَ غِيَاثِي وَ عِيَاذِي وَ
 مَلَاذِي، إِنِّي أَتَضَرَّعُ إِلَى سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ حَضْرَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ
 أَنْ تُنَزِّلَ كُلَّ تَأْيِيدِكَ وَ تَوْفِيْقِكَ عَلَيَّ عَبْدِكَ الَّذِي قَدْ وُلِدَ فِي
 مَهْدٍ مَحَبَّتِكَ وَ رَضِعَ مِنْ ثَدْيِ مَعْرِفَتِكَ وَ تَرَبَّى فِي حُجْرِ
 عُبودِيَّتِكَ وَ نَشَأَ فِي حِضْنِ رُوحَانِيَّتِكَ حَتَّى بَلَغَ أَشَدَّهُ بِفَضْلِكَ
 وَ أَدْرَكَ رُشْدَهُ بِعِنَايَتِكَ وَ أَخْلَصَ وَجْهَهُ لَوَجْهِكَ وَ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ
 بِمَجَامِعِ قَلْبِهِ مُتَوَكِّلاً عَلَيْكَ. أَيْ رَبِّ إِنَّهُ يَتَمَنَّى كُلَّ خِدْمَةٍ فِي
 عَتَبَةِ قُدْسِكَ وَ يَبْتَغِي تَمَامَ الْعُبودِيَّةِ فِي بَابِ أَحَدِيَّتِكَ حَتَّى
 يُصْبِحَ نَاشِراً لِنَفْحَاتِ رَحْمَتِكَ وَ مُنَادِياً بِأَمْرِكَ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ
 مُتَذَكِّراً بِذِكْرِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ هَادِياً لِأَهْلِ الضَّلَالِ إِلَى مَعِينِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَ بِذَلِكَ يَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ وَ يَدْنُو إِلَى حَضْرَةِ قُدْسِكَ.
 رَبِّ رَبِّ أَيْدُهُ عَلَى هَذِهِ الْمَوْهَبَةِ الْعُظْمَى وَ وَفَّقَهُ عَلَى هَذِهِ
 الْمُنْقَبَةِ الْكُبْرَى وَ أَشْرَحَ صَدْرَهُ بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَ أَطْلَقَ لِسَانَهُ
 بِنَفَثَاتِ رُوحِ قُدْرَتِكَ وَ أَجْعَلْهُ مُرْتَبلاً آيَاتِ التَّوْحِيدِ فِي مَحَافِلِ
 التَّجْرِيدِ وَ مُتَرَنِّماً بِالْحَانِ التَّقْدِيسِ فِي رِيَاضِ التَّفْرِيدِ وَ مُتَنَزِّهاً فِي
 فِرْدَوْسِ الْمَعَانِي بِمُشَاهَدَةِ أَنْوَارِ الرَّحْمَانِيِّ وَ التَّحَدُّثِ
 بِنِعْمَتِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ بِظُهُورِ آثَارِ مَوْهَبَتِكَ عَلَى هَيْكَلِهِ النُّورَانِيِّ.

إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ ذُو فَضْلِ
عَظِيمٍ. ع ع

هو الله

۲۷۴

ای خداوند بی‌همتا، این نفوس پر شوق و ولّه را به رحمت
بی‌پایان موفق فرما تا مواهب عالم انسانی گردند و مظاهر
الطاف ربّانی. در گلستانِ هدایت، گل‌های پر طراوت گردند و
در ریاضِ حقیقت، درختانی در نهایت لطافت. ای خداوند، بر
خدمت خویش موفق فرما و از بیگانه و خویش مستغنی کن. در
هر دمی شبنمی فرست تا گلشن قلوب سبز و خرم گردد و
ریاحین فیض عنایت بروید. ع ع

هو الله

۲۷۵

ای پدر آسمانی، جنود ملکوت داری و ملائکه روحانی. ما
بیچارگان، مرغ بال و پر شکسته‌ایم ولی در فضای ملکوت،
پرواز آرزو کنیم. ماهیان تشنه لبیم، دریای آب حیات طلبیم.
پروانه عالم ناسوتیم، آرزوی سراج لاهوت داریم. در نهایت
ضعف و بی‌قوتیم ولی خود را به صف عالم می‌زنیم. پس ای

رَبُّ الْجُنُودِ، تأیید فرما تا سپاه انوار ظفر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد. ما را به خدمت ملکوت موفّق دار و بر اسرار الهی مطلع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از حیات ابدیه بهره و نصیب بخش. زبان را گویا کن و دیده را بینا نما تا مشاهده عالم ملکوت کنیم و به نطق فصیح، ستایش جمال و کمال تو نماییم. تویی بخشنده و مهربان. عبدالبهاء عباس

هو الله

۲۷۶

خدایا، ما ضعیفیم، تو قوی کن. ما نادانیم، تو دانا فرما. خدایا، فقیریم، غنای ملکوتی ده. خدایا مرده‌ایم، حیات سرمدی بخش. خدایا، ذلّت محضیم، در ملکوت عزیز فرما. اگر تأییدات آسمانی شامل گردد، هر یک از ما ستاره درخشنده گردد و الا از خاک پست تر شود. خدایا، تأیید کن، نصرت فرما. ما را غالب بر نفس و هوی کن و از عالم طبیعت نجات ده. خدایا، به نفثات رُوح القدس زنده فرما تا به خدمت تو قیام نماییم و به عبادت تو مشغول گردیم و با نهایت صدق و صفا به انتشار آثار ملکوت پردازیم. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

ای پروردگار، بیچارگانیم، چاره فرما. بی سر و سامانیم، پناهی بخش. پراکنده‌ایم، مُجتمع فرما. به گله خویش پیوسته کن. بی نصیبانیم، بهره و نصیب بخش. تشنگانیم، به چشمه حیات دلالت کن. ضعیفانیم، قوتی ده تا به نصرت امرت برخیزیم و در سبیل هدایتت جانفشانی کنیم. ع ع

هو الابهی

ای پروردگار، عبدالبهاء خاکسار را به خدمت ابرار موفق فرما و این بنده بی سر و پا را به عبودیت أحرار مؤید کن تا در انجمن عالم به نور محبت روشن گردد و چنان اشراقی نماید که ظلمت کُلفت، زائل گردد و حقیقت اُلفت، رخ بگشاید. آفاق عالم انسانی نورانی گردد و صلح و سلام و آشتی و فلاح، فیض رحمانی شود. وحدت اصلیه، جمال بنماید و روابط قدیمه، شاهد انجمن عالم گردد. هریک دیگری را جان‌فشان شود و هر فرد، سایر افراد را قربان گردد. کل در ظل عبودیت در آیند و از بحر احدیت نصیب برند. آیات مُصحف توحید شوند و رایات لشکر تجرید گردند تا جهان فانی نمونه عالم باقی شود و فرح و شادمانی جلوه عالم انسانی. ع ع

ای یار مهربان و مونسِ دل و جان، آن آشنا را از بیگانگان حفظ و حمایت فرما و سبب انتشارِ نور هدایت کن. مظهر موهبت نما و موفقیت عطا فرما تا به خدمت پردازد و به عبودیت شتابد. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و دهنده و تابنده و پرورنده و مهربان. ع ع

هو الله

۲۸۰

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدُكَ تَرَكَ كُلَّ ذِكْرٍ وَ أَشْتَغَلَ بِذِكْرِكَ وَ غَضَّ
الطَّرْفَ عَنْ كُلِّ جَهَةٍ وَ تَوَجَّهَ إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَعْرَضَ
عَنْ كُلِّ الْوُجُوهِ وَ أَخْلَصَ وَجْهَهُ لِسُلْطَانِ رَبُّوبِيَّتِكَ وَ ابْتَهَلَ إِلَى
حَضْرَةِ الْوَهِّيَّتِكَ أَنْ تُوفِّقَهُ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ
ظُهُورِ آثَارِكَ وَ بُرُوزِ أَنْوَارِكَ. أَيُّ رَبِّ أَجْعَلُهُ آيَةً ذِكْرِكَ وَ رَايَةً
حُبِّكَ وَ سِرَاجَ ثَنَائِكَ وَ عِلْمَ نَعْتِكَ وَ مُحَافِظَ عَهْدِكَ وَ
مِثَاقِكَ وَ مَرُوجَ دِينِكَ وَ مُهَيِّجَ نَسِيمِ رِيَاضِ عِنَايَتِكَ وَ مُبْهِجَ
قُلُوبِ أَحِبَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۲۸۱

رَبِّ رَبِّ فَدَيْتُ كُلَّ أَحِبَّائِكَ بِرُوحِي وَ ذَاتِي وَ كَيْنُونَتِي وَ فُؤَادِي
وَ حَقِيقَتِي وَ صِفَاتِي . رَبِّ اجْعَلْنِي تُرَاباً يَطَّئُهُ قُدُومُ أَحِبَّائِكَ وَ
عُبَاراً مُثَاراً مِنْ نِعَالِ أَرْجُلِ أَوْدَائِكَ . رَبِّ وَفَّقْنِي عَلَى خِدْمَةِ كُلِّ
إِنْسَانٍ قَامَ عَلَى عِبُودِيَّةِ نَفْسِكَ وَ أَيَّدَنِي عَلَى عِبُودِيَّةِ كُلِّ حَقِيقَةٍ
مُنْجَذِبَةٍ إِلَى نُورِ جَمَالِكَ حَتَّى أَفْتَخِرَ بِهَا فِي مَلَكُوتِ الْغَيْبِ وَ
الشُّهُودِ . إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَدُودُ . ع ع

هو الله

۲۸۲

رَبِّ وَ رَجَائِي إِنَّ عَبْدَكَ هَذَا يَرْجُو الْأَلْطَافَ وَ يَتَمَنَّى الْوُصُولَ
إِلَى رِضَاكَ وَ يَسْتَعِيثُ إِلَى مَلَكُوتِ عِلَّاكَ . رَبِّ أَيِّدْهُ عَلَى مَا
يَتَمَنَّى وَ وَفِّقْهُ عَلَى خِدْمَةِ الْأَحْبَاءِ وَ عِبُودِيَّةِ الْأَصْفِيَاءِ وَ الْبِسْهُ
رِدَاءَ الْقَبُولِ فِي عَتَبَتِكَ الْعُلْيَا . إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ . ع ع

هوالبهی

۲۸۳

خدایا، این چه فضیلتیست که عنایت فرمودی و این چه احسانیتیست که ارزان کردی؛ قلوب را حکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطهٔ شخص منفرد. اجسام را احساس جان عنایت کردی و اجساد را ادراکِ روح و روان. این ذراتِ تراپیّه را به شعاع آفتابِ رحمانیّه، نمایش و وجودی عنایت کردی و این قطراتِ فانیّه را به امواجِ بحرِ احدیّت، هیجان و طوفانِ مرحمت فرمودی. ای توانایی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و خاک را جلوه‌گاه آفتابِ پر شکوه فرمایی، لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمایم تا در بین ملاً امکان شرمسار نگردیم. ع ع

هوالله

۲۸۴

رَبِّ اَيِّدْنِي عَلٰى خِدْمَةِ اَحِبَّائِكَ وَ شَرِّحْ صُدُورَ اَرْقَائِكَ وَ تَطْيِيبْ قُلُوبِ اَصْفِيَائِكَ وَ اِرَاحَةَ اَرْوَاحِ اَوْدَائِكَ حَتّٰى اَقُومَ بِرُوحِي وَ جَسَدِي وَ فُؤَادِي عَلٰى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضٰى مِنْ عِبُودِيَّةِ عِبَادِكَ التُّقْبَاءِ النُّجَبَاءِ. اِنَّكَ اَنْتَ الْمُؤَيَّدُ لِمَنْ تَشَاءُ عَلٰى مَا تَشَاءُ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

۲۸۵

ای پروردگارا، این بنده ضعیف را با دوستانت در آستان
عبودیت مقرر و مآویٰ بخش تا به شروط عبودیت قیام و جان و
دل و تن در کمال سرور نثار نمایم. تویی موعی و مؤید در
جمع شؤون. ع ع

۲۸۶

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَضَرَّعُ يَا مُغِيثِي وَ أَتَدَلُّلُ يَا مُجِيرِي وَ أَتَوَجَّعُ يَا طَبِيبِي
وَ أَنَا جِيكَ بِلِسَانِي وَ رُوحِي وَ جَنَانِي وَ أَقُولُ: إِلَهِي إِلَهِي قَدْ
أَحَاطَتِ اللَّيْلَةُ الدَّلْمَاءَ كُلَّ الْأَرْجَاءِ وَ غَطَّتْ سَحَابُ الْإِحْتِجَابِ
كُلَّ الْأَفَاقِ وَ اسْتَغْرَقُوا الْأَنَامُ فِي ظِلَامِ الْأَوْهَامِ وَ خَاصَّ الظُّلَامُ
فِي غَمَارِ الْجَوْرِ وَ الْعُدْوَانِ. مَا أَرَى إِلَّا وَ مِضَّ النَّارِ الْحَامِيَةَ
الْمُتَسَعِّرَةَ مِنَ الْهَوَايَةِ وَ مَا أَسْمَعُ إِلَّا صَوْتَ الرَّعُودِ الْمُدْمَدَمِ مِنْ
الْآلَاتِ الْمُتَنَهَبَةِ الطَّاعِيَةِ النَّارِيَةِ وَ كُلُّ إِقْلِيمٍ يُنَادِي بِلِسَانِ الْخَافِيَةِ
«مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيهِ، هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيهِ» قَدْ خَبَتْ يَا إِلَهِي
مَصَابِيحُ الْهُدَى وَ تَسَعَّرَتْ نَارُ الْجَوَى وَ شَاعَتِ الْعَدَاوَةُ وَ
الْبُغْضَاءُ وَ ذَاعَتِ الضَّغِينَةُ وَ الشَّحْنَاءُ عَلَيَّ وَجْهَ الْغَبْرَاءِ. فَمَا أَرَى
إِلَّا حَزْبَكَ الْمَظْلُومَ يُنَادِي بِأَعْلَى النِّدَاءِ حَيَّ عَلَى الْوَلَاءِ، حَيَّ

عَلَى الْوَفَاءِ، حَيَّ عَلَى الْعَطَاءِ، حَيَّ عَلَى الْهُدَى، حَيَّ عَلَى
 الْوِفَاقِ، حَيَّ عَلَى مُشَاهَدَةِ نَوْرِ الْأَفَاقِ، حَيَّ عَلَى الْحُبِّ وَ
 الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الصُّلْحِ وَالصَّلَاحِ، حَيَّ عَلَى نَزْعِ السَّلَاحِ،
 حَيَّ عَلَى الْإِتِّحَادِ وَالنَّجَاحِ، حَيَّ عَلَى التَّعَاوُنِ وَالتَّعَاوُدِ فِي
 سَبِيلِ الرِّشَادِ. فَهَؤُلَاءِ الْمَظْلُومُونَ يَفْدُونَ كُلَّ الْخَلْقِ بِالنُّفُوسِ وَ
 الْأَرْوَاحِ فِي كُلِّ قَطْرٍ بِكُلِّ سُورٍ وَ أَنْشِرَاحٍ. تَرَاهُمْ يَا إِلَهِي يَبْكُونَ
 لِبُكَاءِ خَلْقِكَ وَ يَحْزَنُونَ لِحُزْنِ بَرِيَّتِكَ وَ يَتَرَأَّفُونَ بِكُلِّ الْوَرَى وَ
 يَتَوَجَّعُونَ لِمَصَائِبِ أَهْلِ الثَّرَى. رَبِّ أَنْبِتْ أَبَاهِرَ الْفَلَاحِ فِي
 جَنَاحِهِمْ حَتَّى يَطِيرُوا إِلَى أَوْجِ نَجَاحِهِمْ وَ أَشْدُدْ أَرْوَاهُمْ فِي
 خِدْمَةِ خَلْقِكَ وَ قَوِّ ظُهُورَهُمْ فِي عِبُودِيَةِ عَتَبَةِ قُدْسِكَ. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّؤُوفُ
 الْقَدِيمُ. ع ع

هوالبهى

٢٨٧

قُلْ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَنِي إِلَى مَطْلَعِ أَنْوَارِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ دَلَلْتَنِي
 إِلَى مَشْرِقِ آثَارِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ سَقَيْتَنِي كَأْسًا دِهَاقًا مِنْ صَهْبَاءِ
 الْعُرْفَانِ وَ أَسْكَرْتَنِي مِنْ سُلَافِ رَحِيقِ عَتَقَ فِي دِنَانِ الْإِيْقَانِ وَ

جَعَلْتَنِي آيَةَ الْهُدَىٰ وَرَايَةَ التَّقْوَىٰ، أَلْقَيْتَ عَلَيَّ الْكَلِمَةَ الْإِلَهِيَّةَ فِي قَلْبِ أُمَّتَلًا حُبًّا وَ وِفَاءً. أَسْأَلُكَ بِالْأَشْعَةِ السَّاطِعَةِ مِنْ سِرَاجِ الْمِيثَاقِ أَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَىٰ خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعَهْدِكَ بَيْنَ مَعْشَرِ الْأَفَاقِ وَ تَمَنَّ عَلَيَّ بِالْإِقْتِبَاسِ مِنْ نَوْرِ الْأَشْرَاقِ حَتَّىٰ تَشْخَصَ الْأَحْدَاقُ مِنْ نَوْرِ الْأَنْوَارِ وَ سَطُوعِ ضِيَاءِ الْأَسْرَارِ فِي الْأَقْطَارِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ. ع ع

هو الابهی

۲۸۸

إِلَهِي إِلَهِي إِنِّي بِكُلِّ خُضُوعٍ وَ انْكِسَارٍ اتَّضَعْتُ إِلَىٰ مَلَكُوتِ الْأَسْرَارِ أَنْ تُؤَيِّدَ وَ تُوَفِّقَ الْحَقِيقَةَ النُّورَانِيَّةَ الَّتِي أَقْتَبَسْتُ الْأَنْوَارَ مِنْ شَمْسِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ الْكَيْنُونَةَ الرُّوحَانِيَّةَ الَّتِي اسْتَضَاءْتُ مِنْ أَنْوَارِ أَحَدِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ هَذَا نَجْمٌ بَزَغَ فِي أَفْقِ مَحَبَّتِكَ وَ هَذَا شَجَرٌ نَبَتَ فِي رِيَاضِ مَعْرِفَتِكَ وَ هَذَا فُرْعٌ تَفَرَّعَ مِنْ شَجَرَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَيْدُهُ عَلَىٰ خِدْمَتِكَ وَ وَفَّقَهُ عَلَىٰ الْقِيَامِ عَلَىٰ ذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ قَرَّرَ عَيْنَ أَبِيهِ أَنْ تُشَاهِدَ أَنْجِدَابَهُ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ مُوَفَّقِيَّتِهِ عَلَىٰ حَمْلِ الْأَمَانَةِ الْكُبْرَىٰ بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُعْطَىٰ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ. ع ع

هوالبهی

۲۸۹

ای بندهٔ حق، دست شکرانه به درگاه خداوند یگانه بلند نما و
 بگو: ای بهاء جان، جانم به فدایت. ای دلبر نازنینم، ای یار
 دلنشینم، عنایتی فرما که در ملکوت ابهات با رخی روشن و
 وجدانی چون گلزار و چمن راه یابم و در خدمت امرت کوشم و
 جان در رهت افشانم و خاکِ ره احبایت گردم. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ. ع ع

هوالله

۲۹۰

رَبِّ وَ رَجَائِي إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنُقْطَةِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ حِجَابِ
 وَحْيِكَ وَ كَلِمَةِ رَبُّوبِيَّتِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ عَبْدَكَ هَذَا بِنِعْمَاتِ قُدْسِكَ وَ
 رَوْحِ مُنَاجَاتِكَ وَ التَّذَلُّلِ وَ الْإِنْكَسَارِ فِي حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَ
 الْإِكْتِشَافِ لِأَسْرَارِ كِتَابِ رَبُّوبِيَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ
 أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْبُرُّ الرَّؤُوفُ الْحَلِيمُ. ع ع

۲۹۱

إِلَهِي إِلَهِي هُوَلاءِ عِبَادٍ خُضَعُ لِكَلِمَتِكَ الْعُلْيَا وَ خُشَعُ فِي
 عِبُودِيَّتِكَ وَ رُكَّعُ فِي بَابِ أَحَدِيَّتِكَ وَ سَجَّدُ لِعَظَمَتِكَ،

مُنْقَطِعِينَ عَنْ دُونِكَ، مُنْجِدِينَ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ، مُرْتَلِينَ آيَاتِ
 تَوْحِيدِكَ، مُنْشَرِحِينَ الصَّدْرَ بِالْأَشْعَةِ السَّاطِعَةِ مِنْ أَفْقِ أَحَدِيَّتِكَ،
 بِأَذِلِينَ الرُّوحَ فِي سَبِيلِكَ، مُسْتَمِرِّينَ عَلَى ذِكْرِكَ، مُسْتَمِدِّينَ
 مِنْ فَيُوضَاتِكَ. رَبِّ أَرْحَمِهِمْ بِفَضْلِكَ وَ إِحْسَانِكَ وَ أَجْعَلْهُمْ
 آيَاتِ التَّقْدِيسِ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ رَايَاتِ التَّنْزِيهِ فِي بِلَادِكَ. رَبِّ
 أَشَدِّدْ أَرْوَرَهُمْ وَ قُوَّ ظُهُورَهُمْ عَلَى عِبُودِيَّةِ عَتَبَتِكَ الْعَالِيَةِ وَ
 عِبَادَتِكَ لَيْلًا وَ نَهَارًا وَ الْأَلْفَةَ مَعَ أَحِبَائِكَ عَشِيًّا وَ إِبْكَارًا. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ.

عبدالبهاء عباس

هو الله

۲۹۲

ای دلبر مهربان، این یاران سرمست جام پیمانند و در محبت
 سرگشته و بادیه پیمایم. از فراق پر احتراقند و به اشراق در
 نهایت اشتیاق. از ملکوت غیب جهان پنهان، تجلی عنایت نما
 و پرتو موهبت افشان. هر دم فیضی جدید فرست و فضلی بدیع
 پدید فرما. ای پروردگار، ما ناتوانیم، تو توانا. مورانیم و تو
 سلیمان ملکوت ابهی. عنایتی فرما، موهبتی بنما تا شعله‌ای
 زنیم و لمعه‌ای نثار کنیم. قوتی بنماییم و خدمتی مجری داریم.

سبب نورانیت این جهان ظلمانی گردیم و روحانیت در این
 خاکدان فانی. دمی نیاساییم و خود را به شؤون فانیه نیالاییم.
 بزم هدایت بیاراییم و به خون خویش، آیاتِ مَحَبَّتِ بنگاریم.
 خوف و خطر بگذاریم، شجر پرثمر شویم و در این جهان بی-
 بنیان سبب ظهور کمالات عالم انسان گردیم. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ التَّوَّابُ. ع ع

هوَالله

خداوندا، رحیما، کریما، عبادت را به سرچشمهٔ حیات ابدی
 برسان و از عَذْبِ فُرات، سرشار کن. بندگانِ ت را در خُلْدِ برین
 داخل فرما و از شَرابِ کَأْسِ کَانَ مِزاجُها کافورا سرمست کن.
 قلوب را به انوارِ رحمتِ نورانی کن. دیده‌ها را روشن نما.
 نفوس را مَصْدِرِ الهاماتِ حَیِّ قَدیر فرما و ارواح را مَهَابِطِ عِلْمِ
 لَدُنَّی. ابوابِ ملکوتی را بر قلوبِ یارانِ ت باز کن و به هدایت
 کبریٰ فائز نما. فقیران را از بحرِ بخششِ نصیبی ده و از
 رشحاتِ دریای بی‌نهایت، وجوداتِ عالمِ کون را طراوت و
 لطافت بخش. تویی بخشنده و توانا و تویی دانا و بی‌نا. ع ع

الله ابھی

ای خدای پر عطا، خطا ببوش و بخششِ رایگان و آمرزش
 بی‌پایان مبذول فرما. چشم‌ها را باز و گوش‌ها را با رازِ دمساز
 کن تا در این کُورِ عظیم، آیاتِ توحیدِ تجسّم نماید و حقیقتِ
 تجریدِ تحقق یابد؛ چه که سزاوار این کُورِ نورانی چنین موهبت
 رحمانی است. ع ع

هو الله

أَنَّى لِي يَا إِلَهِي أُطَلِّقُ عِنَانَ مَحَامِدِي وَ نَعُوتِي فِي مِضْمَارٍ أَعْجَزَ
 فَوَارِسِ الْمَلَكُوتِ وَ كَيْفَ أَطِيرُ فِي فِضَاءِ ذِكْرِي وَ بِيَانِي وَ قَدْ
 كَلَّتْ أَجْنِحَةُ طُيُورِ الْقُدْسِ عَنِ الرَّفْرِفَةِ فِي سَمَاءِ عَلَاءِ بَهَاءِ سَنَاءِ
 اللَّاهُوتِ؛ مَا لِي إِلَّا الْخُمُولُ فِي زَاوِيَةِ النَّسِيَانِ وَ الصَّمْتُ وَ
 السُّكُوتُ فِي وَهْدَةِ الْعَجْزِ وَ الْهَوَانِ وَ أَقُولُ: رَبِّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا
 خَطَرَ لِي الْبَيَانَ وَ التَّيْيَانَ وَ لَا تُعَذِّبْنِي بِمَا نَسِيتُ عَجْزِي وَ ذُلِّي وَ
 الْهَوَانَ فِي هَذَا الْمِيدَانِ وَ لَا تَكَلِّبْنِي عَلَى نَفْسِي لِأَنَّهَا خَاطِئَةٌ
 خَائِضَةٌ فِي غِمَارِ الْعِصْيَانِ وَ لَا تَدْعُنِي بِذَاتِي مُسْتَعْرِقًا فِي بَحَارِ
 الْغَفْلَةِ وَ الطُّغْيَانِ. فَادْعُوكَ بِلِسَانِ التَّدَلُّلِ وَ الْإِنكِسَارِ. فَارْحَمْ يَا
 إِلَهِي عَبْدَكَ الَّذِي أَقْبَلَ إِلَيْكَ بِقَلْبٍ مُنْجَذِبٍ إِلَى الْأَنْوَارِ وَ رُوحٍ
 مُسْتَبَشِّرٍ بِخَفِيِّ الْأَسْرَارِ وَ صَدْرٍ مُنْشَرِحٍ بِآيَاتِ رَحْمَتِكَ بَيْنَ
 الْأَبْرَارِ. رَبِّ مَكَّنْهُ فِي أَرْضِكَ وَ أذْكُرْهُ فِي سَمَائِكَ وَ قَدَّرْ لَهُ
 كُلَّ خَيْرٍ فِي مَلَكُوتِ إِنْشَائِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ
 الْمُقْتَدِرُ الْوَهَّابُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ الْغَفُورُ الْمُسْتَعَانُ. ع ع

هوَاللهُ

۲۹۶

ای بی‌نیاز، ستایش تو را سزااست که این گمگشتگان را به شاهراه هدایت دلالت فرمودی و این تشنگان را به عین عنایت رساندی و این درماندگان را در ظلّ کلمه الهیه پناه دادی. اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ. ع ع

هوَاللهُ

۲۹۷

ای محبوب دل‌ها، یارانِ ثابت را بنواز و آینهٔ قلوب را از ماسوی ممتاز فرما تا آهنگ و آواز اهل راز به ملکوت بی‌نیاز رسد و جان‌ها همراز عشق و محبتِ دلبرِ طناز گردد. ای مهربان، یاران را نورانی فرما، رحمانی کن. ربّانی فرما، آسمانی کن، یزدانی نما تا هر یک در گلشن توحید، بلبل تجرید گردند و گلبانگ تقدیس زنند و بیانِ معانی فرمایند. غافلان را بیدار کنند، نادانان را هشیار نمایند. جاهلان را دانا نمایند، گمگشتگان را راه هدی بنمایند. تویی ملجأ و پناه هر بندهٔ آگاه و تویی فریادرسِ هر بیچارهٔ پرگناه. ای ربّ غفور، یاران تحمّلِ جفای موفور نمودند و در دست اهل غرور گرفتارند. حالتِ مشکور دارند و در طوفان بلا آهنگ سرور زنند و به الحان طیور، حیرت بخشِ مدارک و شعور شوند. تجلّی الطاف فرما و اهلِ اعتساف را انصاف بخش. بیگانگان

را آشنا کن و آغیار را یار فرما. ای رحمن و رحیم، فضل عظیم
مبذول فرما و رحمت قدیم شایگان کن. تویی کریم و رؤوف و
رَبِّ عَظِيمٍ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُؤَيَّدُ الْمُؤَقَّقُ الْمُعِينُ. ع ع

هوالبهی

۲۹۸

ای خداوند بی‌نیاز، این دل‌ها را به راز خویش دمساز کن و از
بیگانه و خویش بی‌نیاز فرما. از جام صَبوحی در صُبْحِ احْدِیْتِ
بنوشان و از جام اَلْسْتِ، سرمست نما. این بندگانِ واله و
شیدای توآند و این مشتاقان آشفته و پریشان تو. سرگشته کوی
توآند و پر جَذبه در روی تو و گله آهوی تو. در بیابان هجران
سرگشته و سرگردان هستیم و در وادی حِرمان پریشان؛ بدرقه
عنایت بفرست و پیک هدایت تا بویی از کوی تو به مشام در
آید و پرتوی از رویت در کلبه احزان این حسرت‌زدگان افتد.
ظُلْمَتِ دِجُورِ به نور تبدیل گردد و گُلخن حِرمان، گلشن احسان
گردد. تویی توانا و بینا و شنوا. ع ع

هوالله

۲۹۹

ای پروردگار، مَلَجاً بیچارگانی و مَلَاذِ آوارگان. فضل و عطایت
درمان هر دردی و خوانِ نعمت در هر پست و بلندی. به انوار

بخشایش، عالم هستی را آرایش بخشیدی و به موهبت کبری، جهان بی‌پایان را آسایش عطا فرمودی. ای آمرزگار، درماندگانیم، ولی موهبت بی‌پایان. افتادگانیم، ولی رحمت دستگیر بیچارگان. اسیر نفس و هواییم، ولی عنایت مُجیر بینویان. ای کریم، مِنْهَجِ قَویم بنما و قلبِ سلیم بده. به فیض جلیل بنواز و جَنَّتِ نَعیم بخش و از عذابِ اَلمِ برهان. هدایت رهبر کن، حیاتِ جانپور بخش. دانایی عطا کن، بینایی ده، شنوایی احسان نما تا به حقیقتِ امور پی بریم؛ پرده بدریم و از فوز عظیم نصیب گیریم. در جمیع مراتب به یگانگی آشنا گردیم و از ذَلَّتِ بیگانگی آزاد شویم. تویی مقتدر و توانا و تویی بینا و شنوا. عنایت فرما؛ هدایت کن. عزت ابدی عطا فرما. از ذَلَّتِ نادانی خلاصی بخش. اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۳۰۰

ای خدای یگانه، غافلان آشنا را بیگانه شمزند و یار را اغیار پندارند. صبح هدایت را شام ظلمت تصوّر کنند و عینِ تَسَنیم را ماءِ حَمیم شمزند و بریاران تو ظلم و ستم نمایند. دریا ق را سَمَّ لَأُیْطَاق دانند و شهیدِ جانپور را تلخ‌تر از زهر پندارند.

خدایا، تو رها بخش و آگاه کن. بیدار نما و هشیار فرما. از
 ظُّلُمَاتِ نِجَاتِ دِه و به مرکز انوار هدایت فرما وَ أَخْرَجْهُمْ مِنْ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ أَهْدِهِمْ إِلَى الصِّرَاطِ الْمَمْدُودِ وَ ادْخُلْهُمْ
 إِلَى الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ وَ ظَلَّلْ عَلَيْهِمُ اللِّوَاءَ الْمَعْقُودَ بِأَنَامِلِ قُدْرَتِكَ
 فِي هَذَا الْعَصْرِ الْمَوْعُودِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ. ع ع

هو الله تعالی

۳۰۱

پاک یزدانا، خداوند مهربانا، آوارگان کوی توایم و مشتاقان
 روی تو و عاشقان خوی تو. بیچاره‌ایم، افتاده‌ایم، ذلیلیم،
 حقیریم. ضعیفیم، رحمتی فرما و موهبتی عنایت کن. از قُصُور
 در گذر و خطایای بی‌پایان بپوش. هر چه هستیم از توایم و
 آنچه گوئیم و شنویم، وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و راه تو
 پوییم. تو خداوند مهربانی و ما گنهکار بی‌سر و سامان. پس ای
 ابر رحمت، رشحاتی. ای گلشن عنایت، نفحاتی. ای بحر
 موهبت، موجی و ای آفتاب عنایت، پرتوی. رحم فرما، عنایت
 کن. قسم به جمالت که جز خطا، متاعی نه و به غیر از آمال،
 اعمالی نه. مگر پرده ستاریت بیوشاند و حفظ و حمایت شامل
 گردد و الا این ضعف را چه توانایی که به خدمتت پردازند و این
 فقرا را چه عنای که بساطِ عزّت بگسترانند. تویی مقتدر و

توانا. تأیید کن، توفیق بخش. این نفوس پژمرده را به رشحات ابر موهبت، طراوتی عنایت کن و این حقایق مبتدله را به اشراقات شمس احدیت، روشنایی بخش. این ماهیان تشنه لب را به دریای رحمت افکن و این غافلۀ گمگشته را به پناه احدیت دلالت کن. گمگشتگان را به عین هدایت دلالت کن و آوارگان را در پناه عزت مأوی بخش. تشنگان را از سلسبیل موهبت بنوشان و مردگان را به حیات ابدیه زنده کن. کوران را بینا فرما و کران را شنوا کن و گنگان را گویا نما و افسردگان را بر افروز. غافلان را هشیار کن و خفتگان را بیدار نما و مغروران را مُتنبّه در هر کار. تویی بخشنده. تویی مهربان. اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ. ع ع

هو الله

۳۰۲

ای خداوند مهربان، بصیرت‌ها را روشن کن. گوش‌ها را شنوا نما. دل‌های مرده را زنده کن. نفوس خواب را بیدار نما. خداوندا، ما را از هر قیدی آزاد فرما و به جهان نامحدود خویش دلالت کن. خداوندا، عنایتی فرما که تو را بشناسیم و عاشق جمال تو باشیم. جویای شمس حقیقت باشیم از هر افقی طالع شود. طالب رائحه طیبه باشیم از هر گلی انتشار یابد.

خداوندا، ما را از عالم محدود نجات ده و به جهان نامحدود
خویش رسان تا در سیل توسلک نماییم. جستجوی تو نماییم
و مشاهده جمال و کمال تو کنیم. تویی بخشنده، تویی مهربان،
تویی قادر و توانا. ع ع

هو الله

۳۰۳

پروردگارا، آمرزگارا، جمعی هستیم پریشان تو هستیم. هر چند بیگانه ایم ولی خویشان تو هستیم. بی سر و سامانیم و بیچاره و بی درمان. خسته هر تیریم و زخمی هر شمشیر. درمانی از داروخانه رحمت عنایت فرما و مرهمی از دریا قی فاروق اعظمت مرحمت کن تا این دل‌های شکسته را سلوتی حاصل گردد و این جان‌های پژمرده افسرده را راحت و مسرتی میسر شود. این شام احزان را صبح روشنی از پی در آید و این سمّ نقیع را شهد بدیعی تسکین بخشد. عبدالبهاء ع

هو الله

۳۰۴

اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الضَّالِّينَ إِلَى الْمَنْهَجِ الْقَوِيمِ يَا دَالَّ الطَّالِبِينَ إِلَى صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَيَا مُؤَيِّدَ الْمُخْلِصِينَ عَلَيَّ نَشْرِ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ الْعَالَمِينَ وَيَا مُحْيِيَ الْعَظْمِ الرَّمِيمِ مِنْ نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدْسِ فِي قُلُوبِ الْمُقْرَبِينَ، إِنِّي أَتَوَسَّلُ بِذِكْرِكَ الْحَكِيمِ، مُتَشَبِّهًا بِذِيْلِ رِءَاءِ الْكِبْرِيَاءِ، مُنْقَطِعًا عَمَّا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، مُتَضَرِّعًا إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى، مُبْتَهِلًا إِلَى عَتَبَةِ أَحَدِيَّتِكَ الْعُلْيَا، خَاضِعًا خَاشِعًا مُتَّصِدِّعًا لِأَمْرِكَ بَيْنَ الْوَرَى أَنْ تَكْشِفَ

الْغَطَاءَ عَنْ بَصَائِرِ أَهْلِ الْهَوَىٰ وَ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ مُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ
الْكُبْرَى السَّاطِعَةِ الْفَجْرُ عَلَىٰ كُلِّ الْأَرْجَاءِ، الْبَاهِرَةَ الْبُرْهَانَ فِي
كُلِّ الْأَنْحَاءِ. رَبِّ رَبِّ إِنَّ اللَّيْلَةَ اللَّيْلَاءُ وَالظُّلْمَةَ الدَّهْمَاءُ تَمْنَعُ
أَهْلَ الْغُبْرَاءِ عَنْ مُشَاهَدَةِ أَنْوَارِ الْجَمَالِ وَمُلَاحَظَةِ آيَاتِ الْجَلَالِ.
رَبِّ اكْشِفْ هَذَا الظُّلَامَ الْحَالِكَ لِيُلَوِّحَ أَفُقَ التَّوْحِيدِ عَلَىٰ كُلِّ
الْمَسَالِكِ وَ يَجِدْ كُلَّ الْوَرَى سَبِيلَ الْهُدَى وَ يُبْشِرُوا لِلنِّدَاءِ وَ
يَنْجَذِبُوا إِلَىٰ أَفُقِ التَّقْدِيسِ بِقَلْبِ خَافِقِ بِالْوَلَاءِ وَ دَمْعِ دَافِقِ
بِحَرَارَةِ مَحَبَّتِكَ الْمُضْطَرِمَةِ فِي الْقُلُوبِ وَ الْأَحْشَاءِ. رَبِّ إِنَّ
سَمِيَّ عَبْدِكَ الْمُعْتَرِفِ بِالْعَجْزِ وَ الْفَنَاءِ قَدْ تَوَجَّهَ إِلَىٰ عَتَبَةِ
قُدْسِكَ الْمُعْطَرَةِ الْأَرْجَاءِ وَ يَدْعُوكَ بِكُلِّ ضِرَاعَةٍ وَ الْيُحَاحِ وَ
يَطْلُبُ لِاحْبَائِكَ الْأَصْفِيَاءِ عَوْنَكَ وَ صَوْنَكَ وَ عِنَايَتَكَ وَ
فَضْلَكَ الْأَوْفَى. رَبِّ أَجِبْ لَهُ الدُّعَاءَ وَ أَسْمَعْ لَهُ النِّدَاءَ وَ قَدِّرْ
لِصَفْوَةِ خَلْقِكَ التَّنَدُّجِ فِي أَعْلَىٰ مَرَاتِبِ الْعُلَىٰ وَ الْوُصُولِ إِلَىٰ
الْغَايَةِ الْقُصْوَىٰ وَ الْوُرُودِ عَلَىٰ الْوُرْدِ الْمَمْرُودِ الْأَحْلَىٰ وَ الْوُفُودِ عَلَىٰ
فِنَاءِ بَابِ أَحَدِيَّتِكَ الْأَعْلَىٰ. رَبِّ سَهِّلْ لَهُمُ الْأُمُورَ وَ بَدِّلْ كُلَّ
مَعْسُورٍ بِمَيْسُورٍ وَ ادْخِلْهُمْ فِي حَدِيقَةِ السُّرُورِ وَ اذْفِقْهُمْ حَلَاوَةَ
كَأْسِكَ الطُّهُورِ وَ أَنْعِمْ عَلَيْهِمْ بِالطَّافِكِ الْخَفِيِّ مِنْ أَعْيُنِ أَهْلِ
الْغُرُورِ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ. رَبِّ قَدْ تَزَعَزَعَ مَتَاجِرُهُمْ وَ خَفَّتْ

مَكَاسِبُهُمْ وَ تَشَتَّتْ شَمْلُ أُمُورِهِمْ فَاجْمَعِ الشَّتَاةَ بِفَضْلِكَ يَا مُعْطَى، يَا رَزَاقُ وَ بَدِّلْ ضَرَائِهِمْ بِالسَّرَّاءِ وَ شِدَّتَهُمْ بِالرَّخَاءِ وَ أَنْعِمْ عَلَيْهِمْ بِسَعَةِ الْعَيْشِ وَ الْهِنَاءِ وَ نَجِّهِمْ مِنَ الْأَضْطِرَابِ وَ الطَّيْشِ وَ الْعِنَاءِ وَ قَدِّرْ لَهُمْ فِي مَلَكَوَتِكَ كُلَّ خَيْرٍ وَ أَدْفَعْ عَنْهُمْ بِقُوَّةِ جَبْرَوَتِكَ كُلَّ ضَيْرٍ حَتَّى يُدَاوِمُوا السَّبْرَ فِي الطَّرِيقَةِ الْمُثَلَّى وَ يَسْتَغْنُوا عَنِ الْغَيْرِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَنْشُرُوا أَنْفَاتِ طَيْبِ عِبَقَتِ مِنْ جَنَّةِ الْأَبْهَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

۳۰۵

ای بی نیاز، بندگان و کنیزان را بنواز و آرزوی جمیع را شایان و رایگان ساز. به اوج محبت پرواز ده و با طیور حدیقه الطاف، همراز و دمساز نما. قوتی دیگر بخش و حالتی خوش تر عطا فرما. چشم از خطا بپوش و عزت و برکت در این جهان و آن جهان عطا فرما. راحت و آسایش ده و به نصایح و وصایای خویش، آرایش بخش و از آزمایش برهان. بخششت جهانگیر است و الطافت مجیر و دستگیر هر مستجیر. عدم را موهبت وجود بخشیدی و سرگشتگان را به ظل ممدود رساندی و تشنگان را به ماء مورود، وارد نمودی. کرمت عمیم است و فضل و جودت، عظیم. عنایت آفتاب است و مشقات و

مشکلاتِ خلق، ظلمات. پرتوی بینداز و جمیع یاران و امام
رحمن را راحت ساز. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی دارنده
و رهاننده و بیننده و مهربان. ع ع

هوالبهی

۳۰۶

رَبِّ وَ رَجَائِي إِنَّ هُوَ لَأَرْقَاكَ وَ إِمَائِكَ قَدْ تَوَجَّهُوا إِلَى
مَلَكَوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ ابْتَهَلُوا إِلَى جَبْرُوتِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ تَشَبَّهُوا
بِذِيْلِ رِداءِ كِبْرِيائِكَ وَ تَمَسَّكُوا بِأَهْدَابِ إِزارِ وِلائِكَ. أَيُّ رَبِّ
أَفْتَحَ عَلَيْهِمُ أَبْوابَ الْبَرَكاتِ وَ أَرْزُقَهُمُ مِنْ كُلِّ الثَّمَراتِ. إِنَّكَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هوالبهی

۳۰۷

ای پروردگار، مستمندانیم، مرحمتی کن و فقیرانیم، از بحر غنا
نصیبی بخش. محتاجیم، عاجی ده. ذلیلانیم؛ عزتی بخش.
جمیع طیور و وحوش از خوان نعمت روزی خوار و جمیع
کائنات از فیض عنایت بهره بردار؛ این ضعیف را از فیض
جلیل محروم مفرما و این ناتوان را از توانایی خویش عنایتی

بخش. رزقِ یومی را رایگان ده، معیشت ضروری را برکتی احسان فرما تا مُستغنی از دون تو گردیم و به کلیّ به یاد تو افتیم. راه تو پوییم، روی تو جوئیم، راز تو گوئیم. تویی توانای مهربان و تویی رازقِ عالم انسان. ع ع

هوالبهی

۳۰۸

پروردگارا، مور ضعیفم و پشهٔ نحیف. بال و پری شکسته دارم و پایی از دوری بادیهٔ حسرت، خسته. چشم گریانم بین و جگر سوزانم نظر فرما. آه و فغانم جمع طیور را به فریاد آورده و آه پر حسرت قلبم چون شعلهٔ سوزان به جان جهان آتش زده. از افق ابهات فیض انوار کن و از ملکوت اعلایت بذل اسرار نما. ای نیران عنایت، بارش و ریزش ارزان کن و ای شمس حقیقت، تابش و درخشش فراوان بنما؛ شاید این قلوب افسرده، تازه و زنده گردد و این نفوس مرده، حیات بی‌اندازه یابد. ع

هوالله

۳۰۹

ای پاک یزدان من، این یاران باوفا مفتون روی توآند و مجنون موی تو و سرگشتهٔ کوی تو و تشنهٔ جوی تو. نظر عنایتی فرما و موهبتی مبدول دار که هر دم، روحی جدید یابند و حیاتی بدیع خواهند. به وصایا و نصایح تو پردازند و درس عشق و محبت بیاموزند و به موجب تعالیم رحمانی، روش و سلوک نمایند. ای خدای مهربان، این بندگان از بی‌وفایان جفا دیدند و در هر

روزی بلایی کشیدند و تحملِ مشقت‌های بی‌پایان نمودند و صبر و تحمل کردند و زبان به شکرانه گشودند و از شدتِ مَحَبَّتِ گریستند و خندیدند و در نهایت سُرور و بَشاشت، آتشِ ظلم و ستم را گلزار و گلشن یافتند. چون غنچه شکفتند و مانند گل جلوه نمودند. ای خداوند یکتا، این نفوسِ مطمئنّه را جامِ عطا بخش و این قلوبِ راضیهٔ مرضیهٔ را نشئهٔ صهبا احسان کن تا یاد کمال و جمالت باده گردد و به نغمه و ترانه پردازند و سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به جذب و طرب آرند. جامِ عشق به دور آرند و بادهٔ سُرور و شادمانی ابدی بنوشند و بنوشانند. خدایا، این مستمندان را توانگر فرما و این مظلومان را ارجمند کن و این سرگشتگان را سر و سامانی ده و این محزونان را سُرور ابدی بخش. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

۳۱۰

ای خداوند بی‌مانند، مقدّس از بیگانه و خویش و پیوند، دردمندان تویم، درمانی عنایت فرما. مستمندان تویم، سر و سامانی مرحمت کن. مدهوش جامِ اَلستیم، جوشی بده و باده‌نوشِ بزمِ مَحَبَّتیم، خروشی احسان کن. گوش‌ها منتظر،

ندای سروش برسان. هوش‌ها مُترصد، الهام بفرما. این بندگان را بنواز و این افتادگان را بردار. گنه‌کاریم، بیامرز. افسردگانیم، برافروز. پژمردگانیم، به نار محبت بسوز. تویی مُعطی و توانا و آشنا. ع ع

هو الله

۳۱۱

ای پروردگار، آمرزگاری و ای کردگار، بزرگواری. پس یاران مشتاق را بهره‌ای از اشراق ده و عشاق روی خویش را پرتوی از دلبر آفاق بخش. آوارگانِ بادیّه هجران را به حریم وصال در آر و گمگشتگان صحرای فراق را محرم حرّم وصال کن. عاشقان را از حرمان نجات ده و آشفته‌گان را در بزم قرب، سر و سامان بخش. صامتان را ناطق کن و قانطان را امیدوار فرما. بیگانگان را آشنا کن و محرومان را محرم راز فرما. مخمودان را برافروز و منجمدان را به نار محبت بسوز. طریق هدیٰ بنما و ابواب ملکوت ابهی بگشا. بنیان حسد و بغضا برانداز، ایوان محبت و وفا برافراز و بیچارگان را چاره ساز. ای دلبر مهربان، هر بینوایی سرگشته تو و هر مرغ بی‌پر و بالی، گرفتار موی تو و هر سرگشته و سرگردانی ناظر به سوی تو و هر سوخته‌دلی تشنه جوی تو و جهانیان هر چند غافلند ولی به جان در گفتگوی تو. ندانند و

نشناسند. نجویند و نپویند ولی مستحقّ الطافند و سزاوارِ عنایت و اِعطاف. ای کریم، نظر به استعداد هر سَقیم مفرما؛ به فضلِ عَمیم، معامله کن و به نور مُبین، هدایت فرما. یاران خویش را یآوری کن و عاشقان ملکوت جمال را بشارت وصال ده و دردمندان عشق را درمان دل و جان بخش. هر یک را بر خدمت آستانت موفق کن و در زُمرهٔ راستان در آر و از دوستان راستان کن. تویی مقتدر و توانا. تویی بخشنده و درخشنده و تابان. ع ع

هو الله

۳۱۲

ای خداوندِ بی نیازم و مَحرمِ رازم و یارِ دلنوازم، آن یارانِ دیرین را مَدّاق، شکرین نما و در درگاهِ احدیّت بندهٔ نازنین فرما و در دیوانِ علّیین، صدرنشین کن. تویی حَنّان. تویی مَنّان. تویی مهربان. ع ع

هو الله

۳۱۳

اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الظَّالِمِينَ إِلَى سَبِيلِ الْهُدَى وَ مُنْقِذَ التَّائِبِينَ مِنَ بِدْءِ الضَّلَالَةِ وَ الْعَمَى وَ مُعْطِيَ الْمُخْلِصِينَ النِّعَمَ وَ الْآلَاءَ وَ

مُجِيرَ الْمُضْطَرِّينَ فِي الْكَهْفِ الْأَوْفَى وَ مُجِيبَ الدَّاعِينَ مِنْ
 الْمَلَكُوتِ الْأَعْلَى. رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا هَدَيْتَ الْهَائِمِينَ مِنْ
 فَيَافِي الْجُحُودِ وَ أَوْرَدْتَ الْمُقْبِلِينَ عَلَى الْوَرْدِ الْمَوْرُودِ وَ يَسَّرْتَ
 لِلْمُتَّقِينَ أَعْظَمَ الْأَمَالِ وَ فَتَحْتَ لِلْمُشْتَاقِينَ أَبْوَابَ الْوِصَالِ مِنْ
 مَلَكُوتِ الْجَمَالِ وَ أَنْقَذْتَهُمْ مِنْ نَارِ الْحَرَمَانِ حَتَّى سَرَعُوا إِلَيْكَ وَ
 وَرَدُّوا عَلَيْكَ وَ وَفَدُوا بِبَابِكَ الرَّحِيبِ وَ حَازُوا أَوْفَرَ نَصِيبٍ. رَبِّ
 إِنَّهُمْ ظِمَاءٌ أَرَوَيْتَ غُلَّتَهُمْ بِمَاءِ الْوِصَالِ وَ أَسَكَنْتَ لَوْعَتَهُمْ بِبَرْدِ
 الْفَضْلِ وَ الْإِحْسَانِ وَ شَفَيْتَ عِلَّتَهُمْ بِدِرْيَاقِ رَحْمَتِكَ يَا حَنَّانُ يَا
 مَنَّانُ. رَبِّ ثَبَّتْ أَقْدَامَهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ وَ وَسَّعَ عَلَيْهِمْ سَمَّ
 الْخِيَاطِ وَ أَجْعَلَهُمْ رَافِلِينَ فِي ذُبُولِ الْعِزَّةِ السَّرْمَدِيَّةِ إِلَى أَبَدِ
 الْأَبَادِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ.

هو الابهی

۳۱۴

رَبِّ وَ رَجَائِي، هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي خَضَعَ لِمَلِكِ سُلْطَانِ
 أَحَدِيَّتِكَ وَ خَشَعَ لِحَضْرَةِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ آمَنَ بِجَمَالِ فِرْدَانِيَّتِكَ
 وَ ابْتَهَلَ إِلَى مَلَكُوتِ صَمْدَانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَجَبَ دُعَائِهِ وَ يَسَّرَ
 أَمَالَهُ وَ أَسْمَحَ لَهُ رَجَائَهُ وَ أَعْطَى مُنَائَهُ وَ أَسْرَحَ صَدْرَهُ وَ فَرَّحَ قَلْبَهُ وَ

أَجْعَلُهُ مُسْتَبَشِرًا بِبِشَارَاتِكَ وَ مُهْتَرًا بِنَفَحَاتِكَ وَ حَيًّا بِنَسَائِمِ
حَقَائِقِ أَسْرَارِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمَنَّانُ. عبدالبهاء ع

هو الله

۳۱۵

إِلَهِي هَذَا مُبْتَهَلٌ تَضَرَّعَ إِلَى مَلَكُوتِ تَقْدِيسِكَ وَ تَشَبَّثَ بِدَيْلِ
رِذَاءِ كِبْرِيَاءِكَ وَ اسْتَعَطَفَ مِنْ عَظِيمِ عَلَائِكَ أَنْ تَجْعَلَهُ مَشْمُولًا
بِعَوَاطِفِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ مُسْتَغْرَفًا فِي بَحَارِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ مُتَطَايِرًا
فِي أَوْجِ إِحْسَانِكَ. إِلَهِي يَسِّرْ لَهُ مُنَاهُ بِجُودِكَ وَ فَضْلِكَ. ع ع

هو الله

۳۱۶

ای پروردگارا، به جنود ملاً اعلیٰ نصرت نما و به جیوشِ ملائکه
مَحَبَّتِ و صفاِ اِعانتِ کن. نغماتِ قدسِ بفرست و محافلِ
أُنسِ، معطر نما. فیضِ قدیمِ مبذولِ دارِ و فوزِ عظیمِ شایانِ نما.
نورِ حقیقتِ جلوه ده. دیده اهلِ بصیرتِ روشن کن. آهنگِ
ملکوتِ ابھی به گوشِ رسان و هر دلتنگِ عالمِ ادنی را
خوشوقت کن. ابرِ رحمتِ بفرست. بارانِ موهبتِ ببار. چمن
هدایتِ بیارا. ریاحینِ معانیِ اِنباتِ کن و سلطانِ گلِ را تاج
موهبتِ بر سر نه و بلبلانِ روحانی را به غزلخوانی بخوان و

حقایق و معانی تعلیم ده. تویی پروردگار. تویی کردگار. تویی
مُجَلِّی طُور در کشور انوار. ع ع

هوالبهی

۳۱۷

ای خداوند مهربان، این نفوس بندگان آستانند و پاسبان‌های
راستان. شب و روز به نار مَحَبَّت مشتعلند و به نفحاتِ
قدست، مؤانس. مقصدی جز رضای تو ندارند و آرزویی جز
لقای تو نجویند. چون شمع در سوز و گدازند و چون مرغِ
سحری، همدمِ نغمه و آواز. هر یک در جَنَّتِ ابهیت صفت
حمد تو گویند و از جویبار رحمت بنوشند و در اِعلاءِ کلمات
بکوشند و از آتش عشقت بسوزند و بجوشند. ای پروردگار،
این مرغانِ چمنستانِ مَحَبَّت را در حدیقه حقیقت لانه و آشیانه
بخش و به ترانه وجد و سرور و شوق و شادمانی در بزم کامرانی
دمساز فرما. ابر رحمت ببار. بحر موهبت به موج آر. نسیم
عنایت بوزان و پرتو موهبت مبذول دار تا هر یک چون جبلِ
راسخ متین بر این عهدِ رزینِ رصین، ثابت و برقرار مانند و به
شکرانه احسانت زبان گشایند و هر یک آیتی از آیات توحید
گردند و هر کدام بینه‌ای از بینات کتاب مجید. تویی خداوند

مهربان و تویی جزیل الاحسان. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
الْمَنَّانُ. ع ع

هو الله

٣١٨

اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَدَّكَ أَشْرَقَتِ الْأَنْوَارُ وَ ظَهَرَتِ الْآثَارُ وَ سِيرَتِ
الْجِبَالُ وَ زَلَزِلَتِ الْأَرْضُ وَ أَنْفَطَرَتِ السَّمَاءُ وَ بَرَزَتِ الْآثَارُ وَ
سُجِرَتِ الْبِحَارُ وَ بُعِثَتِ الْقُبُورُ وَ أَنْطَمَسَتِ النُّجُومُ وَ أَمْطَرَتِ
السَّحَابُ وَ نُشِرَ الْكِتَابُ وَ أَنْبَتَتِ الْأَرْضُ وَ أَحْضَرَتِ الْأَشْجَارُ وَ
ظَهَرَتِ الثَّمَارُ، أَسْأَلُكَ بِالْكَلِمَةِ الَّتِي بِهَا أَهْتَزَّتِ الرَّاسِيَاتُ وَ
ظَهَرَتِ الْآيَاتُ الْبَيِّنَاتُ وَ تَمَّتِ الْكَلِمَاتُ أَنْ تَرْحَمَنِي وَ مَنْ
يَنْتَسِبُ بِي وَ تَشْمَلَنِي بِالْعَوَاطِفِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَ الْأَلطَافِ السُّبْحَانِيَّةِ
وَ تَجْعَلَ لِي مَقْعَدَ صِدْقٍ عِنْدَكَ وَ تَرْفَعَنِي مَقَاماً عَلِيّاً. رَبِّ أَرْحَمِ
عَجْزِي وَ ذُلِّي وَ فَقْرِي وَ مَسْكَتِي وَ أَحْمِنِي بِفَضْلِكَ وَ صَوْنِكَ
وَ لَا تَدْعُنِي تَعَبْتُ بِي أَيَادِي النَّوَائِبِ، فَيُرْتَعَدُ مِنِّي الْفَرَائِصُ وَ
يَتَشَتَّتُ بِهِ الشَّمْلُ وَ يَتَفَرَّقُ بِهِ الْجَمْعُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ
الْمُتَعَالَى الْعَزِيزُ الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ. ع ع

هوالبهی

۳۱۹

ای یزدان رحمن، جانم فدای خاک آستانت؛ بوی خوشی به
مشامم رسان و به کوی خویش دلالت فرما. بیچاره‌ام، چاره‌ای کن.
آواره‌ام، دل صدپاره‌ای ده. مونس جانم باش و راحت و مسرت
و جدانم گرد. چون عنایت کنی، انس است و چون عدالت نمایی،
وحشت است. تویی رحیم و کریم و مهربان. ع ع

۳۲۰

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لَا عَيْدٌ يَخْدُمُونَ عَتَبَتِكَ السَّامِيَةَ الْعَالِيَةَ الْمَنَارِ وَ
يَتَوَجَّهُونَ إِلَى سَاحَةِ مَوْهَبَتِكَ الْمُتْرَامِيَةَ الْأَطْرَافُ، السَّاطِعَةَ
الْأَرْجَاءَ وَ لَا يَقْصِدُونَ إِلَّا تَلْئَلًا أَنْوَارِ الرِّضَاءِ وَ تَشَعُّعَ ضِيَاءِ
الْوَفَاءِ. رَبِّ وَفَقَّهُمْ عَلَى الْمُنَى وَ يَسِّرْ لَهُمُ الْمُبْتَغَى وَ بَدِّلْ كُلَّ
مَعْسُورٍ بِمَيْسُورٍ وَ أَيْدِهِمْ عَلَى الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ بَيْنَ الْجُمْهُورِ. إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ. ع ع

هوالله

۳۲۱

إِلَهِي إِلَهِي نَحْنُ عِبَادُكَ الْعُجْزَاءُ قَوْنَا بِقُوَّتِكَ النَّافِذَةَ فِي حَقَائِقِ
الْأَشْيَاءِ وَ أَيْدِنَا عَلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ نَحْنُ الضُّعْفَاءُ أَمْدِنَا

بِقُدْرَتِكَ الْعُظْمَى وَ نَحْنُ فُقَرَاءُ أَغْنِنَا مِنْ كُنُوزِ إِحْسَانِكَ يَا ذَا
 الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَ نَحْنُ مَرْضَاءُ أَشْفِنَا بِدِرْيَاكَ الْأَعْظَمِ مِنْ
 هَذِهِ الْعِلَلِ الْمُسْتَوْلِيَةِ عَلَى الْقُلُوبِ وَ الْأَرْوَاحِ. رَبِّ رَبِّ أَشْرَحْ
 صُدُورَنَا بِالطَّافِكِ النَّازِلَةِ مِنْ مَلَكُوتِكَ الرَّفِيعِ وَ نَوِّرْ قُلُوبَنَا بِالنُّورِ
 الْمُبِينِ السَّاطِعِ مِنَ الْأَفْقِ الْكَرِيمِ وَ اسْقِنَا كَأْسًا دِهَاقًا طَافِحَةً
 بِصُهْبَاءِ مَوْهَبَتِكَ وَ اجْعَلْنَا سُكَارَى مِنْ مُدَامِ مَعْرِفَتِكَ لِنَسْرَحَ فِي
 رِيَاضِ الْعِرْفَانِ وَ نَسْبِحَ فِي حِيَاضِ الْإِيقَانِ وَ نَتَضَلَّعَ نَسِيمَ
 عِنَايَتِكَ مِنْ غِيَاضِ الْفَضْلِ وَ الْإِحْسَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
 الْمُعْطَى الْمَتَّانُ. ع ع

هو الله

٣٢٢

إِلَهِي وَ رَجَائِي، هَذَا عَبْدٌ قَدْ تَضَرَّعَ إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ
 جَبَرُوتِ فِرْدَانِيَّتِكَ، مُتَمَنِّياً رِضَاكَ وَ مُبْتَغِياً قُرْبَ جِوَارِكَ،
 مُتَشَرِّفاً بِعَتَبَتِكَ الْمُعْطَرَةِ الْأَرْجَاءِ بِرَائِحَةِ مِسْكِ الْعَطَاءِ. أَيُّ رَبِّ
 قَدَّرَ لَهُ هَذِهِ الْمِنْحَةَ الْكُبْرَى وَ هَيَّبَهُ لَهَا مِنْ أَمْرِهِ رَشْداً وَ قَدَّرَ لَهُ أَجْرَ
 مَنْ فَازَ بِهَذَا الْمَوْهَبَةِ الْعُظْمَى وَ الْعَطِيَّةِ الْجَلَاءِ. أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ
 مُنْكَسِرٌ إِلَيْكَ جَابِرٌ كَسْرَهُ وَ وَسَّعَ حَصْرَهُ وَ أَشْرَحَ صَدْرَهُ وَ يَسَّرَ لَهُ
 أَمْرَهُ وَ اجْعَلْ أَبْوَابَ الْفَضْلِ مَفْتُوحَةً عَلَى وَجْهِهِ وَ غَمَامَ الْجُودِ

فَائِضاً عَلَيْهِ وَ نَسِيمَ النُّعِيمِ مَاراً عَلَيْهِ وَ نَضْرَةَ الرَّحْمَنِ طَافِحَةً مِنْ
وَجْهِهِ . إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ . ع ع

أَنْتَ أَنْتَ

۳۲۳

رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيَّ هَذَا الْمُسْتَجِيرِ بِفِنَاءِ بَابِ أَحَدِيَّتِكَ مِنْ فَيُوضَاتِ
سَمَاءِ بَهَاءِ أَحَدِيَّتِكَ وَ أَجْذِبْهُ بِنَفْحَاتِ قُدْسِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ أَشْرَحْ
صَدْرَهُ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ وَ نُوِّرْ بَصْرَهُ بِمُشَاهَدَةِ آثَارِ تَقْدِيسِكَ وَ
أَطْلِقْ لِسَانَهُ بِذِكْرِكَ وَ أَرْفَعْ نِدَائَهُ بِتَسْبِيحِكَ وَ تَهْلِيلِكَ وَ عَطِّرْ
مَشَامَهُ بِنَشْرِ طِيبِ عِرْفَانِكَ وَ طَيِّبْ نَفْسَهُ بِتَأْرَجِ عَرَفِ
إِحْسَانِكَ . إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْعَطُوفُ عَلَيَّ كُلِّ مَنْ وَفَى
بِعَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ . ع ع

هو الله

۳۲۴

رَبِّ إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالنَّفُوسِ الَّتِي سَرَعَتْ إِلَى مَشْهَدِ الْفِدَاءِ وَ
الْبُيُوتِ الَّتِي اسْتَأْصَلَتْ فِي سَبِيلِ الْوَلَاءِ وَ الدَّمَاءِ الَّتِي سَفِكَتْ
فِي مَحَبَّتِكَ مِنْ شِدَّةِ الْوَفَاءِ أَنْ تَفْتَحَ عَلَيَّ وَجْهَ عَبْدِكَ هَذَا

أَبْوَابَ الْعَطَاءِ. إِنَّكَ فَعَالٌ لِّمَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۳۲۵

ای پروردگار، این بندگان یاران تو و این کنیزان عزیزان درگاه تو؛
هر یک سرگشته کوی تو، آشفته روی تو، دلداده خوی تو؛ از
جهان خاک بیزار شدند و طالب عالم پاک، کشور تابناک
شدند. در نهایت اشتیاقند و از فرقت جمال و کمالت در غایت
احتراق. حال سوی تو شتافتند تا بوی تو بویند، کوی تو جویند،
روی تو بینند. ای ایزد مهربان، از این جهان رها یافتند و به
جهان تو پرواز نمودند، به ملکوت خویش راه ده و در گلشن بقا
لانه و آشیانه عطا کن تا به آهنگ تقدیس پردازند و نغمه بدیع
بنوازند و به آواز خوش، گلبانگ توحید برافرازند. تویی بخشنده
و تویی آمرزنده و تویی درخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

۳۲۶

ای خداوند، یاران هوشمند را بنواز، عیش روحانی مهیا ساز،
بزم ربّانی بیارا و جمال نورانی بنما. ای پروردگار، ابرار را

بزرگوار کن و فیض ابدی آشکار کن، اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده. هر دلی را همدم یادت کن و هر چشمی را روشن و بینا. دوستان را عزیز کن و یاران با فرهنگ و تمیز نما. هر یک را شمع جمع کن و شاهد انجمن نما و سرو این چمن کن و طاوس این گلشن نما تا جهان را تزیین بخشد و این نور مبین منتشر نمایند و جبین به پرتو فیض قدیم بیارایند. تویی مقتدر و توانا و تویی دهنده و بخشنده و بینا. لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُعْطَى الْفَضْلَ. ع ع

هو الله

۳۲۷

رَبِّ رَبِّ نَوَّرْ وُجُوهَ أَحِبَّائِكَ الْمُخْلِصِينَ وَ أَيِّدْهُمْ بِمَلَائِكَةِ نَصْرِكَ الْمُبِينِ وَ ثَبِّتْهُمْ عَلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ أَفْتَحْ عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ الْبِرِّكَتِ بِفَضْلِكَ الْقَدِيمِ لِأَنَّهُمْ يُنْفِقُونَ مَا حَوَّلْتَهُمْ فِي سَبِيلِكَ وَ يُحَافِظُونَ عَلَى دِينِكَ وَ يَطْمَئِنُّونَ بِذِكْرِكَ وَ يَبْذُلُونَ أَرْوَاحَهُمْ فِي مَحَبَّتِكَ وَ لَا يَخْلُونَ بِأَمْوَالِهِمْ حُبًّا بِجَمَالِكَ وَ طَلَبًا لِرِضَائِكَ. رَبِّ قَدِّرْ لَهُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا وَ نَصيباً مَفْرُوضاً وَ اجْرَأْ مَحْتوماً. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَفَّقُ الْمُؤَيَّدُ الْبَاذِلُ الْمُعْطَى الْكَرِيمُ. ع ع

۳۲۸

هوالبهی

ای پروردگار، این بیچارگان را چاره‌ای بخش و این درماندگان را درمانی عطا فرما و این بینویان را فضل و احسانی عطا فرما. این نفوس ضعیفه را در پناه حضرت پناهی ده و این فقیران نحیف را قوتی عنایت فرما. ع ع

۳۲۹

هوالبهی

إِلَهِي إِلَهِي هُوَلَاءِ نَفُوسٍ اسْتَظَلُّوا فِي ظِلِّ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَنْجَدُبُوا بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ اتَّقَدُّوا بِالنَّارِ الْمُوقَدَةِ فِي سِدْرَةِ فُرْدَانِيَّتِكَ وَ تَوَجَّهُوا إِلَى مَلَكُوتِ أَحَدِيَّتِكَ وَ ابْتَهَلُوا إِلَى جَبْرُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ عَامِلِهِمْ بِفَضْلِكَ فِي جَمِيعِ الشُّؤُونِ وَ أَنْشُرْ عَلَيْهِمْ لِيَوَاءِ الْأَلطَافِ وَ الْإِحْسَانِ يَا رَبِّي الْحَنُونَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ اللَّطِيفُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ. ع ع

۳۳۰

هوالبهی

ای پروردگار، این هوشیار را به بخشش آسمانی بزرگوار کن و از موهبت رحمانی برخوردار نما. حیات ابدی بخش و عزت

سرمدی عطا فرما. تاجی از موهبت کبری بر سر نه و خلعتی از
سُنْدُسِ اِسْتَبْرِقِ جَنَّتِ ابهیی در بر کن تا به فیض نامتناهی
مستفیض گردد و به عنایت مخصوصه مخصّص شود. تویی
مقتدر و توانا. ع ع

هو الله

۳۳۱

در هر نفسی سر به تُرابِ عجز و نیاز نهم و تضرّع و زاری نمایم
که: ای خداوند بی نیازم و محرم رازم و یار دلنوازم، آن یاران
دیرین را مذاق، شکرین نما و در درگاه احدیت بنده نازنین
فرما و در دیوان علیین، صدرنشین کن. تویی حنان. تویی منان.
تویی مهربان. ع ع

هو الابهی

۳۳۲

ای پروردگار، تویی آمرزگار و ملجأ و پناه هر گناهکار.
بیچارگانیم، چاره بخش. دردمندانیم، درمانی عطا فرما.
بی سر و سامانیم، ملجأ و پناهی ده. گمگشتگانیم، به درگاه
هدایت فرما. آوارگانیم، منزل و مأوایی عطا فرما. تویی مهربان.
تویی رحمن. تویی منان. تویی مُسْتَعان. ع ع

۳۳۳

هوالبهی

ای بندهٔ حق، دست نیاز به درگاه حضرت بی نیاز بر آر و بگو:
ای پروردگار، گنہکاریم، عفو و مَغْفِرَت فرما. محتاجیم، از کُنزِ
ملکوت بخششی نما. آواره‌ایم، در پناه لطفت مأوی بخش.
بیچاره‌ایم، قُوَّت و قدرتی عنایت کن. تویی فضال، تویی کریم
و توانا. ع ع

۳۳۴

هوالبهی الابهی

ای محبوب یکتا و پروردگار بی‌همتا، محض فضل و جود
درهای بخشش گشودی و رخ برافروختی و دل‌ها ربودی و
غم‌ها زدودی و نغمه‌ای سرودی که قلب‌ها مفتون شد و عقل‌ها
مجنون. چه شد که پرده نشین گشتی و روی دل‌نشین پوشیدی؟
جان‌ها محزون شد و یاران دلخون. بساط سُرور بر چیده شد و
شاخ حُبور پژمرده و خمیده. نسیم جانبخش ساکن شد و آب
حیات راکد. پس ای پروردگار، نفحات اسرار از ملکوت
ابهایت منتشر نما و پرتو انوار از جبروتِ اَعْلَیْت لامع فرما تا
آفاق، معطر و منور ماند. ع ع

هو الله

۳۳۵

ای خداوند بی‌مانند، یارانِ عبدالبهاء را یآوری کن و گناهکاران را بزرگواری نما. بزمِ عُفْرانِ بیارا و جامِ فضل و احسان بخش. بیچارگان و آوارگان را مَلَجاً و پناه ده و آگاه فرما. دستگیر شو، مُجیر گرد تا هر اسیر و فقیر از خوانِ نعمت نصیب و بهره بردارد. تویی مقتدر و توانا و تویی دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

هو الابهی

۳۳۶

خدایا، این طیرِ حدیقهٔ عرفان را بال و پری عطا فرما و این پروانهٔ شمعِ مَحَبَّت را قُرب و مَنزِلتی احسان کن. این سرگشتهٔ صحرای عشق را به خلوتخانهٔ عنایت دلالت نما و این تشنهٔ بادیهٔ هجران را به بحرِ لقاءِ رُوحانی بکشان. این بندهٔ قدیم را ندیمِ بزمِ الطاف کن و این فقیرِ مسکین را به غنای حقیقی مُستغنی گردان. ع ع

هو الله

ای پروردگار، یاران در هر گوشه و کنار در تحت تهدیدِ بیگانه و اغیارند. از جان بیزار و از هر فکری در کنارند. روی تو جویند و سوی تو پویند، راز تو گویند. ای دلبر مهربان، بیچارگان را از بیگانگان در صونِ حمایت، حفظ و صیانت فرما و افتادگان را به ید قدرت، بلند فرما و بی نصیبان را به فیض قدیم، بهره فراوان بخش. محرومان را محرم اسرار کن و مشتاقان را به موهبت دیدار پرور و بنواز، زیرا اسیر آن زلف مشکبارند و در هر دم صد جان نثار نمایند. تویی مقتدر و توانا و تویی دهنده و بخشنده و بینا. ع ع

هو الله

اِنِّي يَا اِلٰهِي وَجَّهْتُ وَجْهِي اِلَىٰ مَلَكُوتِ تَقْدِيْسِكَ وَجَبْرُوتِ تَنْزِيْهِكَ بِقَلْبٍ خَاضِعٍ وَجَنَاحٍ مُّنْكَسِرٍ وَهَيْكَلٍ مُّتَدَلِّلٍ وَظَهْرٍ رَاقِعٍ وَجَبِيْنٍ سَاجِدٍ وَعَيْنٍ بَاكِئَةٍ وَدُمُوعٍ جَارِيَةٍ اَنْ تُدْرِكَ اَحْبَابًا نَّكَ بِفِيَوْضَاتِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَتَايِيْدَاتِ رَبَّانِيَّتِكَ وَتَوْفِيْقَاتِ صَمَدَانِيَّتِكَ وَتَنْجِدَهُمْ بِمَلَائِكَةِ قُدْسِكَ وَتَنْصُرَهُمْ بِجُنُوْدِ الْهَامِكِ وَتُوَيِّدُهُمْ بِجِيُوشِ مَلَكِكَ الْاَعْلَىٰ وَمَلَكُوْتِكَ الْاَبْهَىٰ

حَتَّىٰ يَنْكَشِفَ غَمَامُ الْغُومِ عَن قُلُوبِهِمْ وَ تَسْكُنَ زَفَرَاتِ
 الْحَسَرَاتِ مِنْ صُدُورِهِمْ وَ تَخَفَّ أَمْوَاجُ الْعِبْرَاتِ مِنْ عُيُونِهِمْ وَ
 تَطِيبَ بظُهُورِ الطَّافِكِ نَفُوسُهُمْ وَ تَنْجَلِي بِمُشَاهَدَةِ آثَارِكَ
 أَبْصَارُهُمْ وَ تَصْفُو بِمِلَاحِظَةِ آيَاتِكَ بَصَائِرُهُمْ وَ تَرْتَاحَ بِتَبَاطُحِ
 إِفْضَالِكَ ضَمَائِرُهُمْ. رَبِّ هُوَلاءِ أَحِبَّاكَ الْأَصْفِيَاءَ وَ عبيدَكَ
 النَّجْبَاءَ وَ أَسْرَائِكَ النَّقْبَاءَ قَدْ تَحَمَّلُوا فِي سَبِيلِكَ كُلَّ بَلَاءٍ وَ
 اسْتَهْدَفُوا سِهَامَ الْجَفَاءِ وَ تَجَرَّعُوا مِنْ كَأْسِ طَافِحَةِ بِنْقِيعِ مَنْ سَمَّ
 الرَّدَىٰ وَ اضْطَهَّدُوا فِي كُلِّ الْأَنْحَاءِ وَ أُهِنُّوا فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ وَ
 أَحْتَمَلُوا مَا لَا يُطَاقُ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاقِ وَ لَمْ يَنْصَرِمِ مِنْهُمْ الصَّبْرُ وَ لَوْ
 اضْطَرَمَّ الْقَلْبُ وَ انْسَجَمَ الدَّمْعُ بَلِ احْتَمَلُوا هَذِهِ الْأَرْزَاءَ بِقُلُوبِ
 مُنْشِرِحَةٍ وَ صُدُورِ مُتَّسِعَةٍ وَ نَفُوسِ مُنْجَذِبَةٍ وَ أَرْوَاحِ مُسْتَبْشِرَةٍ
 مُعَلَّقَةٍ بِآيَاتِ عِزِّ قُدْسِكَ. رَبِّ طَيِّبْ لَهُمُ النُّفُوسَ وَ اسْمِعْهُمْ
 تَشَهُقَ الطَّائِسِ فِي جَنَّةِ الْإِفْرِيدُوسِ وَ اذْرُ عَلَيْهِمُ الْكُؤُوسَ مِنْ
 صَهْبَاءِ الْعِرْفَانِ فِي كُلِّ حِينٍ وَ آي. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعِينُ الْمُسْتَعَانُ
 ثُمَّ اجْعَلْهُمْ طَيُورَ رِيَاضِ مَحَبَّتِكَ وَ لِيُوثِّ غِيَاضِ مَعْرِفَتِكَ وَ
 حَيَاتِنَ حِيَاضِ مَوْهَبَتِكَ وَ اجْعَلْ لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا حَتَّىٰ
 يَمْتَلَأَ الْأَفَاقُ بِذِكْرِ أَهْلِ الْإِشْرَاقِ وَ يَسْتَضِيءَ الْوُجُودُ بِالنُّورِ
 السَّاطِعِ مِنْ مَقَامِ مُحَمَّدٍ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ وَ

إِنَّكَ أَنْتَ رَبُّ الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ
الْمَعْبُودُ. ع ع

هو الله

۳۳۹

ای خداوند پر عطا، صد هزار امیر در کمندت اسیر و هزاران سروران در آستانت پاسبان؛ این نفسِ نفیس به انفاسِ طیبِ ریاضِ احدیت، مشام معطر نموده و به مشاهده آیات و حدانیت، دیده منور کرده. حال مانند بازِ ساعد شهریاری در خطر تعرض جفدان حسود و زاعان عنود است. ای پروردگار، تو حفظ و حمایت فرما و بر رضایت موفق کن و این نهال بی همالِ باغ هدایت را به فیض عنایت، هر دم طراوت و لطافت و تر و تازگی عطا فرما تا میرِ وفا گردد و شمع منیر انجمن اصفیاء. تویی مقتدر و توانا. ع ع

هو الله

۳۴۰

اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ الْأَبْوَابِ وَ مُهِيَاَ الْأَسْبَابِ وَ الشَّافِي مِنَ شِدَّةِ الْأَوْصَابِ إِنَّ عِبَادَكَ هَوْلَاءِ أَصَابَهُمُ الْبَأْسَاءُ وَ الضَّرَاءُ وَ وَقَعُوا تَحْتَ مَخَالِبِ الْأَشْقِيَاءِ وَ اسْتَهْدَفَهُمْ كُلُّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ وَ مُعْتَدٍ زَنِيمٍ

بِسَهَامِ فَاتِكِ أَلِيمٍ، قَدْ تَبَدَّدَ شَمْلُهُمْ وَتَفَرَّقَ جَمْعُهُمْ مِنْ صُرُوفِ
 اللَّيَالِي وَطَوَارِقِهَا وَنَوَائِبِ النَّهَارِ وَجَوَارِحِهَا قَدْ أُرِيقتُ دِمَاءُ
 طَاهِرَةٌ فِي تِلْكَ الْبِقَاعِ بَأْيَادِي الظَّالِمِينَ وَ لَمْ يَخْشَوْا شَدِيدَ
 الْعِقَابِ. رَبِّ رَبِّ عَطَّرْ مَشَامَهُمْ بِنَفْحَاتِ الْقُدْسِ فِي كُلِّ بُكُورٍ وَ
 آصِيلٍ وَ نُوْرٍ أَبْصَارَهُمْ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِكَ السَّاطِعَةِ الْأَنْوَارِ فِي
 اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ فَاحْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ مِنَ الذَّنَابِ الْكَاسِرَةِ
 وَ السَّبَاعِ الضَّارِيَةِ وَ أَعْلِ بِهِمْ كَلِمَتَكَ بَيْنَ الْوَرَى وَ أَنْشُرْ بِهِمْ
 نَفْحَاتِ تَوْحِيدِكَ فِي تِلْكَ الْأَرْجَاءِ وَ قُوِّهِمْ بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ
 عَلَى الْأَشْيَاءِ وَ أَشَدِّدْ أُزُورَهُمْ بِالْقِيَامِ عَلَى بَثِّ تَعَالِيمِكَ فِي كُلِّ
 الْأَنْحَاءِ. رَبِّ وَفَقِّهِمْ عَلَى السُّلُوكِ فِي أَقْوَمِ الْمَسَالِكِ وَ أَنْقِذْهُمْ
 مِنْ أَشَدِّ الْمَهَالِكِ وَ اجْعَلْ لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلَى مَمَرِ الْقُرُونِ وَ
 الْأَعْصَارِ وَ صَيْتًا ذَائِعًا بَيْنَ الْعِبَادِ وَ أَهْدِ بِهِمْ أُمَّمًا قَدْ ضَلُّوا عَنْ
 سَبِيلِ الرَّشَادِ. رَبِّ أَنْسَهُمْ فِي وَحْدَتِهِمْ وَ اكْشِفْ عَنْهُمْ كُرْبَتَهُمْ وَ
 أَعْفُ لَهُمْ حَوْبَتَهُمْ حَتَّى يَسْتَرِيحُوا فِي ظِلِّ شَجَرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ
 عَنْ كُلِّ آفَةٍ وَ عَاهَةٍ وَ مُصِيبَةٍ دَهْمَاءَ وَ رَزِيَّةٍ عَمِيَاءَ. إِنَّكَ أَنْتَ
 مُؤَيِّدٌ مَنْ تَشَاءُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ الْعَزِيزُ
 الْمُتَعَالِ. عبدالبهاء عباس

هو الله

٣٤١

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي مُتَشَبِّئًا بِذَيْلِ رِذَاءِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ مَتَمَسِّكًا بِحَبْلِ
 رَحْمَتِكَ وَ فَرْدَانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ أَفْرَغَ عَلَيَّ صَبْرًا فِي هَذَا الْبَلَاءِ وَ
 ثَبَّتَ قَدَمِي عَلَى صِرَاطِكَ وَ نَوَّرَ وَجْهِي بِضِيَاءِ أَشْرَقَ مِنْ مَطْلَعِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَسْقِنِي مِنَ الْكَأْسِ الطَّافِحَةِ بِمَاءِ رَحْمَتِكَ وَ أَضْرِمْ
 فِي قَلْبِي نَارَ مَحَبَّتِكَ وَ أَشْغِلْنِي بِذِكْرِكَ حَتَّى أَنْسِيَ غَيْرَكَ وَ
 أَتَوَجَّهَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَطُوفُ
 الْغَفُورُ. ع ع

هو الله

٣٤٢

يَا رَبِّي وَيَا إِلَهِي وَيَا نُورَ الْأَنْوَارِ وَ مَرْكَزَ الْأَسْرَارِ وَ جَاذِبَ قُلُوبِ
 الْأَبْرَارِ، إِنِّي بِقَلْبِ خَافِقٍ وَ دَمْعِ هَامِعٍ أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ وَ أَتَبْتَلُ بَيْنَ
 يَدَيْكَ أَنْ تُنَزِّلَ كُلَّ خَيْرٍ عَلَيَّ عَبْدَكَ الْمُنْجَذِبَ إِلَى جَمَالِكَ،
 الْمُنْخَفِضِ الْجَنَاحِ لِجَلَالِكَ الَّذِي آمَنَ بِكَ وَ بَايَاتِكَ وَ سَمِعَ
 كَلِمَاتِكَ وَ حَيَّ بِنَفْحَاتِكَ وَ أَهْتَزَّ مِنْ نَسَائِمِ رِيَاضِكَ وَ شَاهَدَ
 أَنْوَارَكَ وَ أَطَّلَعَ بِأَسْرَارِكَ وَ لَبَّى لِنِدَائِكَ عِنْدَ مَا أَرْتَفِعُ مِنْ
 سَمَائِكَ وَ أَسْتَقَامَ عَلَى حُبِّكَ وَ ثَبَّتَ عَلَى أَمْرِكَ وَ نَطَقَ

بِثَنَائِكَ وَ سَلَكَ عَلَى الصَّرَاطِ السَّوِيِّ مُنْجَذِبًا إِلَيْكَ وَ مُحَدَّثًا
بِنِعْمَتِكَ وَ دَاعِيًا إِلَيْكَ وَ مُنَادِيًا بِأَسْمِكَ. رَبِّ أَحْفَظْهُ مِنْ كُلِّ
السَّهَامِ وَ صُنَّهُ مِنْ نِبَالِ الْأَلَامِ وَ أَدْخِلْهُ فِي كَهْفِ الْأَمَانِ وَ أَخْلِدْهُ
فِي فِرْدَوْسِ السَّلَامِ وَ أَيِّدْهُ بِجُنُودِ الْإِلَهَامِ وَ أَسْرَحْ صَدْرَهُ بِالْفَيْضِ
وَ الْإِنْعَامِ وَ ظَلِّلْ عَلَى تِلْكَ الْعَائِلَةِ بِسِدْرَتِكَ الرَّحْمَانِيَّةِ وَ أَشْمَلْهُمْ
الطَّافِكِ الرَّبَّانِيَّةِ وَ أَحْفَظْهُمْ فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ وَ أَحْرُسْهُمْ بِعَيْنِ
رِعَايَتِكَ وَ أَدْخِلْهُمْ فِي حِصْنِ عَوْنِكَ وَ كِلَابَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
السُّبُوحُ الْقُدُّوسُ الْمَلِكُ الْمُهَيْمِنُ الْقَيُّومُ. ع ع

هو الله

۳۴۳

رَبِّ وَ رَجَائِي إِنِّي أَتَوَسَّلُ إِلَى مَلَكُوتِ غَيْبِكَ الْأَبْهَى وَ جَبْرُوتِ
عَظَمَتِكَ الظَّاهِرَةِ فِي عِلَانِيَةِ الْأَشْيَاءِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى هَذَا الْعَبْدِ بِنَظَرِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَوَجَّهَ إِلَيْهِ بِلِحَظَاتِ أَعْيُنِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ أَرْسِلْ إِلَيْهِ
نَفْحَةً مِنْ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ آنِسْهُ فِي وَحْشَتِهِ وَ أَرُوهُ مِنْ غُلَّتِهِ وَ
بَرِّدْهُ مِنْ لَوْعَتِهِ وَ اكْشِفِ الْكُرْبَ الْعَظِيمَ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ وَ
سَبَقَتْ نِعْمَتُهُ وَ تَمَّتْ حُجَّتُهُ وَ ظَهَرَتْ مَحَجَّتُهُ. إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

٣٤٤

رَبِّ وَرَجَائِي وَ مُجِيرِي وَ مُغِيثِي وَ مَأْمِنِي وَ مَلَاذِي، إِنَّ هُوَ لَاءِ
 عِبَادٌ قَدْ سَمِعُوا النَّدَاءَ وَ لَبُّوا لِلدُّعَاءِ وَ آمَنُوا بِجَمَالِكَ الْأَعْلَى وَ
 أَنْجَذَبُوا إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْهِيِّ وَ أَقْتَبَسُوا نَارَ الْهُدَى مِنْ سِدْرَةِ
 السَّيْنَةِ وَ تَحَمَّلُوا كُلَّ مَشَقَّةٍ وَ بَلَاءٍ وَ تَجَلَّدُوا فِي الْبَأْسَاءِ وَ الضَّرَّاءِ
 وَ صَبَرُوا عَلَى التَّجَرُّعِ مِنْ كَأْسِ عُلُقَمٍ مِنْ أَيَادِي الْأَعْدَاءِ حُبًّا
 بِجَمَالِكَ وَ خُضُوعًا لِجَلَالِكَ وَ شَغْفًا بِحُبِّكَ وَ دَوَامًا بِذِكْرِكَ وَ
 طَلْبًا لِرِضَائِكَ وَ رِضَاءً بِقَضَائِكَ. رَبِّ إِنَّهُمْ تَحَمَّلُوا كُلَّ ذَلَّةٍ فِي
 سَبِيلِكَ فَاجْعَلْهُمْ أَعْرَاءَ فِي مَلَكُوتِكَ وَ صَبَرُوا عَلَى كُلِّ مَشَقَّةٍ
 فِي حُبِّكَ فَارْزُقْهُمْ الرَّاحَةَ وَ الْمَسْرَةَ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَ وَقَعُوا
 تَحْتَ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَ مَلَامَةِ الزُّنْمَاءِ، فَاجْعَلْهُمْ آيَاتِ عِزَّتِكَ
 بَيْنَ الْوَرَى حَتَّى يَغْبِطَهُمُ الْكِبْرَاءُ وَ يَحْسِدَهُمُ الْعُظْمَاءُ وَ يَتَبَرَّكَ
 بِتُرَابِ أَقْدَامِهِمْ كُلُّ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَسِيطِ الْغَبْرَاءِ وَ أَيَدِهِمْ بِتَبْلِيغِ
 أَمْرِكَ وَ نَشْرِ نَفْحَاتِكَ وَ إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هوالبهی

۳۴۵

أَيُّ رَبِّ تَرَانِي مَقْصُوصَ الْأَبَاهِرِ، مَكْسُورَ الْجَنَاحِ، مُتَسَعِّرِ
 الْأَحْشَاءِ، مُرْتَعِدَ الْأَعْضَاءِ بِمَا وَرَدَ عَلَيَّ سِهَامُ الْجَفَاءِ مِنْ ذَوِي
 الْبُغْضَاءِ وَوَقَعْتُ تَحْتَ مَخَالِبِ الْعُدْوَانِ وَابْتَلَيْتُ بِأَنْيَابِ ذُنَابِ
 كَاسِرَةٍ مِنْ أَهْلِ الطُّغْيَانِ. فَوَعِزَّتِكَ أَنْدَقُ عَظْمِي وَاحْتَرَقَ دَمِي
 وَتَنَاطَرَ لَحْمِي وَاشْتَبَكَ عَلَيَّ الْأَلَامُ وَالْأَحْزَانُ وَأَضْمَحَلَّتْ مِنِّي
 كُلُّ الْقُوَى فَنَسِيتُ ذَاتِي وَنَفْسِي وَوُجُودِي فِي هَذِهِ النَّشْأَةِ
 الْأُولَى وَكَلَّ لِسَانِي وَانْقَطَعَ نُطْقِي وَجَفَّ قَلْمِي وَانْحَلَّ
 جِسْمِي وَانْحَنَى ظَهْرِي وَضَاقَ صَدْرِي وَتَكَدَّرَ صَفَاءُ قَلْبِي،
 أَدْرَكْنِي بِفَضْلِكَ يَا رَبِّي الْأَبْهَى وَانْقَذْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ هَؤُلَاءِ وَ
 أَرْفَعْنِي إِلَى جِوَارِ رَحْمَتِكَ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى لِأَسْتَرِيحَ فِي ظِلِّ
 سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَأَرْتَاحَ فِي قِبَابِ رَحْمَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ
 الْأَشْيَاءَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْغَفَّارُ. ع ع

هوالبهی

۳۴۶

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى أَنَّ عِبَادَكَ الْمُخْلِصِينَ بِجَمِيعِ الْوَرَى حَتَّى
 الْأَعْدَاءِ وَيَخْدُمُونَ كُلَّ الْبَشَرِ بِقَلْبٍ مُطَهَّرٍ وَصَدْرٍ مُمَرَّدٍ قَدْ وَقَعُوا

فِي خَطَرٍ عَظِيمٍ مِنَ السَّهَامِ الْمَصُوبَةِ وَالنَّبَالِ الْمُفَوَّقَةِ وَالْأَسِنَّةِ
 الْمَشْرُوعَةِ وَالسُّيُوفِ الْمَسْلُوقَةِ. رَبِّ إِنَّهُمْ مَظْلُومُونَ فِي أَيَادِي
 الْأَعْدَاءِ وَأَسْرَاءُ بِأَيْدِي ذُنَابِ كَاسِرَةٍ وَكِلَابِ ضَارِيَةٍ مِنَ
 الْأَشْقِيَاءِ وَلَيْسَ لَهُمْ مَلْجَأٌ وَلَا مَأْوَى إِلَّا صَوْنُ حِمَايَتِكَ
 الْكُبْرَى. رَبِّ أَحْفَظْهُمْ بِعَيْنِ عِنَايَتِكَ فِي ظِلِّ حِفْظِكَ وَ
 كَلَامَتِكَ، ثُمَّ أَحْرُسْهُمْ فِي صَوْنِ رِعَايَتِكَ مِنْ أَشْرَارِ بَرِيَّتِكَ.
 رَبِّ لَيْسَ لَهُمْ نَاصِرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَيْسَ لَهُمْ حَافِظٌ إِلَّا أَنْتَ رَبِّ قَدَّرْ
 كُلَّ الْبَلَاءِ لِعِبَادِ الْبَهَاءِ وَاجْعَلْنِي هَدَفًا لِسَهَامٍ مِنْ كُلِّ الْأَنَامِ وَ
 أَحْفَظْ عِبَادَكَ الْمُخْلِصِينَ مِنْ شَرِّ اللَّئَامِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً لِعُمُومِ
 الْأَحْبَاءِ حَتَّى يَسْتَرِيحَ فُؤَادِي وَيَطْمَئِنَّ قَلْبِي وَتَقَرَّ عَيْنِي فِي
 مَيْدَانِ الشَّهَادَةِ الْكُبْرَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُتَعَالِ يَا
 أَحِبَّاءَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ بِالسُّكُونِ وَالْوَقَارِ.

عبدالبهاء عباس، ماه صفر ۱۳۴۰ ع ع

هو الله

۳۴۷

ای پروردگار مهربان، شرق در هیجان است و غرب در موج
 بی پایان. نفحاتِ قدس در انتشار و انوارِ شمسِ حقیقت از

ملکوتِ غیبِ ظاهر و آشکار. ترتیلِ آیاتِ توحید است و تَمَوُّجِ
رایاتِ تجرید. بانگِ سروش است و نهنگِ محویت و فنا در
خروش. از هر کرانه فریاد یا بهاءِ الابهی بلند و از هر طرف
ندای یا علیّیِ الاعلی مرتفع. ولوله‌ای در جهان نیست جز غلغله
جلوه دلبریکتا و زلزله‌ای در عالم، نه؛ جز اهتزازِ مَحَبَّتِ
محبوب بی‌همتا. احبّای الهی در جمیع دیار با نفسِ مشکبار
چون شمع روشنند و یارانِ رحمانی در جمیع اقالیم مانند
گل‌های شکفته از طرفِ چمن. دمی نیاسایند و نفسی بر نیارند
جز به ذکر تو و آرزویی ندارند جز خدمت امر تو. چمنستان
حقیقت را بلبل خوش‌الحانند و گلستان هدایت را شکوفه‌های
معطرِ بدیعِ الالوان. خیابان حقایق را طراحِ گل‌های معانی
نمایند و جویبار هدایت را مانند سرو روان بیارایند. افق وجود را
نجوم بازغند و مطالع آفاق را کواکب لامع. مظاهر تأییدند و
مشارق نور توفیق. ای خداوند مهربان، کل را ثابت و مستقیم
بدار و الیّی الأبد، ساطع و لامع و پرانوارکن تا هر دم از گلشن
عنایت، نسیمی وزد و از یم موهبت، شبنمی رسد. رشحات
سحابِ مَحَبَّتِ، طراوت بخشد و نفحات گلشن وحدت،
مشامها معطر کند. ای دلبر آفاق، پرتو اشراقی. ای محبوب
جهان، جلوه جمالی. ای قوی قدیر، حفظ و امانی. ای مالیک
وجود، ظهور قدرت و سلطانی. ای خدای مهربان، در بعضی

بُلدان، اهل طغیان در هَوَج و موجند و محرکینِ بی‌انصاف، شب و روز در اعتساف. ظالمان چون گرگ در کمین و اَغنامی مظلوم و بی‌ناصر و مُعین. غزالانِ بَرّ و وحدت را کِلاب در پی و تَدروانِ کوهسارِ هدایت را غُرَبانِ حسد در عقب. ای پروردگار، حفظ و حمایت فرما. ای حافظِ حقیقی، صیانت و حمایت کن. در پناه خویش محروس دار و به عون خود از شُرور مصون بدار. تویی حافظِ حقیقی و حارسِ غیبی و نگهبانِ ملکوتی و مهربانِ آسمانی.

۳۴۸

رَبِّ أَنْتَ تَعَلَّمُ بَانَ النَّفُوسِ مَحْفُوفَةً بِالنَّوَابِ وَالْآفَاتِ وَمُحَاطَةً بِالْمَصَائِبِ وَالرَّزِيَّاتِ. كُلُّ بَلَاءٍ يَحُومُ حَوْلَ الْإِنْسَانِ وَكُلُّ دَاهِيَةٍ دَهْمَاءٌ تَصُولُ صَوْلَةَ الثُّعْبَانِ وَ لَيْسَ لَهُمْ مَلْجَأٌ وَ مَنْصُ إِلَّا حِفْظَكَ وَ حِمَايَتَكَ وَ وَقَايَتَكَ وَ كِلَالَتَكَ يَا رَحْمَنُ وَ رَبِّ اجْعَلْ حِفْظَكَ دِرْعِي وَ وَقَايَتَكَ جُنَّتِي وَ فِئَاءَ بَابِ أَحَدِيَّتِكَ مَلَاذِي وَ حِفْظَكَ وَ حِرَاسَتَكَ حِصْنِي وَ مَعَاذِي وَ أَحْفَظْنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ هَوَائِي وَ أَحْرَسْنِي مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ مِحْنَةٍ وَ عَنَاءٍ. إِنَّكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْحَارِسُ الْوَاقِي الْوَافِي وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۳۴۹

إِلَهِي إِلَهِي تَرَانِي مُسْتَجِيرًا بِكَهْفِكَ الْمُنِيعِ وَ مُلْتَجئًا بِمَلَاذِكِ
الرَّفِيعِ وَ لَائئِدًا إِلَى رُكْنِكَ الشَّدِيدِ وَ مُتَضَرِّعًا إِلَى مَلَكُوتِكَ
الْجَلِيلِ أَنْ تُقَدِّرَ لِعِبَادِكَ الصَّبْرَ الْجَمِيلَ عَلَى الْمَصَائِبِ وَ الْبَلَايَا
وَ الْمِحْنَ وَ الرِّزَايَا فِي سَبِيلِكَ الْمُسْتَقِيمِ . رَبِّ ثَبِّتْ قُلُوبَهُمْ وَ أَيْدِيَهُمْ
نُفُوسَهُمْ وَ رُكُوزَ أقدامِهِمْ وَ قُوَّةَ أجسامِهِمْ حَتَّى يَتَحَمَّلُوا كُلَّ بَلَاءٍ فِي
حُبِّكَ وَ يُقَاوِمُوا هُجُومَ الْأَعْدَاءِ حَيْثُ يَتَزَعَّزَعُ مِنْهَا الْجِبَالُ وَ
يَتَزَلُّزَلُ بِهِ الْأَقْدَامُ . رَبِّ أَدْرِكَ عَبْدَكَ الَّذِي لَازَالَ نَاطِرًا إِلَى
شَطْرِ رَحْمَانِيَّتِكَ ، مُلْتَهَبًا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ ، مُنْجَذِبًا بِنَفْحَاتِ
رَحْمَتِكَ ، مُسْتَغِيثًا بِحَضْرَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ ، مُسْتَجِيرًا إِلَى بَابِ
أَحَدِيَّتِكَ ، نَاطِقًا بِشَائِكَ ، شَائِقًا إِلَى جَمَالِ بَهَائِكَ ، مَشْغُولًا
بِذِكْرِكَ ، مَالُوفًا بِأَقْبَاسِ أَنْوَارِكَ ، كَاشِفًا لِأَسْرَارِكَ . إِنَّكَ أَنْتَ
الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَيُّومُ . ع

۳۵۰

هو الله

ای پروردگار، ای آمرزگار، این محفل به ذکر تو آراسته و این جمع توجه به ملکوت تو نموده. دل‌ها پر مسرت است و جان‌ها در نهایتِ بشارت. خداوند مهربانا، این جمع را شادمان کن و در ملکوت خویش کامران فرما. گناه ببخش، پناه بده، آگاه کن و به بارگاه ملکوت درآر. تویی دهنده، تویی بخشنده و مهربان.

۳۵۱

هو الله

یا مُغِيثَ الْمَلْهُوفِينَ وَمُجِيبَ الْمُضْطَّرِّينَ وَمُجِيرَ اللَّائِذِينَ، أَغْنِنِي
مِنْ غِمَارِ بَحَارِ الْبَلَاءِ وَأَنْقِذْنِي مِنَ وَهْدَةِ الْبُأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَ
أَنْسِنِي فِي وَحْشَةِ الْوَحْدَةِ وَالْمِحْنَةِ الْكُبْرَى وَنَجِّنِي مِنْ دَهْشَةِ
الْحِرْمَانِ وَحُرْقَةِ الْفُرْقَةِ وَالْهَجْرَانِ يَا ذَا الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى. رَبِّ
وَقَفِّنِي عَلَى الْوَفَاءِ وَأَحْفَظْنِي مِنَ الْجَفَاءِ وَأَسْفِنِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ
يَسِّرْ لِي الدَّوَاءَ وَزِدْ لِي فِي النِّعَمِ وَالْآلَاءِ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مَائِدَةً مِنْ
السَّمَاءِ وَأَشْغَلْنِي بِكَ عَنْ كُلِّ الْأَشْيَاءِ وَهَيِّمْنِي بِحُبِّكَ فِي
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى. أَيُّ رَبِّ وَفَدَّ ذَلِيلٌ بِيَابَ رَحْمَتِكَ وَقَصَدَ عَلِيلٌ
مُعْتَلٌ الشِّفَاءَ بِفَضْلِكَ وَمَوْهَبَتِكَ وَوَقَعَ دَخِيلٌ بِفِنَاءِ حَضْرَتِكَ،

مُلْتَجِئًا بِعَبْتَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ فَأَدْرِكُهُ بِجُودِكَ وَتَأْيِيدِكَ وَوَفْقَهُ عَلَيَّ
 خِدْمَتِكَ وَقَرْبَهُ إِلَيْكَ وَأَحْضِرُهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۳۵۲

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى تَوَحُّدِي وَتَحْزُنِي وَتَحْرُقِي وَتَلْهِي وَتَنْهَدِي
 فِي هَذِهِ الْبَيْدَاءِ مِنْ حِرْمَانِي عَنِ الْمُشَاهَدَةِ وَاللِّقَاءِ وَهَجْرَانِي
 عَتَبَتِكَ الْعُلْيَا وَحَدِيقَتِكَ الْغَنَاءِ وَغَلِيلِ شَوْقِي وَعَظِيمِ تَوْفِي
 إِلَيَّ الصُّعُودِ إِلَى جَوَارِ رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَتَضْمَنِ الْغِبْرَاءِ جَسَدِي
 تَحْتَ أَطْبَاقِهَا مُتَدَلِّلاً لِعَظَمَتِكَ الْعُظْمَى وَتَسْمَعُ نِيَّاحِي وَ
 صِيَّاحِي وَصَرِيخِي فِي هَذَا الْقَضَاءِ مُبْتَهَلاً إِلَيْكَ وَمُتَضَرِّعاً
 بِيَابِ رَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ الْأَشْيَاءَ. أَيُّ رَبِّ تَرَى مَدَامِعِي
 تَجْرِي كَفَيْضِ السَّحَابِ وَتَتَلَهَّبُ نيرانَ حِرْمَانِي كَالطُّلِي نَارِ
 مُؤَصَّدَةٍ فِي مَنَابِتِ شَجَرَةِ الْعُضَا وَالْقَلْبِ يَشْكُو الْجَوِي وَيَحِنُّ
 إِلَى مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى. أَيُّ رَبِّ أَرْزُقْنِي كَأْسَ الرَّدَى بَعْدَ مَا
 أَدَقَّنْتَنِي سَمَّ النَّوَى بِعِزَّتِكَ إِنَّهَا أَشْهَى وَأَحْلَى وَلَيْسَ لِي مِنْ
 مَنَاصِي مِنَ الْبَلَاءِ وَالْأَسَى إِلَّا الْوُفُودُ بِيَابِ رَحْمَتِكَ يَا رَبِّ

الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ. أَيُّ رَبِّ إِنْ قَدَّرْتَ عَلَيَّ الْبِعَادَ عَنْ تِلْكَ
 الرُّوضَةِ الْمُقَدَّسَةِ، مَطَافِ الْمَلَأِ الْأَعْلَى لَا تَحْرِمْنِي عَنْ نَفْحَاتِهَا
 الْمُعْطَرَةِ لِلْآفَاقِ وَفُوحَاتِهَا الْمُنتَشِرَةِ فِي سَعِّ طَبَاقٍ. أَيُّ رَبِّ
 أَرْحَمَ أَسْقَامِي وَتَسَهَّدِي وَأَحْزَانِي وَتَوَفُّدِي بِنَارِ حِرْمَانِي وَ
 تَوَحُّدِي فِي هِجْرَانِي وَأَنْسَنِي فِي وَحْشَتِي وَأَرْحِنِي مِنْ دَهْشَتِي
 وَأَجْرِنِي مِنْ عَذَابِي وَأَنْقِذْنِي مِنْ عِقَابِي. فَوَعِزَّتِكَ لَيْسَ لِي
 شِفَاءٌ لِعِلَّتِي وَلَا رَوَاءٌ لِعِلَّتِي إِلَّا الْهَلَاكُ فِي مَقَاوِزِ الْفِرَاقِ مُتَلَهِّبًا
 بِنَارِ الْإِسْتِيَاقِ يَا مَحْبُوبَ الْآفَاقِ أَدْرِكْنِي بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَ
 نَجِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَهَوْنِ عَلَيَّ الْمُسْكِلاتِ وَخُلَاصِنِي مِنَ
 الْمُعْضَلَاتِ. وَاشْوَقِي لِلْوَفَاةِ وَوَاطِئِي لِلتَّجْرَعِ كَأَسِ
 الْمَمَاتِ. فَإِنَّ الْعُظْمَ يَا إِلَهِي قَدْ وَهَنَ وَالْجِسْمَ أَنْضِنِي مِنْ عَظَمِ
 الْمَحَنِ وَالْبَلَايَا تَتَابَعَتْ فِي السَّرِّ وَالْعَلَنِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
 الْكَرِيمُ. ع ع

اللَّهُ ابْهَى

۳۵۳

ای پروردگار مهربان، ای یزدان پاک، این بنده ضعیف را در
 ظلّ کلمه رحمانیت مقررده و این عبدِ حزین را در سایه شجره
 سرور ماویٰ بخش. این بی نصیب را نصیبی عنایت کن و این

بی‌بهره را بهره‌ای بخش. از بحر عنایت، قطره‌ای برسان و از
نهر موهبت، رَشحه‌ای مبذول کن تا حیات تازه یابم و موهبت
بی‌اندازه جویم. ع ع

هوالبهی

۳۵۴

ای یزدان مهربان، قُصوْرُمِ چوق و عملِ مَبْرورُمِ یوق. گنهارم،
بد کردارم، غمگینم، بی‌تمکینم، بیچاره‌ام، آواره‌ام، گرفتارم،
ستمکارم. سَنَ غَفورِ سَنَ، سَنَ غَیورِ سَنَ، سَنَ صَبورِ سَنَ، سَنَ
کاشفِ ظلامِ دَیجورِ سَنَ. الهی فضلِ ایلَه، لطفِ ایلَه، کرمِ ایلَه،
رحمتِ ایلَه معامله ایلَه، گوگُلری شاد ایلَه، جانلری آزاد ایلَه،
احسان مُزداد ایلَه. ع ع

هوالله

۳۵۵

ای پروردگار، هر چند عاجز و ناتوانم ولی تو قادر و توانا.
شرمنده‌ایم، درمانده‌ایم و عاجز مانده‌ایم. تو مُعینی، تو ظهیری،
تو دستگیری. آنچه سزاوار پروردگاریست شایان فرما و آنچه
شایان آمرزگاریست ارزان کن. تویی بخشنده و دهنده و حفظ
کننده و مهربان. ع ع

۳۵۶

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي إِنِّي أَبْتِهَلُ إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَتِكَ وَآتَدُلُّ إِلَى
 جَبْرُوتِ سُلْطَنَتِكَ وَادْعُوكَ بِقَلْبٍ خَاضِعٍ خَاشِعٍ إِلَى مَرْكَزِ
 الْجَلَالِ وَأَقُولُ: رَبِّ قَدِّرِ الشِّفَاءَ لِعَبْدِكَ الْمُبْتِهَلِ إِلَى مَلَكُوتِكَ
 الْأَعْلَى وَاجْعَلْهُ آيَةً رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَقَدِّرْ لَهُ الْبُرَّةَ مِنْ كُلِّ
 سَقَمٍ وَدَاءٍ حَتَّى يَشْكُرَكَ عَلَيَّ كَشْفِ الْعَمَّةِ وَسِعَةِ الرَّحْمَةِ وَ
 سُبُوغِ النُّعْمَةِ وَظُهُورِ الرَّأْفَةِ وَالشِّفَاءِ مِنْ كُلِّ عِلَّةٍ. رَبِّ قَدِّرْ لَهُ كُلَّ
 خَيْرٍ فِي حَيْزِ الْإِمْكَانِ وَأَدْخِلْهُ فِي حَدِيقَةِ الرُّضْوَانِ وَأَنْشِلْهُ مِنْ
 عَمْرَاتِ الْعِلَلِ وَالْأَمْرَاضِ وَأَيِّدْهُ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ يَا رَبِّي الْفِيَّاضَ.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ. ع ع

۳۵۷

هو الله

ای پروردگار، این تشنه سلسبیل حیات را از چشمه حیوان
 بنوشان و این غلیل را از درمان ملکوتی معالجه فرما. این
 مریض را شفای حقیقی بخش و این طریح فراش را از دریاق
 اعظم، قوه و توانایی عطا فرما. تویی شافی، تویی کافی، تویی
 وافی. ع ع

هو الله

۳۵۸

ای پروردگارا، این یاران را بزرگوار نما و در ملکوت عزتت پایدار کن و از صهبای محبتت سرشار نما تا آهنگ تسیح به ملکوت تقدیس رسانند و سبب انتشار نفحات گردند و به گفتار و رفتار اثبات نمایند که بهائی صمیمی‌اند و روحانیان حقیقی؛ مظاهر انوار توحیدند و مطالع اسرار تجرید؛ از غیر تو بیزارند و شب و روز مشتاق دیدار. پروردگارا، عنایت فرما و بنواز و به اخلاق روحانیان همراز کن. تویی مقتدر و توانا و تویی مربی و معلم بی‌همتا. ع ع

هو الابهی

۳۵۹

إِلَهِي إِلَهِي إِنَّ هَؤُلَاءِ نَفُوسٌ زَكَتْ وَأَطْمَئِنَّتْ بِنَفَحَاتِ قُدْسِكَ فِي بِلَادِكَ وَ وُجُوهُهُ أَسْتَبَشَّرَتْ بِطُلُوعِ أَنْوَارِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ. أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الْكُبْرَى وَ مَوْهَبَتِكَ الْعُظْمَى وَ نُورِ هِدَايَتِكَ الَّتِي يَتَلَأَلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ أَنْ تَجْعَلَ هَؤُلَاءِ آيَاتِ تَقْدِيرِكَ بَيْنَ الْوَرَى وَ زَيْنِ رُؤُوسِهِمْ بِتِجَانِ يَتَلَأَلُ عَلَى مَمَرِ الْقُرُونِ وَ الْأَعْصَارِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. عبدالبهاء عباس

۳۶۰

هوَالله

ای یزدان من، این حقایق نورانیّه، نجوم بازغّه افق هدایتند؛
 وجوهشان را در ملکوت احدیت روشن فرما و اشجار بوستان
 انجذاب و استقامتند؛ به فیض و ریزش باران عنایت در هر دمی
 تازه و زنده و پر طراوت و لطافت فرما. سُرُجِ عرفانند؛ در
 انجمن عالم، روشن کن و فارسان میدانِ ثبوت و رسوخند؛ به
 جنود ملکوت ابهی تأیید کن. تشنگانِ بادیّه اشتیاقند؛ بر ساحل
 بحرِ الطاف وارد کن. در هر دمی نصرتی فرما و در هر نفسی
 رُوحی بدم. از نسیمِ حدیقه عنایت قلوبشان را رُوح و ریحان
 بخش و از شمیم موهبت مشامشان را معطر فرما. تویی مقتدر و
 توانا و تویی کریم و رحیم و مهربان. ع ع

۳۶۱

هوَالابهی

ای مهربان یزدان من، این تن را جان بخش و به جانان برسان و
 از زندان برهان و به ایوان آسمان در آر. جهان خاک تنگ
 است، به عالم پاک بی رنگ پرواز ده و عالم تُرابی ظلمانی
 است، به جهان نورانی طیران بخش. امکان، نقصِ صِرف و
 نیستی محض است، از کمالِ وجوبِ مطلق، جلوه و فیض
 بخش. پستی را بلندی ده و مستمندی را ارجمندی عنایت

فرما. تودۀ غَبرا را جَنَّتِ اعلیٰ کن و گُلشن دل‌ها را حدیقۀ ابھی
 فرما. بی‌هوشان را هوشی ده و خفتگان را بیدار نما و غافلان را
 هوشیار کن و محرومان را مَحْرَمِ اسرار نما و مُجرمان را مَظْهَرِ
 غُفران کن و مایوسان را امیدوار نما. قرن عظیمت را به عنایت
 قدیمت مزین کن. تویی مقتدر و توانا و تویی عالم و بینا. ع ع

هو الابهی

۳۶۲

خدایا، این بیچارگان را در ظلّ سدرۀ منتهایت مأویٰ بخش و
 این آوارگانِ بادیۀِ حرمان را در جوارِ فضل و عنایت، مَلَجاً و
 پناهی ده. این تشنگانِ مَفازۀِ بینوایی را بر شاطیِ بحرِ احدیت
 برسان و این طالبانِ ملکوتِ ابهات را به سر منزل و حدائیت
 واصل کن. این طُیورِ بال و پر شکسته را در حدائقِ تقدیس
 داخل کن و این مرغانِ دَم‌بسته را به الحانِ جوهرِ توحید در
 جَنَّتِ تجرید و فردوسِ تفرید، آواز و ترانه بخش. این ذلیلان را
 به عَزَّتِ قدیمه‌ات دلالت فرما و این علیلان را به دریا قِ فاروقِ
 اعظمت، درمانی عطا کن و این فُقرا را در ظلّ عنایت مسکن
 ده و این ضَعفا را به شدیدُ الْقُوٰی تأیید فرما؛ تا این گمگشتگان
 صحرایِ مَحَبَّت در مدینۀِ تقدیس وارد شوند و این بی‌هوشان
 بادۀِ عشقت در انجمنِ توحید چون شمع روشن شوند. ع ع

هو الله

۳۶۳

ای پروردگارا، آن مشتاقان را تجلّی عنایت فرما و ابوابِ موهبت بگشا. از هر آلودگی طیب و طاهر کن و از هر ناشایستگی آزادی بخش. قمیصشان چون پیرهن یوسف معطر کن و خُلق و خویشان را چون جیبِ نسیم صبا، پُر مشک و عنبر نما. به صفات رحمانیت متّصف کن و به اخلاق روحانیان مُتخلّق، تا آیات توحید گردند و بیناتِ اشراقِ نور ربّ فرید. سبب عزّت امر تو گردند و علّت بزرگواری قدرِ خود، تا شدتشان به رخا مبدّل گردد و فقرشان به غنا. عزّت ابدیه یابند و موهبت سرمدیه. مظاهر تقدیس گردند و مطالع تنزیه. از عالم نورانیت و روحانیت حکایت کنند تا جمیع ابواب از جمیع جهات بر وجوهشان گشوده گردد. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

هو الله

۳۶۴

پروردگارا، ابرار را انوار بخش و ورقات را آیاتِ ملکوتِ اسرار فرما. روحانی کن، نورانی فرما. سبحانی کن، ربّانی نما و حیات جاودانی بخش و بقای سرمدی ده. سراج‌های نورانی نما و آیات رحمانی کن. امواج بحر تقدیس نما و افواج

ملکوت ابهی کن. طیور حدیقه معانی نما و ماهیان دریای
 سَرمَدی کن. از هر آفتی محفوظ نما و از هر حوادثی مَحروس و
 مَصون کن. در سیل رضا سالک فرما و در اقلیم وفا مالک
 کن. هر دم رُوحی جدید بَدَم و در هر نَفَس از نَفَسِ رحمانی
 زنده نما و در جمیع مراتب ترقی بخش و به جمیع شئون
 رهنمون فرما. تویی مقتدر و توانا و تویی واقف اسرار و بینا و
 عَلَیْهِمْ وَ عَلَیْهِنَّ مِنْ فَضْلِکَ الْبَهَاءُ الْأَبْهَى. ع ع

هو الله

۳۶۵

ای پروردگار، ابرار را بزرگوار کن و فیض ابدی آشکار کن.
 اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده. هر دلی را همدم یادت کن
 و هر چشمی را روشن و بینا. دوستان را عزیز کن و یاران را با
 فرهنگ و تمیز نما. هر یک را شمع جمع کن و شاهد انجم
 نما و سَرو این چمن کن و طاوس این گلشن نما تا جهان را
 تزیین بخشند و این نور مبین منتشر نمایند و جبین به پرتو فیض
 قدیم بیارایند. تویی مقتدر و توانا و تویی دهنده و بخشنده و
 بینا. لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُعْطَى الْفَضْلُ. ع ع

هو الله

۳۶۶

ای بخشندهٔ مهربان، یاران را دل و جان شادمان کن و رُوح و وجدان، جَنَّتِ رضوان فرما. در هر دمی تأییدی جدید بخش و در هر نفسی، نَفَسِ رحمانی بفرست. نفوس را آیات هُدی کن و وجوه را سُرُجِ مَلَأَ اعلیٰ. زبان‌ها گویا کن و گوش‌ها شنوا نما تا ترتیلِ آیاتِ تقدیس کنند و استماعِ الحانِ بدیع از ملکوت جدید. هر یک را کوبی کن و از افقِ موهبتِ کُبریٰ درخشنده فرما تا از مَشْرِقِ هُدی بر قرون و اعصار بتابند. تویی مقتدر و عزیز و بخشنده و درخشنده و دانا. لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ العَزِيزُ الْمُسْتَعَانُ. ع ع

هو الله

۳۶۷

ای پروردگار، این دوستان را در بوستان عنایت و گلستان موهبت در کنار جویبار احدیت، سروهای پر نضارت و طراوت فرما و این اختران نورانی را در خاور رحمانی، روشن و درخشان نما و این تشنگان بادیهٔ هجران را بر بحر بی‌پایان وارد کن و این گمگشتگان صحرای اشتیاق را به وثاقِ نور آفاق در آرتا در ظلّ کلمهٔ توحید به تمجید تو مشغول گردند و در انجمنِ امکان، سرمستِ جام تو شوند و در بزمِ الست، هر یک قدحی

به دست گیرد و رقص کنان و پاکوبان در وَجَد و سُرور آید و در شوق و شور نغمه آغاز کند که مُحیرِ عقول و شُعور گردد. ای یار مهربان، ای پاک یزدان، عنایتی نما، موهبتی عطا فرما. احسانی کن، تأییدی ده، توفیقی بخش تا به آنچه رضای مبارک است موفق گردیم و مؤید شویم. تویی مقتدر و توانا و مؤید و دانا. ع ع

هو الله

۳۶۸

بخشنده یزدانا، این بندگان آزادگان بودند و این جان‌های تابان به نور هدایتت روشن و درخشنده گشتند. جامی سرشار از بادهٔ مَحَبَّت نوشیدند و اسراری بی‌پایان از اوتار معرفت شنیدند. دل به تو بستند و از دام بیگانگی جستند و به یگانگی تو پیوستند. این نفوسِ نفیسه را انیس لاهوتیان فرما و در حلقهٔ خاصان در آر و در خلوتگاهِ عالم بالا مَحَرَم اسرار کن و مستغرقِ بحرِ انوار فرما. تویی بخشنده و درخشنده و مهربان. ع ع

هو الله

۳۶۹

ای مهربان جانان، همهٔ اعضاء و اجزایم به زبان ملکوتی به شکر و ستایشت ناطق و به نیاز و به نیایشت پرداخته. در بُن هر

مویی هویی زخم، در سر هر کویی نعره‌ای بر آرم. جانم فدای هر بنده دیرینت، هستی‌ام قربان آن ندای شیرینت. چون از مشاهده بصر در عالم ناسوت محروم نمودی، از ادراک بصیرت در جهان ملکوت مایوس مفرما. تویی بخشنده و مهربان. ع ع

۳۷۰

پروردگارا، یاران غرب را به نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِّ، مشام معطر فرمودی و افق غرب را به نور هدایت روشن نمودی. دوران را نزدیک کردی و اغیار را یار مهربان فرمودی. خفتگان را بیدار کردی و غافلان را هوشیار فرمودی. ای پروردگارا، این دوستان بزرگوار را مؤید و موفق به رضای خویش فرما و خیرخواه بیگانه و خویش کن. به جهان ملکوت ابدی در آر و از فیض لاهوت نصیب بخش. بهائی حقیقی کن و ربّانی صمیمی فرما و از مجاز برهان و در حقیقت مستقر فرما. آیات ملکوت کن و کواکب درخشنده در افق ناسوت نما. سبب راحت و آسایش عالم انسانی فرما و خادم صلح عمومی کن. کل را از بادهٔ وصایا و نصایح خویش سرمست کن و جمیع را در سبیل تعالیم خود، روش و سلوک عطا بخش.

ای یزدان مهربان، یاران جانفشانند و دوستان، پرتو افشان. اسیرِ مَحَبَّتند و مُسْتَجِیر به بابِ رحمت. رضای تو جویند و راز تو گویند و راه تو پویند. ای پروردگار، گناه بیامرزد. تضرّع و ابتهاج بیاموز تا کُلّ به عبودیت پردازیم و سُنُوحاتِ رحمانیه طلبیم و به نصایح و وصایای تو عامل گردیم. شب و روز به جان و دل بکوشیم و بجوشیم و بخروشیم تا انوار توحید بدرخشد و آیات تجرید ترتیل گردد و صبح تقدیس بدمد و قلوب به انوار الطاف روشن و منور گردد. اِلَهِی اِلَهِی هُوَلاءِ عِبَادٌ مُتَدَلِّلُونَ اِلَى عِزَّةِ رَبُّوبِيَّتِكَ، خُضَّعُ فِي عَتَبَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ، خُشَّعُ لِعِزِّكَ وَ جَلَالِ فِرْدَانِيَّتِكَ، مُتَوَجِّهُونَ اِلَيْكَ وَ مُتَوَكِّلُونَ عَلَيْكَ وَ مُتَضَرِّعُونَ بَيْنَ يَدَيْكَ. رَبِّ اَنْزِلْ عَلَيْهِمْ آيَاتِ الْهُدَى وَ اجْعَلْهُمْ مَصَابِيحَ مَلَأَ الْاَعْلَى وَ اَلْقِ عَلَيْهِمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَ نُوِّرْ قُلُوبَهُمْ بِشُعَاعِ ساطِعٍ مِنْ اَوْجِ الْعُلَى وَ اَنْطِقْهُمْ بِالثَّنَاءِ وَ اَحْشُرْهُمْ تَحْتَ رَايَةِ الْمُوَهَّبَةِ الْعُظْمَى وَ اجْعَلْهُمْ طُيُوراً صَادِحَةً فِي حَدِيقَةِ الْوَفَاءِ وَ اَسُوداً زَائِرَةً فِي غِيَاضِ الْبَقَاءِ وَ حَيْتَاناً سَابِحَةً فِي حِيَاضِ الْمَلَكُوتِ الْاُبْهَى. اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعُظِيمُ وَ اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۳۷۲

ای پروردگار مهربان، در درگاهت پناه ده و به اسرار آگاه کن. چشم بینا نما، گوشم شنوا کن و جان و دل را به راز و نیازت همدم نما. ای خداوند، گمگشته‌ایم، راه نما. تشنگانیم، آب ده. گرسنه‌ایم، عشاء ربّانی بخش. افسرده‌ایم، فرح آسمانی ده. اسیر ناسوتیم، آزادی لاهوت بخش. تعلق به عالم خاک داریم، مفتون عالم پاک کن. در قیدِ هوی و هوسیم و نفس پرست، از این دام و بند رهایی بخش. خوار و ذلیلیم، در ملکوت عزّت عزیز نما. محرومیم، محرم راز کن. پژمرده‌ایم، به فیض رُوحِ القُدُس تر و تازه نما. افسرده‌ایم، به نارِ مَحَبَّت بر افروز. مُرده‌ایم، به حیات ابدیه زنده کن تا در این عصرِ انوار، نصیبِ موفور از ربّ غفور یابیم و در ملکوت الهی در آییم و فیض ابدی جویم و موهبت سرمدی یابیم. تویی دهنده و بخشنده و مهربان و تویی آمرزنده و تابنده و مُستعان. ع ع

۳۷۳

إِلَهِیْهِ هُوَ لِأَنَّ عِبَادًا أَنْجَذَبُوا بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ أَشْتَعَلُوا بِنَارِ مَحَبَّتِكَ وَ أَخْلَصُوا وُجُوهُهُمْ لَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ سَلَكُوا فِي

الْمُنْهَجِ الْقَوِيمِ وَ هَدَوْا إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ. رَبِّ اجْعَلْهُمْ
 سُجْحَ الْفَضْلِ وَ الْإِحْسَانِ فِي عَالَمِ الْإِنْسَانِ يَتَلَأَلُ مِنْ وُجُوهِهِمْ
 أَنْوَارُ التَّقْوَى وَ يَتَشَعَّعُ مِنْ جَبِينِهِمْ نُورُ الْهُدَى وَ اجْعَلْهُمْ آيَاتِ
 رَحْمَتِكَ لِعُمُومِ خَلْقِكَ وَ رَايَاتِ مَوْهَبَتِكَ لِجَمِيعِ بَرِيَّتِكَ وَ
 أَيْدِهِمْ فِي جَمِيعِ الشُّؤُونِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْوَدُودُ. ع ع

۳۷۴

هوالبهی

ای یزدان مهربان من، ای جان من، ای جانان من، تو آگهی بر
 آشکار و پنهان من. این یاران سرمست باده پیمانند و پیمانانه به
 دست بزم کیهان. اختران آسمان مهر توآند و چراغان نور افشان
 سپهر تو و مرغان چمنستان بهشت تو. این اختران را درخشان
 کن و این چراغان را رخشنده به نور بی پایان. این مرغان را
 گلبانگ پهلوی بیاموز و این پرندگان را پرندگی در آسمان
 آزادگی. شب و روز به یاد روی توآند و آشفته موی تو و شیفته
 خوی تو و مدهوش بوی تو و سرگشته کوی تو. سپاس تو را،
 ستایش تو را، نیایش تو را که آفرینش را به پرتو بخشش آراستی
 و جایگاه راستان را در جهان بالا خواستی. ع ع

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لِإِي عِبَادٍ أَحْلَصُوا وُجُوهَهُمْ لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ
 سَلَكُوا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ وَ اتَّبَعُوا الْمِنْهَجَ الْقَوِيمَ وَ لَمْ يَخْشَوْا
 بَأْسَ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ وَ لَا يَهَابُونَ شِمَاتَةَ كُلِّ مُعْتَدٍ زَنِيمٍ قَدْ خَرَقُوا
 الْحُجُبَاتِ وَ هَتَكُوا السُّبْحَاتِ وَ وَدَعُوا الْأَصْنَامَ وَ وَدَعُوا الْأَوْهَامَ
 وَ أَقْبَلُوا إِلَيْكَ بِقُلُوبٍ ثَابِتَةٍ كَشَوَاخِ الْجِبَالِ وَ نَفُوسٍ مُطْمَئِنَّةٍ
 كَرَوَاسِخِ الْأَوْتَادِ وَ ابْتَهَلُوا إِلَيْكَ بِفُؤَادٍ طَافِحٍ بِالْوُدَادِ وَ صُدُورٍ
 مُنْشَرِحَةٍ بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ بَيْنَ الْعِبَادِ. أَيُّ رَبِّ أَجْعَلُهُمْ نُجُومًا
 دَرَّهْرَهَةً فِي أَفْقِ الشُّهُودِ وَ سُرْجًا لَامِعَةً فِي حَيِّزِ الْوُجُودِ وَ أَشْجَارًا
 بَاسِقَةً فِي جَنَّةِ الْأَبْهَى وَ أَمْوَاجًا مُتَهَيِّجَةً مِنْ بَحْرِ الْوَفَاءِ حَتَّى يَهْتَزَّ
 ذَلِكَ الْإِقْلِيمُ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ فِي هَذَا الْقَرْنِ الْعَظِيمِ. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ. ع ع

ای پروردگار، این بیچارگان شیفته روی تو آند و افتاده کوی تو و
 سرمست جام هوی تو و عاشقان خوی تو. در هجران گریبان
 دریدند و در حرمان، زهر فراق چشیدند. شب و روز گریان تو آند
 و روز و شب نالان به سوی تو. جز تو ندانند و غیر از تو نشناسند

و جز به سوی تو ننالند. تویی مَلَجَأً و پناهشان و تویی مَبْدَأً و مُنتَهائشان. اگر برانی و یا بخوانی و بپذیری و یا آبروی بندگان بریزی؛ بزرگوار کنی و شرمسار فرمایی، تویی مختار. تویی پروردگار. تویی آمرزگار. اگر پسندی، هر مستمند ارحمند گردد و اگر برانی، هر بزرگوار خوار شود و هر گلی خار گردد و هر سروری، خاک رهگذار. پس ای آمرزگار، این بندگان را بنواز و کار این افتادگان را بساز. شمعی در قلوبشان روشن کن و شهابِ ثاقب بر هر اهرمن نما تا نور یزدانی ات بر افروزد و پردهٔ ظُلُماتِ شُبُهات بسوزد. تویی قادر و بینا و حی و توانا و داننده و شنوا. راز درون را ابراز نما. خارزار دل‌ها را گلشن و گلزار کن. رُوح را فتوحی بخش و جان و وجدان را بشارت و نَشْئَهُ صَبوحی عنایت فرما. ع ع

هو الله

۳۷۷

ای پروردگار، اهل بهاء را در هر موردی تنزیه و تقدیس بخش و از هر آلودگی پاکي و آزادگی عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از قیود هر عادت رهایی بخش تا پاک و آزاد باشند و طیب و طاهر گردند. سزاوار بندگی آستان مقدس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیت. از مُسکرات و دُخان رهایی

بخش و از افیونِ مورثِ جنون، نجات و رهایی ده و به نفعاتِ
قدس مأنوس کن تا نشئه از بادهٔ محبتِ الله یابند و فرح و سرور
از انجذابات به ملکوت ابهی جویند. چنانچه فرمودی:

«آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای عشق

زان شراب معنوی، ساقی همی بحری بیار» ع ع

هو الله

۳۷۸

إِلَهِي وَ مَوْلَى عِنْدَ لَهْفِي وَ مَلَجَتِي وَ مَهْرِي عِنْدَ اضْطِرَابِي وَ
مَلَاذِي وَ مَعَاذِي عِنْدَ اضْطِرَارِي وَ أَيْسِي فِي وَحْشَتِي وَ سَلَوْتِي
فِي كُرْبَتِي وَ جَلِيسِي فِي غُرْبَتِي وَ كَاشِفَ غَمَّتِي وَ غَافِرَ حَوْبَتِي .
إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِكُلِّيَّتِي وَ أَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ بِحَقِيقَتِي وَ كَيْنُونَتِي وَ
هُوِيَّتِي وَ جَنَانِي وَ لِسَانِي أَنَّ تَحْفَظْنِي عَنْ كُلِّ شَأْنٍ يُخَالِفُ
رِضَاكَ فِي دَوْرِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ تُطَهِّرْنِي مِنْ كُلِّ وَضْرٍ يَمْنَعُنِي عَنْ
التَّنْزِيهِ وَ التَّقْدِيسِ فِي ظِلِّ شَجَرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ . رَبِّ أَرْحَمِ
الضَّعِيفِ وَ أَشْفِ الْعَلِيلَ وَ أَرُو الْعَلِيلَ وَ أَشْرَحْ صُدُوراً أَشْتَعَلَتْ
فِيهَا نَارَ مَحَبَّتِكَ وَ اضْطَرَمَّ فِيهَا لَهَبُ عِشْقِكَ وَ شَوْفَكَ وَ
أَلْسِنَ هَيْآكِلِ التَّوْحِيدِ حُلَّالَ التَّقْدِيسِ وَ تَوَجَّنِي بِأَكْلِيلِ مَوَاهِبِكَ وَ
نُورَ وَجْهِ بَضِيَاءِ شَمْسِ مَرَاحِمِكَ وَ وَفَّقْنِي عَلَى خِدْمَةِ عَتَبَةِ

قُدْسِكَ وَ أَمَلًا قَلْبِي بِمَحَبَّةِ خَلْقِكَ وَ أَجْعَلْنِي آيَةً رَحْمَتِكَ وَ
سِمَةً عِنَايَتِكَ وَ مُوَفِّقًا عَلَي التَّأَلِيفِ بَيْنَ أَحِبَّتِكَ وَ خَالِصًا
لِوَجْهِكَ وَ نَاطِقًا بِذِكْرِكَ وَ نَاسِيًا لِشُؤُونِي وَ مُتَذَكِّرًا لِشُؤُونِكَ .
رَبِّ رَبِّ لَا تَقْطَعْ عَنِّي نَفْحَاتِ عَفْوِكَ وَ فَضْلِكَ وَ لَا تَحْرِمْنِي
عَنْ مَعِينِ عَزْمِكَ وَ جُودِكَ وَ أَحْفَظْنِي فِي ظِلِّ جَنَاحِ حِمَايَتِكَ
وَ أَرْعِنِي بِعَيْنِ حِمَايَتِكَ وَ أَنْطِقْنِي بِشَائِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ حَتَّى
يَرْتَفِعَ ضَجِيجِي فِي الْمَحَافِلِ الْعُلْيَا وَ يَنْحَدِرَ مِنْ فَمِي ذِكْرُكَ
أَنْحِدَارَ السُّيُولِ مِنَ الْأَتَالِ . إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ وَ إِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ . ع ع

هو الله

٣٧٩

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا خَرَقْتَ أَبْصَارَ الْقُلُوبِ حُجُبَاتِ النُّورِ وَ
سُبْحَاتِ الظُّلَامِ الدَّيْجُورِ، الْمَشْتَتَةِ لِلْقُلُوبِ، الْمَتَكَثِفَةَ فِي آفَاقِ
الْآثَارِ . فَانْجَذَبَتِ الْقُلُوبُ وَ أَنْشَرَحَتِ الصُّدُورُ وَ اسْتَبَشَّرَتِ
الْأَرْوَاحُ خَاشِعَةً خَاضِعَةً مُتَّصِدِيَةً لِأَمْرِكَ الْمُبْرَمِ الْحَكِيمِ . فَذَنْتُ
وَ اسْتَضَائْتُ وَ اسْتَبَاهْتُ وَ اسْتَشْرَقْتُ وَ اسْتَنْبَأْتُ مِنْ تِلْكَ الْأَنْوَارِ
وَ الْآثَارِ وَ فَاضَتْ عَلَي الْأَقْطَارِ . إِلَهِي إِلَهِي أَيُّدُ تِلْكَ الْحَقَائِقِ
الصَّافِيَةِ وَ الْوُجُوهِ الْبَاهِيَةِ عَلَي إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ الْعُلْيَا بَيْنَ الْوَرَى وَ

الْعَمَلِ بِوَصَايَاكَ الْمُحْيِيَةِ لِلْقُلُوبِ وَ الْأَرْوَاحِ وَ الْعِبَادَةِ فِي
عَبْتِكَ الْمُقَدَّسَةِ الطَّيِّبَةِ الْمُعَطَّرَةِ الْأَرْجَاءِ. رَبِّ إِنَّ عَبْدَكَ هَذَا
الَّذِي سَمَّيْتَهُ بِلَيْثِ الْوَعْيِ وَ أَضَفْتَ هَذَا الْأَسَدَ إِلَى نَفْسِكَ الْفَرْدِ
الْوَاحِدِ الْأَحَدِ قَدْ سَرَعَ إِلَى بُقْعَتِكَ النَّوْرَاءِ، الْحَدِيقَةِ الْغَلْبَاءِ وَ
الرَّوْضَةِ الْغَنَاءِ وَ مَنَعَ عَنِ الْوُصُولِ بِمَا اكْتَسَبَتْ أَيْدِي أَهْلِ الْغُرُورِ
فَرَجَعَ بِقَلْبٍ مُنْكَسِرٍ وَ صَدْرٍ مُتَحَسِّرٍ وَ عَيْنٍ تَسِيلُ بِالْعَبْرَاتِ وَ
أَحْشَاءٍ تَلْتَهِبُ بِالزَّفَرَاتِ. رَبِّ قَدَّرَ لَهُ كُلَّ خَيْرٍ فِي مَلَكُوتِكَ وَ أَجْرَ
كُلِّ ضَيْفٍ وَ قَدَّ عَلَى بَابِ فَضْلِكَ وَ جُودِكَ وَ أَيْدَهُ بِتَأْيِيدَاتِكَ
السُّبْحَانِيَّةِ فِي تِلْكَ الْعُدُودَةِ الْقَاصِيَةِ الَّتِي أَشْتَدَّ فِيهَا الْوَسَاوِسُ
الشَّيْطَانِيَّةُ. رَبِّ أَنْطَقَهُ بِالثَّنَاءِ وَ أَجْرِلْ لَهُ الْعَطَاءَ وَ اجْعَلْ لَهُ مَقَامَ
صِدْقٍ عَلِيًّا. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

٣٨٠

إِلَهِي وَ مَوْلَائِي وَ مُجِيرِي عِنْدَ اضْطِرَابِي وَ مُعِينِي لَدَى اضْطِرَارِي
وَ مُنْجِدِي عِنْدَ ابْتِلَائِي، إِنِّي أَدْعُوكَ بِقَلْبٍ خَافِقٍ بِمَحَبَّتِكَ وَ
بَصَرٍ نَاطِرٍ إِلَى مَلَكُوتِ رَحْمَتِكَ أَنْ تَجْعَلَ عَبْدَكَ هَذَا آيَةَ الْهُدَى
بَيْنَ الْوَرَى وَ كَلِمَةَ التَّقْوَى بَيْنَ الْأَصْفِيَاءِ. رَبِّ أَنْرْ بَصْرَهُ

بِمُشَاهَدَةِ الْآيَاتِ كُلِّهَا وَ أَشَدُّدِ أَرْزِهِ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ بَيْنَ الْأَتْقِيَاءِ وَ
 أَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً فِي كُلِّ الْأُمُورِ وَ يَسِّرْ لَهُ كُلَّ مَعْسُورٍ وَ أَيْدِهِ بِجُنُودِ
 الْإِلَهَامِ حَتَّى يَهْدِيَ الْأَنَامَ إِلَى عَيْنِ الْحَيَوَانِ فِي جَنَّةِ الرِّضْوَانِ وَ
 فِرْدَوْسِ الْجَنَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمَنَّانُ. لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الْفَرْدُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الرَّحْمَنُ. ع ع

هوالبهی

۳۸۱

ای پروردگار، مرغان زاریم ولی در پناه تو آشیانه نمودیم. طیور
 خاکساریم ولی اوکار اقتدار جویم و بی پر و بالیم ولی اوج
 عظیم طلبیم و رفرفِ اعلیٰ آرزو نماییم. پس عنایتی مبدول فرما
 و قوتی ببخش تا جناح فلاح برویانیم و در این فضای غیرمُتناهی
 آغاز پرواز کنیم و به ملکوت اُبهایت دمساز گردیم ... ع ع

هوالله

۳۸۲

الهی، گواهی که آرزوی مشاهده انوار کنم و تمنای ادراک
 اسرار. از بیگانگی بیزار نما و به یگانگی خویش آشنا و کامکار
 فرما. غمخوارم، غمگساری کن. خاکسارم، بزرگواری نما.

یزدان مهربانم تویی. بخششی بخش که رُخم تابنده و
درخشنده گردد و زندگی پاینده میسر شود. ع ع

هو الله

۳۸۳

اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ الْوَفَاءِ وَ وَاٰفِي الْعَطَاءِ وَ غَاْفِرِ الْخَطَاِ وَ مُؤَيَّدِ
الْمُخْلِصِيْنَ عَلٰى الْهُدٰى وَ مُنَجِّي الْمُبْتَهَلِيْنَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنْ
هٰذِهِ الْبِشْرِ الظُّلْمَاِ، اَيَّدْ هٰؤُلَاِ عَلٰى اَقْتِبَاسِ نُوْرِ التَّقٰى مِنْ مَطَالِعِ
اَسْمَاٰكِ الْحُسْنٰى وَ دَلِّهْمْ عَلٰى الطَّرِيْقَةِ الْمَثَلٰى الَّتِي لَا عِوَجَ
فِيهَا وَ لَا اَمْتٰى وَ اَرْزُقْهَمْ مِنْ مَائِدَةِ السَّمَاِ وَ اَعْلِ بِهِمْ كَلِمَتَكَ
فِي بَسِيْطِ الْعَبْرَاِ وَ اَنْشُرْ بِهِمْ رَايَاتِ الْاَيَاتِ فِي كُلِّ الْجِهَاتِ وَ
اَنْطِقْهَمْ بِالْحُجَجِ وَ الْبَيِّنَاتِ فِي اِثْبَاتِ اَمْرِكَ الَّذِي تَرَلَزَلَتْ مِنْهُ
الْجِبَالُ الرَّاسِيَاتُ. رَبِّ اجْعَلْ لَهُمْ مَقَاعِدَ صِدْقٍ عِنْدَكَ وَ لِسَانَ
صِدْقٍ فِي سَمَائِكَ وَ اَرْضِكَ وَ كَفِّ عَنْهُمْ اَكْفَ الصَّرْمِ مِنْ طُغَاةِ
خَلْقِكَ وَ بَغَاةِ بَرِيَّتِكَ وَ اجْعَلْهُمْ اَمْوَاجَ بُحُوْرِ الْاَلْطَافِ وَ زِيْنَ
حَقَائِقْهَمْ بِاَبْدَعِ الْاَوْصَافِ وَ لَا تُرْغِ قُلُوْبْهَمْ بَعْدَ الْهُدٰى حَتّٰى
يُصَلِّيْنَ عَلَيْهِمُ الْمَلَاُ الْاَعْلٰى وَ يَنْطِقْنَ بِذِكْرِكَ عَلٰى الْمَلَاُ وَ
يَهْدِيْنَ اِلٰى سَبِيْلِكَ كُلَّ حَبِيْثٍ عَلٰى عِرْفَانِكَ فِي الْجَهْرِ وَ
الْخَفَاِ. اِنَّكَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ. ع ع

هو الله

۳۸۴

ای پروردگار، این انجمن را روشن نما و این جمع را شمع عالم کن، زیرا نیتشان خیرِ عمومی است و مقصدشان خدمت به عالم انسانی. ای خداوند مهربان، چنین انجمن سزاوار الطاف است و چنین جمع، لایق فضل و موهبت بی‌پایان. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی خداوند یکتا و بی‌همتا. ع ع

هو الابهی

۳۸۵

اللَّهُمَّ أَسْرَحْ صُدُورَ عِبَادِكَ الْمُخْلِصِينَ بِنَفْحَاتِ التَّيِيدِ وَ أَحْيِ قُلُوبَهُمْ بِرُوحِ التَّقْدِيسِ وَ نَوِّرْ وَجُوهَهُمْ بِنُورِ التَّوْحِيدِ وَ أَنْعِشْ نُفُوسَهُمْ بِنَسَائِمِ التَّفْرِيدِ وَ جَدِّدْ أَرْوَاحَهُمْ بِفَوَائِحِ التَّجْرِيدِ لِيَسْتَعِدُّوا فِي كُلِّ الشُّؤْنِ لِظُهُورِ مَوَاهِبِكَ وَ يَسْتَحِقُّوا فِي كُلِّ الْأَطْوَارِ وَ الْأَحْوَالِ لِحُصُولِ عَوَاطِفِكَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَ أَعْطِفْ عَلَيَّ عَبْدِكَ هَذَا لِحِظَاتِ أَعْيُنِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَيِّدْهُ بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ وَ قَدْرَتِكَ الظَّاهِرَةِ عَلَيَّ نُصْرَةَ أَمْرِكَ وَ نَشْرَ أَوَامِرِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ أَنْطِقْهُ بِشَائِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ وَ أَجْذِبْهُ بِنَفْحَاتِكَ بَيْنَ أَرْقَائِكَ وَ أَجْعَلْ بَاطِنَهُ ظَاهِرَهُ قَلْبَهُ وَ رُوحَهُ وَ جِسْمَهُ وَ عَظْمَهُ وَ لَحْمَهُ وَ دَمَهُ مُلْتَهَبَةً بِنَارِ مَحَبَّتِكَ أَلْتَهَاباً يَسْلُبُ مِنْهُ السُّكُونَ وَ

الْقَرَارَ حَتَّى يَرْتَفِعَ مِنْهُ ضَجِيحُ النَّدَاءِ بِاسْمِكَ فِي قُطْبِ الْإِمْكَانِ
وَ صَرِيحُ الشَّاءِ بِذِكْرِكَ بَيْنَ مَلَأِ الْأَكْوَانِ وَ حَتَّى يَتَلَأَّ وَجْهَهُ فِي
مَلَكُوتِ الْإِنْشَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُؤَيَّدُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

٣٨٦

ترانى يا إلهى قَدْ اسْتَعْرَفْتُ فِي بَحَارِ الْحَيَرَةِ وَ حُضْتُ فِي غِمَارِ
الذُّهُولِ وَ لَمْ أَدْرِ كَيْفَ أَذْكُرُكَ بِنُعُوتِ تَلِيْقٍ فِي عَتَبَتِكَ الْعُلْيَا وَ
تَنْبَغِي لِسُدَّةِ مَلِكِكَ الَّذِي لَا يُفْنِي لِأَنِّي أَرَى عَجْزِي وَ فَقْرِي وَ
ذُلِّي وَ مَسْكَنَتِي فَأَيْنَ الْغُبْرَاءُ مِنْ عَنَانِ السَّمَاءِ وَ أَيْنَ حَضِيضُ
الْأَدْنَى مِنَ الْأَوْجِ الْأَعْلَى، أَيْنَ الْبُغَاثُ مِنَ النَّسْرِ الطَّائِرِ فِي
الْأَوْجِ الْأَسْمَى وَ مَعْدَلِكِ يُحِبُّ قَلْبِي أَنْ أَقُومَ بِشَتَائِكَ بَيْنَ
خَلْقِكَ وَ أَدْعُوكَ بِلِسَانِي بَيْنَ بَرِيَّتِكَ وَ قَدْ كَلَّ لِسَانِي عَنْ
الْكَلَامِ وَ أَنْكَسَرَ جَنَاحِي عَنِ الطَّيْرَانِ وَ ذَهَلَ عَقْلِي عَنِ الْإِدْرَاكِ
وَ صَغُرَ حَدْيِي عَنِ الْعُرْفَانِ وَ أَذْكُرُكَ مَعَ اعْتِرَافِي بِخَطَايَا عِنْدَ
ثَنَائِكَ وَ قُصُورِي وَ فُتُورِي عِنْدَ تَقْدِيمِ الْمُحَامِدِ وَ النُّعُوتِ لِسَاحَةِ
قُدْسِكَ. رَبِّ رَبِّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِزَلَّتِي وَ أَمَحِ حَوْبَتِي وَ أَكْشِفْ
كُرْبَتِي وَ آنْسِنِي فِي وَحْشَتِي وَ رَافِقْنِي فِي غُرْبَتِي وَ اجْعَلْنِي
مُنْجَذِبًا بِذِكْرِ أَحِبَّائِكَ وَ مُتَسَعِّرًا بِلَطْفِ نَارِ مَحَبَّةِ أَصْفِيائِكَ وَ

مُنْشَرِحَ الصَّدْرِ بِالثَّنَاءِ عَلَى أَوْدَائِكَ وَ قَرِيرَ الْعَيْنِ بِمُشَاهَدَةِ وُجُوهِ
 أَرْقَائِكَ وَ أَنْتَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِي بِأَنَّهُمْ شَغَفُونِي حُبًّا وَ أَحَبُّونِي قَلْبًا وَ
 شَدَّدَ لَهُمْ بِقُدْرَتِكَ أَزْرًا وَ قَوَّ بِقُوَّتِكَ لَهُمْ ظَهْرًا وَ أَرْسَلْتَ إِلَيْهِمْ
 نَسَائِمَ قُدْسِكَ وَ عَطَّرْتَ مَشَامَهُمْ بِرَائِحَةِ رِيَاضِ أُنْسِكَ. رَبِّ
 فَجِّرْ فِي قُلُوبِهِمْ يَنَابِيعَ الْمَعَانِي وَ اكْشِفْ عَلَى عُقُولِهِمْ أَسْرَارَ
 كَلِمَاتِكَ فِي السَّبْعِ الْمَثَانِي وَ دَلِّهِمْ عَلَى مَنْ يَدُلُّ عَلَيْكَ فِي
 الْمَشْهَدِ الرَّحْمَانِيِّ. رَبِّ أَنْرِ أَبْصَارَهُمْ بِنُورِ الْعِرْفَانِ وَ نُورِ
 ضَمَائِرِهِمْ بِالْفَيْضِ وَ الْإِحْسَانِ وَ أَنْطِقْهُمْ بِالْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ وَ
 أَلْهِمَّهُمْ كَلِمَةَ الْفَضْلِ وَ الْأَلْطَافِ وَ اجْعَلْهُمْ هُدَاةَ بَرِيَّتِكَ وَ تَقَاةَ
 حَدِيثِكَ وَ حِمَاةَ حِمَاكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ
 الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ الْمُخْتَارُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الرَّحِيمُ الرَّؤُوفُ الْمَنَّانُ. ع ع

هو الله

۳۸۷

رَبِّ وَ رَجَائِي وَ مَلْجئِي وَ رَجَائِي، إِنِّي بِكُلِّ ذُلٍّ وَ أَنْكِسَارٍ ابْتَهَلُ
 إِلَى مَلَكُوتِ قُدْسِكَ وَ أَفْقِ نَيْرِ رَحْمَانِيَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَ لِهَذَا الْعَبْدِ
 قَلْبًا صَافِيًّا وَ صَدْرًا مَشْرُوحًا بِفَيْضِ الطَّافِكِ وَ وَجْهًا مُسْتَبْشِرًا
 بِأَنْوَارِ أَسْرَارِكَ وَ نِيَّةً خَالِصَةً فِي أَمْرِكَ وَ رُوحًا مُسْتَرِيحًا بِجُودِكَ

وَإِحْسَانِكَ وَ مُسْتَقْبَلًا حَسَنًا بِمَنِّكَ وَإِكْرَامِكَ . رَبِّ أَيْدَهُ عَلَيَّ
مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى . إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ . ع ع

هو الله

۳۸۸

أَيُّ رَبِّ أَيْدِنِي عَلَى التَّقَى وَ أَحْفَظْنِي مِنَ الْهَوَى وَ خَلِّصْنِي مِنَ
الشَّقَى وَ ثَبِّتْنِي عَلَى الْوَفَاءِ وَ ادْخِلْنِي فِي جَنَّةِ الرِّضَاءِ وَ نَجِّنِي مِنْ
بُئْرِ نَفْسٍ وَ شَهَوَاتِهَا وَ أَحْرُسْنِي بِعَيْنِ عِنَايَتِكَ وَ كِلَاثَتِكَ فِي هَذِهِ
الدُّنْيَا . أَنْتَ الشَّدِيدُ الْقَوِيُّ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ . ع ع

هو الابهی الابهی

۳۸۹

ای خداوند مهربان، بنده درگاه توایم و ملتجی به آستان مقدس
تو. جز رکن شدید پناهی نجویم و به غیر کھف حمایتت التجا
نکنیم. حفظ و صیانت فرما و عنایت و حمایت کن. ما را موفق
نما تا رضای تو جویم و ثنای تو گویم و در راه حقیقت پوییم.
مستغنی از غیر تو گردیم و مستفیض از بحر کرم تو شویم. در
اعلاء امرت کوشیم و در نشر نفعات سعی بلیغ نماییم. از
خود غافل گشته به تو مشغول شویم و از ما دون، بیزار شده
گرفتار تو گردیم. ای پروردگار، ای آمرزگار، فضل و عنایتی و

فیض و موهبتی تا بر این موفق شویم و به این مؤید گردیم. تویی
مقتدر و توانا و تویی واقف و بینا. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ
الرَّحِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْعَفُوُّ الْقَابِلُ التَّوْبَةِ وَ غَافِرُ الذُّنُوبِ،
شَدِيدُ الْمِحَالِ وَ الْبِهَاءُ عَلَيْكُمْ يَا أَحِبَاءَ اللَّهِ. ع ع

هو الله

۳۹۰

رَبِّي وَ مَلَاذِي وَ مَلَجَتِي وَ مَهْرَبِي وَ مَنَاصِي، قَدْ مُدَّتْ إِلَيْكَ
أَيْدِي التَّضَرُّعِ وَ التَّدَلُّلِ وَ التَّبْتُلِ مُعْتَمِدًا عَلَى حَضْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ،
مُتَوَسِّلًا بِذِيْلِ رِذَاءِ فِرْدَانِيَّتِكَ، طَالِبًا أَمَلًا عَوْنِكَ وَ صَوْنِكَ وَ
نُصْرَةَ جُنُودِكَ وَ نَجْدَةَ جِيُوشِكَ مِنْ أَفْوَاجِ مَلَائِكَةِ مَلَكُوتِكَ وَ
كُتَابِ سُكَّانِ جَبْرُوتِكَ لِعِبَادِكَ الَّذِينَ خَلَّصُوا وُجُوهَهُمْ
لِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ هَدَوْا إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ سَلَكُوا فِي
مِنْهَجِكَ الْقَوِيمِ وَ أَشْتَعَلُوا بِالنَّارِ الْمَتَسَعِّرَةِ فِي الْبَقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
بِنُورِكَ الْمُنِيرِ. أَيُّ رَبِّ هَؤُلَاءِ عِبَادُ آوُوا إِلَى كَهْفِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ
وَقَدُوا عَلَى نَزْلِ حَضْرَتِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ وَرَدُوا عَلَى مَوَارِدِ الْعَذْبِ
الْفُرَاتِ مِنْ مَعِينِ عِنَايَتِكَ وَ اسْتَظَلُّوا فِي ظِلَالِ سِدْرَةِ مَوْهَبَتِكَ وَ
الْتَجَّؤُوا إِلَى الْكَهْفِ الْمُنِيعِ وَ الْمَلَاذِ الرَّفِيعِ. أَيُّ رَبِّ أَجْعَلُهُمْ
آيَاتِكَ الْبَاهِرَةَ فِي بِلَادِكَ وَ رَايَاتِكَ الْخَافِقَةَ عَلَى رُؤُوسِ

عِبَادِكَ وَ سِهَامَكَ النَّافِذَةَ فِي صُدُورِ أَعْدَائِكَ وَ سُيُوفِكَ
 الشَّاهِرَةَ اللَّامِعَةَ فِي مَعَامِعِ الْأَحْتِجَاجِ مَعَ شُنَاتِكَ وَ أَطْلُقْ
 لِسَانَهُمْ بِذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ أَنْطِقْهُمْ بِحُجَّتِكَ وَ بُرْهَانِكَ وَ
 اجْعَلْهُمْ دَلَائِلَ يَوْمِ ظُهُورِكَ وَ وَسَائِلَ مَلَكُوتِكَ وَ اجْعَلْ لَهُمْ
 لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرِينِ. ع ع

هو الله

۳۹۱

ای خداوند مهربان، قلوب را به نور هدایت کبریٰ منور فرما،
 جان‌ها را به بشارت عظمیٰ حیات بخش. چشم‌ها را به
 مشاهده انوارت روشن کن، گوش‌ها را به استماع ندایت شنوا
 فرما. ما را در ملکوت تقدیست داخل نما و به نَفَثَاتِ
 رُوحِ الْقُدُسِ زنده کن. حیات ابدیه بخش، کمالات آسمانی
 عطا فرما. خداوندا، جان‌های ما را فدای خود کن و ما را روح
 جدید کرم نما. قوتی آسمانی ده، سُرور ابدی بخش. موفّق به
 خدمت عالم انسانی نما، سبب الفت بین قلوب کن. خداوندا،
 ما را از خواب بیدار فرما و عاقل و هوشیار کن تا به اسرار کتاب
 مقدّست واقف گردیم و به رموز کلمات پی بریم. تویی مقتدر.
 تویی دهنده. تویی مهربان. ع ع

هو الله

۳۹۲

إِلَهِي إِلَهِي أَيْدِ الْأَحْبَاءِ عَلَى الْحُبِّ وَالْوَلَاءِ مَعَ كُلِّ الْمَلَلِ وَالْأَقْوَامِ الَّتِي عَلَى الثَّرَىٰ وَأَجْعَلْهُمْ آيَاتِ الْهُدَىٰ وَرَايَاتِ رَحْمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَىٰ وَمَصَابِيحِ الْفَضْلِ وَالْجُودِ وَأَشْجَارِ حَدِيقَةِ الْوُجُودِ. رَبِّ نَوِّرْ وُجُوهُهُمْ بِأَنْوَارِ التَّوَجُّهِ إِلَيْكَ وَزَيِّنْ قُلُوبَهُمْ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَآيِدْهُمْ عَلَى الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتَّىٰ يَرْتَلُوا آيَاتِ التَّوْحِيدِ فِي مَحَافِلِ الْهُدَىٰ وَ يَرْتَفِعَ ضَجِيجُهُمْ بِالتَّهْلِيلِ وَ التَّكْبِيرِ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ. إِنَّكَ أَنْتَ مُؤَيَّدٌ مَنْ تَشَاءُ عَلَى مَا تَشَاءُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ. ع ع

۳۹۳

إِلَهِي إِلَهِي أَيْدِ عِبَادِكَ عَلَى الْأَخْلَاقِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا لِأَحْبَائِكَ وَ عَلَى السُّلُوكِ عَلَى الْمَسَالِكِ الَّتِي أَخْتَرْتَهَا لِأَصْفِيَائِكَ حَتَّىٰ يُعَامِلُوا كُلَّ الْبَشَرِ بِكُلِّ صِدْقٍ وَ مَحَبَّةٍ فِيمَا بَطَنَ وَ فِيمَا ظَهَرَ وَ يُصْبِحُوا مَلْجَأَ الْخَائِفِينَ وَ مَلَادَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ أَطْبَاءَ السُّقْمَاءِ وَ عَوْنَةَ الْأَذْلَاءِ بَيْنَ الْوَرَىٰ وَ عَذَابًا فُرَاتًا لِلْعِطَاشِ وَ مَائِدَةً سَمَاوِيَّةً لِلْجِيَاعِ وَ حَفَاءً لَكَ فِي الدِّينِ وَ رُحَمَاءَ عَلَى الْوَرَىٰ وَ مُحِبِّينَ

حَتَّىٰ لِلْأَعْدَاءِ وَ حَنُونِينَ حَتَّىٰ عَلَىٰ أَهْلِ الضَّعِيفَةِ وَ الْبَغْضَاءِ.
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَظِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۳۹۴

ای پروردگار مهربان، این کسان بنده آستانند و در نهایتِ صدق و راستی و درستی. جام آمال سرشار فرما، انوار تابان کن. پرتو عنایت ببخش، مظهر موهبت بفرما. روز به روز ترقی بخش و الطاف، افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلیٰ درجهٔ فلاح و نَجَاح وصول بیابند. تویی مقتدر و تویی دهنده و بخشنده و بینا. عبدالبهاء عباس

هو الله

۳۹۵

ای رحمن، ای رحیم، دلی چون مرآتِ لطیفِ صافی عطا کن تا به انوارِ مَحَبَّتِ روشن و منیر گردد و به الهاماتِ رُوحانیه و معنویّه مُلهم فرما تا عالمِ وجود را چون بهشتِ برین نماید. ع ع

هوالبهی الابهی

۳۹۶

ای یزدان پاک، این بندهٔ دیرین را اندوهگین مخواه؛ شادمانی آسمانی بخش و فریزدانی بده. ستارهٔ روشن نما و گلِ گلشن کن. سرور آستان نما و افسرِ جهان بالا بر سر نه. رویش را بدرخشان و گوهرش را بیفشان. جانش را مشکبار کن و دلش را گلزار نما تا بوی خوی خوشش جان‌پرور گردد و پرتو رویش افزون از ماه و اختر. تویی مهربان و تویی بخشنده و توانا.

هوالله

۳۹۷

ای دلبر آفاق، بندهٔ مشتاق را نصیبی از اشراق ده. روح را پر فُتوح کن و دل را از بند آب و گلِ برهان و چون گل خندان کن و چشم را مانند ابرگریان فرما تا در آتش عشقت بسوزد و بسازد و به آهنگ خوشی به مدایح و نعوت پردازد و بنوازد. ای پروردگار، کامکار فرما و در دو جهان سرفراز کن. تویی مقتدر و توانا. عبدالبهاء عباس

هوالله

۳۹۸

ای خداوند بی‌همتا، این نفوس را سراپا نورانی و قلوبشان را رحمانی کن و جانشان را سُبْحانی نما تا در جمیع مراتب به

آنچه لایق این یوم عظیم است قیام نمایند و موفق به رضای تو شوند. ع ع

هو الابهی

۳۹۹

رَبِّ وَ رَجَائِي، أَسْأَلُكَ بِسَيْطَرَتِكَ الْمُحِيطَةِ الْمُسْتَوْلِيَةِ عَلَيَّ
الْكَائِنَاتِ أَنْ تَنْصُرَ عِبَادَكَ فِي كُلِّ الْجِهَاتِ وَ تُحْيِي قُلُوبَهُمْ
بِالْنَّفْحَاتِ وَ تُنْعِشَ أَفئِدَتَهُمْ بِالنَّسَمَاتِ وَ تُسْقِيَهُمْ كَأْسَ الْحَيَاتِ
وَ تَحْفَظَهُمْ فِي فُلْكِ النِّجَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۴۰۰

ای خداوند، تو آگاهی و دانا و بینا که آنی فراغت از یاد یارانت ندارم و بدون ذکر ایشان نفسی بر نیارم و به جز لقایشان آرزویی ندارم. مَحَبَّتشان راحت جان است و لقایشان، مَسَرَّتِ وجدان. ای خداوند، شکر تو را که یاران ارجمند را هوشمند فرمودی و هر مستمند را از کَنْزِ هدایت بهره‌مند کردی. مواهب بی‌کران مبدول داشتی و بخشش بی‌پایان شایان فرمودی. هدایت کُبریِ رایگان بخشیدی و موهبتِ عَظْمیِ ارزان نمودی. پس این یاران را در ملکوت بزرگوار فرما و با یکدیگر رُووف و مهربان فرما تا هر یک به جهت دیگری جانفشانی نماید و گوهرافشانی کند و به میدان قربانی شتابد. فیض رحمانی یابد و مواهب آسمانی جوید. ع ع

هو الله

۴۰۱

ای خدا، تو شاهدی و گواهی که در دل و جان آرزویی ندارم جز آنکه به رضایت مَوْفِقِ کردم و به عبودیتِ مَوْئِدِ شوم. به خدمت پردازم و در کَرَمِ عظیمت بکوشم و جان و دین را در راهت فدا نمایم. تویی دانا، تویی بینا. هیچ آرزویی جز این

ندارم که از مَحَبَّت، سر به کوه و صحرا نهم و فریاد به ظهور ملکوت نمایم و ندایت را به جمیع گوش‌ها برسانم. ای خدا، این بیچاره را چاره‌ای بخش و این دردمند را درمانی ده و این مریض را عِلاجی عطا کن. با قلبی سوزان و چشمی گریان به درگاہت مناجات می‌نمایم. ای خدا، در سبیلت هر بلایی را مهیّا هستم و هر صدمه‌ای را به جان و دل آرزو نمایم. ای خدا، از امتحان محافظه نما. تو می‌دانی که از هر چیزی گذشته‌ام و از هر فکری فارغ شده‌ام؛ جز ذکر تو شغلی ندارم و جز خدمت آرزویی نخواهم. ع ع

هو الله

۴۰۲

ای پروردگار، عاشقان را از بلا، ساغرِ لبریز در کام ریز و مشتاقان را در راه مَحَبَّت زهر، شهد کن و نوش، نیش نما. سرها را زینت سِنان کن و دل‌ها را هدف سَهْم بی‌امان فرما. این جان پُرمرده را در سبیل فدا زنده فرما و این قلبِ افسرده را به کأس جفا طراوت و لطافت بخش. مدهوشِ جامِ اَلْسْت کن و سرمستِ پیمانانه به دست فرما. به جانفشانی مؤید فرما و به قربانی موفق کن. تویی مقتدر و توانا و تویی دانا و بینا و شنوا. ع ع

هو الله

۴۰۳

ای پروردگار، این عزیزان، ذلیلِ سبیل تو گشتند و این مه‌رویان در راه مَحَبَّت به خون آغشتند. هر سینه‌ای مانند آینه پاره پاره گشتند و هر دلی از آب و گِل آزاده، شرحه شرحه شده. سرهای بزرگوار در زیر پای‌های جُهال پایمال شده، حَنَجِرِ نورانی به خنجرِ نفوسِ ظلمانی آزرده گشته و قلوبِ رحمانی به سهامِ شیطانی خسته گردیده. این نفوسِ نفیسه در دست هر خسیسی گرفتار شده و این وجوهِ نورانیّه به غبارِ طغیانِ مظاهرِ شیطانیه افسرده گشته. ای پروردگار، از آن جام سرشارِ قطره‌ای نثار فرما و از آن گلشنِ فِدا نَفحه‌ای به مشام من آر تا منجذبِ آفاقِ گردم و سرگشته و سوداییِ آن جمالِ پر انوارِ شوم و جان و روانِ قربان نمایم. ع ع

هو الابهی

۴۰۴

ای خدای من، جانم فِداى احبابت. این خون افسرده را در سبیلِ دوستانت بر خاک ریز و این تن فرسوده را در راه یارانت خاک راه و غبارِ اقدام نما. ای خدای من. ع ع

هو الله

ای یزدان مهربان، یارانت بی سر و سامانند و دوستانت اسیر در دست عوانان؛ از هر طرف تیر و سِنانی و از هر شخصی زخمی بی‌امان؛ با وجود این سرگشته کوی توآند و آشفته موی تو و دلدادۀ روی تو. هر بلایی را و لا دانند و هر دردی را درمان شمرند. غُل و زنجیر را تاج و سریر یابند و زندان را ایوان بی-پایان دانند. به کَلّی جانفشانند. ای خداوند، هوشمندان را بنواز و همدم و همراز عبدالبهاء ساز تا کَلّ جان و دل در کف گرفته، نثار درگاه تو نماییم و روی تو جویم و به کوی تو پی بریم و راز تو گویم. تویی مقتدر و توانا و واقف و بینا. ع ع

ای پروردگار، پدر و مادر این بنده درگاه را در دریای غُفران
 غوطه ده و از گناه و خطا پاک و مقدّس نما. عفو و بخشش
 شایان نما و غفران و آمرزش ارزان کن. تویی آمرزنده و تویی
 غفور. تویی بخشنده فیض موفور. ای آمرزگار، هر چند
 گُنهکاریم ولی امید به وعد و نوید تو داریم و هر چند در ظُلمتِ
 خطا مبتلاییم و لکن توجّه به صبح عطا داشته و داریم. به آنچه
 سزاوار درگاه است معامله کن و هر چه شایگان بارگاه است
 شایان فرما. تویی غفور. تویی عَفُوّ و تویی بخشنده هر
 قصور. ع ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي إِنِّي بِكُلِّ تَضَرُّعٍ وَ تَوَجُّهِ وَ تَذَلُّلٍ وَ تَبَتُّلٍ أَنَا جِيكَ
بِلِسَانِي وَ جَنَانِي وَ رُوحِي وَ سَرِيرَتِي وَ ضَمِيرِي وَ فُؤَادِي وَ أَبْتَهَلُ
إِلَيْكَ أَنْ تُقَدِّرَ أَعْظَمَ الْأَمَالِ وَ أَفْضَلَ الْأَعْمَالِ وَ الْعِزَّةَ وَ الْكَمَالَ
وَ الْمَوْهَبَةَ وَ الْجَمَالَ وَ الْفَلَاحَ وَ النَّجَاحَ لِهَذِهِ الْعَائِلَةِ الَّتِي هَرَعْتُ
إِلَى ظِلِّكَ الظَّلِيلِ عِنْدَ سَطْوَعِ صُبْحِكَ الْمُبِينِ وَ سَرَعْتُ إِلَى
مَلَازِمِكَ الرَّفِيعِ وَ آوْتُ إِلَى كَهْفِكَ الْمُنِيعِ لَبْتُ لِنِدَائِكَ وَ قَبَلْتُ
أَعْتَابَكَ وَ أَشْتَعَلْتُ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ وَ أَنْجَذْتُ بِنَفْحَاتِ قُدْسِكَ وَ
لَمْ تَزَلْ خَادِمَةً لِأَمْرِكَ، سَاجِدَةً لِطَلْعَتِكَ، مَاجِدَةً فِي ظِلِّكَ قَدْ
أَشْتَهَرْتَ بِأَسْمِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَ نُودِيَتْ بِذِكْرِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ.
إِلَهِي إِلَهِي عَزَّزْهَا بِعِزَّتِكَ الْقَدِيمَةِ وَ مَجِّدْهَا فِي مَلَكُوتِكَ
الْجَلِيلِ وَ أَنْجِدْهَا بِجُنُودِ مَوْهَبَتِكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْعَظِيمِ. رَبِّ
رَبِّ أَرْفَعْ رَابِعَهَا وَ زِدْ فِي حِمَايَتِهَا وَ أَنْشُرْ آثَارَهَا وَ زِدْ فِي أَنْوَارِهَا
حَتَّى تَكُونَ زُجَاجَةً لِسِرَاجِ مَوَاهِبِكَ وَ مَنْشُورَةً لِالْطَافِكِ وَ
مَوَاهِبِكَ. رَبِّ رَبِّ أَنْسَهَا فِي وَحْشَتِهَا وَ أَدْرِكْهَا فِي كُرْبَتِهَا وَ

أَوْرِنَهَا كِتَابَكَ وَ أَكْمِلْ عَلَيْهَا نِعْمَكَ وَ آلائِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْقَوِيُّ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۴۰۸

ای پروردگار، این بنده جان‌نثار را در پناه ملکوت ابهت
محفوظ و مصون دار و در ظلّ شجره انیسایت محفوظ و
مسرور. قوتِ توحید بخش و آیتِ تفرید فرما و جمیع اهل و
اطفال و یارانش را دوست دار. ع ع

ای خداوند بی مانند، به حکمت کبرایت، اِقتران در بین اَقْران مُقَدَّر فرمودی تا سَلالَهٗ انسان در عالم امکان تسلسل یابد و همواره تا جهان باقی به عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش درگاه احدیت مشغول و مألوف گردند «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ». حال این دو مرغ آشیانهٔ مَحَبَّت را در ملکوت رحمانیت عقد اِقتران ببند و وسیلهٔ حصول فیض جاودان فرما تا از اجتماع آن دو بحر مَحَبَّت، موج الفت برخیزد و لآلی سَلالَهٗ نجیبهٔ مقدسه بر ساحل وجود ریزد. «مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ. فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ. يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ». ای خداوند مهربان، این اِقتران را اسباب تولید دُرّ و مرجان فرما. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

پروردگارا، عنایت فرما، هدایت بخش. پرورش ده، نشو و نما عطا کن. بِنْتِ مَلَكُوتِ نَمَا، فیض لاهوت بخش. رُوحانی کن، نورانی

نما. رحمانی کن، آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رها یابم و از
جهان ماوراء طبیعت خبر گیرم. زنده شوم، خُلق و خوی رحمانی
جویم. نشر تعالیم الهی نمایم، فیض ابدی طلبم و موهبت الهی
خواهم. تویی دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

هوالبهی

ای پروردگار، ای آمرزگار، این اُمّه موقنهات را با اولاد و اَحفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم فرما و بر پیمانت محکم و استوار نما و از امتحان و افتتان محفوظ و مصون بدار و از مادونِ خود مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران منزل و مأوی بخش و نور دیده‌اش و فلذّه کبدش را از هر مشکلی و بلیّه شدیده رهایی بخش و رُوح و جانش و پسر مهربانش در کَهفِ حمایت صیانت فرما. تویی عَفُوٌّ غَفُورٌ و رَاحِمٌ یَوْمَ النُّشُورِ. ای خداوند، این مادر و فرزند را در بُحْبُوحَه جَنَّتِ ابَهِیْ مَلْجَأٌ و پناه ده و در جوار رحمت کُبْری بعد از عروج از عالم اَدْنی، منزل و مأوی بخش. اِنَّكَ اَنْتَ الْکَرِیْمُ الْمُتَعَالِ. ع ع

۴۱۲

هو الله

قُولِي لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَ
 هَدَيْتَنِي إِلَى مَلَكُوتِكَ وَ سَقَيْتَنِي كَأْسَ هِدَايَتِكَ وَ ظَلَلْتَ عَلَيَّ
 شَجَرَةَ وَحْدَانِيَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ.
 إِلَهِي ثَبِّتْنِي عَلَيَّ عَهْدِكَ وَ اجْعَلْنِي مُسْتَقِيمَةً فِي حُبِّكَ وَ نَجِّنِي
 مِنْ كُلِّ أَفْتَانٍ شَدِيدٍ. رَبِّ رَبِّ اجْعَلْنِي فِدَاءً لِإِمَائِكَ وَ شَهِيداً
 فِي سَبِيلِكَ وَ خَاضِعاً خَاشِعاً لِخَلْقِكَ وَ مُجِيباً بِجَمِيعِ عِبَادِكَ وَ
 خَادِماً لِلسَّلَامِ الْعَامِّ وَ الصُّلْحِ وَ الْحُبِّ وَ الْأَمَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيمُ الْمُتَعَالِ. ع ع

۴۱۳

هو الله

ای خداوند، این کنیز مستمند را در ملکوت خویش قبول نما و
 به فیض ابدی محظوظ فرما. جام عشق بنوشان و نور عرفان
 بخش. در چشمه ایوب غوطه ده و از مَحَن و آلام اخلاق
 بشری شفا بخش. پرتوی از صفات خویش مبدول فرما.
 آسمانی کن، ربّانی نما، نَفَثَاتِ رُوحِ الْقُدُسِ بَدَم. به روح وحدت
 عالم انسانی زنده نما. لسان ناطق ده، قلب فارغ بخش.

حُجَجَ وَ بُرْهَانَ الْهَامِ كُنْ وَ سَبَبِ هِدَايَةِ نَفُوسِ فِرْمَا. تَوْبِي
مُقْتَدِرٌ وَ تَوَانَا وَ تَوْبِي كَرِيمٌ وَ رَحِيمٌ وَ دَانَا. ع ع

هو الله

٤١٤

إِلَهِي إِلَهِي نَحْنُ إِمَاءٌ أَجْتَدَبْتَنَا نَفَحَاتُ قُدْسِكَ مِنَ الْبُقْعَةِ
الْمُبَارَكَةِ. نُورٌ بَصَائِرُنَا بِأَنْوَارِ هِدَايَتِكَ السَّاطِعَةِ مِنْ أَفْقِ الْحَقِيقَةِ
وَ أَحِينَا بِفِيوضَاتِ رُوحِ قُدْسِكَ النَّازِلَةِ مِنْ سَمَاءِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَ
أَيَّقِظُنَا بِنَسَمَاتِ حُبِّكَ عِنْدَ إِشْرَاقِ شَمْسِ الْوَحْدَانِيَّةِ. أَيُّ رَبِّ
وَ فَقَّنَا عَلَى جَوْهَرِ التَّقْدِيسِ عَنْ كُلِّ صِفَةٍ إِلَّا الْفَضَائِلَ الَّتِي
خَصَّصْتَ بِهَا الْحَقَائِقَ الْمُقَدَّسَةَ مِنَ الْمَلَكُوتِ الْأَعْلَى وَ أَنْعَشَ
أَفْئِدَتَنَا بِفِيوضَاتِ مُسْتَمِرَّةٍ مِنْ مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى. أَيُّ رَبِّ أَيْدِنَا
عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ النَّدَاءِ بِأَسْمِكَ وَ إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَ نَشْرِ
آيَاتِكَ وَ تَرْوِيجِ تَعَالِيمِكَ وَ كَلِمَاتِكَ وَ تَرْبِيَةِ سَائِرِ الْإِمَاءِ حَتَّى
تَتَنَوَّرَ هَذِهِ الْأَفَاقُ بِإِشْرَاقِ أَنْوَارِكَ السَّاطِعِ عَلَى مَشَارِقِ الْأَرْضِ
وَ مَغَارِبِهَا. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

ای خداوند مهربان، هر چند وجود نابودم ولی امید به فضل و جود تو دارم و هر چند از قابلیت و استعداد محرومم ولی رجا به فضل و عنایت تو دارم. گمراه بودم، هدایت فرمودی. نابینا بودم، بینا کردی. محروم بودم، مَحْرَم راز فرمودی. مرده بودم، به نفعات گلشن قدس زنده فرمودی. حال ای پروردگار، استقامت بخش، ثبوت عنایت فرما تا در مَحَبَّتِ مَطَّلَعِ اَحَدِيَّتِ ثابت مانم و از انوار شمس حقیقت مُقْتَبِسِ گردم. به ذکر و ثنایت ناطق شوم و به عبادت جمال رَحْمَانِيَّتِ مشغول گردم. غیر تو را فراموش کنم و از ذکرِ مَاسِيَّیِ خَامُوشِ شوم و از جام مَحَبَّتِ سَرْمَسْتِ و مدهوش گردم و به خدمت امرت پردازم و به اَبْدَعِ نَعْمَاتِ در محافلِ اِمَاءِ رَحْمَنِ، لسان به ذکرت بگشایم و محفلِ بِيَارِيْمِ. تویی مقتدر و توانا و تویی مُؤَيِّدٌ و مَوْفِقٌ و بینا یا رَبِّيَ الْاَعْلَى. ع ع

هو الابهی

ای مقصود من فی الوجود، ای معبود من فی الغیب و الشهود، کنیز ناچیزی را عزیز نما و در هر چیز تمییز بخش و شور انگیز فرما تا در سبیل عزیز مصر بقا، یوسف ملکوت، جمال ابهات،

جان رایگان فدا نماید و در اشتیاق رویت به دلالتِ نَفْحَهُ قدسِ
خویت به کویت شتابد. رخ از بیگانه بتابد و به یگانگی ات
پیرستد. تویی مقتدر و توانا. ع ع

هوالبهی

۴۱۷

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ وَتَقَدَّسْتَ وَتَنَزَّهْتَ عَنْ كُلِّ
ذِكْرٍ وَتَنَاءٍ وَكُلِّ نَعْتٍ لَمْ يَصْدُرْ مِنْ قَلَمِكَ الْأَعْلَى. فَجَوْهَرُ
الْعَجْزِ وَالْفَنَاءِ وَحَقِيقَةُ الْفَقْرِ وَالْهَبَاءِ كَيْفَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَطِيرَ إِلَى
هَوَاءٍ بِهَاءٍ عِزِّ أَحَدِيَّتِكَ أَوْ يَتَصَاعَدَ إِلَى مَلَكُوتِ قُدْسِ هُوِيَّتِكَ
حَتَّى يَقُومَ بِمَحَامِدِكَ وَتَنَائِكَ وَيَنْطِقَ بِنُعُوتِكَ وَأَوْصَافِكَ.
فَوَعِزَّتِكَ خَرَسَتِ الْأَلْسُنُ وَكَلَّتْ عَنْ تَنَاءٍ أَدْنَى آيَةٍ مِنْ آيَاتِكَ
وَ بَيَانِ مَعْنَى مِنْ مَعَانِي كَلِمَاتِكَ فَكَيْفَ تَنَاءُ نَفْسِكَ الْعُلْيَا وَ
مَحَامِدُ ذَاتِكَ الْأَعْلَى وَ لَيْسَ لِي سَبِيلٌ وَلَا دَلِيلٌ إِلَّا الْإِعْتِرَافُ
بِالْعَجْزِ وَ التَّقْصِيرِ أَنْ أَنْسَجَ بِلُعَابِ عَنَابِ أَوْهَامِي حِجَابًا فِي
أَوْجِ الْأَثِيرِ إِذَا أَسْأَلْتُكَ الْعَفْوَ وَ السَّتْرَ فِي كُلِّ حَالِي وَ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى
أَمَتِكَ الطَّيِّبَةِ الزَّكِيَّةِ الْخَاضِعَةِ لِأَسْمِكَ، الْخَاشِعَةِ بِبَابِكَ،
النَّاطِقَةِ بِشَنَائِكَ، الْمُسْتَهْلَةِ إِلَيْكَ، الْمُتَضَرِّعَةِ إِلَى مَلَكُوتِكَ
بِلِحْظَاتِ أَعْيُنِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَنْظَارِ تَوَجُّهَاتِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَ

تُوَيْدَهَا عَلَيَّ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى فِي مُلْكِكَ وَ مَلَكُوتِكَ . إِنَّكَ
 أَنْتَ السُّلْطَانُ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ . ع ع

هو الله

۴۱۸

رَبِّ وَ رَجَائِي يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ وَ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَ يَا سَاتِرَ
 الْعُيُوبِ ، أَسْتَغْفِرُكَ لِأَمْتِكَ الَّتِي رَجَعَتْ إِلَيْكَ وَ وَفَدَتْ عَلَيْكَ
 وَ وَرَدَتْ بَيْنَ يَدَيْكَ خَاضِعَةً خَاشِعَةً خَائِفَةً مِنْ عَذَابِكَ مُتَعَطِّشَةً
 إِلَى عَذَابِ فُرَاتِكَ . رَبِّ أَنْزِعْ عَنْهَا قَمِيصَ الذُّنُوبِ وَ أَلْبِسْهَا حُلَّ
 الْغُفْرَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا عَلَامَ الْعُيُوبِ وَ سِتَّارَ الْعُيُوبِ . إِنَّكَ أَنْتَ
 النَّوَابُ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ . ع ع

یزدان مهربانا

۴۱۹

این کنیز عزیز و له‌انگیز بود و با عقل و تمییز. مشتاق دیدار بود و
 آرزوی آن دیار می‌نمود و با چشمی اشکبار توجه به ملکوت
 اسرار داشت. بسا شب‌ها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا
 روزها به یاد تو همدم و دمساز. هیچ صبحی غافل نبود و هیچ
 شامی آفل نگشت. مانند مرغ خوش آهنگ هر دم به تلاوت

الواح و آیات مشغول بود و به مثابه آینه آرزوی نور تجلی می نمود. ای آموزگار، این هوشیار را به بارگاه بزرگواری خویش راه ده و این مرغ دست آموز را به حدیقه بقا پرواز بخش. این مشتاقِ پر احتراق را به وثاق وصال داخل کن و این آشفته پریشان را از حرمان نجات بخش و به ایوان رحمن در آر. ای پروردگار، هر چند گنجه‌کاریم، تویی آموزگار. هر چند غریق بحر عصبانیم، تویی خداوند مهربان. عفو قصور فرما و مغفرت موفور بنما. فیض حضور بخش و صهبای سرور بنوشان. ما اسیر خطاییم و تویی امیر عطا. ما غریق معصیتیم و تو خداوند رحمت کبری. هر چه هستیم منسوب به آستان تویم و هر چه باشیم مُقیم درگاه تو. تویی بخشنده و درخشنده و پاینده و مهربان و تویی کریم و رحیم و عظیم الإحسان و کثیر الغفران. إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ يَا رَبَّ الْأَرْبابِ. ع ع

هو الله

۴۲۰

قَوْلِي لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا نَوَّرْتَ بَصِيرَتِي بِمُشَاهَدَةِ الْآيَاتِ وَ زَيَّنْتَ حَقِيقَتِي بِمَعْرِفَةِ رَبِّ الْأَسْمَاءِ وَالصِّفَاتِ وَأَحْيَيْتَنِي بِنَسْمَةِ الْأَسْحَارِ وَ عَطَّرْتَ مَشَامِي بِنَفْحَةِ الْأَزْهَارِ وَ نَسِيتُ حَدِيقَةَ الْأَسْرَارِ. رَبُّ إِنِّي سَقِيمَةٌ فَاشْفِنِي وَ كَلِيلَةٌ فَانْقِطِنِي. عَوْدُنِي

بِالذُّلِّ وَ الْإِتْكَسَارِ وَ أَحْفَظْنِي مِنَ الْعُرُورِ وَ الْإِسْتِكْبَارِ وَ خَلِّصْنِي
 مِنْ كُلِّ فَاجِرٍ كَفَّارٍ وَ أَنْقِذْنِي مِنْ ظُلُمَاتِ الشُّبُهَاتِ الَّتِي أَنْتَشَرْتَ
 فِي الدِّيَارِ وَ اجْعَلْ لِي قَدَمًا رَاسِخَةً عَلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَ
 مِنْهَجِكَ الْقَوِيمِ لَا اتَّخِذْ سَبِيلَ الْغَيِّ سَبِيلًا بَلْ اتَّخِذْ مِنْهَجَ الرُّشْدِ
 سَبِيلًا. رَبِّ إِنِّي أَمَةٌ ضَعِيفَةٌ عَاجِزَةٌ فِي الْإِفْتِتَانِ قَاصِرَةٌ لَدَى
 الْإِمْتِحَانِ وَ نَجِّنِي مِنَ التَّمَحِيصِ الْمَنْصُوصِ مِنْ فَمِ أُمَّةِ الْهُدَى
 وَ نُجُومِ الْأَفُقِ الْأَعْلَى عَلَيْهِمُ التَّحِيَّةُ وَ الشَّنَاءُ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
 النَّاسُ هُلَكَاءٌ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنُونَ هُلَكَاءٌ إِلَّا الْمُؤْمِنُونَ وَ
 الْمُؤْمِنُونَ هُلَكَاءٌ إِلَّا الْمُخْلِصُونَ وَ الْمُخْلِصُونَ فِي خَطَرٍ عَظِيمٍ.
 يَا رَبِّي الرَّحِيمَ إِنَّ أُمَّتَكَ السَّقِيمَ تَرْجُو فَيُضَكُّ الْعَظِيمَ وَ
 شَفَائِكَ الْمُبِينِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ
 الرَّؤُوفُ الْعَظِيمُ. عبدالبهاء عباس

هوالبهی

۴۲۱

پروردگارا، پاک کردگارا، این ورقه خضیره نضیره که در ریاض
 محبت رویده و در حدیقه معرفت از شجره عنایت دمیده،
 چشمش به افق الطاف بی پایان باز است و قلبش در خلوتگاه
 راز، محرم و با واقفان راز، دمساز و همراز؛ از ملکوت ابهات

تأییدی بفرما و از جبروتِ اعلایتِ توفیقی عنایت کن که بر عهد
و میثاقتِ مستقیم و بر قرار ماند و بر پیمان و ایمانت ثابت و
استوار. رَبِّ وَقْفْهَا عَلَيَّ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَىٰ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الْوَهَّابُ. ع ع

هو الله

۴۲۲

ای دلبر آفاق، این جمع نساء، تو را کنیزانند و از شدت
محبت، اشکریزان و از کمال شوق، کف‌زنان و پاکویان.
افروخته‌اند و جان‌سوخته و از ماسوای تو دو دیده دوخته. ای
دلبر مهربان، این ورقاتِ فانیات را پر شور و شعله نما تا از لمعه
نور در صحرای طور اقتباس کنند و ربّ ارنی گویان، یوم لقا را
احساس نمایند. پروردگارا، هر چند ایام غیبت است ولی این
قرن عظیم تو را عصر ظهور است و این صحرای وسیع، وادی
ایمن و شعله‌طور. پروردگارا، فیض ابدی بخش و فوز سرمدی
ده تا به خدمت امرت قیام نمایند و آن کشور را به جلیل اکبر
دلالت کنند. تویی دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

۴۲۳

هو الله

ای بی‌نیاز، این کنیز ناچیز را در آستان مبارکت قبول فرما و این
بال و پرشکسته را در هوای قدس عنایت پرواز ده. این فقیره
را به کَنزِ غَنَا دلالت فرما و این ذلیل را به درگاه عزّت هدایت
کن. ع ع

۴۲۴

هو الله

پروردگارا، کنیز درگاهم و ضعیف ناتوان و تو مُعین و نصیر
بیچارگان. ای دلبر مهربان، آتشی در جان و دل افروز و پرده
اوهام بسوز. دیده به مشاهده جمالت روشن کن. جان و
وجدانم غِبْطَةُ گلزار و گلشن فرما. از هر قیدی آزاد کن. الطاف
بی‌پایان عطا نما تا جز تو نینیم و به غیر از راه مَحَبَّتِ نپویم و
جز راز دلبری تو نگویم. تویی بیننده و بخشنده و توانا. ع ع

۴۲۵

هو الله

ای پروردگار، این کنیزان را در ملکوت عزّت عزیز نما و این
إماء را در آستان مقدّست مقبول فرما. قلبشان را منور کن و
روحشان را مطهّر فرما. مشامشان را معطر کن تا سزاوار آستان

احدیّت گردند و به عبادت و خدمت و تصرّع و عجز و نیاز
پردازند. به ذکر تو زنده گردند و به مَحَبَّت تو حیات جاودانی
یابند. أَنْتَ الْكَرِيمُ وَ أَنْتَ الرَّحِيمُ وَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّبُّ
الْقَدِيمُ. ع ع

هو الله

۴۲۶

پاک یزدانا، خداوند مهربانا، شکر تو را که این اِماء را عزیز
نمودی و این ناچیزان را تاج موهبت بر سر نهادی. درِ بخشایش
گشودی و رخ بنمودی و دلها بربودی. ای ربِّ وُدود، ستایش
نتوانیم و از عهدهٔ نیایش بر نیاییم. عاجزیم و ناچیز، قاصریم و
بی تمیز ولی روی تو جوئیم، سوی تو پوییم، ثنای تو گوئیم. اسیر
زنجیر مَحَبَّتیم و دستگیرِ امیرِ کشورِ موهبت. شکر تو را که شاهد و
شکر به کامها ریختی و این کنیزان را کامیاب نمودی. اَلْحَمْدُ
لَكَ وَ الشُّكْرُ لَكَ وَ الْفَضْلُ لَكَ وَ الْمَوْهَبَةُ مِنْكَ. اِنَّكَ اَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ الْعَطُوفُ الرَّؤُوفُ. ع ع

هو الله

۴۲۷

ای خداوند بی‌مانند، کودکی بینوا را پناه باش و بیچاره‌ای
پرگناه را آمرزنده و مهربان. ای پروردگار، هر چند گیاه تباہیم
ولی از گلستان تویم و نهال بی‌شکوفه و برگیم ولی از بوستان
تو، پس این گیاه را به رشحاتِ سحابِ عنایت پرورش ده و این
نهال پژمرده را به نسیم بهار روحانی حرکت و طراوت بخش.
بیدار کن، هشیار کن، بزرگوار کن. حیات ابدیه بخش و در
ملکوت پدیدار کن. ع ع

۴۲۸

إِلَهِي إِلَهِي هُوَ لِأَطْفَالِ فُرُوعِ شَجَرَةِ الْحَيَاتِ وَ طُيُورِ حَقِيقَةِ
النَّجَاتِ، لِنَالِي صَدْفِ بَحْرِ رَحْمَتِكَ، أُوْرَادُ رَوْضَةِ هِدَايَتِكَ.
رَبَّنَا إِنَّا نَسْبُحُ بِحَمْدِكَ وَ نُقَدِّسُ لَكَ وَ نَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ مَلَكُوتِ
رَحْمَانِيَّتِكَ أَنْ تَجْعَلَنَا سُرُجَ الْهُدَى وَ نُجُومَ أَفُقِ الْعِزَّةِ الْأَبَدِيَّةِ بَيْنَ
النُّورِ وَ عَلَّمْنَا مِنْ لَدُنْكَ عِلْمًا يَا بَهَاءَ الْأَبْهَى. ع ع

۴۲۹

هوَاللهُ

ای جلیل اکبر، این کنیز صغیر را دختر خوش اختر فرما و در درگاه احدیت عزیز کن. از جام محبت لبریز نما تا شور و ولهی انگیزد و مشک و عنبری بیزد. تویی مقتدر و توانا و تویی دانا و بینا. ع ع

۴۳۰

هوَاللهُ

طفل صغیرم؛ پستان عنایت را تَدی عزیز کن و از شهد و شیر محبت نشو و نما بخش و در آغوش معرفت پرورش ده. در کودکی آزادگی ده و فرزاندگی بخش و این بی نیاز را محرم ملکوت راز نما. تویی مقتدر و توانا. ع ع

۴۳۱

هوَاللهُ

خداوندا، این طفل صغیر را در آغوش محبت پرورش فرما و از تَدی عنایت شیر ده. این نهال تازه را در گلشن محبت بنشان و به رشحات سحاب عنایت پرورش ده. از اطفال ملکوت کن و به جهان لاهوت هدایت فرما. تویی مقتدر و مهربان و تویی دهنده و بخشنده و سابقُ الإنعام. ع ع

هو الله

۴۳۲

إِلَهِي إِلَهِي نَحْنُ أَطْفَالٌ رَضَعْنَا مِنْ ثَدْيِ مَحَبَّتِكَ لَبَنَ الْعِرْفَانِ وَ
 دَخَلْنَا فِي مَلَكُوتِكَ مِنْذُ نِعْمَةِ الْأَظْفَارِ وَ نَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فِي اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ. رَبِّ ثَبَّتْ أَقْدَامَنَا عَلَى دِينِكَ وَ أَحْفَظْنَا فِي حِصْنِ
 حِفْظِكَ وَ أَطْعِمْنَا مِنْ مَائِدَةِ السَّمَاءِ وَ اجْعَلْنَا آيَاتِ الْهُدَى وَ
 سُرُجَ التَّقْوَى وَ أَمِدِّدْنَا بِمَلَائِكَةِ مَلَكُوتِكَ يَا رَبَّ الْجَبْرُوتِ وَ
 الْكِبْرِيَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۴۳۳

ای ایزد دادگر، ای خدای مهرپرور، ما نهالان بوستان تویمیم به
 دستِ مَرَحْمَتِ کِشْتِه و به جِبْهَهُ ما حِطِّ مَحَبَّتِ نوشته؛ کَلِّ را
 اشجارِ پَرْتَمَرِکن و هَمَّهُ ما را درختانِ بارور فرما. حروفات
 مفرده‌ایم، کلماتِ باهرات نما. کلماتِ مُجْمَلَه‌ایم، آیاتِ بِنَات
 فرما. اوراقِ باطله‌ایم، کتابِ مَبِينِ کن. نِقَاطِ سَافِلَه‌ایم، أَحْرُفِ
 عَلِیْنِ نما. ذَلِیلِ و خَوَارِیمِ، از ذَلَّتِ بَرَهَانِ. بی برگ و باریم،
 به برگ و نوا رسان. گنجِ مَلَكُوتِ خَوَاهِیمِ و کَنْزِ لَاهُوتِ طَلِیمِ،
 غنایِ حَقِیقِی جَوِیمِ و از بَقَایِ مَعْنَوِیِ سَخْنِ گَوِیمِ. هر که را
 پَرْتَوِ آفْتَابِ درخشانَتِ گیرد از ظَلَمَتِ تُرَابِ بِیزار است و هر که

را آب ناب سیراب نماید از نمایش سراب در کنار . پس ای پروردگار، نیستی آموز تا نار هستی بر افروزد و حجاب خودپرستی بسوزد تا میان حبیب و محبوب آشنایی افتد و بین طالب و مطلوب رسم جدایی برافتد. تویی دهنده و بخشنده و مهربان. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ. ع ع

هوالبهی

۴۳۴

ای خدای مهربان، این نوگل گلستان محبت را از شبم عنایت تر و تازه بفرما و این تازه نهال بوستان هدایت را به تربیت باغبان احدیت پرورش ده و این شاخ سبز را در گلشن الطاف مزین به شکوفه و برگ کن و این دُرْدانه معرفت را در آغوش صدف رحمت پرور. ای خداوند، هر مستمندی را توانگر نما و هر دردمندی را درمان بخش. هر فقیری را به گنج روان دلالت کن و هر اسیری را از زنجیر قیود آزادی بخش. تویی توانا و بینا و آگاه و شنوا. تأیید احسان نما. ع ع

هوالله

۴۳۵

ای خدا، طفل معصوم در پناه خود حفظ نما. عنایتی کن و رحمتی بفرما. تربیت نما، به نعمت پرور. قابلیت بخش تا

ملکوتی گردم، ربّانی شوم، روحانی شوم، نورانی گردم. تویی
مقتدر و توانا و مهربان. عبدالبهاء عبّاس

هو الله

۴۳۶

ای بدیعُ الأُطاف، لطفی بدیع نما و لطافتِ ربیع بخشا. ما
نهالانیم به دست مَرَحمت کِشته و با آب و گِل مَوَدّت سرشته؛
محتاج جوی عطای تویم و شایان ابر سَخای تو. این کِشت
امید را به خود مگذار و از باران عنایت دریغ مدار؛ از سحاب
جودت ببار تا نهال وجود به بار آید و دلبر مقصود در کنار.
عبدالبهاء عبّاس

هو الله

۴۳۷

پروردگارا، این اطفال را نهال‌های بی‌همال کن و در حدیقه
میثاق نشو و نما بخش و به فیضِ سحابِ ملکوتِ ابھی طراوت
و لطافت ده. مهربانا، طفل صغیرم، به دخول در ملکوت کبیر
فرما. در زمینم، آسمانی فرما. ناسوتی‌ام، لاهوتی فرما.
ظلمانی‌ام، نورانی کن. جسمانی‌ام، روحانی نما و مظهر
فیوضات نامتناهی فرما. تویی مقتدر و مهربان. ع ع

۴۳۸

هو الله

رَبِّي رَبِّي، كودکم خردسال، از پستان عنایت شیر ده و در
 آغوش مَحَبَّت پرورش بخش و در دبستان هدایت تعلیم فرما و
 در ظلّ عنایت تربیت کن. از تاریکی برهان، شمع روشن کن
 و از پژمردگی نجات داده، گل گلشن فرما. بنده آستان کن و
 خُلق و خوی راستان بخش. موهبت عالم انسانی کن و تاجی
 از حیات ابدیه بر سر نه. تویی مقتدر و توانا و تویی شنونده و
 عینا. ع ع

۴۳۹

هو الله

خداوندا، مهربانا، کودکانیم بینوا و طفلانیم در نهایت فقر و
 فنا، ولی سبزه جویبار تویم و نهال‌های پر شکوفه بهار تو. از
 رَشحاتِ سحابِ رحمت طراوتی بخش و از حرارت آفتاب
 موهبت نشو و نما احسان فرما. از نسیم حدائقِ حقایق، لطافتی
 عنایت کن و در بوستان معارف، درختان پربرگ و بار فرما. در
 افق سعادت ابدی، نجومِ ساطعُ الأنوار کن و در انجمن عالم
 انسانی، چراغ‌های نورانی فرما. پروردگارا، اگر بنوازی هر یک
 شهباز اوج عرفان گردیم و اگر بگذاری بگدازیم و به ضرر و

زیان گرفتار شویم. هر چه هستیم از تویم و به درگاہت پناہ
آریم. تویی دهنده و بخشنده و توانا. ع ع

هو الله

۴۴۰

ای پاک یزدان، این نهالانِ جویدار هدایت را از باران ابر عنایت
تر و تازه فرما و به نسیم ریاضِ احدیت، اهتزازِ بخش و به
حرارت شمس حقیقت، جانی تازه عطا نما تا نشو و نما نمایند
و روز به روز ترقی کنند و شکفته گردند و پر بار و برگ شوند.
ای پروردگار، جمله را هوشیار کن و قوت و اقتدار بخش و
مظاهر تأیید و توفیق فرما که در نهایتِ برازندگی در بین خلق
محشور شوند. تویی مقتدر و توانا. ع ع

هو الله

۴۴۱

ای خدای مهربان، هر چند کودکانیم بینوا و طفلانیم ناتوان؛
پیشانیم و بی سر و سامان ولی نهال‌های باغیم و تو باغبان.
پروردگارا، به فیض ابر عنایت و حرارت شمس حقیقت و
هُبُوبِ نسیم هدایت، این نهال‌ها را نشو و نما ده و طراوت و
لطافت بخش تا برگ و شکوفه آرد و مُثمِرِ ثمر گردد. خداوند

مهربانا، نادانیم، دانا کن. بی چشمیم، بینا فرما. مرده ایم، زنده کن. بی کسیم، بنواز و مهربان باش. موفق بر تعلم و تعلیم کن و مؤید بر تحصیل و تکمیل. تویی مقتدر و توانا و تویی دهنده و بخشنده و مهربان. ع ع

٤٤٢

هو الله

رَبِّ وَرَجَائِي، لَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْنَا هَذِهِ الْمَائِدَةَ
الرُّوحَانِيَّةَ وَ النُّعْمَةَ الرَّبَّانِيَّةَ وَ الْبَرَكَاتِ السَّمَاوِيَّةَ. رَبَّنَا وَفَّقْنَا عَلَيَّ أَنْ
نَطْعَمَ مِنْ هَذَا الطَّعَامِ الْمَلَكُوتِيِّ حَتَّى تَدِبَّ جَوَاهِرُ اللَّطِيفَةِ فِي
أَرْكَانِ وُجُودِنَا الرُّوحَانِيَّةِ وَ تَحْصُلَ بِذَلِكَ الْقُوَّةَ السَّمَاوِيَّةَ عَلَيَّ
خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ تَرْوِيحِ آثَارِكَ وَ تَزْيِينِ كَرَمِكَ بِأَشْجَارِ بَاسِقَةٍ دَانِيَّةٍ
الْقُطُوفُ، مُعَطَّرَةِ النَّفْحَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ ذُو
فَضْلِ عَظِيمٍ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

رَبِّ وَرَجَائِي، لَكَ الشُّكْرُ عَلَى هَذِهِ النِّعْمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
هَذِهِ الْمَوَائِدِ وَالْآلَاءِ. رَبِّ رَبِّ، أَعْرِجْ بِنَا إِلَى مَلَكُوتِكَ وَ
أَجْلِسْنَا عَلَى مَوَائِدِ لَاهُوتِكَ وَأَطْعِمْنَا مِنْ مَائِدَةِ لِقَائِكَ وَأَدْرِكْنَا
بِحَلَاوَةِ مُشَاهَدَةِ جَمَالِكَ لِأَنَّ هَذَا مُنْتَهَى الْمُنَى وَالْمِنْحَةِ
الْكُبْرَى وَالْعَطِيَّةِ الْعُظْمَى. رَبِّ رَبِّ، يَسِّرْ لَنَا هَذَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ. ع ع

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و ابتهال بخواند سبب
روح و ریحان قلب این عبد گردد و حکم ملاقات دارد:

۴۴۴

إِلٰهِي إِلٰهِي إِنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ التَّبَتُّلِ وَ الْإِبْتِهَالِ وَ
أَعْفُرُ وَجْهِي بِتُرَابِ عَتَبَةِ تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَ
النُّعُوتِ مِنْ أَوْلَى الْأَلْبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ الْخَاشِعِ
بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلَحْظَاتِ أَعْيُنِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَعْمُرَهُ فِي بَحَارِ
رَحْمَةِ صَمَدَانِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَ رَقِيقُكَ
السَّائِلُ الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ، مُبْتَهَلٌ إِلَيْكَ، مُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ، مُتَضَرِّعٌ
بَيْنَ يَدَيْكَ، يُنَادِيكَ وَ يُنَاجِيكَ وَ يَقُولُ: رَبِّ أَيَّدِنِي عَلَى خِدْمَةِ
أَحْبَابِكَ وَ قَوِّنِي عَلَى عِبُودِيَّةِ حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَ نَوِّرْ جَبِينِي
بِأَنْوَارِ التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَ التَّبَتُّلِ إِلَى مَلَكُوتِ عَظَمَتِكَ وَ
حَقِّقْنِي بِالْفَنَاءِ فِي فِنَاءِ بَابِ الْوَهْيِيَّتِكَ وَ أَعِنِّي عَلَى الْمُواظَبَةِ
عَلَى الْإِنْعَادِ فِي رَحْبَةِ رُبُوبِيَّتِكَ. أَيُّ رَبِّ اسْقِنِي كَأْسَ الْفَنَاءِ وَ
الْبَسْنِي ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَ أَعْرِقْنِي فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ وَ أَجْعَلْنِي غُبَاراً فِي
مَمَرِ الْأَحْبَاءِ وَ أَجْعَلْنِي فِدَاءً لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَّئْتُهَا أَقْدَامَ الْأَصْفِيَاءِ

فِي سَبِيلِكَ يَا رَبَّ الْعِزَّةِ وَالْعُلَى. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
 الْمُتَعَالِ. هَذَا مَا يُنَادِيكَ بِهِ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي الْبُكُورِ وَالْآصَالِ.
 أَيُّ رَبِّ حَقَّقَ آمَالَهُ وَنَوَّرَ أَسْرَارَهُ وَأَشْرَحَ صَدْرَهُ وَأَوْقَدَ مِصْبَاحَهُ
 فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعِبَادِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ. ع ع

هوَالله

ای فریادرسِ بینوایان، ای خداوند مهربان، من چه لیاقتی
 داشتم که این بخشش عظیم را شایان فرمودی و این لطف
 جلیل را رایگان نمودی؟ به تقبیلِ آستان مقدّست موفقِ کردی.
 چه آستانی که ارواح مَلاً اَعْلَى پاسبان است و قلوب اهل
 ملکوت اَبْهَى مقیم و راکع و ساجد و عاکف و خاضع چون
 راستان. ع ع

به نام یزدان مهربان

۴۴۶

پاک یزدانا، خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شورانگیز
و دانش خیز و گوهرریز. از خاورش همواره خورشیدت نورافشان
و در باخترش ماه تابان نمایان. کشورش مهرپرور و دشت
بهشت آسایش پرگل و گیاه جان‌پرور و کُھسارش پراز میوه تازه
و تر و چمن‌زارش رشک باغ بهشت. هوشش پیغام سروش و
جوشش چون دریای ژرف پرخروش. روزگاری بود که آتش
دانشش خاموش شد و اختر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش.
باد بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار. چشمه شیرینش
شورگشت و بزرگان نازنینش آواره و در به در هر کشور دور.
پرتوش تاریک شد و رودش آب باریک تا آنکه دریای
بخششت به جوش آمد و آفتاب دَهِش در دمید و بهار تازه
رسید و باد جان‌پرور وزید و ابر بهمن بارید و پرتو آن مهرپرور
تابید. کشور بجنید و خاکدان، گلستان شد و خاک سیاه،
رشک بوستان گشت. جهان جهانی تازه شد و آوازه بلند
گشت. دشت و کُھسار سبز و خرّم شد و مرغان چمن به ترانه و
آهنگ همدم شدند: هنگام شادمانی است، پیغام آسمانی
است، بنگاه جاودانی است، بیدار شو، بیدار شو. ای پروردگار
بزرگوار، حال انجمنی فراهم شده و گروهی همداستان گشته
که به جان بکوشند تا از آن باران بخششت بهره به یاران دهند

و کودکان خود را به نیروی پرورش در آغوش هوش پرورده،
رشک دانشمندان نمایند. آیین آسمانی بیاموزند و بخشش
یزدانی آشکار کنند. پس ای پروردگار مهربان، تو پشت و پناه
باش و نیروی بازو بخش تا به آرزوی خویش رسند و از کم
و بیش در گذرند و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بالا
نمایند. ع ع

هوَالله

ای پروردگار، در کتب و صُحُف به واسطهٔ انبیاءِ اخبار فرموده‌ای و اسرائیل را بشارت داده‌ای و نوید بخشیده‌ای که روزی آید اسرائیل نومید، امیدوار گردد و اسیرِ ذلّتِ کُبری، عزّتِ ابدیهٔ یابد؛ آن قوم پریشان در ظلِّ ربِّ العُجُود در ارض مقدّسه سر و سامان یابند و از اقالیم بعیده توجّه به صِهیون فرمایند. ذلیلان عزیز گردند، مستمندان توانگر شوند، گمنامان نام و نشان یابند و مبعوضان محبوب جهانیان شوند. حال ستایش تو را که روز آن آسایش آمد و اسباب سُرور و شادمانی حاصل شد؛ اسرائیل عنقریب جلیل گردد و این پریشانی به جمع مبدّل شود. شمس حقیقت طلوع نمود و پرتو هدایت بر اسرائیل زد تا از راه‌های دور با نهایت سُرور به ارض مقدّس ورود یابند. ای پروردگار، وعد خویش آشکار کن و سُلالةٔ حضرت خلیل را بزرگواری فرما. تویی مقتدر و توانا و تویی بینا و شنوا و دانا. ع ع

هوَالله

رَبِّ وَ رَجَائِی وَ غِیَاثِی وَ مَلَاذِی اِنَّ اَحِبَّائِکَ الْاَصْفِیَاءَ وَ اَوْدَائِکَ النَّجَبَاءَ اَسْلَاءَ عَبْدِکَ الْخَلِیْلِ وَ آلِ حَبِیْبِکَ اِبْرَاهِیْمَ قَدْ

هَتَكُوا الْأَسْتَارَ وَ أَطَّلَعُوا بِالْأَسْرَارِ وَ كَشَفُوا السُّبْحَاتِ وَ رَأَوْا
 الْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ وَ اتَّبَعُوا سُنَنَ الْخَلِيلِ وَ أَخْلَصُوا وُجُوهُهُمْ يَا رَبِّي
 الْكَرِيمَ وَ مَا مَنَعْتَهُمُ الْأَوْهَامَ وَ لَا حُجُبَاتُ الْأَنَامِ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى
 مَشْرِقِ نَوْرِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ مَطَّلَعَ آيَاتِ فَرْدَانِيَّتِكَ وَ مَظْهَرَ ظُهُورِكَ
 فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَشْهُودِ. رَبِّ أَيْدِهِمْ عَلَى الثُّبُوتِ وَ وَقْفَهُمْ عَلَى
 الرُّسُوخِ وَ ثَبَّتْ أَقْدَامَهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ وَ أَجْعَلْهُمْ نُقْبَاءَ الْأَسْبَاطِ وَ
 خَصِّصْهُمْ بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ وَ أَشْمَلْهُمْ بِلِحْظَاتِ أَعْيُنِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ حَتَّى يُنَادُوا بِأَسْمِكَ وَ يَعْلَمُوا كَلِمَتَكَ وَ
 يَنْطَلِقُوا بِشَتَائِكَ وَ يَنْشِرُوا آثَارَكَ وَ يَهْدُوا النَّاسَ إِلَى الْمَنِهْجِ
 الْقَوِيمِ وَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ يَهْرَعُوا إِلَى مَشْرِقِ الْأَذْكَارِ فِي
 بَطُونِ الْأَسْحَارِ وَ يَتَضَرَّعُوا إِلَيْكَ بِقُلُوبِ خَافِقَةٍ بِالْأَذْكَارِ. إِنَّكَ
 أَنْتَ الْمُعْطَى الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ الْمُقْتَدِرُ الْمَحْبُوبُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْوَدُودُ. ع ع

ای یزدان پاک

۴۴۹

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم. آواره بودند و سرگردان و بی سر و سامان. حال که در پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا داشتی، معتکف کوی خویش نمودی و دلدادۀ روی خویش و بابه‌ره از خوی خویش؛ این جان‌های پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غُرَفِ افلاک منزل و مأوی بخش. ظهیر و نصیر شو و شه‌یارانِ کشور اَثیر فرما تا هر یک در افق وجود، تابنده اختری گردند و از گنج محبّت و هدایت دیهیم و افسری جویند. تویی مقتدر، تویی توانا و تویی شنونده و بینا. ع ع

۴۵۰

پروردگارا، کردگارا، ای یزدان من و خداوند مهربان من، این فارسیان یاران دیرینند و دوستانِ راستانِ خاور زمین. شیفته و آشفته روی توآند و سرگشته و گمگشته کوی تو. سال‌های دراز نگران روی تابان تو بودند و در آتشِ مهرِ سوزان تو، پس دری بگشا و پرتوی ببخشا تا دل‌ها آسمان گردد و جان‌ها گلستان. تویی توانا، تویی بینا. ع ع

هوَالله

ای پروردگار، یاران شیراز مَحْرَمِ رازند و در عبودیتِ آستان
 مقدّس با عبدالبهاء همدم و هم‌آواز. آن نفوس را آیت هُدئی
 کن و آن گروه را مَهْبِطِ الهامِ ملکوتِ ابهی نما تا شور و ولّهی
 انگیزند و مشک و عنبری ببیزند. وجد و طربی عطا کن، جنبش
 و حرکتی ببخش تا هر یک شهباز اوج موهبت کبری شوند و
 عَنقَاءِ قافِ ملکوتِ ابهی گردند. از فضل تو امیدوارم و از
 الطاف بی‌پایانت در انتظار. تویی بخشنده و درخشنده و دهنده
 و مهربان. ع ع

هو الله

ای خداوند مهربان، دوستان همدان یاران توآند و خادمان درگاه تو. ثابت بر پیمانند و نایب در این گلستان. مشتعلند و منجذب، متضرعند و مُبْتَهَل، مستقیمند و مُسْتَدِیم بر عبودیت تو، ای ربّ کریم. خدایا، این جمع مبارک را تاج عزّت ابدیه بر سر نه و این انجمن انسانی را آیات رحمانی فرما و این نفوس نفیسه را انیس موهبت کبری کن و این اشخاص محترمه را شهیر آفاق فرما. تویی بخشنده و دهنده و مهربان. عبدالبهاء عباس

۴۵۳

هوالبهی

آمرزنده و مهربانا، این جان‌های پاک از زندان خاک آزاد شدند
و به جهان تو پرواز کردند. نیکخو بودند و مفتون روی تو و تشنه
جوی تو. در زمان زندگانی به نَفْحَةُ رحمانی زنده شدند، دیده
بینا یافتند، گوش شنوا داشتند. از هر بستگی آزاد بودند و
پیوسته به عنایات خرم و دلشاد. حال به جهان راز پرواز نمودند
و در جوار رحمت بر شجره طُوبی لانه و آشیانه سازند و به
نغمه و ترانه پردازند. خدایا، این نفوس را گناه بیمارز و از چاه
به اوج ماه برسان. در گلشن الطاف راه ده و در چمن عفو و
غفران پناه بخش. سرور آزادگان کن و در حلقه مُقَرَّبان در آر.
بازماندگان را نوازش فرما و آسایش بخش و زیور عالم آفرینش
کن تا به ستایش تو پردازند و به تسبیح و تقدیس تو. تویی عَفُو.
تویی غفور. تویی آمرزنده و مهربان. ع ع

۴۵۴

هوالله

اَللّٰهُمَّ يَا اِلٰهِيَّ وَ رَبِّيَّ وَ مُنَائِيَّ وَ نُوْرِيَّ وَ بَهَائِيَّ وَ مَلَجَتِيَّ وَ
رَجَائِيَّ، قَدْ تَحَيَّرْتُ فِي ذِكْرِكَ وَ ثَنَائِكَ وَ اَحْتَرْتُ فِي
تَمَجِّيْدِكَ وَ تَقْدِيْسِكَ كُلَّمَا اَتَعَارَجُ اِلَى سُمُوْ الْاِدْرَاكِ وَ

أَتَصَاعَدُ إِلَى عُلُوِّ الْإِكْتِشَافِ أَرَى نَفْسِي عَاجِزَةً عَنْ إِدْرَاقِ كُنْهِ
 آيَةٍ مِنْ آيَاتِكَ فَكَيْفَ هُوِيَّةِ ذَاتِكَ وَ حَقِيقَةِ أَسْمَائِكَ وَ
 صِفَاتِكَ وَ الْعُقُولُ إِذْ عَجَزَتْ يَا إِلَهِي عَنْ عِرْفَانِ لَمَعَةٍ مِنْ
 شَهَابٍ مُتَشَعِّعٍ فِي فِضَاءِ إِنْشَائِكَ فَكَيْفَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُدْرِكَ
 كَيْنُونَةَ الشَّمْسِ مَعَ ظُهُورِ آثَارِهَا الزَّاهِرَةِ لِلْعُقُولِ فِي مَمْلَكَتِكَ وَ
 النُّفُوسِ إِذْ ذَهَلَتْ عَنْ إِدْرَاقِ قَطْرَةٍ مِنْ بُحُورِ أَسْرَارِكَ فَكَيْفَ
 الْإِكْتِنَاهُ فِي الْإِكْتِشَافِ عَنْ مُحِيطِ أَنْوَارِكَ وَ بَسِيطِ آثَارِكَ
 فَالْعُقُولُ يَا إِلَهِي ذَاهِلَةٌ وَ النُّفُوسُ يَا مَحْبُوبِي حَائِرَةٌ وَ طَيُورُ
 الْأَرْوَاحِ هَائِمَةٌ وَ صُقُورُ الْأَفْهَامِ قَاصِرَةٌ عَنِ الطَّيْرَانِ فِي أَوْجِ
 وَحْدَانِيَّتِكَ وَ عِرْفَانِ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ أَحَدِيَّتِكَ وَ أَنِّي لِهَذَا الضُّعِيفِ
 عَهْدَةٌ هَذَا الْخَطْبِ الْجَسِيمِ وَ أَنِّي لِهَذَا الْكَلِيلِ النُّطْقِ وَ الْبَيَانِ
 الْبَلِيغِ؟ مَا لِي إِلَّا أَنْ أَكْبَّ بِوَجْهِ عَالِي عَتَبَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَمْرُغَّ
 جَبِينِي بِتُرَابِ رَحْبَةِ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ أَقُولُ: رَبِّ رَبِّ أَدْرِكْ عَبْدَكَ
 الْمُتَضَرِّعَ إِلَى بَابِ أَحَدِيَّتِكَ، الْمُنْكَسِرَ إِلَى حَضْرَةِ رُبُوبِيَّتِكَ،
 الْخَاضِعَ لظُهُورِ أُلُوهِيَّتِكَ، الْخَاشِعَ لِسُلْطَانِ رَحْمَانِيَّتِكَ الَّذِي
 أَخْتَرْتَهُ لِحُبِّكَ وَ أَجْتَبَيْتَهُ لِلذِّكْرِكَ وَ أَرْتَضَيْتَ لَهُ حَمْدَكَ وَ
 ثَنَائِكَ. رَبِّ رَبِّ إِنَّهُ سَمِعَ نِدَائِكَ عِنْدَ تَبْلُجِ صُبْحِ أَحَدِيَّتِكَ وَ
 لَبَّى لِخُطَابِكَ عِنْدَ تَلْجُجِ عُبَابِ طَمْطَامِ مَوْهَبَتِكَ وَ آمَنَ بِكَ وَ

بآیاتکِ عِنْدَ سَطْوَعِ فَجْرِ الْعِرْفَانِ وَ خَضَعَ لِسُلْطَانِكَ عِنْدَ شُرُوقِ
 أَنْوَارِ الْإِيْقَانِ وَ أَقْبَلَ إِلَى جَمَالِكَ الْأَعْلَى عِنْدَ بُرُوعِ نَوْرِ الْهُدَى وَ
 أَحْتَمَلَ كُلَّ بَلَاءٍ فِي مَوْطِنِهِ مِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ إِلَى أَنْ هَجَمَ عَلَيْهِ أَلْدُ
 الْخُصْمَاءِ لِحُبِّهِ لَطَلَعَتِكَ النَّوْرَاءِ فَأَضْطَرَّ إِلَى الْهَجْرَةِ وَ الْجَلَاءِ
 إِلَى أَرْضِ الطُّفِّ فَتَحَمَّلَ كُلَّ كَرْبٍ وَ بَلَاءٍ حَتَّى وَصَلَ إِلَى بُقْعَةٍ
 كَرْبَلَا، أَرْضٍ أَحْمَرَتْ بِدِمَاءِ مُطَهَّرَةٍ مِنَ الْأَصْفِيَاءِ وَ تَعَطَّرَ أَرْجَائُهَا
 بِبِنْفَحَاتِ رَائِحَةٍ طَيِّبَةٍ أَنْتَشَرَتْ مِنْ ثَارِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ ثُمَّ مَكَثَ يَا
 إِلَهِي بُرْهَةً مِنَ الزَّمَانِ وَ آوَنَةً مِنَ الْأَحْيَانِ فَأَقْبَلَ إِلَى أَنْوَارِ وَجْهِكَ
 السَّاطِعَةِ مِنَ الْجَمَالِ الْأَبْهَى وَ أَقْتَبَسَ نَارَ الْهُدَى مِنَ الشَّجَرَةِ
 الْمُبَارَكَةِ الَّتِي أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ وَ اتَّبَعَ نِدَائَكَ
 بِتَلْبِيَةٍ تَأَجَّجَتْ بِهَا نَارُ مَحَبَّتِكَ فِي الْكَبِدِ وَ الْأَحْشَاءِ وَ سَرَعَ إِلَى
 عَتَبَتِكَ الْعُلْيَا وَ قَامَ عَلَى خِدْمَتِكَ بِكُلِّ الْقُوَى وَ أَدْرَكَ الْحُضُورَ
 بَيْنَ يَدَيْكَ فِي الزُّورَاءِ وَ هُوَ يَا مَحْبُوبِي مُوَاصِلُ التَّحْرِيرِ لِآيَاتِكَ
 مِنَ الْغَدَاةِ إِلَى الْعِشَاءِ وَ يَتَبَلَّأُ إِلَيْكَ وَ يَتَضَرَّعُ إِلَى بَابِ
 رَحْمَانِيَّتِكَ وَ يَدْعُوا الْكُلَّ إِلَى جَمَالِ أَحَدِيَّتِكَ إِلَى أَنْ هَاجَرَتْ
 يَا مَحْبُوبِي بِتَقْدِيرِ مَنْكَ مِنْ تِلْكَ الْبِقَاعِ النَّوْرَاءِ إِلَى الْمَدِينَةِ
 الْكُبْرَى وَ مِنْهَا إِلَى أَرْضِ السَّرِّ الشَّاسِعَةِ الْأَرْجَاءِ وَ مِنْهَا إِلَى هَذِهِ
 الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ الَّتِي أَثْنَيْتَ عَلَيْهَا فِي الزُّبُرِ وَ الْأَلْوَابِ فَوَقَعَ ذَلِكَ

الْحَبْرُ الْجَلِيلُ أَسِيرًا مِنَ الزُّورِ إِلَى الْحَدْبَاءِ وَقَاسَى فِي سَبِيلِكَ
 الدَّاهِيَةَ الدَّهْمَاءَ وَالبَلِيَّةَ العُظْمَى وَكَانَ فِي خِلَالِ الأَسْرِ سُلُوءَ
 لِقُلُوبِ الأَحْبَاءِ وَنَاقِمًا لِأَلْوَاحِكِ المُرْسَلَةِ إِلَى كُلِّ الأَنْحَاءِ ثُمَّ
 حَضَرَ يَا مُنَائِي بِإِذْنِكَ إِلَى هَذَا السَّجْنِ الَّذِي شَاعَ وَذَاعَ ذِكْرُهُ
 بِأَحْسَنِ الأَنْبَاءِ بَيْنَ الوَرَى وَاسْتَجَارَ فِي جَوَارِ قُرْبِكَ الأَدْنَى
 مُتَمَنِّيًا فَضْلَكَ الأَوْفَى وَاسْتَشْغَلَ بِخِدْمَةِ أَمْرِكَ بِكُلِّ هِمَّةٍ عَلِيَا وَ
 كَانَ يُحَرِّرُ آيَاتِكَ فِي الصَّبَاحِ وَالمَسَاءِ حَتَّى كَلَّتْ عَيْنَاهُ وَ
 أَرْتَجَفَتْ أَنَامِلُهُ بِمَا وَهَنَ عَظْمُهُ وَبَلَغَ مِنَ العُمُرِ عَتِيًّا. فَلَمْ يَفْتَرِ يَا
 إلهِي رَمْسَةً عَيْنٍ عَنِ خِدْمَتِكَ وَ لَمْ يَتَهَاوَنَ يَا مَحْبُوبِي طَرْفَةَ
 طَرْفٍ فِي عُبُودِيَّتِكَ وَعَبْدَكَ بِكُلِّ انْقِطَاعٍ وَانْكَسَارٍ إِلَى عَظَمَةِ
 جَلَالِكَ وَانْجِدَابٍ إِلَى مَلَكُوتِ جَمَالِكَ وَقَضَى أَيَّامَهُ فِي نَشْرِ
 نَفْحَاتِكَ وَإِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ وَإِقَامَةِ بُرْهَانِكَ وَبَيَانِ حُجَّتِكَ
 البَالِغَةِ وَقُدْرَتِكَ الدَّامِغَةِ وَعِزَّتِكَ البَاهِرَةِ وَعَظَمَتِكَ الزَّاهِرَةِ
 حَتَّى اسْتَهْرَفَ فِي الآفَاقِ بِالأَلْفَةِ وَ الوِفَاقِ وَاقْتِبَاسِ أنوارِ الإِشْرَاقِ
 فِي يَوْمِ المِيثَاقِ فَاسْتَأَقَ إِلَى مَلَكُوتِكَ الأَبْهَى وَرَفِيقِكَ الأَعْلَى
 وَقَالَ: أَدْرِكْنِي يَا بَهَاءَ الأَبْهَى وَارْجِعْنِي إِلَيْكَ وَاجْرُنِي فِي
 جَوَارِ رَحْمَتِكَ الكُبْرَى وَاسْقِنِي الكَأْسَ الطَّافِحَةَ بِصَهْبَاءِ اللُّقَاءِ
 وَطَيْرِنِي إِلَى وَكْرِي الَّذِي فِي الفِرْدُوسِ الأَعْلَى فِي جَنَّتِكَ

الْأَبْهَى. فَاجَبَّتْ لَهُ الدُّعَاءَ وَ سَمَحَتْ بِمَا نَجِحِي فِي جُنْحِ اللَّيَالِي
 الظُّلَمَاءِ وَ أَرْجَعْتَهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ مُسْتَبْشِرٍ بِنُورِ الْفَضْلِ وَ الْعَطَاءِ.
 رَبِّ رَبِّ أَكْرَمٍ لَهُ الْمَثْوَى وَ أَجْزَلُ لَهُ النَّدَى وَ أَدْخَلَهُ مَدْخَلَ صِدْقٍ
 وَ أَنْزَلَهُ مِنْزَلاً مُبَارَكاً فِي مَشْهَدِ اللَّقَاءِ حَتَّى يَتَمَتَّعَ بِمُشَاهَدَةِ أَنْوَارِ
 طَلْعَتِكَ الزَّهْرَاءِ إِلَى السَّرْمَدِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ أَنْتِهَاءٌ وَ وَفَّقِ الَّذِينَ
 كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ قُرَّةً لِعَيْنِهِ وَ فِلْذَةً مِنْ كَبَدِهِ عَلَى أَنْ يَقْتَفُوا آثَرَهُ مِنْ
 بَعْدِهِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْقَدِيرُ الْمُسْتَعَانُ. ع ع

هو الله

۴۵۵

ای پروردگار، این نفس پاک توجّه به ملکوت تو نمود و تضرّع و زاری کرد. تا حال اسیر ناسوت بود، حال قصد ورود در ملکوت بقا نمود و توجّه به جهان روحانی کرد و امید الطاف نامتناهی داشت. ای آمرزگار، گنّه بیامرزد و عفو و غُفران مبدول دار. این تشنه را به چشمه حیات رسان و این ماهی را در بحر بی پایان غفران غوطه ده تا این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در حدائق عفو و مغفرت نامتناهی درآید. تویی آمرزنده و بخشنده و مهربان. ع ع

۴۵۶

هو الله

ای خداوند، فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و لطف و
صیانتی تا نهایت ایام ممتاز از بدایت گردد و خاتمهٔ الحیات،
فاتحهٔ الألطاف شود؛ هر دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس،
عفو و رحمتی مبدول گردد تا آنکه در ظلّ ممدود، تحت لواءِ
مَعْقُود به ملکوت محمود راجع گردم. تویی مَنان و مهربان و
تویی رَبُّ الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ. ع

۴۵۷

هو الابهی الابهی

إِلَهِي قَدْ أَشْتَعَلَ فِي قُطْبِ الْإِمْكَانِ نَارَ مَحَبَّتِكَ الَّتِي أَسْتَضَاءَتْ
بِأَنْوَارِهَا مَلَكُوتُ الْوُجُودِ مِنَ الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ وَ تَعَطَّرَتِ الْأَفَاقُ
مِنْ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ الَّتِي تَبَعَّثَتْ مِنْ حُدَائِقِ تَقْدِيرِكَ وَ
أَسْتَضَاءَتْ الْوُجُوهَ بِالْأَشْعَةِ السَّاطِعَةِ مِنْ شَمْسِ الْحَقِيقَةِ الْمُشْرِقَةِ
مِنْ مَلَكُوتِ الْأَبْهَى عَلَى هَيْكَلِ التَّوْحِيدِ وَ مَظَاهِرِ التَّفْرِيدِ وَ مَطَالِعِ
التَّقْدِيرِ وَ مَشَارِقِ أَنْوَارِ التَّجْرِيدِ عَمَّا سِوَاكَ. أَيُّ رَبِّ هَذَا
عَبْدُكَ الَّذِي تَوَجَّهَ إِلَيْكَ مُشْتَعِلاً بِنَارِ الْإِسْتِيقِاقِ وَ مُسْتَجِيراً مِنْ
شِدَائِدِ الْفِرَاقِ ظَمَاناً لِمَعِينٍ وَصَالِكاً وَ مُشْتاقاً لِمُزَارَةِ جَمَالِكَ

الْمُيْنِ مِنْ أَفْقِ لِقَائِكَ. فَلَمَّا قَطَعَ السَّيْلَ آمِلًا أَنْ يُرَوِيَ الْغَلِيلَ
 مِنْ هَذَا السَّلْسِيلِ وَجَدَ جَمَالَكَ الْأَبْهَى قَدْ صَعَدَ إِلَى الْأَفْقِ
 الْأَعْلَى حِينَئِذٍ أَخَذَتْهُ رَعْدَةُ الْحَسْرَاتِ وَوَقَعَ فِي السَّكْرَاتِ وَ
 ذَرَفَتْ عَيْنَاهُ بِالْعَبْرَاتِ وَتَصَاعَدَتْ مِنْ أَحْشَائِهِ الزَّفْرَاتُ بِحُزْنٍ
 عَظِيمٍ. رَبِّ اجْعَلْهُ فَائِزًا بِلِقَائِكَ وَ مُتَمَتِّعًا بِوِصَالِكَ فِي
 جَبْرُوتِكَ الْأَعْلَى وَ مَلَكُوتِكَ الْأَبْهَى وَ رَفِيقِكَ الْأَسْمَى
 بِلُطْفِكَ وَ عِنَايَتِكَ وَ تَخْتِصُّ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ. ع ع

هو الله

۴۵۸

ای پروردگارا، این مشتاقان آشفته روی توآند و سرگشته کوی تو
 و متوجه به سوی تو و عاشقان خوی دلجوی تو. این نفوس
 مبارک را در جهان ملکوت بر سریر عزت ابدیه استقرار ده و
 اکیلیل جلیلی مواهب کلیه بر سر نه تا در جهان بالا سرفراز گردند
 و با نغمه و آواز به شکرانه الطاف پردازند. تویی مقتدر و توانا و
 تویی دهنده و بخشنده و بینا. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْعَظِيمُ
 الْمُتَعَالِ. ع ع

اوست درخشنده و تابان

۴۵۹

ای خداوند، این بندهٔ مستمند را در درگاه خداوندیت ارجمند
نما و این افتادهٔ بیچاره را بلند و دانشمند فرما. دلش را دریا
کن و جانش را همدم جهان بالا. همراز سروش و هم آواز مرغ
پرخروش تا چون پرنندگان گلشن آسمانی بنالد و چون سرو آزاد
در جویدارِ خوشِ یزدانی ببالد و آسایش یابد. ع ع

۴۶۰

إِلَهِي إِلَهِي هَذَا عَبْدٌ تَرَكَ النَّفْسَ وَالْهَوَىٰ وَ أَشْتَعَلَ بِنَارِ مَحَبَّتِكَ
الْمُلْتَهَبَةَ بَيْنَ الضُّلُوعِ وَالْأَحْشَاءِ وَ انْقَطَعَ عَمَّا سِوَاكَ وَ خَضَعَ
لِسُلْطَانِكَ وَ خَشَعَ لِعَظَمَتِكَ وَ تَذَكَّرَ بِذِكْرِكَ وَ انْشَرَ صَدْرَهُ
بِآيَاتِ تَوْحِيدِكَ، رَبُّ رَبِّ قَدَّرَ لَهُ كُلَّ خَيْرٍ قَدَرْتَهُ لِأَجْبَائِكَ وَ
أَشَدُّ أَرْزُهُ عَلَىٰ عِبَادَتِكَ وَ يَسِّرْ لَهُ أَمْرَهُ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ
أَجْعَلْهُ آيَةً تَوْحِيدِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ نَاطِقًا بِذِكْرِكَ، سَاجِدًا
لِعَبَّتِكَ، مُتَوَكِّلًا عَلَيْكَ، مُتَشَبِّهًا بِذِيْلِ كِبْرِيَاءَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. ع ع

هوالبهی

۴۶۱

الهی هَذَا رِيحَانٌ حَدِيقَةٌ وَلَائِكَ وَ شَجَرَةٌ مُؤَنَقَةٌ بَاسِقَةٌ فِي رِيَاضِ
 إِحْسَانِكَ، أَيُّ رَبِّ أَحْفَظُهَا مِنْ زَوَابِعِ الْإِمْتِحَانِ وَ شِدَائِدِ رِيَاحِ
 الْإِفْتِنَانِ فِي هَذَا الْأَوَانِ الَّذِي اسْتَأْصَلَتْ أَشْجَارُ النُّفُوسِ وَ
 أَقْتَلَعَتْ مِنْ أَصُولِهَا بِقُوَّةِ تَحْيِرَتِ مِنْهَا الْعُقُولُ. أَيُّ رَبِّ أَرُوْ هَذِهِ
 الدُّوْحَةَ مِنْ مَعِينِ عِنَايَتِكَ وَ أَحْرَسْهَا بِعَيْنِ رِعَايَتِكَ وَ أَحْفَظْهَا
 فِي ظِلِّ حِمَايَتِكَ وَ أَدِمْ عَلَيْهَا فَيْضَ غَمَامِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ أَشْمَلْهَا
 بِلِحْظَاتِ أَعْيُنِ صَمَدَانِيَّتِكَ وَ اجْعَلْهَا مُبَارَكَةً مُثْمِرَةً بِأَثْمَارِ
 تَوْحِيدِكَ فِي فِرْدَوْسِ تَمَجِيدِكَ وَ مُخْضَرَّةً مُورِقَةً مُزَهَّرَةً مُزِينَةً
 بِأَزْهَارِ كِمَالَتِ تَحَقُّقَتِ فِي هَذِهِ النَّشْأَةِ الْإِنْسَانِيَّةِ بِفَيْضِكَ
 الشَّامِلِ وَ فَضْلِكَ الْكَامِلِ وَ جُودِكَ السَّائِلِ وَ لُطْفِكَ الْوَافِرِ.
 إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

۴۶۲

اللَّهُمَّ يَا شَافِيَ الْأَمْرَاضِ وَ كَاشِفِ الْأَعْرَاضِ أَدْعُوكَ فِي هَذَا
 الرِّيَاضِ وَ أَرْجُوا الشِّفَاءَ لِلَّذِينَ أَنْهَكَهُمُ الْعِلْلُ وَ الْأَسْقَامُ وَ أَشْتَدَّ
 عَلَيْهِمُ الْآلَامُ وَ أَنْتَ الشَّافِي الْكَافِي تَتَصَرَّفُ فِي مُلْكِكَ كَيْفَ

تَشَاءُ، قَدْ تَوَكَّلْنَا عَلَيْكَ وَرَضِينَا بِالتَّسْلِيمِ فِي جَمِيعِ الشُّؤُونِ وَ
الأَحْوَالِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ.

عبدالبهاء عباس

٤٦٣

... يَا رَبِّي الرَّحْمَنَ حُبُّكَ شِفَائِي وَ الإِيمَانُ بِكَ دَوَائِي وَ
جَذْبُكَ غَدَائِي وَ رَوْحُكَ حَيَاتِي وَ تَجَلِّي نُورِكَ نَجَاتِي وَ ذِكْرُكَ
صَهْبَائِي وَ عِرْفَانُكَ فَوْزِي وَ فَلَاحِي، أَيَّدِنِي بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ
وَ إِحْسَانِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الشَّافِي الْكَافِي الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ

هو الابهى

٤٦٤

يَا مَنْ ذَكَرُكَ شِفَاءُ قُلُوبِ الأَبْرَارِ وَ نَعْتُكَ دِرْيَاقُ فَارُوقِ الأَحْرَارِ
وَ ثَنَائُكَ دَوَاءُ بُرِّ عِلَلِ الأَصْفِيَاءِ وَ مُنَاجَاتُكَ ضِمَادُ جُرُوحِ
الأَنْقِيَاءِ، فَرِّحْ قَلْبَ هَذَا العَبْدِ وَ سَرِّرْ فُؤَادَ هَذَا المِسْكِينِ بِمَا
يُحِبُّ وَ يَشَاءُ وَ يَسِّرْ أَمَالَهُ وَ حَقِّقْ رَجَائَهُ بِفَضْلِكَ يَا وَهَبَ
العَطَاءِ وَ مُحْيِي العِظَامِ الرَّمِيمَةِ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي نَفَذْتَ فِي حَقَائِقِ
كُلِّ الأَشْيَاءِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ. ع ع

هو الله

۴۶۵

إِلَهِي إِلَهِي أَيَّدَ أَحِبَّائِكَ الْمُخْلِصِينَ عَلَى الْعَمَلِ بِتَعَالِيمِ الْبَهَاءِ وَ
الْقِيَامِ بِنِصَائِحِ الْبَهَاءِ وَ التَّمَسُّكِ بِوَصَايَا الْبَهَاءِ وَ وَفَّقَنِي عَلَى
هَذَا وَ جَمِيعَ أَحِبَّائِي بَلَّ كُلَّ الْوَرَى عَلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى حَتَّى
يَتَمَوَّجَ بَحْرُ الْإِتِّلَافِ وَ يَسْكُنَ طَوْفَانُ الْإِخْتِلَافِ فِي كُلِّ
الْأَطْرَافِ. إِلَهِي إِلَهِي أَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ وَ
أَصْفِيَائِكَ وَ أَوْلِيَائِكَ أَنْ تُوفِّقَنِي وَ كُلَّ أَحِبَّائِكَ بَلَّ جَمِيعَ
خَلْقِكَ عَلَى الصُّدْقِ وَ الْأَمَانَةِ وَ التَّقْوَى وَ الْأَلْفَةِ وَ الْمَحَبَّةِ بَيْنَ
الْوَرَى وَ التَّشْبِثِ بِذَيْلِ الْكِبْرِيَاءِ وَ الْخُلُوصِ لَكَ الدِّينِ فِي جَمِيعِ
الشُّؤُونِ وَ الْأَحْوَالِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ ... ع ع

هو الله

۴۶۶

إِلَهِي وَ مُغِيثَ الْوَرَى وَ رَبِّي وَ مُعِينَ الضُّعَفَاءِ، أَسْأَلُكَ بِالْكَلِمَةِ
الْعُلْيَا أَنْ تُؤَيِّدَ الْأَصْفِيَاءَ عَلَى نَشْرِ نَفَحَاتِ الْقُدْسِ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ.
رَبِّ اجْعَلْهُمْ أَلْوِيَةَ ذِكْرِكَ وَ أَوْعِيَةَ عِلْمِكَ وَ رِيَاضَ مَعْرِفَتِكَ وَ
حَدَائِقَ مَوْهَبَتِكَ. رَبِّ أَنْبِتْ مِنَ الْقُلُوبِ رِيَاحِينَ الْعِرْفَانِ وَ أَحْشِرِ
النُّفُوسَ تَحْتَ لِيَاءِ الْإِيْقَانِ وَ اجْعَلْهُمْ نُطْقَاءَ ذِكْرِكَ وَ سَفَرَاءَ
أَمْرِكَ وَ نِقَبَاءَ خَلْقِكَ يَهْدُونَ إِلَى سَبِيلِ الرُّشْدِ وَ يَثْنُونَ عَلَيْكَ

بِالْسُنِّ نَاطِقَةٍ وَ وُجُوهِ بَارِقَةٍ وَ أَشْعَةِ شَارِقَةٍ وَ قُلُوبٍ خَافِقَةٍ
بِمَحَبَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْبَازِلُ الْمُعْطَى الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ ... ع ع

هو الابهی

۴۶۷

رَبِّ وَ رَجَائِي وَ مَحْبُوبِ فُؤَادِي، هُوَ لَاءِ إِمَاءٍ قَدْ خَلَقْتَهُنَّ مِنْ
عُنْصُرِ مَحَبَّتِكَ وَ طَيْبَةِ مَعْرِفَتِكَ وَ خَمْرَتِ فِطْرَتَهُنَّ مِنْ مَاءِ
الْإِنْجِذَابِ وَ أَوْقَدْتَ فِي حَقِيقَتَهُنَّ نَارَ الْعِشْقِ وَ الْحُبِّ بِجَمَالِكَ
الْأَبْهَى وَ أَسْكُرْتَهُنَّ مِنْ خَمْرِ الْمِيثَاقِ وَ أَوْقَدْتَ فِي أَحْشَائِهِنَّ
نِيرَانَ الْأَشْوَاقِ وَ أَشْهَرْتَهُنَّ بِالذِّكْرِ فِي أَنْحَاءِ الْآفَاقِ، فَاتَّبَعْنَ
بِعَهْدِكَ وَ اسْتَوْفَيْنَ وَعْدَكَ وَ ابْتَهَلْنَ إِلَى مَلَكُوتِكَ وَ اسْتَشْرَفْنَ
مِنْ أَنْوَارِكَ وَ أَنْتَظَرْنَ ظُهُورَ الطَّافِكِ وَ تَرَصَّدْنَ سَطُوعَ نَجُومِ
أَسْرَارِكَ، أَيُّ رَبِّ أَيْدِهِنَّ عَلَى الثُّبُوتِ عَلَى مِيثَاقِكَ وَ أَجْذِبُهُنَّ
إِلَى مَطْلَعِ إِشْرَاقِكَ وَ آوَهُنَّ فِي ظِلِّ سِدْرَةِ رَحْمَانِيَّتِكَ. إِنَّكَ
أَنْتَ الْكَرِيمُ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۴۶۸

ای خدای آمرزنده، مادرِ مهربان مرا گناه بیامرز؛ قصور عفو
فرما، نظر عنایت بنما و در ملکوت خویش داخل کن. خدایا،

مرا از بدو حیات تربیت نمود، پرورش داد ولی من مکافاتِ
 زحمات او ننمودم، تو مکافات فرما؛ او را حیات ابدیه بخش و
 در ملکوت خویش عزیز فرما. تویی آمرزنده و بخشنده و
 مهربان. ع ع

هو الله

۴۶۹

ای خداوند بی‌مانند، این مستمند به درگهت افتاده، شوریده و
 آشفته، شیفته و دلداده، طلب آموزش از برای مادر مهربان
 می‌نماید. تو بخشنده یگانه و دهنده هر آشنا و بیگانه، آموزشی
 فرما تا سبب ریزش باران رحمت گردد و پرورش جانِ آن
 کنیز محترم. تویی بخشنده و مهربان و تویی پاینده حضرت
 یزدان. ع ع

هو الابهی

۴۷۰

... ای پروردگار، ای مهربان، ای پاک یزدان، ای رحیم رحمن،
 عنایتی و موهبتی و رحمتی و مرحمتی تا از هر چه هست آزاد
 گردیم و در دام تو گرفتار شویم. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ. ع ع

۴۷۱

هوالبهی

ای بی انباز و کارسازِ بی نیاز، مالک انجام و آغاز، این اسیر را
 مجیر شو و این فقیر را دستگیر. از زندان طبیعت نجات ده و به
 ایوان حقیقت هدایت کن. در بند آب و گلیم و در دام خواهش
 دل، ما را در پناه الطافت جای ده و در ظلّ فضل و احسانت
 مأوی بخش. از ذلّت کبری در اولی و آخری رهایی ده و به
 عزّت عقبی و بزرگواری روحانی در دو سرا فائز فرما. تویی
 مقتدر و توانا. ع ع

۴۷۲

هوالبهی

ای محبوب یکتا، ای مقصود بی همتا، عون و عنایت فرمودی و
 صون و حمایت نمودی؛ بیچاره‌ای را معین و ظهیر گشتی و
 افتاده‌ای را مجیر و دستگیر. ستایش و نیایش تو را سزاوار که
 بزرگواری و معین و مجیر هر نیکوکار. ای پروردگار مرا ثابت دار
 تا در سیلت دلیل متحیرین گردم و در طریقت هادی هر طالب
 کلّیل. تویی مقتدر و توانا. ع ع

هوالبهی

۴۷۳

ای ربِّ رحمن، این بندهٔ خالص را به نظر عنایت منظور دار و این موقن ثابت را به لحاظ رحمانیت ملحوظ. این شمع را روز به روز روشن تر کن و این شجر محبت را آنآ فآنآ پربارتر. این تشنه را به سلسبیل موهبت سیراب فرما و این محتاج را به ثروت عنایت توانگر کن. تویی ملجأ و پناه او و تویی یاور و شاه او. إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ. ع ع

هوالبهی

۴۷۴

پاک یزدانا، این مشت خاک را پر و بالی بخش و این ذرهٔ بی‌مقدار را قوت و قدرتی عنایت فرما که به پاس الطافت به بندگی درگاہت قیام نماییم و به پرستش خاک اقدامت موفّق گردیم. ما عجز صریفیم، جز به عون و تأییدت عبودیت نتوانیم. ع ع

هوالبهی

۴۷۵

پروردگارا این مرغ شکسته پر و بال را بال و پری عطا فرما و این بندهٔ ناتوان را قدرت و توانایی بخش. این افتاده را از خاک

عجز و زاری بلند کن و این مستمند را به نفحات ملکوت
ارجمنند نما ... ع ع

هوالبهی

۴۷۶

ای پروردگار، ای یزدان مهربان، یاران را مورد الطاف بی پایان
کن و دوستان را مظاهر احسان بیکران؛ قلوب را کاشف کروب
کن و نفوس را بنیان مرصوص فرما تا بر عهد و پیمانت ثابت و
راسخ باشند و در هبوب اریاح امتحان چون جَبَلِ باذخ، شامخ.
آیات توحید ترتیل نمایند و نُعُوتِ رَبِّ مجید ترنیم کنند. جنود
ملکوت را سیفِ شاهر شوند و جَبُوشِ نفس و هوئی را غالب و
قاهر. افق توحید را اختر ناهید گردند و ظلمت نومید را صبح
امید شوند. در نشر نفحات کوشند و در ترویج آیاتِ بیّنات
همّت نمایند. دهقان الهی گردند و تخم حقیقت افشانند.
محفل تقدیس بیاریند و سراج تجرید روشن کنند. انجمن
تقدیس را شاهدان سیمین تن گردند و جشن میثاق را ساقیان
گل پیرهن. سرمست جام تو شوند و واله و شیدای تو گردند.
آهنگ ملأ اعلیٰ بلند کنند و درس مقامات توحید دهند و
بانگ ملکوت ابهی برآرند و جمیع خفتگان را بیدار کنند. اِنَّكَ
اَنْتَ الْكَرِيمُ. اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحِيمُ. اِنَّكَ اَنْتَ الْفَضَالُ الْقَدِيمُ. ع ع

۴۷۷

ای پروردگار مهربان، این مستمند را ارجمند فرما و این ذلیل را در ملکوتِ جلیل عزیز کن و این محتاج را سراج و هاج فرما و این فقیر را معین و مُجیر گرد. قطره‌ای را امواج دریا بخش و ذره‌ای را اشراق انوار ده. حَجَرِ یابسه را طراوت و لطافت بی‌منتها عطا فرما و سنگ سیاه را لعل بدخشان کن. خاک پژمرده را سبز و خرم فرما و قلب افسرده را روح تازه بدم تا با نهایت عجز، قدرت آسمانی یابد و در غایت فقر، ثروت ابدی جوید. تویی مقتدر و توانا و تویی بخشنده و درخشنده و تابان.

۴۷۸

ای پروردگار، هر چند خاکساریم ولی سزاوار الطاف در ملکوت اسرار. از خود بیزاریم و به تو امیدوار. از خویش مأیوسیم و به تو مأنوس. ناتوانیم، توانایی بخش. مخمودیم، کَهِیبِ موقود فرما. پژمرده‌ایم، به فیض ملکوت ابھی تر و تازه بنما. مرده‌ایم، به نسیم جانبخش زنده فرما. بی‌کسیم، فریاد رس. تویی مقتدر و توانا و تویی مهربان و بخشاینده و دانا. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُتَعَالِ.

۴۷۹

ای خداوند، روحی تازه در من بدم و حیاتی آسمانی ببخش. از فیض کلمه مستفیض فرما و به جنود ملائکه نصرت کن تا موفق به رضای تو گردم و در سبیل محبت جانفشانی نمایم و به منتهای آرزو نائل گردم. تویی بخشنده و درخشنده و تابنده و مهربان.

هو الله

۴۸۰

ای خداوند بی‌مانند، این اسیر موی مشکبار را از الطاف بی‌نهایت برخوردار فرما و آنچه آرزوی جان و وجدان اوست میسر فرما. حاجتش روا کن، قلبش صفا بخش. میروفا کن و در مقام فقر و فنا ثابت و راسخ فرما. دردش را درمان کن و آرزویش را مجری فرما. تویی مقتدر و توانا و تویی سلطانِ یَفْعَلُ ما یَشاءُ. ع ع

هو الله

۴۸۱

... ای مهربان یزدان من، ای منانِ رحمن من، سرگردان بودم، سر و سامان بخشیدی. گمگشته کوه و بیابان بودم، به راه هدی

دلالت فرمودی. تشنه بودم، سلسبیل عَذْبِ فُرات نوشانیدی.
خائف و هراسان بودم، ملجأ و پناه بخشیدی. مرده بودم، زنده
فرمودی. در شب تاریک بودم، به صبح نورانی هدایت نمودی.
صد هزار شکر تو را. ع ع

هو الله

۴۸۲

ای پروردگار، ما گنہکاریم و تو آمرزگار. ما ستمکاریم و تو
بزرگوار. خطا ببوش، گنه ببخش، قصور عفو کن. بینا کن و شنوا.
هوشیار فرما و دانا. متنبه کن و متذکر. متضرع فرما و متفکر. ملجأ
و پناهی و مرجع صبحگاه. آگاهی و گواه که جز تو نجویم و به
غیر راهت نپویم و جز ثنایت نگویم. ای یزدان مهربان، مُستحقِّ
رأفت و عنایتیم و محتاج عفو و مغفرت. دادرسا، به فریاد رس.
إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. ع ع

هو الله

۴۸۳

پروردگارا، آمرزگارا، هر چند گنہکاریم و ره عصیان پویم ولی
بابِ عفو کویم و رضای تو جویم و راز تو گویم و عفو و غفران
خواهیم و الطاف بی پایان طلبیم و بخشش و آمرزش خواهیم.

نظر به قصور مفرما و سستی و فُطور مبین؛ سزاوار خداوندی
شایان کن و بزرگواری ایزدی رایگان نما. آیین توبه بیاموز،
گناه بیامرز، عطا ببخش، خطا بپوش، عصیان منگر، مهربان
باش. خداوندا، گناه تباہ نماید، آگاه کن، انتباه ببخش. ای
پروردگار، بی‌کسیم و بی‌نفس و خاشاکِ ضعیفیم و خس و
تویی فریادرس ع ع

هوالبهی

۴۸۴

ای پروردگار بی‌همتا، ای ربُّ الجُنود، حمد تو را که این حیران
و سرگردان را هدایت فرمودی و به پناه خویش دلالت نمودی.
این تشنه را به چشمهٔ حیات رساندی و این گمگشته را در
کشتی نجات مأوی دادی. شکر تو را که خداوند مهربانی و
یزدان بی‌امتنان. ای پروردگار، روح انقطاعی عطا فرما و قلب
مقدسِ عنایت کن و نفسِ طیبه‌ای ببخش تا با رخی تابان به
خدمت آستانت پردازم و به عبودیت درگاهت قیام نمایم. نفس
آلوده را استحقاقِ قرب درگاهت نیست و قلب پژمرده را قدرت
پرواز به بارگاهت نه. چشمی بینا باید تا مشاهدهٔ آیاتِ کبری
نماید و دلی پاک و مقدس شاید که منبع روحِ مَحَبَّتِ تو گردد.
هر دلی که به غیر تو مشغول، محروم باد و هر جانی که به غیر تو

مسرور، محزون باد. تویی دانا و مهربان و تویی بخشنده چاره
بیچارگان و عَلَيْكَ التَّحِيَّةُ وَ الشُّنَاءُ. ع ع

۴۸۵

هو الله

ای پروردگار، این چاکر درگاهت را در آستان مقدست مقبول
فرما و از حَیْزِ حُمُولِ به ساحت قبول محشور کن. در ظلّ شجره
میثاقت مأوی بخش و در بحر زَخَّارِ پیمانست مستغرق فرما. از
امتحان محفوظ دار و از افتتان مصون کن. تویی توانا و مهربان
و تویی رحمن و یزدان. قوت و توانایی بخش، قدرت و بینایی
ع ع ۵۵

۴۸۶

هو الله

رحمانا، رحیما، کریما، شرق و غرب از انوار مشرق جمال منور
است و مشام روحانیان از نفحات قدست معطر. خداوندا،
بنندگان را در ظلّ عنایت پناه ده. نادانان را بر اسرار حقیقت
آگاه کن. بیچارگان را ملجایی بخش و آوارگان را سرو سامانی
ده. دل‌های شکسته را مسرور کن و مرغان بال شکسته را
پرواز ده. تشنگان را از سلسبیل عنایت بنوشان و فقیران را از

گنج ملکوت مستغنی فرما. طفلان را در مهد عنایت پرورش ده تا به بلوغ برسند. مریضان را به درمان آسمانی درمان فرما تا صحت و عافیت یابند. خداوندا، کوران را بینا کن و کران را شنوا نما. مردگان را زنده کن و پژمردگان را تر و تازه فرما. نومیدان را امیدوار کن و محرومان را به هر عطایی سزاوار فرما. تویی بخشنده، تویی دهنده و تویی مهربان. ای پروردگار، هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و هر چند فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو عزیز هستی؛ پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه آنچه مقتضای غنای مطلق و قوت و قدرت توست ارزانی کن. تویی رحیم، تویی رحمن، تویی بخشنده، تویی مهربان. ع ع

هو الله

۴۸۷

... ای پروردگار، این حزب مظلوم را موفق نما که به خدمت عالم انسانی موید گردند تا دست تطاولِ ظلم و عدوان کوتاه گردد و بارقه عزت ابدیه عالم انسان منتشر شود. عدل و انصاف تاسیس گردد، بنیان جور و اعتساف برافتد. الفت بی پایان به میان آید و وحدت عالم انسانی جلوه کند. تعصب دینی و وطنی و جنسی و سیاسی از میان برخیزد و یگانگی و آزادگی، بنیاد بیگانگی براندازد و روی زمین بهشت برین گردد و شرق و

غرب آیات باهره نور مبین شود. تویی مقتدر و عزیز و توانا و
تویی بخشنده و درخشنده و مهربان. ع ع

الله ابهی

ای پروردگار مهربان، این حزب مظلومان، پریشان توآند و این
جمع آشفتهگان تو. عاشق روی توآند و پریشان موی تو و عاکف
کوی تو و دلدادۀ خوی تو. عنایتی کن و موهبتی بخش،
مرحمتی فرما تا به آنچه رضای توست قیام نمایم و به آنچه
مغناطیس عنایت است مُنجذب گردیم. ای یزدان، غفران فرما.
ای ربّ مهربان، احسان مبذول کن. هستی رایگان بخشیدی،
به بخشش بی‌پایان شایان نما. قویّ مرحمت نمودی از هوئی
محفوظ دار. ارکان عنایت کردی، به اعمال نیکان موفّق کن.
دل عنایت نمودی، از عالم گِل برهان و به محبت دمساز کن.
وَالْبَهَاءُ عَلَیْكُمْ. ع ع

... ای یزدان مهربان، آن جمع پریشان تو هستند و آن یاران
بینویان تو. عاطفتی فرما، موهبتی بخش، رحمتی مبذول دار،

عون و عنایتی رایگان کن تا کلّ مانند خوشهٔ پروین همنشین
یکدیگر شوند و به بیاناتی شکرین مذاق یکدیگر را پُر شهد و
شیرین فرمایند. ای محبوب یکتا، توانایی و بینا؛ ذره را قوتِ
آفتاب بخشی و قطره را بخشایش دریا دهی. ذباب را عقاب
فرمایی و پشه را سَطَوَتِ سلیمانی عطا کنی. پس به فضل و جود
این نفوسِ محمود را مُقَرَّبِ درگاهت کن و به بارگاہت ره ده.
به عبودیتِ موفّق فرما و مَظْهَرِ سُنُوحاتِ رحمانیه کن. پرتوی از
انوار احدیتت افکن و تاریکی بیگانگی را به نور یگانگی مبدّل
کن. تویی مقتدر و توانا و تویی واقف و بینا.

فهرست مطالع مناجات‌های حضرت عبدالبهاء

مطلع مناجات شماره مناجات

آ

هوالبهی آمرزنده و مهربانا این جان‌های پاک ۴۵۳

الف

هو قیوم السموت و الارض	استلک یا من بنفحة من نفحات	۱۴
هو الله	اشکرک یا الهی و احمدک علی ما کشفتم	۵۰
هو الله	الحمد لله الذی تجلی بجماله و ظهر	۱۳۱
هو الله	الحمد لله الذی کشف الظلام	۱۵
هوالبهی	اللهم اشرح صدور عبادک المخلصین	۳۸۵
هوالبهی	اللهم انی اتضرع یا مغیثی و اتدلل یا مجیری	۲۸۶
هوالبهی	اللهم هؤلاء عبادٌ نسبتهم بجمالک	۲۲۲
هوالبهی	اللهم یا الهی اتضرع الیک بکل	۱۴۰
هو الله	اللهم یا الهی انی أعفر جبینی	۲۲۵
هوالبهی	اللهم یا الهی ان هذا عبدک المبتهل	۲۲۶
هو الله	اللهم یا الهی انی اصعُ جبینی علی عتبة	۶۹
الله ابهی	اللهم یا الهی ترى و جوهاً نورانیة	۵۹
هوالبهی	اللهم یا الهی قد بعثت الهیکل	۲۲۷

۱۹۷	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَجَدْبَةَ فُوَادِي	هو الطالع الظاهر
۴۵۴	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَمُنَائِي وَنُورِي	هو الله
۲۴۶	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَسُنْدِي عَلَيْكَ	هو الابهی
۸۱	اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي وَمُحِبُّوِي هَوْلَاءَ عِبَادِكَ الَّذِينَ	هو الله
۹۳	اللَّهُمَّ يَا بَادِعَ الْاَكْوَانِ وَبَادِيَ الْاَلطَافِ	هو الله
۱۹۱	اللَّهُمَّ يَا جَاذِبَ الْقُلُوبِ بِمَغْنَطِيسِ الْمَحَبَّةِ	هو الله
۱۷۹	اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْحَقَائِقِ وَالْمَعَانِي	هو الله
۳۸۳	اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْوَفَاءِ وَوَافِيَ الْعَطَا	هو الله
۱۷۲	اللَّهُمَّ يَا فَالِقَ الْاَصْبَاحِ وَمُحْيِيَ الْاَرْوَاحِ	هو الابهی
۳۴۰	اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ الْاَبْوَابِ وَمُهَيِّئِ الْاَسْبَابِ	هو الله
۸۷	اللَّهُمَّ يَا فَاتِحَ مَدَائِنِ الْقُلُوبِ بِنَفْحَاتِ الْقُدُسِ	هو الله
۲۷۳	اللَّهُمَّ يَا مَلْجِئِي الْمُنْبَعِ وَمَلَاذِي الرَّفِيعِ	هو الله
۱۲۱	اللَّهُمَّ يَا مَلْجِئِي وَمَلَاذِي وَمَبْدِئِي وَمَعَادِي	هو الابهی
۳۱۸	اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَذَرَهُ اَشْرَقَتِ الْاَنْوَارِ	هو الله
۷۶	اللَّهُمَّ يَا مَنْ مَاجَ بِحُورِ الطَّافَةِ وَهَاجَ نَسِيمِ	هو الله
۲۱۶	اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ يَا مُنْعِشَ الْقُلُوبِ مِنْ هُبُوبِ نَسَائِمِ	هو
۲۱۷	اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَايِ وَيَا كَاشِفَ الْغِطَايِ	هو الله
۸۸	اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا تَخْتَصُّ بِرَحْمَتِكَ	هو الله
۳۰۴	اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الضَّالِّينَ اِلَى الْمُنْهَجِ الْقَوِيمِ	هو الله
۳۱۳	اللَّهُمَّ يَا هَادِيَ الطَّالِبِينَ اِلَى سَبِيلِ الْهَدْيِ	هو الله
۵۳	الْهِي الْهِي، اَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِ اِحْبَابِكَ	هو الله
۲۰۴	الْهِي الْهِي، اَدْعُوكَ فِي خَفِيَّاتِ قَلْبِي	هو الابهی

۸۹	الهی الهی انت الذی احاطت قدرتک	هوالبهی
۲۱۸	الهی الهی انت محبوبی و رجائی و مقصودی	هو
۲	الهی الهی انّ عبادک الذین ایدتہم	هوالله
۶	الهی الهی انّ عبدک هذا انجذب بنفحات	هوالله
۲۱۵	الهی الهی انّ عبدک هذا قد انجذب بنفحات	هوالله
۱۹۸	الهی الهی اِنلنی کأس العطا و نور وجهی	هوالله
۱۸۲	الهی الهی انّ هذه العصبه الکبریٰ	
۲۲۱	الهی الهی انّ هؤلاء عباد لبوا للنداء	هوالبهی
۳۵۹	الهی الهی انّ هؤلاء نفوس زکت	هوالبهی
۲۳۰	الهی الهی انی ابتهل بلسانی و اتضرع	هوالله
۳۵۶	الهی الهی انی ابتهل الی ملکوت رحمتک	هوالله
۴۴۴	الهی الهی انی ابسط الیک اکف التضرع	مناجات لقاء
۴۴	الهی الهی انی اغبر جبینی و أعفر وجهی	
۶۸	الهی الهی انّ بکل تدلّل و انکسار	هوالله
۴۰۷	الهی الهی انی بکل تضرع و توجه و تدلّل	هوالله
۲۸۸	الهی الهی انی بکل خضوع و انکسار	هوالبهی
۶۷	الهی الهی اید اِحباتک المخلصین علی	
۳۹۲	الهی الهی، اید الاحباء علی الحبّ والولاء	هوالله
۱۱۶	الهی الهی اید عبادک المخلصین علی	هوالله
۳۹۳	الهی الهی اید عبادک علی الاخلاق	
۱۸۹	الهی الهی اید عبدک المتضرع بباب	هوالبهی
۳۲	الهی الهی ترانی الفائض العین	هوالله

۹۱	الهی الهی ترانی مبتهلاً الی سماء بهاء	هوالله
۳۴۱	الهی الهی ترانی متشبثاً بیدیل رداء	هوالله
۳۴۹	الهی الهی ترانی مستجیراً بکھفک المنیع	هوالله
۹۵	الهی الهی ترانی مُضْطَرِّمِ الْفُوَادِ وَمُنْسَجِمِ	هوالبهئی
۶۲	الهی الهی ترانی مع ذُلِّی و عدم استعدادی	هوالله
۶۳	الهی الهی ترانی والهاً منجذباً الی ملکوتک	هوالله
۷	الهی الهی تری المخلصین خائضین	هوالله
۳۴۶	الهی الهی تری انّ عبادک المخلصین	هوالبهئی
۲۰۹	الهی الهی تری ضَعْفی و ذُلِّی و هَوَانی	
۵۶	الهی الهی تری قد اشتدَّ الظلامُ الحالِکُ	
۶۱	الهی الهی تری هذا الضعیف یتمنی	هوالله
۱۳	الهی الهی قد انشئت بقدرتک	هوالله
۲۳	الهی الهی قد توجّهت الی مرکز رحمانیتک	هوالله
۴۳۲	الهی الهی نحنُ اطفال رضعنا من	هوالله
۴۱۴	الهی الهی نحنُ اِماءُ اجتدبتنا نفحات	هوالله
۳۲۱	الهی الهی نحن عبادک العجزاء	هوالله
۲۵۷	الهی الهی نحن عبید لذنّا بعفتیک	هوالله
۶۰	الهی الهی هذا طیر کلیل الجناح بطئی	هوالله
۲۲	الهی الهی هذا عبد التجأ بباب احدیتک	هوالبهئی
۱۱۴	الهی الهی هذا عبد توجه الی ملکوت	هوالبهئی
۲۴۲	الهی الهی هذا عبدک الذی أنشرح صدره	هوالبهئی
۲۳۵	الهی الهی هذا عبدک الذی لیبی لندائک	هوالله

۸۲	الهی الهی هذا عبدک المنجذب الی جمالک	هو الله
۲۸۰	الهی الهی هذا عبدک ترک کلّ ذکر و اشتغل	هو الله
۲۷۰	الهی الهی هذا نجم بَرَّخَ من افق الثبوت	هو الابهی
۴۲۸	الهی الهی هؤلاء الاطفال فروع شجرة الحیات	هو الله
۱۸۰	الهی الهی ، هؤلاء ثلّة منجذبة الی ملکوت	
۱۷۶	الهی الهی هؤلاء عبادُ اجتمعوا فی المحفل	هو الله
۳۷۵	الهی الهی هؤلاء عبادُ اخلصوا ووجوههم	
۲۶۹	الهی الهی هؤلاء عبادُ اَقْرَوا بکلمة	هو الابهی
۳۷۳	الهی الهی هؤلاء عبادُ انجذبوا بنفحات	
۱۱۷	الهی الهی هؤلاء عباد ترکوا کلّ ذیل	هو الابهی
۸	الهی الهی هؤلاء عباد توجّهوا الی ملکوت	
۲۳۱	الهی الهی هؤلاء عباد توجّهوا الی ملکوت	هو الله
۳۰	الهی الهی هؤلاء عباد توجّهوا الی ملکوت	هو الله
۹۶	الهی الهی هؤلاء عباد توجّهوا الی ملکوت	هو الله
۱۸۳	الهی الهی هؤلاء عباد خرقوا الحجابات	
۲۹۱	الهی الهی هؤلاء عباد خَضَعُ لکلمتک	هو الله
۸۶	الهی الهی هؤلاء عباد قَرَّتْ اعینهم	هو الله
۲۲۰	الهی الهی هؤلاء عباد مُخلصون	
۱۴۲	الهی الهی هؤلاء عبادک الاتقیاء	هو الله
۹۲	الهی الهی هؤلاء عبادک المنجذبون	هو الله
۲۴۳	الهی الهی هؤلاء عَبَدَةُ عَتَبَتک المقدّسة	هو الله
۳۲۰	الهی الهی هؤلاء عبيدٌ یخُدِمونَ عَتَبَتک	

۳۲۹	الهی الهی هؤلاء نفوس استظَلُّوا فی ظلّ	هوالبهی
۲۱۹	الهی الهی هؤلاء نفوس خضعت	هوالبهی
۹۴	الهی اَنْتَ الَّذی سبقت رحمتک و سَبَعْتَ	هوالبهی
۲۱۰	الهی اَنْتَ مَرَجعی و ملجئنی و مَهْرَبی	هوالبهی
۱۱۲	الهی اَنْتَ مَلادِی و کَهْفُ آمالی و منتھی	هوالله
۳۵۲	الهی تری تَوَحُّدی و تَحَزُّنی و تَحَرُّقی	هوالله
۲۶	الهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی	هوالحقّ القیوم
۴۵۷	الهی قد اشتعل فی قطب الامکان	هوالبهی الابهی
۳۸۲	الهی گواهی که آرزوی مشاهده انوار کنم	هوالله
۳۱۵	الهی هذا مُبْتَهَل تَضَرَّعَ الی ملکوت	هوالله
۲۱۲	الهی هؤلاء عبادک الَّذین استظَلُّوا	هوالله
۳۲۲	الهی و رجائی هذا عبد قد تَضَرَّعَ الی	هوالله
۲۷۲	الهی و رجائی هذا عبدک الَّذی تَوَجَّه الیک	هوالبهی
۳۴	الهی و محبوبی اَنْی اَتَضَرَّعُ بروحی و فوادی	هوالمحبوب
۸۳	الهی و محبوبی اَنْی اتقرب الیک بنفحات	هوالبهی
۱۹	الهی و ملاذی و کَهْف صوننی و عوننی	هوالله
۱۴۱	الهی و ملجئنی و ملاذی و معتمدی	هوالبهی
۳۷۸	الهی و موثلی عند لَهْفی و ملجئنی	هوالله
۳۸۰	الهی و مولائی و مجیری عند اضطرابی	هوالله
۱۱۵	الهی و مؤید المخلصین و الثابتین علی	هوالله
۳۳۸	اَنْنی یا الهی و جَهْتُ و جَهِی الی ملکوت	هوالله
۲۹۵	اَنْنی لی یا الهی اَطْلِقْ عِنان محامدی	هوالله

۴	ای آمرزگار بزرگوار، این گرفتار زلف مشکبار	هوالله
۲۵۳	ای آمرزگار، هر چند سزاوار عذابیم	هوالله
۲۵۲	ای آمرزگار، همه گنهاریم و جفاکردار	هوالله
۴۳۳	ای ایزد دادگر، ای خداوند مهرپرور	هوالله
۳۶۶	ای بخشندهٔ مهربان، یاران را دل و جان	هوالله
۱۳۵	ای بخشنده و درخشنده و مهربان، شکر تو را	هوالبهی
۴۳۶	ای بدیع‌اللطاف، لطفی بدیع نما	هوالله
۲۸۹	ای بندهٔ حق، دست شکرانه به درگاه خداوند	هوالبهی
۳۳۳	ای بندهٔ حق، دست نیاز به درگاه حضرت	هوالبهی
۱۳۳	ای بهاء آسمانی، ما ضعیفیم و تو توانا	هوالله
۲۶۶	ای بهاء ابهی، ای شمس حقیقت ملاً اعلیٰ	هوالبهی
۲۴۴	ای بی‌نیاز، آن مرغان چمن را پرواز ده	هوالبهی البهی
۴۲۳	ای بی‌نیاز، این کنیز ناچیز را در آستان	هوالله
۳۰۵	ای بی‌نیاز، بندگان و کنیزان را بنواز	هوالله
۲۹۶	ای بی‌نیاز، ستایش تو را سزااست که این	هوالله
۸۴	ای بی‌نیاز، یاران را محرم راز نما	هوالله
۱۱۹	ای پاک پروردگار مهربان، ستایش تو را لایق	هوالله
۴۴۰	ای پاک یزدان، این نهالان جویبار هدایت	هوالله
۳۰۹	ای پاک یزدان من، این یاران با وفا	هوالله
۱۰۹	ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من	هوالبهی
۲۷۵	ای پدر آسمانی، جنود ملکوت داری	هوالله
۵۷	ای پروردگار، مرا بیدار کن هشیار نما	هوالله

۴۹	ای پروردگار، آرزوی این بنده درگاه	
۱۷۴	ای پروردگار آمرزگار، این مرغان بی‌آشیان	هوالبهی
۳۱۱	ای پروردگار، آمرزگاری و ای کردگار	هوالله
۱۲	ای پروردگار، آن مشتاق دیدار	هوالله
۳۶۳	ای پروردگار، آن مشتاقان را تجلی	هوالله
۳۶۵	ای پروردگار، ابرار را بزرگوار کن و فیض	هوالله
۳۷۷	ای پروردگار، اهل بهاء را در هر موردی	هوالله
۴۱۱	ای پروردگار، ای آمرزگار این امه موقنهات	هوالبهی
۳۵۰	ای پروردگار، ای آمرزگار این محفل به ذکر تو	هوالله
۲۴	ای پروردگار، ای آمرزگار یاران را مانند	هوالله
۲۸	ای پروردگار، ای پناه آوارگان تو آگاه	هوالله
۲۵۶	ای پروردگار، ای کردگار ما گنهکاریم	هوالله
۱۴۵	ای پروردگار، ای کردگار مهربان بندگانت	هوالله
۱۹۵	ای پروردگار، ای مهربان این دوستان	هوالبهی
۱۵۲	ای پروردگار، این آوارگان را به سایه	هوالله
۲۳۸	ای پروردگار، این ابرار را از ملکوت	هوالله
۳۸۴	ای پروردگار، این انجمن را روشن نما	هوالله
۳۲۵	ای پروردگار، این بندگان یاران تو و این	هوالله
۴۰۸	ای پروردگار، این بنده جان‌نثار را	هوالله
۱۷	ای پروردگار، این بنده درمانده را در کهف	هوالبهی
۲۸۵	ای پروردگار، این بنده ضعیف را	هوالله
۹۹	ای پروردگار، این بنده گنهکار را در ظل	هوالله

۳۲۸	ای پروردگار، این بیچارگان را چاره بخش	هوالبهیی
۳۷۶	ای پروردگار، این بیچارگان شیفته روی	هوالبهیی
۳۵۷	ای پروردگار، این تشنه سلسبیل حیات را	هوالله
۱۸۸	ای پروردگار، این جمع را شمع روشن فرما	هوالله
۱۸۵	ای پروردگار، این جمع را مظهر عواطف	هوالله
۱۷۷	ای پروردگار، این جمع محض محبت به	هوالله
۱۷۵	ای پروردگار، این جمع یاران توآند و به	هوالله
۴۸	ای پروردگار، این جوهر ابرار را یار و یاور	هوالله
۱۹۴	ای پروردگار، این دوستان یاران توآند	هوالله
۲۳۲	ای پروردگار، این دوستان یاران توآند و سرمست	هوالله
۳۶۷	ای پروردگار، این دوستان را در بوستان	هوالله
۷۰	ای پروردگار، این رجال بندگان توآند	هوالله
۲۴۰	ای پروردگار، این عالم ظلمانی را جهان	هوالله
۴۰۳	ای پروردگار، این عزیزان ذلیل سیل	هوالله
۱۵۳	ای پروردگار، این گروه جان‌نثار یاران	هوالله
۱۹۰	ای پروردگار، این گنهکار را از اغیار بیزار نما	هوالله
۳۳	ای پروردگار، این گنهکار را بیدار کن	هوالله
۵	ای پروردگار، این گنهکار شرمسار است	هوالله
۴۲۵	ای پروردگار، این کنیزان را در ملکوت عزت	هوالله
۴۵۸	ای پروردگار، این مشتاقان آشفته روی توآند	هوالله
۴۵۵	ای پروردگار، این نفس پاک توجه به ملکوت	هوالله
۱۴۶	ای پروردگار، این نفوس آشفته روی توآند	هوالبهیی

۱۸۷	ای پروردگار، این نفوس دوستان توآند	هوالله
۱۵۵	ای پروردگار، این نفوس طیبه طاهره را	هوالله
۱۰۱	ای پروردگار، این نفوس مشتاق دیدارند	هوالله
۳۳۰	ای پروردگار، این هوشیار را به بخشش آسمانی	هوالبهی
۱۱۳	ای پروردگار، این یاران تو اند و بندگان	هوالبهی
۳۵۸	ای پروردگار، این یاران را بزرگوار نما	هوالله
۱۴۸	ای پروردگار، این یاران را بنواز	هوالله
۴۳	ای پروردگار، به آنچه سزاوار است موفق کن	هوالبهی
۳۱۶	ای پروردگار، به جنود ملاً اعلیٰ نصرت نما	هوالله
۲۷	ای پروردگار بی‌انباز، آن ابرار را در ظلّ	هوالله
۱۰۷	ای پروردگار بی‌انباز، مقدّسی و منزّه	هوالبهی
۲۷۷	ای پروردگار، بیچارگانیم چاره فرما	هوالله
۱۰۶	ای پروردگار، بیچارگانیم به درگاه تو پناه	هوالبهی
۹	ای پروردگار بی‌همتا، حمد تو را که شام ظلمانی	هوالله
۲۴۱	ای پروردگار، تأیید بخش و توفیق عنایت کن	هوالله
۳۳۲	ای پروردگار، تویی آمرزگار و ملجأ و پناه	هوالبهی
۳۹	ای پروردگار توانا، این بندگان ناتوان را	هوالبهی
۴۰۶	ای پروردگار، پدر و مادر این بنده درگاه را	هوالله
۲۵۹	ای پروردگار، خطیئات این نفوس را عفوکن	
۹۷	ای پروردگار، در این کور عظیم به سلطان	هوالله
۴۴۷	ای پروردگار، در کتب و صحف به واسطه انبیاء	هوالله
۱۸	ای پروردگار، دردمندان را درمان کن	هوالله

۱۷۱	ای پروردگار، دل‌ها را روشن کن ای خداوند	هوالله
۱۳۲	ای پروردگار، ستایش تو را که این بینوا را	هوالله
۱۳۷	ای پروردگار، ستایش و نیایش تو را لایق	هوالبهی
۱۱۰	ای پروردگار، ستایش و نیایش، شکر و پرستش	هوالله
۴۵	ای پروردگار، شکر تو را که این بینوایان	هوالله
۴۰۲	ای پروردگار، عاشقان را از بلا ساغر لبریز	هوالله
۱۶	ای پروردگار عالمیان، در این جهان به آتش	هوالله
۲۷۸	ای پروردگار، عبدالبهاء خاکسار را به خدمت	هوالبهی
۲۳۶	ای پروردگار، عفو و غفوری و آمرزگاری	هوالله
۲۶۲	ای پروردگار، گنهکارم و تو آمرزگار، قاصرم	هوالله
۳۸۱	ای پروردگار، مرغان زاریم ولی در پناه تو	هوالبهی
۳۰۷	ای پروردگار، مستمندانیم مرحمتی کن	هوالبهی
۲۹۹	ای پروردگار، ملجأ بیچارگانی و ملاذ آوارگان	هوالله
۲۵۴	ای پروردگار، من گنهکارم و تو آمرزگار	هوالله
۱۵۶	ای پروردگار مهربان، این انجمن به جهت	هوالله
۳۹۴	ای پروردگار مهربان، این کسان بنده آستانند	هوالله
۲۵	ای پروردگار مهربان، این نفوس ندای ملکوت	هوالله
۲۷۱	ای پروردگار مهربان، این یاران خویش را	هوالبهی
۳۵۳	ای پروردگار مهربان، ای یزدان پاک	الله ابهی
۳۷۲	ای پروردگار مهربان، در درگاهت پناه ده	هوالله
۴۰	ای پروردگار مهربان، دوستان را در صون	هوالبهی
۳۴۷	ای پروردگار مهربان، شرق در هیجان است	هوالله

۶۴	ای پروردگار مهربان، شکر تو را که مرا از	هوالله
۶۶	ای پروردگار و آمرزگار و کردگار، از فضل	هوالبهیی
۳۵۵	ای پروردگار، هر چند عاجز و ناتوانم ولی تو	هوالله
۲۰۶	ای پروردگار، هر چند گنه‌کارم ولی به‌بخششت	هوالبهیی
۲۶۱	ای پروردگار، هر چند گنه‌کاریم ولی غفران تو	هوالله
۳۳۷	ای پروردگار، یاران در هر گوشه و کنار	هوالله
۵۱	ای پروردگار، یاران را کامکار کن و به عبودیت	هوالله
۴۵۱	ای پروردگار، یاران شیراز محرم رازند	هوالله
۴۲۹	ای جلیل اکبر، این کنیز صغیر را دختر خوش	هوالله
۲۱	ای جمال ابهیی ای حضرت کبریا این سرگشتگان	هوالبهیی
۱۷۰	ای جمال قدیم و ربّ کریم، یاران پُر فورانند	هوالله
۲۵۰	ای حیّ توانا، پناه گنه‌کاری و بخشنده	هوالله
۴۰۱	ای خدا، تو شاهدهی و گواهی که در دل و جان	هوالله
۴۳۵	ای خدا، طفل معصوم در پناه خود حفظ نما	هوالله
۲۹۴	ای خدای پُر عطا، خطا بپوش و بخشش رایگان	هوالبهیی
۱۲۰	ای خدای پُر عطاء ذوالمنن، واقف جان	هوالله
۴۰۴	ای خدای من، جانم فدای احبابت	هوالبهیی
۴۳۴	ای خدای مهربان، این نوگل گلستان	هوالبهیی
۱۶۱	ای خدای مهربان، دوستان قدیمت که ندیم یاد	هوالله
۱۰۲	ای خدای مهربان، شکر تو را که بیدار نمودی	هوالبهیی
۴۴۱	ای خدای مهربان، هر چند کودکانیم بینوا	هوالله
۱۹۲	ای خدای یگانه، این بندهٔ خویش را طراز	الله ابهیی

۳۰۰	ای خدای یگانه، غافلان آشنا را بیگانه	هوالله
۱۶۷	ای خداوند، آن نفوس پاک را تابناک کن	هوالله
۴۵۹	ای خداوند، این بنده مستمند را در درگاه	اوست درخشنده و تابان
۱۶۵	ای خداوند، این جمع مستمند را خردمند نما	هوالله
۴۱۳	ای خداوند، این کنیز مستمند را در ملکوت	هوالله
۱۹۶	ای خداوند بخشنده، کوکب بخشایش	هوالله
۲۶۵	ای خداوند بزرگوار، ابرار را از هر آفتی	هوالله
۷۲	ای خداوند بی انباز، این حقیقت مبتله را	هوالله
۱۱۱	ای خداوند بی مانند، این یاران مستمند را	هوالله
۴۰۹	ای خداوند بی مانند، به حکمت کبرایت اقتران	هوالله
۴۲۷	ای خداوند بی مانند، کودکی بینوا را	هوالله
۱۴۹	ای خداوند بی مانند، ما بندگان خاکساریم	هوالبهی
۳۱۰	ای خداوند بی مانند، مقدس از بیگانه	هوالله
۳۳۵	ای خداوند بی مانند، یاران عبدالبهاء را	هوالله
۲۹۸	ای خداوند بی نیاز، این دل‌ها را به راز خویش	هوالبهی
۳۱۲	ای خداوند بی نیازم و محرم رازم و یار دلتوازم	هوالله
۷۱	ای خداوند بی همتا، ای ربّ الملکوت	هوالله
۲۷۴	ای خداوند بی همتا، این نفوس پُرشوق و وله	هوالله
۳۹۸	ای خداوند بی همتا، این نفوس را سراپا نورانی	هوالله
۳۳۹	ای خداوند پُر عطا، صد هزار امیر در کمندت	هوالله
۴۰۰	ای خداوند، تو آگاهی و دانا و بینا	هوالله

۴۱	ای خداوند تو شاهد و آگاهی که در دل و جان	هوالبهی
۴۵۶	ای خداوند، فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی	هوالله
۲۱۱	ای خداوند مهربان، این اسیران زنجیر محبتت	هوالبهی
۲۳۴	ای خداوند مهربان، این بنده آستان را روح	هوالله
۳۸	ای خداوند مهربان، این دل را از هر تعلقی	هوالله
۳۱۷	ای خداوند مهربان، این نفوس بندگان آستانند	هوالبهی
۱۵۴	ای خداوند مهربان، این یاران سرگشته کوی	هوالله
۳۰۲	ای خداوند مهربان، بصیرت‌ها را روشن کن	هوالله
۳۸۹	ای خداوند مهربان، بنده درگاه توایم	هوالبهی الابهی
۵۵	ای خداوند مهربان، به فریاد بیچارگان برس	هوالله
۴۵۲	ای خداوند مهربان، دوستان همدان یاران	هوالله
۴۲	ای خداوند مهربان، عنایتی فرما و موهبتی	هوالبهی
۳۹۱	ای خداوند مهربان، قلوب را به نور هدایت	هوالله
۳	ای خداوند مهربان، ما اسیر دام هوایم	هوالله
۲۵۸	ای خداوند مهربان، ما گنهکاریم و تو آمرزگار	هوالبهی
۱۹۹	ای خداوند مهربان، مور ضعیفم حشمت	هوالله
۴۱۵	ای خداوند مهربان، هر چند وجود نابودم ولی	هوالله
۳۲۶	ای خداوند، یاران هوشمند را بنواز	هوالله
۱۲۶	ای خداوند یکتا ای پروردگار بی همتا	هوالله
۲۴۵	ای دانای راز، این بنده پر عجز و نیاز	هوالله
۱۰	ای دلبر آفاق، این اهل اشراق را	هوالله
۴۲۲	ای دلبر آفاق، این جمع نساء تو را کنیزانند	هوالله

۶۵	ای دلبر آفاق، این یاران نورانی را	هوالله
۳۹۷	ای دلبر آفاق بنده مشتاق را نصیبی	هوالله
۱۵۱	ای دلبر آفاق شکر تو را که دیده به دیدارت	هوالله
۱۶۸	ای دلبر آفاق و ای معشوق هر بنده مشتاق	هوالله
۳۶	ای دلبر ابهی ای محبوب یکتا دل از هر دو	هوالله
۲۹۲	ای دلبر مهربان این یاران سرمست جام	هوالله
۱	ای دلبر مهربان پاک یزدان من از فضل	هوالله
۱۱	ای دلبر مهربان یاران را مونس دل و جان	هوالله
۱۲۹	ای دلبر یکتا ای محبوب بی همتا شکر تو را	هو الابهی
۲۰	ای دلبر یکتای من آواره صحرایم و سرگشته	هوالله
۱۹۳	ای دوستان حق دست شکرانه به ساحت	هو الالقدس الاعلی
۳۸۸	ای رَبِّ اَیْدِنِی عَلَی التَّقْیِ وَ احْفَظْنِی	هوالله
۱۰۵	ای رَبِّ ثَبَّتْ اَقْدَامَنَا عَلَی صِرَاطِکَ	هو الابهی
۳۴۵	ای رَبِّ تَرَانِی مَقْصُوصِ الْاَبَاهِرِ مِکْسُورِ الْجَنَاحِ	هو الابهی
۳۹۵	ای رحمان، ای رحیم، دلی چون مرآت لطیف	هوالله
۱۵۰	ای رحمن، ای یزدان، بنده‌ای هستم ضعیف	هوالله
۴۴۵	ای فریادرس بینویان، ای خداوند مهربان	هوالله
۲۰۵	ای قَوِّی قَدِیْر، کل در قبضه قدرت اسیریم	الله ابهی
۴۱۹	این کنیز عزیز وله انگیز بود و با عقل	یزدان مهربانا
۳۷	ای متوجّه الی الله، چشم از جمیع ماسوی	الله ابهی
۲۵۵	ای متوجّه الی الله، دیده به ملکوت غیب	هوالله
۲۰۰	ای محبوب بی انباز، این نفوس یاران تو آند	هوالله

۲۹۷	ای محبوب دل‌ها، یاران ثابت را بنواز	هوالله
۳۳۴	ای محبوب یکتا و پروردگاری بی‌همتا	هوالبهی الابهی
۲۶۸	ای معشوق این شیداایان و مقصود این	هوالله
۴۱۶	ای مقصود من فی الوجود، ای معبود من	هوالبهی
۱۳۶	ای منتها آرزوی عاشقان، ای دلیل گمگشتگان	هوالله
۲۳۹	ای منجذبان جمال ابهی، در هویت قلب	الله ابهی
۳۶۹	ای مهربان جانان همه اعضاء و اجزایم	هوالله
۳۶۱	ای مهربان یزدان من، این تن را جان بخش	هوالبهی
۱۳۴	ای مهربان یزدان من، محض عنایت روح	هوالبهی
۲۲۹	ای یار روحانی من، شب و روز در یاد روی	هوالبهی
۲۷۹	ای یار مهربان و مونس دل و جان	
۹۸	ای یاران حقیقی، دست شکرانه به ساحت	هوالله
۱۰۸	ای یزدان بی‌انبار، نیاز آریم و نماز	هوالله
۳۹۶	ای یزدان پاک، این بنده دیرین را اندوهگین	هوالبهی الابهی
۴۴۹	این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم	ای یزدان پاک
۳۱۹	ای یزدان رحمن، جانم فدای خاک آستانت	هوالبهی
۳۶۰	ای یزدان من، این حقایق نورانیه نجوم بازغه	هوالله
۱۶۴	ای یزدان مهربان، آن جمع پریشان تواند	هوالله
۲۰۱	ای یزدان مهربان، این نفوس یاران تواند	هوالله
۲۴۸	ای یزدان مهربان، سراپا گنهم و خاک رهیم	هوالله
۲۵۱	ای یزدان مهربان، غریق بحر عصیانم	هوالله
۳۷۴	ای یزدان مهربان من، ای جان من، ای جانان من	هوالبهی

۲۰۲	ای یزدان مهربانم و آرزوی دل و جانم، یارانت	هوالله
۱۵۸	ای یزدان مهربان و بخشنده درخشنده زمین	هوالله
۴۰۵	ای یزدان مهربان، یارانت بی‌سر و سامانند	هوالله
۳۵۴	ای یزدان مهربان، قصورم چوق و عمل مبرورم	هوالبهیی
۳۷۱	ای یزدان مهربان، یاران جانفشانند و دوستان	هوالله
۲۹	ای یگانه مولایم و ای مهربان دانایم	

ب

۳۶۸	بخشنده یزدانا، این بندگان آزادگان بودند	هوالله
۱۲۳	بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين	هوالقدس

پ

۲۴۷	پاک و مقدّسا و بی‌چون و منزها، پرستش تو را	هوالله
۱۶۶	پاک یزدانا، این جمع را شمع عالم کن و این	هوالبهیی
۱۰۰	پاک یزدانا، بی‌مثل و مانندا، بی‌همتا خداوندا	هوالبهیی
۴۷	پاک یزدانا، بینایی و شنوا و مقتدری	هوالله
۲۰۳	پاک یزدانا، تأییدی بخش و توفیقی عنایت	هوالله
۱۵۷	پاک یزدانا، جمعیم پریشان تو بیگانه‌ایم	هوالقیوم
۴۴۶	پاک یزدانا، خاک ایران را از آغاز مشکبیز	به‌نام یزدان مهربان
۳۰۱	پاک یزدانا، خداوند مهربانا، آوارگان کوی توایم	هوالله تعالی
۴۲۶	پاک یزدانا، خداوند مهربانا، شکر تو را	هوالله
۲۴۹	پاک یزدانا، کل گنجه‌کاریم و تو آمرزگار	هوالله

۱۷۳	پاک یزدانا، محبوب مهربانا، این یاران آشفته	هوالبهی
۲۰۷	پروردگارا، آموزگارا، این بندگان را پناه تویی	هوالله
۱۶۳	پروردگارا، آموزگارا، این جمع پریشان تواند	هوالله
۳۰۳	پروردگارا، آموزگارا، جمعی هستیم پریشان تو	هوالبهی
۱۲۴	پروردگارا، آموزگارا، چگونه زبان به ستایشت	هوالبهی‌الابهی
۲۶۳	پروردگارا، آموزگارا، هر چند گنهارم ولی	هوالله
۳۶۴	پروردگارا، ابرار را انوار بخش و ورفات را	هوالله
۴۳۷	پروردگارا، این اطفال را نهال‌های بی‌همال کن	هوالله
۴۲۱	پروردگارا، پاک کردگارا این ورقه خضره نضره	هوالبهی
۱۲۸	پروردگارا، ستایش تو را سزاست که این بی‌کسان	هوالبهی
۴۱۰	پروردگارا، عنایت فرما هدایت بخش	هوالله
۴۵۰	پروردگارا، کردگارا، ای یزدان من و خداوند	
۴۲۴	پروردگارا، کنیز درگاهم و ضعیف و ناتوان	هوالله
۱۰۳	پروردگارا، مرا مستقیم بر امرت بدار و در	هو
۳۰۸	پروردگارا، مور ضعیفم و پشه نحیف	هوالبهی
۱۶۹	پروردگارا، مهربانا، این جمع توجه به تو دارند	هوالله
۱۵۹	پروردگارا، مهربانا، این جمع محبان و دوستان	هوالله
۷۵	پروردگارا، مهربانا، شکر تو را شاهراه هدایت	
۱۴۷	پروردگارا، مهربانا، نفوسی در این محفل	هوالله
۲۶۷	پروردگارا، مهربانا، یاران سرگشته کوی توآند	هوالله
۲۳۳	پروردگارا، هر چند مور ناتوانیم ماه تابان	هوالله
۳۷۰	پروردگارا، یاران غرب را به نفاتت روح‌القدس	

۷۳ پروردگارا، یزدانا، مهربانا، این بنده تواز هوالله

ت

۳۱ تبارکت یا ربی الاعلی و تعالیت یا ربّ هوالله
 ۳۸۶ ترانی یا الهی قد استغفرت فی بحار الحیره هوالله

خ

۴۶ خداوند مهربانا، این جمع در ظلّ رحمت توآند هوالله
 ۱۶۲ خداوند مهربانا، کریم، رحیم، این جمع را به هوالله
 ۱۷۸ خداوندا، آمرزگارا، این مجمع را تأیید کن هوالله
 ۴۳۱ خداوندا، این طفل صغیر را در آغوش محبتت هوالله
 ۱۸۱ خداوندا، این نفوس را یاری کن و بزرگواری هوالله
 ۱۴۳ خداوندا، پاک و مقدّسی و بی‌نیاز و منزهی هوالابهی
 ۲۹۳ خداوندا، رحیم، کریم، عبادت را به سرچشمه هوالله
 ۵۲ خداوندا، مهربانا، کریم، رحیم، ما بندگان هوالله
 ۴۳۹ خداوندا، مهربانا، کودکانیم بینوا و طفلانیم هوالله
 ۲۸۳ خدا یا، این چه فضلست که عنایت فرمودی هوالابهی
 ۳۶۲ خدا یا، این بیچارگان را ظلّ سدره منتهایت هوالابهی
 ۳۳۶ خدا یا، این طیر حدیقه عرفان را بال و پری هوالابهی
 ۵۴ خدا یا، تاریکی نزاع و جدال و قتال بین ادیان هوالله
 ۱۳۰ خدا یا، تو را شکر باد که این بیگانه را آشنای هوالله
 ۱۲۷ خدا یا، شکر تو را که این دل‌وجان به جانان هوالله

۲۷۶ خدايا، ما ضعيفيم تو قوی کن ما نادانيم هوالله

د

۳۳۱ در هر نفسی سر به تراب عجز و نیاز نهم هوالله

ر

۳۵ رَبِّ اقْطَعْ حَبْلَ تَعَلَّقِي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ هوالله

۳۴۸ رَبِّ اَنْتَ تَعْلَمُ بِأَنَّ النَّفْسَ مَحْفُوقَةٌ هوالله

۳۲۴ رَبِّ اَنْى اَتَوَسَّلُ اليْكَ بِالنَّفْسِ الَّتِي هوالله

۲۱۴ رَبِّ اَيِّدْ عَبْدَكَ الَّذِي اسْتَشْرَقَ اَنْوَارِ هوالابهی

۲۸۴ رَبِّ اَيِّدْنِي عَلَى خِدْمَةِ احْبَبِكَ وَ شَرْحِ صَدُورِ هوالله

۱۶۰ رَبِّ اَيِّدْ هَذَا الْجَمْعَ عَلَى رِضَاكَ وَ اِنْشُرْ بِهِمْ هوالله

۷۷ رَبِّ اَيِّدْ هَؤُلَاءِ عَلَى اِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْوَرَى هوالله

۷۴ رَبِّ رَبِّ اَيِّدْ عِبَادَكَ الْاَصْفِيَا عَلَى الْحَبِّ هوالله

۷۸ رَبِّ رَبِّ اَنْى اَشْكُرُكَ بِلِسَانِ نَاطِقٍ بِذِكْرِكَ هوالله

۲۸۱ رَبِّ رَبِّ فَدِيْتُ كُلَّ احْبَائِكَ بِرُوحِي وَ ذَاتِي هوالله

۵۸ رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عَجْزَاءُ وَ اَنْتَ الْقَوَى الْقَدِيرِ هوالله

۲۰۸ رَبِّ رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ وَ الشُّكْرُ بِمَا هَدَيْتَنِي هوالله

۳۲۷ رَبِّ رَبِّ نُوْرٍ وَ جُوهٍ احْبَائِكَ الْمُخْلِصِيْنَ هوالله

۱۱۸ رَبَّنَا اَنَا نَتَوَجَّهُ اليْكَ وَ نَتَصَرَّعُ بَيْنَ يَدَيْكَ هوالله

۳۲۳ رَبَّنَا اَنْزِلْ عَلَى هَذَا الْمَسْتَجِيرِ بِنِجَاءِ بَابِ اَنْتَ

۱۳۸ رَبِّ رَبِّ اَبْتَهَلْ اِلَى مَلَكُوتِ وَحْدَانِيَّتِكَ هوالله

۴۳۸	رَبِّ رَبِّي كَوْدِكُمْ خُرْدَسَالِ از پستان عنایت	هوالله
۱۴۴	رَبِّي وَ سُلْطَانِي وَ مَلِكِي وَ مَالِكِي اَنِّي	هوالابهی
۲۲۸	رحمانا، رحیما، کریمَا، شرق و غرب از انوار	هوالله
۳۴۳	رَبِّ وَ رَجَائِي اَنِّي اتوسَّل الی ملکوت	هوالله
۳۹۹	رَبِّ وَ رَجَائِي اَسْأَلُكَ بِسَيِّطِرَتِكَ الْمُحِيْطَةِ	هوالابهی
۲۸۲	رَبِّ وَ رَجَائِي اِنَّ عَبْدَكَ هَذَا يَرْجُو الْاَلْطَافَ	هوالله
۳۰۶	رَبِّ وَ رَجَائِي اِنَّ هُوَءَاءَ اَرْقَانِكَ وَ اِمَانِكَ	هوالابهی
۲۹۰	رَبِّ وَ رَجَائِي اَنِّي اتوسَّل اليك بنقطة	هوالله
۹۰	رَبِّ وَ رَجَائِي اَيَّدْ هُوَءَاءَ الْاَبْرَارِ عَلَي نَشْرِ	هوالله
۴۴۲	رَبِّ وَ رَجَائِي لَكَ الْحَمْدُ عَلَي مَا اَنْزَلْتَ	هوالله
۴۴۳	رَبِّ وَ رَجَائِي لَكَ الشُّكْرُ عَلَي هَذِهِ النِّعْمَاءِ	هوالله
۱۸۴	رَبِّ وَ رَجَائِي وَ غَايَةَ اَمَالِي تَرِي عِبَادَكَ	هوالله
۲۲۴	رَبِّ وَ رَجَائِي وَ غَايَةَ اَمَالِي هُوَءَاءَ عِبَادِ	هوالابهی
۴۴۸	رَبِّ وَ رَجَائِي وَ غِيَاثِي وَ مَلَاذِي اِنَّ اِحْبَابِكَ	هوالله
۳۴۴	رَبِّ وَ رَجَائِي وَ مَجْبِرِي وَ مَغِيْثِي وَ مَأْمِنِي	هوالله
۳۸۷	رَبِّ وَ رَجَائِي وَ مَلْجِئِي وَ رَجَائِي اَنِّي	هوالله
۳۱۴	رَبِّ وَ رَجَائِي هَذَا عَبْدُكَ الَّذِي خَضَعَ	هوالابهی
۴۱۸	رَبِّ وَ رَجَائِي يَا غَافِرَ الذَّنُوبِ وَ يَا كَاشِفَ	هوالله
۱۸۶	رَبِّ وَ مَوْئِدَ كُلِّ جَمْعٍ اِنْقَعَدَ لِاِعْلَاءِ كَلِمَةٍ	هوالله
۳۹۰	رَبِّي وَ مَلَاذِي وَ مَلْجِئِي وَ مَهْرَبِي وَ مَنَاصِي	هوالله
۸۰	رَبِّي وَ مَتْنَهِي اَمْلِي وَ غَايَةَ رَجَائِي اَنِّي	هوالله
۲۶۴	رَبِّ يَسِّرْ الْاُمُورَ وَ اَشْرَحْ الصُّدُورَ	هوالله

س

۴۱۷	سبحانک اللهم تبارکت و تعالیت و تقدست	هوالبهی
۲۱۳	سبحانک اللهم یا الهی انی اتذلل الیک	هوالبهی
۲۳۷	سبحانک اللهم یا الهی ترانی مکباً بوجهی	هوالله
۸۵	سبحانک اللهم یا الهی لک الحمد و لک	هوالله

ط

۴۳۰	طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیزکن	هوالله
-----	-------------------------------------	--------

ق

۲۸۷	قل لک الحمد بما هدیتنی الی مطلع انوار	هوالبهی
۴۱۲	قولی لک الحمد یا الهی بما انعمت علیّ	هوالله
۴۲۰	قولی لک الحمد یا الهی بما نورّت بصیرتی	هوالله

ل

۳۷۹	لک الحمد یا الهی بما حرقت ابصار القلوب	هوالله
۱۲۵	لک الحمد یا ربّی الکریم علی هذا الفضل	هوالبهی

ی

۱۲۲	یا الهی لو خلقت فی کلّ جزء من اعضائی	هوالبهی
۷۹	یا الهی و محبوبی و مقصودی و مطلوبی	هوالله
۲۲۳	یا ربّ الملکوت و القدرة و الجبروت ترانی	هوالله

۲۶۰	یا ربّی الابهی و مولائی الاعلی انّی بکلّ	هو الابهی
۳۴۲	یا ربّی و یا الهی و یا نور الانوار و مرکز	هو الله
۳۵۱	یا مغيث الملهوفین و مجیب المضطربین	هو الله
۱۳۹	یا من نطق السنّ الکائنات بآیات المحامید	هو الله
۱۰۴	یکتا خداوند مهربانا، هر چند استعداد	هو الله

مناجات‌های جدید

۴۶۰	الهی الهی هذا عبدٌ ترک النفس	
۴۶۱	الهی هذا ریحان حدیقه	هو الابهی
۴۶۲	اللهم یا شافی الأمراض و کاشف الأعراض	هو الله
۴۶۳	یا ربّی الرّحمن حبّک شفائی و الایمان بک	
۴۶۴	یا من ذکرک شفاء قلوب الابرار	هو الابهی
۴۶۵	الهی الهی اید أحبائک المخلصین	هو الله
۴۶۶	الهی و مغيث الوری و ربّی	هو الله
۴۶۷	ربّ و رجائی و محبوب فؤادی	هو الابهی
۴۶۸	ای خدای آمرزنده، مادر مهربان مرا	هو الله
۴۶۹	ای خداوند بی مانند، این مستمند	هو الله
۴۷۰	ای پروردگوار، ای مهربان، ای پاک یزدان	هو الابهی
۴۷۱	ای بی انباز و کارساز بی نیاز	هو الابهی
۴۷۲	ای محبوب یکتا، ای مقصود بی همتا	هو الابهی
۴۷۳	ای ربّ رحمن، این بنده خالص را	هو الابهی

۴۷۴	پاک یزدانا، این مشت خاک را پرو بالی	هوالبهی
۴۷۵	پروردگارا، این مرغ شکسته پرو بال را	هوالبهی
۴۷۶	ای پروردگارا، ای یزدان مهربان، یاران را	هوالبهی
۴۷۷	ای پروردگارا مهربان، این مستمند را ارجمند فرما	
۴۷۸	ای پروردگارا، هر چند خاکساریم ولی	
۴۷۹	ای خداوند، روحی تازه در من بدم	
۴۸۰	ای خداوند بی مانند، این اسیر موی مشکبار را	هوالله
۴۸۱	ای مهربان یزدان من، ای مَنانِ رحمن من	هوالله
۴۸۲	ای پروردگارا، ما گنهکاریم و تو آمرزگار	هوالله
۴۸۳	پروردگارا، آمرزگارا، هر چند گنهکاریم	هوالله
۴۸۴	ای پروردگارا بی همتا، ای ربّ الجنود	هوالبهی
۴۸۵	ای پروردگارا، این چاکر درگاہت را	هوالله
۴۸۶	رحمانا، رحیما، کریما، شرق و غرب	هوالله
۴۸۷	ای پروردگارا، این حزب مظلوم را موفق نما	هوالله
۴۸۸	ای پروردگارا مهربان، این حزب مظلومان	الله ابهی
۴۸۹	ای یزدان مهربان، آن جمع پریشان را	

فهرست موضوعی مناجات‌های حضرت عبدالبهاء

شماره مناجات	موضوع
۱	ایمان و عرفان
۳۴	انقطاع و توکل
۴۴	الفت و اتحاد - وحدت عالم انسانی
۵۳	صلح و آشتی
۵۷	نشر نفحات و تبلیغ
۹۴	ثبات و استقامت در عهد و میثاق
۱۱۸	راز و نیاز - شکر و ستایش
۱۳۸	حفظ و حراست
۱۵۳	مناجات‌های مناسب محافل و مجامع عمومی
۱۸۹	طلب تأیید
۲۴۸	طلب عفو و بخشش
۲۶۶	خدمت و عبودیت
۲۹۳	هدایت
۳۰۳	طلب برکت و عزت و گشایش در امور
۳۰۸	فضل و احسان
۳۳۷	بلایا و تضییقات - استقامت و حراست
۳۵۰	طلب تسکین و تشجیع

۳۵۶	طلب شفا
۳۵۸	روحانیت و فضائل عالم انسانی
۴۰۰	فداکاری
۴۰۶	والدین
۴۰۷	خانواده
۴۰۹	ازدواج
۴۱۱	مادران
۴۱۲	اماء الرحمن
۴۲۷	اطفال
۴۴۲	مناجات قبل از طعام
۴۴۳	مناجات بعد از طعام
۴۴۴	مناجات لقاء
۴۴۵	مناجات تشرّف به روضه مبارکه
۴۴۶	ایران
۴۴۷	آل اسرائیل
۴۴۹	احبای زرتشتی نژاد
۴۵۱	یاران شیراز
۴۵۲	دوستان همدان
۴۵۳	متصاعدین الی الله
۴۵۶	حسن خاتمه

منابع

۱. اذکار المقرّبین مجلّد دوم، طبع طهران، سال ۱۰۶ بدیع.
 ۲. مجموعه مناجات حضرت عبدالبهاء، مجلّد اول، طبع طهران، سال ۱۲۳ بدیع.
 ۳. مجموعه مناجات حضرت عبدالبهاء، مجلّد دوم، طبع طهران، سال ۱۳۳ بدیع.
 ۴. مجموعه مناجات حضرت عبدالبهاء، مجلّد سوم، طبع طهران، سال ۱۳۵ بدیع.
 ۵. تعداد ۱۰۶ مناجات واصله از معهد اعلى که اکثر آنها تا کنون در هیچ مجموعه مناجات طبع نگردیده است.
- لجنة ملی نشر آثار امری به لسان فارسی و عربی
لانگنهاین - آلمان
۱۴۸ بدیع - ۱۹۹۲ میلادی

پایان